

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

Source: <https://www.tamililquran.com>
Compiled By: https://archive.org/details/@islamic_archives_tamil/uploads

எண்	புத்தகங்கள் / தலைப்புகள்	தலைப்புகளின்	ஒவ்வொரு	தலைப்பின்	தலைப்பின்
		ஹதீஸ்	தலைப்புகளின்	ஆரம்ப இறுதி	ஆரம்ப இறுதி
		எண்ணிக்கை	பக்கங்கள்	பக்கங்கள்	ஹதீஸ் எண்கள்
1	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மேன்மையான பண்புகள்	15	10	4-13	1 - 15
2	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நுபுவத் (இறைத்தூதுத்துவ) முத்திரை	8	6	14-19	16 - 23
3	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முபாரக்கான முடி	8	4	20-23	24 - 31
4	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முடி சீவுதல்	5	3	24-26	32 - 36
5	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வெள்ளை முடி தோன்றியது	8	4	27-30	37 - 44
6	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் சாயம் பயன்படுத்துதல்	5	3	31-33	45 - 49
7	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கஹல்	5	3	34-36	50 - 54
8	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உடை அணிதல்	17	7	37-43	55 - 71
9	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் குஃப் (தோல் காலுறைகள்)	2	2	44-45	72 - 73
10	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் காலணிகள்	12	5	46-50	74 - 85
11	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முபாரக் மோதிரம்	8	4	51-54	86 - 93
12	வலது கையில் மோதிரத்தை அணிந்திருந்தார்கள் என்று முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிக் கூறுதல்	10	5	55-59	94 - 103
13	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாள்	5	2	60-61	104 - 108
14	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கவசம்	2	2	62-63	109 - 110
15	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலைக்கவசம்	2	2	64-65	111 - 112
16	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலைப்பாகை	5	3	66-68	113 - 117
17	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் லுங்கி	4	3	69-71	118 - 121
18	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நடை	3	2	72-73	122 - 124
19	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கிணா	1	1	74-74	125 - 125
20	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அமர்வு	3	2	75-76	126 - 128
21	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலையணை	5	3	77-79	129 - 133
22	தூண் அல்லாத வேறு ஏதாவதை சாய்ந்து அமர்ந்திருக்கும் முஹம்மது நபி (ஸல்)	2	2	80-81	134 - 135
23	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உணவு உண்ணும் முறை பற்றிய விளக்கம்	6	3	82-84	136 - 141
24	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ரொட்டி	8	4	85-88	142 - 149
25	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் ரொட்டியுடன் என்ன சாப்பிடுவார்கள்	34	16	89-104	150 - 183
26	உணவு உண்ணும் நேரத்தில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் வுஹ் செய்தல்	3	2	105-106	184 - 186
27	உணவு உண்பதற்கு முன்னும் பின்னும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள்	7	4	107-110	187 - 193
28	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கிண்ணம்	2	2	111-112	194 - 195
29	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் உண்ட பழங்கள்	7	4	113-116	196 - 202
30	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அருந்திய பொருட்களின் விளக்கம்	2	2	117-118	203 - 204
31	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் குடித்த முறையை விவரிக்கும் ஹதீஸ்	10	5	119-123	205 - 214
32	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் சுகந்த திரவியம் பயன்படுத்துவதை விரும்பினார்கள்	7	3	124-126	215 - 221
33	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பேச்சு	3	3	127-129	222 - 224
34	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சிரிப்பு	9	6	130-135	225 - 233
35	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நகைச்சுவை பற்றிய விளக்கம்	6	4	136-139	234 - 239
36	கவிதை பற்றி முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றின் விளக்கம்	11	6	140-145	240 - 250
37	இரவில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கதை சொல்லல்	1	1	146-146	251 - 251
38	உம்மு ஸர்உ (ரழி) அவர்களின் ஹதீஸ்	1	4	147-150	252 - 252
39	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தூக்கம்	7	4	151-154	253 - 259
40	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வணக்கமும் பக்தியும்	27	14	155-168	260 - 286
41	ஸலாத்துத் துஹா (சாஷத் தொழுகைகள்)	9	5	169-173	287 - 295
42	வீட்டில் நவாஃபில் தொழுகையை நிறைவேற்றும் ஸய்யிதினா ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்)	1	1	174-174	296 - 296
43	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நோன்பு	16	9	175-183	297 - 312
44	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஓதல்	8	4	184-187	313 - 320
45	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அழுகை	6	5	188-192	321 - 326
46	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் படுக்கை பற்றிய அறிவிப்புகள்	2	2	193-194	327 - 328
47	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பணிவு	13	9	195-203	329 - 341
48	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உன்னத குணங்களும் பழக்கவழக்கங்களும்	15	10	204-213	342 - 356
49	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பு	2	2	214-215	357 - 358
50	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹஜாமா (கப்பிங்-காட்டரைசிங்)	6	3	216-218	359 - 364
51	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் திருநாமங்கள்	3	2	219-220	365 - 367
52	முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம்	2	2	221-222	368 - 369
53	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை	9	8	223-230	370 - 378

54	மாண்புமிகு சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வயது	7	3	231-233	379 - 385
55	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணம்	14	10	234-243	386 - 399
56	சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரபுரிமை	7	4	244-247	400 - 406
57	கனவில் முஹம்மது நபிவை (ஸல்) காண்பது	11	6	248-253	407 - 417
		417	250		

الشماثل المحمدية

1. باب ما جاء في خلق رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

1. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மேன்மையான பண்புகள்

1

:

حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَا بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطِطِ، وَلَا بِالْسَّبْطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً، وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلَحْيَتِهِ عَشْرُونَ شَعْرَةً بَيَضَاءَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் உயரமானவர்களாகவோ அல்லது குட்டையானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் (வெளிர்) மிக வெண்மையானவர்களாகவோ அல்லது மாநிறமானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. (அவர்களின் தலைமுடி) மிகவும் சுருண்டதாகவோ அல்லது மிகவும் படிந்ததாகவோ இருக்கவில்லை. நாற்பது வயது பூர்த்தியானபோது அல்லாஹ் அவர்களை (நபியாக) அனுப்பினான். எனவே, அவர்கள் மக்காவில் பத்து ஆண்டுகளும், மதீனாவில் பத்து ஆண்டுகளும் வசித்தார்கள். அறுபது வயது பூர்த்தியானபோது அல்லாஹ் அவர்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான் (மரணிக்கச் செய்தான்). அவர்களின் தலையிலும் தாடியிலும் இருபது வெள்ளை முடிகள் கூட இருக்கவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

2

:

حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُبْعَةً، لَيْسَ بِالطَّوِيلِ وَلَا بِالْقَصِيرِ، حَسَنَ

الْجِسْمِ، وَكَانَ شَعْرُهُ لَيْسَ بِجَعْدٍ، وَلَا سَبْطٌ أَسْمَرَ اللَّوْنِ، إِذَا مَشَى يَتَكَفَّأُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நடுத்தரமான உயரம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்; அவர்கள் (மிக) உயரமாகவும் இல்லை, குட்டையாகவும் இல்லை. அவர்கள் அழகான உடல்வாகு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய தலைமுடி (மிகச்) சுருட்டையாகவும் இல்லாமல், (முழுதும்) நேராகவும் இல்லாமல் இருந்தது. அவர்கள் பழுப்பு (கோதுமை) நிற மேனியுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் நடக்கும்போது (முன்னோக்கிச்) சாய்ந்து நடப்பார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

3

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَجُلًا مَرْبُوعًا، بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، عَظِيمَ الْجُمَةِ إِلَى شَحْمَةِ أُذُنَيْهِ الْيُسْرَى، عَلَيْهِ حُلَّةٌ حَمْرَاءُ، مَا رَأَيْتُ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ.

அல்-பரா பின் ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நடுத்தர உயரமுடையவர்களாகவும், அகன்ற தோள்களை உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களது அடர்த்தியான தலைமுடி இடது காது மடல்கள் வரை (தொங்கிக் கொண்டு) இருந்தது. அவர்கள் சிவப்பு நிற (மேலாடை மற்றும் கீழாடை கொண்ட) ஆடை அணிந்திருந்தார்கள். அவர்களை விட அழகான எவரையும் நான் ஒருபோதும் கண்டதில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

4

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَّةٍ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَهُ شَعْرٌ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ، بَعِيدُ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، لَمْ يَكُنْ بِالْقَصِيرِ، وَلَا بِالطَّوِيلِ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"காதுகளுக்குக் கீழே தொங்கும் முடியுடையவராகவும் (லிம்மா), சிவப்பு நிற ஆடை அணிந்தவராகவும் இருந்த அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட அழகான எவரையும் நான் கண்டதில்லை. அவர்களுடைய தலைமுடி அவர்களின் தோள்களைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது. அகன்ற தோள்பட்டைகளை உடைய அவர்கள், குள்ளமாகவும் இல்லை, உயரமாகவும் இல்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

5, 6

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمَسْعُودِيُّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ هُرْمَزٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالطَّوِيلِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، شَتَّى الْكَفَّيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، ضَخْمُ الرَّأْسِ، ضَخْمُ الْكَرَادِيْسِ، طَوِيلُ الْمَسْرُوبَةِ، إِذَا مَشَى تَكَفَّأَتْ كَفُّوْا، كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ، لَمْ أَرَقَبْلَهُ، وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْمَسْعُودِيِّ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَهُ، بِمَعْنَاهُ.

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் உயரமானவர்களாகவோ, குட்டையானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் (திடமான மற்றும்) சதைப்பற்றுள்ள உள்ளங்கைகளையும் பாதங்களையும், பெரிய தலையையும், பெரிய எலும்பு மூட்டுகளையும், (மார்பின் நடுவில் இருந்து தொப்புள் வரை) நீண்ட ரோமக் கோட்டையும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் நடக்கும்போது, ஒரு சரிவிலிருந்து இறங்குபவரைப் போல (முன்னோக்கிச்) சாய்ந்து நடப்பார்கள். அவர்களுக்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ அவர்களைப் போன்ற ஒருவரை நான் கண்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

7

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الصَّبِيُّ الْبَصْرِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَأَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ وَهُوَ ابْنُ أَبِي حَلِيمَةَ، وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى

عُفْرَةً، قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ مِنْ وَلَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ إِذَا وَصَفَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالطَّوِيلِ الْمُمَغِطِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ الْمُتَرَدِّدِ، وَكَانَ رُبْعَةً مِنَ الْقَوْمِ، لَمْ يَكُنْ بِالْجَعْدِ الْقَطِطِ، وَلَا بِالسَّبِطِ، كَانَ جَعْدًا رَجُلًا، وَلَمْ يَكُنْ بِالْمُطَهَّمِ، وَلَا بِالْمُكَلَّثِمِ، وَكَانَ فِي وَجْهِهِ تَدْوِيرٌ، أَبْيَضُ مُشْرَبٌ، أَدْعَجُ الْعَيْنَيْنِ، أَهْدَبُ الْأَشْفَارِ، جَلِيلُ الْمُشَاشِ وَالْكَتَدِ، أَجْرَدُ، ذُو مَسْرُوبَةٍ، شُنُ الْكَفَّيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ، إِذَا مَشَى كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ فِي صَبَبٍ، وَإِذَا تَفَتَّتْ التَّفَتَّ مَعًا، بَيَّنَّ كَيْفِيَّةَ خَاتَمِ النَّبَوَّةِ، وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ، أَجْوَدُ النَّاسِ صَدْرًا، وَأَصْدَقُ النَّاسِ لَهْجَةً، وَأَلْيَهُمْ عَرِيكََةً، وَأَكْرَمُهُمْ عَشْرَةً، مَنْ رَأَاهُ بِدِيهَةٍ هَابَةٍ، وَمَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةً أَحَبَّهُ، يَقُولُ نَاعِيَةُ: لَمْ أَرَقَبْلَهُ، وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

அலீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை வர்ணிக்கும்போது கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அளவுக்கு மீறிய உயரமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை; குள்ளமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் மக்களிடையே நடுத்தரமான உயரம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்.

அவர்களுடைய தலைமுடி மிகவும் சுருளாகவும் இருக்கவில்லை; மிகவும் நீண்டு படிந்ததாகவும் இருக்கவில்லை. அது (அலை அலையாக) இலகுவாகச் சுருண்டிருந்தது. அவர்கள் பருமனானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை; கன்னங்கள் உப்பியவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய முகத்தில் சற்றே வட்டமான வடிவம் இருந்தது.

அவர்கள் சிவந்த சாயலுடன் கூடிய வெண்ணிறமானவர்களாகவும், அடர் கருமையான கண்களையும், நீண்ட கண் இமைகளையும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய மூட்டு எலும்புகளும் தோள்பட்டைப் பகுதியும் பருத்திருந்தன. அவர்கள் உடலில் (அதிக) ரோமங்கள் இல்லாதவர்களாகவும், (மார்பின் மேலிருந்து தொப்புள் வரை) மெல்லிய ரோமக் கோடு உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

அவர்களுடைய உள்ளங்கைகளும் உள்ளங்கால்களும் சதைப்பிடிப்புடன் இருந்தன. அவர்கள் நடக்கும்போது, ஒரு சரிவிலிருந்து இறங்குவது போல் (வேகமாக) நடந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பிப் பார்க்கும்போது, முழுவதுமாகத் (உடலைத்) திருப்பிக் பார்த்தார்கள்.

அவர்களுடைய இரு தோள்களுக்கு இடையில் 'நபித்துவ முத்திரை'

இருந்தது; ஏனெனில் அவர்கள் நபிமார்களின் முத்திரையாக இருக்கின்றார்கள்.

அவர்கள் மக்களிலேயே மிக தாராளமான உள்ளம் கொண்டவர்களாகவும், பேச்சில் மக்களிலேயே மிகவும் உண்மையாளர்களாகவும், குணத்தில் அவர்களிலேயே மிகவும் மென்மையானவர்களாகவும், சமூகப் பழக்கவழக்கத்தில் அவர்களிலேயே மிகவும் கண்ணியமானவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

யாரேனும் அவர்களைத் திடீரெனப் பார்த்தால், (அவர்களது தோற்றத்தைக் கண்டு) பிரமிப்படைவார்கள். யாரேனும் அவர்களுடன் பழகி அறிந்தால், அவர்களை நேசிப்பார்கள்.

அவர்களை வர்ணிப்பவர் கூறுவார்: 'அவர்களுக்கு முன்பும் சரி, அவர்களுக்குப் பின்பும் சரி, அவர்களைப் போன்ற ஒருவரை நான் கண்டதே இல்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

8

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جُمَيْعُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعُجْلِيُّ، إِيمَاءٌ عَلَيْنَا مِنْ كِتَابِهِ، قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ، مِنْ وَلَدِ أَبِي هَالَةَ زَوْجِ حَدِيَجَةَ، يُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي هَالَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ خَالِي هُنْدُ بْنَ أَبِي هَالَةَ، وَكَانَ وَصَافًا، عَنْ حَلِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا أَشْتَهِي أَنْ يَصِفَ لِي مِنْهَا شَيْئًا أَتَعَلَّقُ بِهِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخْمًا مُفَخَّمًا، يَتَلَأَلُ وَجْهُهُ، تَلَأَلُ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، أَطْوَلُ مِنَ الْمَرْبُوعِ، وَأَقْصَرُ مِنَ الْمَشَدَّبِ، عَظِيمُ الْهَامَةِ، رَجُلٌ الشَّعْرِ، إِنْ انْفَرَقَتْ عَقِيقَتُهُ فَرَّقَهَا، وَإِلَّا فَلَا يُجَاوِرُ شَعْرُهُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ، إِذَا هُوَ وَفَرُهُ، أَزْهَرُ اللَّوْنِ، وَاسِعُ الْجَبِينِ، أَرْجُ الْحَوَاجِبِ، سَوَابِغٌ فِي غَيْرِ قَرْنٍ، بَيْنَهُمَا عِرْقٌ، يُدْرِكُهُ الْغَضَبُ، أَقْنَى الْعُرْنَيْنِ، لَهُ نُورٌ يَعْلُوهُ، يَحْسَبُهُ مَنْ لَمْ يَتَأَمَّلْهُ أَشَمًّا، كَثُ اللَّحْيَةِ، سَهْلُ الْخَدَّيْنِ، صَلْبُ الْفَمِ، مُفْلَجُ الْأَسْنَانِ، دَقِيقُ الْمَسْرُوبَةِ، كَأَنَّ عُنُقَهُ جِيدُ دُمِيَّةٍ، فِي صَفَاءِ الْفُضَّةِ، مُعْتَدِلُ الْخَلْقِ، بَادِنٌ مُتَمَاسِكٌ، سَوَاءٌ الْبَطْنِ وَالصَّدْرِ، عَرِيضُ الصَّدْرِ، بَعِيدُ مَا بَيْنَ الْمُنْكَبَيْنِ، ضَخْمُ الْكَرَادِيْسِ، أَنْوَرُ الْمُتَجَرَّدِ، مَوْضُولُ مَا بَيْنَ اللَّبَّةِ وَالسَّرَّةِ بِشَعْرٍ يَجْرِي كَالْخَطِّ، عَارِي الثَّدْيَيْنِ وَالْبَطْنِ مِمَّا سِوَى ذَلِكَ،

أَشْعَرُ الدَّرَاعَيْنِ، وَالْمُنْكَبَيْنِ، وَأَعَالِي الصَّدْرِ، طَوِيلُ الزُّنْدَيْنِ، رَحْبُ الرَّاحَةِ، شَنْهُ الْكَفَّيْنِ
وَالْقَدَمَيْنِ، سَائِلُ الْأَطْرَافِ أَوْ قَالَ: سَائِلُ الْأَطْرَافِ خَمَصَانِ الْأَخْمَصَيْنِ، مَسِيحُ الْقَدَمَيْنِ،
يَنْبُو عَنْهُمَا الْمَاءُ، إِذَا زَالَ، زَالَ قَلْبًا، يَخْطُو تَكْفِيًا، وَيَمْشِي هَوْنًا، ذَرِيْعُ الْمَشْيَةِ، إِذَا مَشَى
كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ، وَإِذَا التَّقَتِ التَّقَتِ جَمِيعًا، خَافِضُ الطَّرْفِ، نَظَرُهُ إِلَى الْأَرْضِ، أَطْوَلُ
مِنْ نَظَرِهِ إِلَى السَّمَاءِ، جُلُّ نَظَرِهِ الْمُلَاحَظَةُ، يَسُوْقُ أَصْحَابَهُ، وَيَبْدَأُ مَنْ لَقِيَ بِالسَّلَامِ.

அல்-ஹஸன் இப்னு அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் என் தாய்மாமன் ஹிந்த் இப்னு அபீ ஹாலா (ரழி) அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்களின் உருவ அமைப்பைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அழகை வர்ணிப்பதில் வல்லவர். அதில் என் மனதை ஈர்க்கும் விதமாக எதையேனும் அவர் விவரிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்.

அதற்கு அவர் கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (காண்போரின் கண்களுக்கு) மகத்துவமிக்கவர்களாகவும், கண்ணியமிக்கவர்களாகவும் இருந்தார்கள். பௌர்ணமி இரவின் நிலவைப் போன்று அவர்களின் திருமுகம் ஒளி வீசக்கூடியதாக இருந்தது. அவர்கள் நடுத்தர உயரத்தை விட உயரமானவர்களாகவும், (மிக) நெடிய உயரமுள்ளவர்களை விட குட்டையானவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

அவர்களின் தலை பெரிதாக (கம்பீரமாக) இருந்தது. தலைமுடி அலை அலையாக இருந்தது. தலைமுடி தானாகவே வகிடு விழுந்தால் வகிடு எடுத்துக்கொள்வார்கள்; இல்லையெனில் (தானாக வகிடு எடுக்க மாட்டார்கள்). அவர்கள் தலைமுடியை (வெட்டாமல்) முழுமையாக விட்டிருந்தால் அது காது மடல்களைத் தாண்டிச் செல்லாது.

அவர்கள் பிரகாசமான நிறமுடையவர்கள். நெற்றி விசாலமானது. புருவங்கள் வளைந்து, அடர்த்தியாக, ஒன்றோடொன்று இணையாமல் தனித்தனியாக இருந்தன. அவ்விரு புருவங்களுக்குமிடையே ஒரு நரம்பு இருந்தது; கோபம் வரும்போது அது புடைத்துக்கொள்ளும்.

அவர்களின் மூக்கு உயர்ந்ததாகவும், சற்று வளைந்தும் இருந்தது. அதன் மீது ஒரு ஒளி பிரகாசித்தது. அவர்களை உற்று நோக்காத ஒருவர், (அந்த ஒளியின் காரணமாக) அவர்களின் மூக்கு மிக உயர்ந்தது என்று எண்ணுவார். அவர்களின் தாடி அடர்த்தியானது. கன்னங்கள் சமதளமாக (மென்மையாக) இருந்தன. வாய் அகன்றது. பற்கள் இடைவெளி விட்டு வரிசையாக அமைந்திருந்தன. நெஞ்சிலிருந்து தொப்புள் வரை மெல்லிய மயிரிழை (கோடு போன்று) இருந்தது.

அவர்களின் கழுத்து, (தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட) சிலையைப் போன்று,

வெள்ளியின்த் தூய்மையுடன் விளங்கியது. அவர்கள் சீரான உடல்வாகு கொண்டவர்கள்; சதைப்பிடிப்புடன், உறுதியான உடல் கொண்டவர்கள். வயிறும் மார்பும் சமமாக இருந்தன. மார்பு அகன்றது. தோள்களுக்கு இடையே இடைவெளி அதிகமாக இருந்தது. மூட்டுகள் பெரிதாக இருந்தன. ஆடை இல்லாத உடல் பகுதிகள் பிரகாசமாக இருந்தன.

தொண்டக்குழிக்கும் தொப்புளுக்கும் இடையே ஒரு கோடு போல முடி இருந்தது. அதைத் தவிர மார்பிலும் வயிற்றிலும் முடி இருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களின் கைகள், தோள்பட்டைகள் மற்றும் மார்பின் மேற்பகுதிகளில் முடி இருந்தது. அவர்களின் முன்கைகள் நீளமாக இருந்தன. உள்ளங்கைகள் விரிந்து அகலமாக இருந்தன. உள்ளங்கைகளும் உள்ளங்கால்களும் சதைப்பிடிப்புடன் (உறுதியாக) இருந்தன. விரல்கள் நீளமாக இருந்தன.

உள்ளங்கால்களின் நடுப்பகுதி பள்ளமாக இருந்தது. பாதங்கள் மிகவும் வழுவுமுப்பாக இருந்ததால், தண்ணீர் பட்டால் அது தங்காமல் வழிந்தோடிவிடும். அவர்கள் நடக்கும்போது கால்களை வலிமையாகத் தூக்கி வைத்து நடப்பார்கள். முன்னோக்கிச் சாய்ந்து நடப்பார்கள். மென்மையாகவும், (அதே சமயம்) நீண்ட எட்டுக்கள் வைத்தும் நடப்பார்கள். அவர்கள் நடக்கும்போது ஒரு மேட்டிலிருந்து இறங்குவது போல (வேகமாக) இருக்கும்.

திரும்பினால் (உடல்) முழுமையாகத் திரும்புவார்கள். பார்வையைத் தாழ்த்தியவாறே இருப்பார்கள். வானத்தைப் பார்ப்பதை விட பூமியைப் பார்ப்பதே அதிகமாக இருக்கும். அவர்களின் பார்வை கூர்ந்து நோக்குவதாக இருக்கும். தோழர்களைத் தமக்கு முன்னே நடக்கச் செய்வார்கள். சந்திப்பவர்களுக்கு முந்தி ஸலாம் சொல்வார்கள்.’

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

9

:

حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ سَمُرَةَ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَلِيعَ الْفَمِ، أَشْكَلَ الْعَيْنِ، مِنْهُوسَ الْعَقِبِ.

ஜாபிர் பின் சமுரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நன்கு அமைந்த வாய் உடையவர்களாகவும், கண்களில் சற்றுச் சிவந்த நிறம் கொண்டவர்களாகவும் (அழகிய கண்களை உடையவர்களாகவும்), மெலிந்த குதிகால் உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا هَنَّا بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَثَرُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ أَشْعَثَ يَعْنِي ابْنَ سَوَّارٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي لَيْلَةٍ أَصْحِيَانِ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حُمْرَاءُ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِلَى الْقَمَرِ، فَلَهُوَ عِنْدِي أَحْسَنُ مِنَ الْقَمَرِ.

ஐாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை முழு நிலவு பிரகாசிக்கும் ஓர் இரவில் பார்த்தேன். அவர்கள் ஒரு சிவப்பு நிற ஆடையை (மேலாடை மற்றும் கீழாடை கொண்ட) அணிந்திருந்தார்கள். ஆகவே, நான் அவர்களையும் சந்திரனையும் மாறி மாறிப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். என் பார்வையில், அவர்கள் சந்திரனை விட மிகவும் அழகானவர்களாக இருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّوَّاسِيُّ، عَنْ زُهَيْرٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ: أَكَانَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ السَّيْفِ؟ قَالَ: لَا، بَلْ مِثْلَ الْقَمَرِ.

அபு இஸ்ஹாக் கூறினார்கள்: ஒருவர் அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் திருமுகம் வாளைப் போன்று இருந்ததா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை, அது சந்திரனைப் போன்றே இருந்தது!" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْمَصَّاحِفِيُّ سُلَيْمَانُ بْنُ سَلَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمَيْلٍ، عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي الْأَخْضَرِ، عَنِ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْيَضَ كَأَنَّمَا صَيَّغَ مِنْ فُضَّةٍ، رَجُلَ الشَّعْرِ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளியால் வார்க்கப்பட்டது போன்று வெண்மை

நிறமுடையவர்களாகவும், அலை அலையான முடியுடையவர்களாகவும் (நேர்த்தியாக வாரப்பட்ட) இருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

13

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: عُرِضَ عَلَيَّ الْأَنْبِيَاءُ، فَإِذَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، ضَرْبٌ مِنَ الرِّجَالِ، كَأَنَّهُ مِنْ رِجَالِ شَوْءَةٍ، وَرَأَيْتُ عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِذَا أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ، وَرَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِذَا أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا صَاحِبُكُمْ، يَغْنِي نَفْسَهُ، وَرَأَيْتُ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِذَا أَقْرَبُ مَنْ رَأَيْتُ بِهِ شَبَهًا دَحِيَّةً.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபிமார்கள் எனக்குக் காட்டப்பட்டார்கள். அவர்களில் மூஸா (அலை) அவர்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட உடல்வாகு கொண்ட ஆண்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்கள். அவர் ஷனுஆ குலத்து ஆண்களைப் போன்று (மத்தியமான, சதைப்பிடிப்பற்ற, கட்டுமஸ்தான மேனியராக) இருந்தார். மர்யமின் மகன் ஈஸா (அலை) அவர்களையும் நான் கண்டேன். நான் கண்டவர்களில், அவருக்கு மிகவும் உருவொத்தவராக உர்வா இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள். இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களையும் நான் கண்டேன். நான் கண்டவர்களில், அவருக்கு மிகவும் உருவொத்தவராக உங்கள் தோழர் (அதாவது நானே) இருந்தேன். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களையும் நான் கண்டேன். நான் கண்டவர்களில், அவருக்கு மிகவும் உருவொத்தவராக திஹ்யா (ரழி) அவர்கள் இருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

14

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، الْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَ: أَخْبَرَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ سَعِيدِ الْجُرَيْرِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الطُّفَيْلِ، يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَا بَقِيَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ رَأَاهُ غَيْرِي، قُلْتُ: صِفْهُ لِي، قَالَ: كَانَ أَبْيَضَ، مَلِيحًا، مُقَصَّدًا.

சுஃப்யான் இப்னு வகீஃ மற்றும் முஹம்மது இப்னு பஷ்ஷார் (இவ்விருவரும் ஒரே கருத்தில்) கூறினார்கள்: யஸீத் இப்னு ஹாரூன், சயீத் அல்-ஜாரரி வழியாக எங்களுக்கு அறிவித்தார்கள். சயீத் அல்-ஜாரரி கூறினார்கள்: 'அபூ துஃபைல் (ரழி) அவர்கள் கூற நான் கேட்டேன்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்தேன். பூமியின் மீது என்னைத் தவிர அவர்களைப் பார்த்தவர் எவரும் எஞ்சியிருக்கவில்லை (அதாவது, அபூ துஃபைல் இந்த ஹதீஸை அறிவிக்கும் நேரத்தில்).” நான் கேட்டேன்: “அவர்களைப் பற்றி எனக்கு வர்ணியுங்கள்!” அவர்கள் கூறினார்கள்: “அவர்கள் வெண்மையான, அழகான, நடுத்தர உயரம் உடையவர்களாக இருந்தார்கள்.”’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

15

⋮

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ الْحِزَامِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي ثَابِتٍ الزُّهْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ ابْنُ أَخِي مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَجَ الثَّيْتَيْنِ، إِذَا تَكَلَّمَ رُئِيَ كَالنُّورِ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ ثَنَائِيَا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முன் பற்களுக்கு இடையில் ஒரு இடைவெளி இருந்தது. அவர்கள் பேசியபோது, அவர்களின் பற்களுக்கு இடையிலிருந்து ஒளி வெளிப்படுவதைப் போன்று தோன்றும்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

2. باب ما جاء في خاتم النبوة

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

2. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நுபுவ்த் (இறைத்தூதுத்துவ) முத்திரை

16

:

حَدَّثَنَا أَبُو رَجَاءٍ قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنِ الْجَعْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: سَمِعْتُ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ، يَقُولُ: ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجِعَ فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ، وَتَوَضَّأَ، فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ، وَقُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ، فَنَظَرْتُ إِلَى الْخَاتَمِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ، فَإِذَا هُوَ مِثْلُ زُرِّ الْحَجَلَةِ.

அஸ்ஸாயிப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘என் அத்தை (என் தாயின் சகோதரி) என்னை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்று, “அல்லாஹ்வின் தூதரே, என் சகோதரியின் மகன் நோயுற்றிருக்கிறார்!” என்று கூறினார்கள். அதனால், அவர்கள் (ஸல்) என் தலையைத் தடவி, எனக்காக பரக்கத் வேண்டி துஆச் செய்தார்கள். அவர்கள் (ஸல்) உளுச் செய்தார்கள். நான் அவர்களின் உளுத் தண்ணீரிலிருந்து அருந்தி, அவர்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் நின்றேன். அப்போது அவர்களின் இரு தோள்களுக்கும் இடையில் இருந்த நபித்துவ முத்திரையைக் கண்டேன். அது மணவறைக் கூடாரத்தின் பொத்தானைப் போன்று (அல்லது கௌதாரி முட்டையைப் போன்று) இருந்தது!’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

17

:

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَعْقُوبَ الطَّائِفَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ بْنُ جَابِرٍ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ الْخَاتَمَ بَيْنَ كَتِفَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، غُدَّةً

حَمْرَاءَ، مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ.

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோள்களுக்கு இடையில் இருந்த (நபித்துவ) முத்திரையை நான் கண்டேன். அது புறாவின் முட்டையைப் போன்ற ஒரு சிவப்பு நிற சதைத்திரட்சியாக இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

18

:

حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ الْمَاجْشُونِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ، عَنْ جَدِّهِ رَمِثَةَ، قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَوْ أَشَاءُ أَنْ أُقْبِلَ الْخَاتَمَ الَّذِي بَيْنَ كَتِفَيْهِ مِنْ قُرْبِهِ لَفَعَلْتُ، يَقُولُ لِسَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ يَوْمَ مَاتَ: اهْتَزَّ لَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ.

நுமைதா (ரழி) கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சஃத் இப்னு முஆத் (ரழி) அவர்கள் இறந்த நாளில் (அவர்களைக் குறித்து) கூறுவதை கேட்டேன். (அப்போது நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு மிக அருகில் இருந்ததால், நான் விரும்பியிருந்தால் அவருடைய தோள்களுக்கு இடையே உள்ள முத்திரையை முத்தமிட்டிருப்பேன்.) (நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:) 'அவருக்காக அர்ரஹ்மானுடைய அர்ஷ் (அரியணை) அதிர்ந்தது.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

19

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّيْفِيِّ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى عُفْرَةَ، قَالَ: حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ مِنْ وَلَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ، إِذَا وَصَفَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، وَقَالَ: بَيْنَ كَتِفَيْهِ خَاتَمُ النَّبِيِّ، وَهُوَ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ.

அலீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை வர்ணிக்கும்போது (அவர்களின் முழுமையான தோற்ற விளக்கத்தை) நீண்ட ஹதீஸாகக் குறிப்பிட்டார்கள். (அதில்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்களின்

இரு தோள்களுக்கு இடையில் நபித்துவத்தின் முத்திரை இருந்தது; மேலும் அவர்கள் நபிமார்களின் முத்திரையாவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

20

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي
عَلْبَاءُ بْنُ أَحْمَرَ الْيَشْكُرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو زَيْدٍ عَمْرُو بْنُ أُخْطَبِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: قَالَ لِي
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا زَيْدٍ، اذْنُ مِنِّي فَاُمْسَحْ ظَهْرِي، فَمَسَحْتُ ظَهْرَهُ،
فَوَقَعَتْ أَصَابِعِي عَلَى الْخَاتَمِ قُلْتُ: وَمَا الْخَاتَمُ؟ قَالَ: شَعْرَاتُ مُجْتَمِعَاتٍ.

அபூ ஸைத் அம்ரு இப்னு அக்தப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், 'ஓ அபூ ஸைத்! என் அருகில் வந்து என் முதுகைத் தடவிக் கொடுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே நான் அவர்களின் முதுகைத் தடவினேன்; அப்போது எனது விரல்கள் அந்த முத்திரையின் (நபித்துவ முத்திரைத் தழும்பின்) மீது பட்டன."

(இதைக் கேட்ட அறிவிப்பாளர்,) "அந்த முத்திரை என்பது என்ன?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "அவை திரண்டிருந்த முடிகள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

21

:

حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنِيُّ بْنُ حُرَيْثٍ الْخُزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ بْنِ وَاقِدٍ، حَدَّثَنِي
أَبِي، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي بُرَيْدَةَ، يَقُولُ: جَاءَ سَلْمَانَ الْقَارِسِيُّ
إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حِينَ قَدِمَ الْمَدِينَةَ بِمَائِدَةٍ عَلَيْهَا رُطْبٌ، فَوَضَعَهَا بَيْنَ
يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ مَا هَذَا؟ فَقَالَ: صَدَقَةٌ عَلَيَّكَ، وَعَلَى
أَصْحَابِكَ، فَقَالَ: ارْفَعْهَا، فَإِنَّا لَأَنَّا كُلُّ الصَّدَقَةِ، قَالَ: فَرَفَعَهَا، فَجَاءَ الْغَدَ بِمِثْلِهِ، فَوَضَعَهُ بَيْنَ
يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَا هَذَا يَا سَلْمَانُ؟ فَقَالَ: هَدِيَّةٌ لَكَ، فَقَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: ابْسُطُوا أَيْمَنَ نَظَرَ إِلَى الْخَاتَمِ عَلَى ظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَنَ بِهِ، وَكَانَ لِلْيَهُودِ فَاشْتَرَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِكَذَا وَكَذَا دِرْهَمًا عَلَى أَنْ يَغْرِسَ لَهُمْ نَخْلًا، فَيَعْمَلُ سَلَمَانُ فِيهِ، حَتَّى تُطْعِمَ، فَغَرَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، النَّخْلَ إِلَّا نَخْلَةً وَاحِدَةً، غَرَسَهَا عُمَرُ فَحَمَلَتِ النَّخْلُ مِنْ غَامِهَا، وَلَمْ تَحْمِلْ نَخْلَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا شَأْنُ هَذِهِ النَّخْلَةِ؟ فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا غَرَسْتُهَا، فَنَزَعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَغَرَسَهَا فَحَمَلَتْ مِنْ غَامِهَا.

புராதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

சல்மான் அல்-ஃபாரிஸீ (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வருகை தந்தபோது, பழுத்த பேரிச்சம்பழங்கள் (ருதப்) நிறைந்த ஒரு தட்டைக் கொண்டு வந்து, அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் வைத்தார்கள். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "சல்மான்! இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இது உமக்கும் உமது தோழர்களுக்குமான தர்மப் (ஸதகா) பொருளாகும்" என்று பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், "இதை எடுத்துச் செல்லும்! ஏனெனில் நாங்கள் தர்மப் பொருளை உண்ண மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள். எனவே, அவர் அதை எடுத்துச் சென்றார்.

பிறகு மறுநாள், அவர் அது போன்றே (மற்றொரு தட்டைக்) கொண்டு வந்து, அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் வைத்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "சல்மான்! இது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இது உமக்கான அன்பளிப்பாகும் (ஹதிய்யா)" என்று பதிலளித்தார். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்களிடம், " (கைகளை நீட்டி) உண்ணுங்கள்!" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு சல்மான் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முதுகில் இருந்த (நபித்துவ) முத்திரையைப் பார்த்தார்; உடனே அவர் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஈமான் கொண்டார். அவர் யூதர்களுக்குச் (சொந்தமான அடிமையாக) இருந்தார். எனவே, (சல்மானை விடுவிப்பதற்காக) யூதர்களுக்காகப் பேரிச்சை மரங்களை நட வேண்டும் என்றும், சல்மான் அவற்றில் (அவை பலன் தரும் வரை) வேலை செய்ய வேண்டும் என்றும் நிபந்தனையின் பேரில், இன்னன்ன திர்ஹும்களைக் கொடுத்து அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அவரை (யூதர்களிடமிருந்து) விலைக்கு வாங்கினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பேரிச்சங்கனறுகளை நடட்டார்கள்; உமர் (ரழி) அவர்கள் நடட்ட ஒரு கன்றைத் தவிர. அந்தப் பேரிச்சை மரங்கள்

அனைத்தும் அதே ஆண்டில் கனிகளைத் தந்தன. ஆனால் ஒரு பேரிச்சை மரம் மட்டும் பலன் தரவில்லை. எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "இந்த மரத்திற்கு என்ன ஆயிற்று?" என்று கேட்டார்கள். உமர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதை நான் நட்டேன்" என்று கூறினார்கள். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பிடுங்கி (மீண்டும்) நட்டார்கள்; அதுவும் அதே ஆண்டில் கனிகளைத் தந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

22

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْوَضَّاحِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ الدَّوْرَقِيُّ، عَنْ أَبِي نَصْرَةَ الْعَوْقِيِّ، قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، عَنْ خَاتَمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْنِي خَاتَمَ النَّبُوَّةِ، فَقَالَ: كَانَ فِي ظَهْرِهِ بَضْعَةٌ نَاشِرَةٌ.

அபு நத்ரா அல்-அவகி (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்களிடம், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முத்திரை (அதாவது, நபித்துவ முத்திரை) பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அது அவர்களுடைய முதுகில் புடைத்திருந்த ஒரு சதைத்துண்டாக இருந்தது.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

23

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْمُقْدَامِ أَبُو الْأَشْعَثِ الْعَجْلِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي نَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَدُرْتُ هَكَذَا مِنْ خَلْفِهِ، فَعَرَفَ الَّذِي أُرِيدُ، فَأَلْقَى الرِّدَاءَ عَنْ ظَهْرِهِ، فَرَأَيْتُ مَوْضِعَ الْخَاتَمِ عَلَى كَتِفَيْهِ، مِثْلَ الْجُمُعِ حَوْلَهَا خِيْلَانٌ، كَأَنَّهَا ثَائِلِيلٌ، فَرَجَعْتُ حَتَّى اسْتَقْبَلْتُهُ، فَقُلْتُ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: وَلَكَ فَقَالَ الْقَوْمُ: اسْتَغْفَرَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَلَكُمْ، ثُمَّ تلا هذه الآية ﴿وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيَاكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾

அப்துல்லாஹ் இப்னு சர்ஜிஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அவர்கள் தங்களின் தோழர்கள் மத்தியில் இருந்தார்கள். எனவே நான் அவர்களுக்குப் பின்னால் இவ்வாறு சுற்றி வந்தேன். நான் எதை விரும்புகிறேன் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள். எனவே, அவர்கள் தங்களின் முதுகில் இருந்து மேலங்கியை விலக்கினார்கள். நான் அவர்களின் தோள்களில் (இருந்த) நபித்துவ முத்திரையின் இடத்தைப் பார்த்தேன். அது ஒரு மூடிய கரம் போன்று (அல்லது புறாவின் முட்டை போன்று) இருந்தது, அதைச் சுற்றி மச்சங்கள் இருந்தன, அவை மருக்கள் போலத் தோன்றின.

பிறகு நான் திரும்பி வந்து அவர்களுக்கு நேராக நின்று, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களை மன்னிக்கட்டும்!' (கஃபரல்லாஹு லக்க யா ரஸூலல்லாஹ்) என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'உம்மையும் (அல்லாஹ் மன்னிக்கட்டும்)' (வ லக்க) என்று கூறினார்கள்.

அப்போது மக்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உமக்காக பாவமன்னிப்பு கோரினார்களே!' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'ஆம், உங்களுக்காகவும் தான்!' (வ லக்கும்) என்று கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் இந்த குர்ஆன் வசனத்தை ஓதினார்கள்:

'(வஸ்தஃக்ஃபிர் லிதன்பிக வ லில் முஃமினீன வல் முஃமினாத்)'

'மேலும், (நபியே!) உமது பாவத்திற்காகவும், முஃமின்களான ஆண்களுக்காகவும், பெண்களுக்காகவும் நீர் மன்னிப்புக் கோருவீராக.' (குர்ஆன் 47:19)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

3. -باب ما جاء في شعر رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

3. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முபாரக்கான முடி

24

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ،
قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى نِصْفِ أُذُنَيْهِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடி அவர்களின் காதுகளின் நடுப்பகுதி வரை இருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

25

:

حَدَّثَنَا هَنَّاؤُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ
أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ،
وَكَانَ لَهُ شَعْرٌ فَوْقَ الْجُمَّةِ، وَدُونَ الْوُفْرَةِ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: நானும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் ஒரே பாத்திரத்திலிருந்து குளிப்போம். அவர்களுக்குத் தோள்பட்டைக்கு மேலும், காது மடல்களுக்குக் கீழும் முடி இருந்தது (அதாவது, தோள்பட்டையை அடையாமலும், காது மடல்களைத் தாண்டியும் இருந்த 'லிம்மா' எனும் முடி அலங்காரமாகும்).

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

26

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَطَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرْبُوعًا، بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمُنْكَبَيْنِ، وَكَانَتْ جُمَّتُهُ تَضْرِبُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

அல்-பராஃ இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நடுத்தரமான (சமச்சீரான) உயரமும், அகன்ற தோள்களும் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய தலைமுடி காதுச் சோணைகளைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

27

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ بْنُ حَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: قُلْتُ لَأَنَسٍ: كَيْفَ كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ بِالْجَعْدِ، وَلَا بِالسَّبِطِ، كَانَ يَبْلُغُ شَعْرُهُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

கதாதா (ரஹ்) கூறினார்கள்: “நான் அனஸ் (ரழி) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடி எப்படி இருந்தது?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: ‘அது சுருண்டதாகவும் இல்லை, நேராகப் படிந்ததாகவும் இல்லை (நடுத்தரமான அலை அலையான அமைப்பில் இருந்தது). அவர்களின் தலைமுடி காது மடல்களைத் தொடும் அளவுக்கு இருந்தது.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

28

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنُ أَبِي عُمَرَ الْمَكِّيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَتْ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ قَدَمَةً، وَلَهُ أَرْبَعُ عَدَائِرَ.

உம்மு ஹானி பின்த் அபீ தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிற்கு ஒருமுறை வந்தார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு நான்கு சடைப் பின்னல்கள் இருந்தன.”

29

:

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ شَعَرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முடி, அவர்களின் காதுகளின் நடுப்பகுதி வரை இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

30

:

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يُونُسَ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُسَدِّلُ شَعْرَهُ، وَكَانَ الْمُشْرِ كُونَ يَفْرِقُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يُسَدِّلُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ يُحِبُّ مُوَافَقَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ فِيمَا لَمْ يُؤْمَرْ فِيهِ بِشَيْءٍ، ثُمَّ فَرَّقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ.

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் தலைமுடியை (வகிடெடாமல்) தொங்கவிடுவார்கள். இணைவைப்பாளர்கள் தங்களின் தலைமுடியை வகிடு எடுத்துக்கொள்வார்கள். வேதத்தையுடையவர்களும் தங்களின் தலைமுடியை (வகிடெடாமல்) தொங்கவிட்டு வந்தார்கள். எந்த ஒரு கட்டளையும் வராத விஷயங்களில் வேதத்தையுடையவர்களை ஒத்திருப்பதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் விரும்புவார்கள். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் தலைமுடியை வகிடு எடுத்துக்கொண்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

31

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ نَافِعٍ الْمَكِّيِّ، عَنِ ابْنِ أَبِي نَجِيحٍ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ، قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

உம்மு ஹானி (ரழி) கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நான்கு சடைகளுடன் (அதாவது, அவரது தலைமுடி நான்கு பகுதிகளாகப் பின்னப்பட்ட நிலையில்) கண்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

4. باب ما جاء في ترجل رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

4. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முடி சீவுதல்

32

:

حدثنا إسحاق بن موسى الأنصاري، حدثنا مَعْنُ بن عيسى، حدثنا مالك بن أنس، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كُنْتُ أُرَجِّلُ رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا حَائِضٌ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் மாதவிடாயாக இருக்கும்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடியை வாரிவிடுவேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

33

:

حدثنا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ صَبِيحٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ هُوَ الرَّقَاشِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ دَهْنَ رَأْسِهِ وَتَسْرِخُ لِحْيَتِهِ، وَيُكْثِرُ الْقِنَا عَتَّى كَانَ ثَوْبُهُ، ثَوْبَ زَيَّاتٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது தலையில் அதிகமாக எண்ணெய் பூசுவதையும், தமது தாடியை சீவுவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் தலை முக்காட்டை (எண்ணெய் ஆடையில் படாமல் இருக்க) அடிக்கடி அணிவார்கள். அதனால், அவர்களுடைய ஆடை எண்ணெய் வியாபாரியின் ஆடையைப் போலக் காட்சியளிக்கும்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

34

:

حَدَّثَنَا هَنَّا بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ أَبِي الشَّعْثَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَحِبُّ التَّيْمُنَ فِي طَهْوِرِهِ إِذَا تَطَهَّرَ، وَفِي تَرْجُلِهِ إِذَا تَرَجَّلَ، وَفِي انْتِعَالِهِ إِذَا انْتَعَلَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தாம் தூய்மை செய்யும்போதும் (அதாவது உளு அல்லது குளிக்கும்போது), தலைவாரும்போதும், காலணி அணியும்போதும் வலப்புறத்திலிருந்தே துவங்குவதை விரும்புவவர்களாக இருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

35

⋮

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانٍ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّرْجُلِ، إِلَّا غَبًّا.

அப்துல்லாஹ் இப்னு முகப்பல் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவ்வப்போது தவிர (அடிக்கடி) தலை வாருவதை தடை செய்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

36

⋮

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَرَفَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ السَّلَامِ بْنُ حَرْبٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ الْأَوْدِيِّ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَتَرَجَّلُ غَبًّا.

நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவர் அறிவிக்கிறார்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் (தினமும் அல்லாமல்) இடைக்கிடையே தங்களின் தலைமுடியை வாரிக்கொள்வார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

5. باب ما جاء في شيب رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

5. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வெள்ளை முடி தோன்றியது

37

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: أَخْبَرَنَا هَمَّامٌ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: قُلْتُ
لَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: هَلْ خَضَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَمْ يَبْلُغْ ذَلِكَ، إِنَّمَا كَانَ
شَيْبًا فِي صُدْغَيْهِ وَلَكِنْ أَبُو بَكْرٍ، خَضَبَ بِالْحِنَاءِ وَالْكُتْمِ.

கத்தாதா அவர்கள் கூறியதாவது:

‘நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் முடிக்குச் சாயமிட்டார்களா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: ‘அவர்கள் அந்த நிலையை அடையவில்லை (அதாவது, முடிக்குச் சாயமிடும் அளவுக்கு நரைக்கவில்லை), ஏனெனில் அவர்களின் கன்னப்பொட்டுப் பகுதிகளில் மட்டுமே நரை இருந்தது. ஆனால் அபுபக்ர் (ரழி) அவர்கள் மருதாணி மற்றும் ‘கத்தம்’ எனப்படும் ஒரு மூலிகைக் கலவையைக் கொண்டு தங்களின் முடிக்குச் சாயமிட்டார்கள்.’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

38

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، وَيَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ ثَابِتٍ،
عَنْ أَنَسِ، قَالَ: مَا عَدَدْتُ فِي رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِحْيَتِهِ، إِلَّا أَرْبَعَ عَشْرَةَ
شَعْرَةً بَيْضَاءَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய தலையிலும், அவர்களுடைய தாடியிலும் நான் பதினான்கு நரை முடிகளை மட்டுமே எண்ணினேன்.”

39

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ سَمُرَةَ، وَقَدْ سُئِلَ عَنْ شَيْبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: كَانَ إِذَا دَهَنَ رَأْسَهُ لَمْ يُرْمِ مِنْهُ شَيْبٌ، وَإِذَا لَمْ يَدْهِنْ رَأْسَهُ مِنْهُ شَيْءٌ.

ஜாபிர் இப்னு சமுரா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நரை குறித்துக் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள், "அவர்கள் (ஸல்) தமது தலையில் எண்ணெய் தடவும்தோது நரை எதுவும் தெரியாது, எண்ணெய் தடவாதபோதோ சிறிதளவு தெரியும்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

40

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْوَلِيدِ الْكِنْدِيُّ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، قَالَ: إِنَّمَا كَانَ شَيْبُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوًا مِنْ عَشْرِينَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நரை என்பது ஏறக்குறைய இருபது வெள்ளை முடிகள் மட்டுமே இருந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

41

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ شَبَّتَ، قَالَ: شَيْبَتَنِي هُوْدٌ، وَالْوَأَقَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே (ஸல்), உங்களுக்கு நரைத்துவிட்டதே!" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள் (ஸல்)

கூறினார்கள்: "ஹுதித், அல் வாகிஆ, அல் முர்ஸலாத், அம்ம யதஸாஅலுான் மற்றும் இதஷ் ஷம்ஸு குவ்விரத் ஆகியன எனக்கு நரையை ஏற்படுத்திவிட்டன (அவற்றில் உள்ள மறுமை நாள் பற்றிய கடுமையான எச்சரிக்கைகள், முந்தைய சமூகங்களின் அழிவுகள் மற்றும் பொறுப்புகள் காரணமாக)."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

42

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي جَحِيفَةَ، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَرَاكَ قَدْ شَبَّتَ، قَالَ: قَدْ شَبَّتَنِي هُودٌ وَأَخَوَاتُهَا.

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (சஹாபாக்கள்) 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, உங்களுக்கு நரை ஏற்பட்டுவிட்டதை நாங்கள் காண்கிறோம்!' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர் (ஸல்) கூறினார்கள்: 'ஹுதித் அத்தியாயமும் அதன் சகோதரிகளும் (அதாவது, அதைப் போன்ற கடுமையான எச்சரிக்கைகள் மற்றும் முந்தைய சமூகங்களின் அழிவுகளைக் கூறும் அத்தியாயங்கள்) எனக்கு நரையை ஏற்படுத்திவிட்டன!'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

43

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ صَفْوَانَ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ إِيَادِ بْنِ لَقِيطِ الْعَجَلِيِّ، عَنْ أَبِي رَمَثَةَ التَّيْمِيِّ، تَيْمِ الرَّبَابِ، قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَعِيَ ابْنُ لِي، قَالَ: فَأَرَيْتُهُ، فَقُلْتُ لَمَّا رَأَيْتُهُ: هَذَا نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَحْضَرَانِ، وَلَهُ شَعْرٌ قَدْ عَلَاهُ الشَّيْبُ، وَشَيْبَةٌ أَحْمَرٌ.

அபு ரிம்ஸா அத்தைமீ (தைமு ரபாப் குலத்தவர்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் எனது மகனுடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது (என் மகனுக்கு) அவர்களைச் சுட்டிக்காட்டினேன். நான் (நபி (ஸல்) அவர்களை) கண்டபோது, (என் மகனிடம்) 'இவர்தாம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)' என்று கூறினேன். அவர்கள் இரண்டு பச்சை நிற ஆடைகளை அணிந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நரை படர்ந்த முடி இருந்தது; அந்த நரை செந்நிறமாக இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُرَيْجُ بْنُ النُّعْمَانِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ سَمَاطِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: قِيلَ لِحَبِيبِ بْنِ سَمُرَةَ: أَكَانَ فِي رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْبٌ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ فِي رَأْسِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَيْبٌ إِلَّا شَعْرَاتٌ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ، إِذَا ادَّهَنَ وَارَاهُنَّ الدُّهْنُ.

ஜாபிர் இப்னு சமுரா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலையில் நரைமுடி இருந்ததா?” அவர் பதிலளித்தார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலையில், தலைமுடியின் வகிட்டில் இருந்த சில முடிகளைத் தவிர நரைமுடி இருக்கவில்லை. அவர்கள் எண்ணெய் தடவியபோது அந்த எண்ணெய் அவற்றை மறைத்துவிடும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

6. باب ما جاء في خضاب رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

6. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் சாயம் பயன்படுத்துதல்

45

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ إِيَادِ بْنِ لَقِيطٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو رَمْثَةَ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنِ لِي، فَقَالَ: "ابْنُكَ هَذَا؟" فَقُلْتُ: نَعَمْ، أَشْهَدُ بِهِ، قَالَ: "لَا يَجْنِي عَلَيْكَ، وَلَا تَجْنِي عَلَيْهِ"، قَالَ: وَرَأَيْتُ الشَّيْبَ أَحْمَرَ، قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا أَحْسَنُ شَيْءٍ رُوي فِي هَذَا الْبَابِ، وَأَفْسَرُ لَأَنَّ الرِّوَايَاتِ الصَّحِيحَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَبْلُغِ الشَّيْبَ. وَأَبُو رَمْثَةَ أَسْمُهُ: رِفَاعَةُ بْنُ يَثْرِبِي التَّيْمِيُّ.

அபூ ரிம்தாஹ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நான் என்னுடைய மகன் ஒருவருடன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். அப்போது அவர்கள், ‘இவர் உம்முடைய மகனா?’ என்று கேட்டார்கள். நான், ‘ஆம், (இவர் என் மகன் என்பதற்கு) நான் சாட்சி கூறுகிறேன்!’ என்று கூறினேன். அவர்கள், ‘(ஒருவரின் பாவச்) செயல் குற்றப்பழி உம்மைச் சாராது; (உம்முடைய பாவச்) செயல் குற்றப்பழி இவனைச் சாராது (ஒவ்வொருவரும் அவரவர் செயல்களுக்கு மட்டுமே பொறுப்பாவர்)’ என்று கூறினார்கள். மேலும், (நபி (ஸல்) அவர்களின்) நரை முடி சிவந்த நிறத்தில் இருந்ததையும் நான் கண்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

46

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ شَرِيكَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مَوْهَبٍ، قَالَ: سُئِلَ أَبُو هُرَيْرَةَ: هَلْ خَضَّبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

[commentary] قال أبو عيسى: وروى أبو عوانة هذا الحديث عن عثمان بن عبد
الله بن موهب فقال عن أم سلمة [commentary/]

அபூஹுரைரா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தங்கள் தலைமுடி அல்லது தாடிக்கு) சாயம் பூசினார்களா?” அதற்கு அவர்கள், “ஆம்!” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

47

:

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا النَّضْرُ بْنُ زُرَّارَةَ، عَنْ أَبِي جَنَابٍ، عَنْ إِبَادِ بْنِ لَقِيطٍ،
عَنِ الْجَهْدَمَةِ، أَمْرَأَةٍ بَشَرَ ابْنَ الْخَصَاصِيَّةِ، قَالَتْ: أَنَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ يَنْفُضُ رَأْسَهُ وَقَدْ اغْتَسَلَ، وَبِرَأْسِهِ رَدْعٌ مِنْ جَنَاءٍ أَوْ قَالَ: رَدْعٌ شَكَّ فِي هَذَا
الشَّيْءِ.

பிஷர் இப்னு அல்-கஸாஸிய்யா (ரழி) அவர்களின் மனைவியான அல்-ஜஹ்தமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குளித்திருந்த நிலையில் (தமது தலையில் இருந்த நீரை உலர்த்தும் விதமாக) தலையை உதறியவாறு தமது வீட்டிலிருந்து வெளியே வருவதை நான் கண்டேன்; அவர்களுடைய தலையில் மருதாணியின் தடயம் இருந்தது." (அல்லது 'கறை' என்று கூறினார்கள். ஷெய்க் அவர்கள் இதில் சந்தேகம் கொண்டார்கள்.)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

48

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ،
قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: رَأَيْتُ شَعَرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَخْضُوبًا.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடி (ஹிஜாப் அல்லது கதாம் போன்ற இயற்கைச் சாயங்களால்) சாயமிடப்பட்டதைக் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

قَالَ حَمَّادٌ: وَأَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَقِيلٍ قَالَ: رَأَيْتُ شَعْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ مَحْضُوبًا

ஹம்மாத் கூறினார்: மேலும், அப்துல்லாஹ் இப்னு முஹம்மத் இப்னு உகைல் எங்களுக்கு அறிவித்தார், அவர் கூறினார்: "நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம் (பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்த) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் முடி சாயம் பூசப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன்."

الشماثل المحمدية

7. باب ما جاء في كحل رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

7. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கஹல்

50

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: اكْتَحِلُوا بِالْإِثْمِدِ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ وَزَعَمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَتْ لَهُ مَكْحَلَةٌ يَكْتَحِلُ مِنْهَا كُلَّ لَيْلَةٍ، ثَلَاثَةً فِي هَذِهِ، وَثَلَاثَةً فِي هَذِهِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் 'இத்மித்' கொண்டு கண்ணிடுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அது பார்வையைத் தெளிவாக்கும்; (கண் இமை) முடிகளை வளரச் செய்யும்."

(மேலும், இப்பனு அப்பாஸ் அல்லது இக்ரிமா) குறிப்பிட்டார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு குஹல் சிமிழ் இருந்தது. அதிலிருந்து அவர்கள் ஒவ்வொரு இரவும், இந்தக் கண்ணில் மூன்று முறையும், அந்தக் கண்ணில் மூன்று முறையும் (குஹல்) இட்டு வந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

51

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الْهَاشِمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبيدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ عَبَّادِ بْنِ مَنْصُورٍ (ح) وَحَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم يَكْتَحِلُ قَبْلَ أَنْ يَتَأَمَّ بِالْإِثْمِدِ، ثَلَاثًا فِي كُلِّ عَيْنٍ، وَقَالَ يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، فِي حَدِيثِهِ:
إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَتْ لَهُ مُكْحَلَةٌ يَكْتَحِلُ مِنْهَا عِنْدَ النَّوْمِ، ثَلَاثًا فِي كُلِّ عَيْنٍ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தூங்குவதற்கு முன், ஒவ்வொரு கண்ணிலும் மூன்று முறை 'இஸ்மித்' (எனும் சுர்மா - ஒரு வகை அஞ்சனம்) இடுவார்கள்."

யஸீத் இப்பனு ஹாருன் அவர்கள் தனது அறிவிப்பில் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு சுர்மா குப்பி (முக்கஹலா) இருந்தது. அதிலிருந்து அவர்கள் தூங்கும் நேரத்தில், ஒவ்வொரு கண்ணிலும் மூன்று முறை இட்டுக்கொள்வார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

52

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ
الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ هُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ
بِالْإِثْمِدِ عِنْدَ النَّوْمِ، فَإِنَّهُ يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُبَيِّتُ الشَّعْرَ.

ஜாபிர் (இப்பனு அப்தில்லாஹ்) (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் உறங்கச் செல்லும்போது 'இத்மித்' (எனும் அஞ்சனக் கல்லைப்) பயன்படுத்துங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அது பார்வையைத் தெளிவாக்கி, (இமை) முடியை வளரச் செய்கிறது."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

53

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ خُثَيْمٍ، عَنْ
سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ خَيْرَ
أَكْحَالِكُمُ الْإِثْمِدُ، يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُبَيِّتُ الشَّعْرَ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்கள் சுர்மாக்களில் மிகச் சிறந்தது 'இஸ்மித்'

(அதாவது, ஆண்டிமனி சுர்மா) ஆகும். ஏனெனில், அது பார்வையைத் தெளிவாக்கும்; மேலும் (இமை) ரோமங்களை வளரச் செய்யும்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

54

:

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُسْتَمِرِّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ عُمَانَ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ،
عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ بِالْإِثْمِدِ، فَإِنَّهُ
يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ.

இப்பனு உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் ‘இஸ்மித்’ (சுர்மா) இட்டுக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது பார்வையைத் தெளிவாக்கும்; (கண் இமை) முடியை வளரச் செய்யும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

8. باب ما جاء في لباس رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

8. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உடை அணிதல்

55

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، وَأَبُو ثَمِيلَةَ، وَزَيْدُ بْنُ حُبَابٍ، عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَمِيصُ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் பிரியமான ஆடை கமீஸ் (நீண்ட சட்டை) ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

56

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَمِيصُ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஆடை கமீஸ் (நீண்ட அங்கி/சட்டை) ஆகும்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

57

:

حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَبِي الْبَغْدَادِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو ثَمِيلَةَ، عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أُمِّهِ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ النَّبِيِّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُهُ، الْقَمِيصُ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வழக்கமாக) அணியக்கூடிய ஆடைகளில், சட்டையே அவர்களுக்கு மிகவும் பிரியமானதாக இருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

58

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَجَّاجِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ بُدَيْلٍ يَعْنِي ابْنَ مَيْسَرَةَ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ، قَالَتْ: كَانَ كُمُ قَمِيصِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الرُّسْغِ.

அஸ்மா பின்த் யஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சட்டையின் கை மணிக்கட்டு வரை நீண்டிருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

59

:

حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرٌ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُشَيْرٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ مِنْ مُزَيْنَةَ لِبَيْعِهِ، وَإِنَّ قَمِيصَهُ لَمُطْلَقٌ، أَوْ قَالَ: زُرُّ قَمِيصِهِ مُطْلَقٌ قَالَ: فَأَدْخَلْتُ يَدِي فِي جَيْبِ قَمِيصِهِ، فَمَسَسْتُ الْخَاتَمَ.

முஆவியா இப்னு குர்ரா, தனது தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“நான் முஸைனா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவினருடன் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பைஆ (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்வதற்காக வந்தேன். அவர்களுடைய சட்டை அவிழ்க்கப்பட்டிருந்தது; அல்லது “அவர்களுடைய சட்டையின் பொத்தான் அவிழ்க்கப்பட்டிருந்தது”

என்று (அறிவிப்பாளர்) கூறினார். எனவே நான் எனது கையை அவர்களுடைய சட்டையின் கழுத்துத் துவாரத்திற்குள் நுழைத்து, (நபித்துவ) முத்திரையைத் தொட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

60

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْفَضْلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ الشَّهِيدِ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَهُوَ يَتَكَبَّرُ عَلَى أَسَامَةِ بْنِ زَيْدٍ عَلَيْهِ ثَوْبٌ قَطْرِيٌّ، قَدْ تَوَشَّحَ بِهِ، فَصَلَّى بِهِمْ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள், உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்கள் மீது சாய்ந்தவர்களாக, கத்தர் நாட்டு (வரிந்த, கரடுமுரடான) ஒரு மேலாடையைத் தங்கள் மீது போர்த்தியவாறு வெளியே வந்து, பின்னர் அவர்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

61, 62

:

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ إِيَّاسٍ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَاهُ بِاسْمِهِ عِمَامَةً أَوْ قَمِيصًا أَوْ رِدَاءً، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ.

حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ يُوسُفَ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ مَالِكٍ الْمُرْنِيُّ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு புதிய ஆடையைப் பெறும்போது (அல்லது அணியத் தொடங்கும்போது), அதன் பெயரை - தலைப்பாகை என்றோ, சட்டை என்றோ அல்லது மேலங்கி என்றோ - குறிப்பிடுவார்கள். பின்னர் கூறுவார்கள்:

'அல்லாஹும்ம லகல் ஹம்து, கமா கஸவ்தனீஹி, அஸ்அலுக கைரஹு வ கைர மா ஸுனிஅ லஹு, வ அஹது பிக மின் ஷர்ரிஹி வ ஷர்ரி மா ஸுனிஅ லஹு.'

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! எல்லாப் புகழும் உனக்கே! நீயே எனக்கு இதை அணிவித்தாய். நான் உன்னிடம் இதன் நன்மையையும், இது எதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதன் நன்மையையும் கேட்கிறேன். மேலும், இதன் தீங்கிலிருந்தும், இது எதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அதன் தீங்கிலிருந்தும் உன்னிடம் நான் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்!)”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

63

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَلْبَسُهُ الْجَبْرَةُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஆடை, அவர்கள் அணியக்கூடிய ஹிபரா (எனும் யமன் நாட்டு வரி ஆடை) ஆகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

64

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَوْنِ بْنِ أَبِي جَحِيْفَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حُمْرَاءُ، كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَرِيقِ سَاقِيهِ.

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கண்டேன்; அவர்கள் மீது ஒரு சிவப்பு ஹுல்லா (மேலாடை மற்றும் கீழாடை கொண்ட ஒரு ஜோடி ஆடை) இருந்தது. அவர்களுடைய கால்களின் பளபளப்பை நான் பார்ப்பது போன்று இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

65

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ
الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ أَحْسَنَ فِي حُلَّةٍ حُمْرَاءَ، مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِنْ كَانَتْ جُمُتُهُ لَتَضْرِبَ قَرِيْبًا مِنْ مُكَبِّهٍ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“சிவப்பு நிற ஹுல்லா (மேலாடை மற்றும் கீழாடை கொண்ட ஒரு செட் ஆடை) அணிந்திருந்த அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட அழகான ஒருவரை நான் பார்த்ததில்லை. அவர்களின் தலைமுடி (ஜும்மா - தோள்பட்டை வரை நீண்டிருந்த) அவர்களின் தோள்பட்டைகளுக்கு அருகில் தொட்டுக்கொண்டிருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

66

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ إِيَادٍ،
عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي رِثْمَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَيْهِ بُرْدَانِ أَحْضَرَانِ.

அபு ரிம்தாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு பச்சை நிறப் போர்வைகளை (அல்லது மேலாடைகளை) அணிந்திருப்பதை நான் கண்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

67

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَسَّانَ الْعَنْبَرِيُّ،
عَنْ جَدِّتَيْهِ دُحَيْبَةَ، وَعَلَيْبَةَ، عَنْ قَيْلَةَ بِنْتِ مَخْرَمَةَ، قَالَتْ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَعَلَيْهِ أَسْمَالُ مُلَيَّتَيْنِ، كَانَتَا بِرَعْفَرَانَ، وَقَدْ نَقَضَتْهُ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ.

கைலா பின்த் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“குங்குமப்பூவால் சாயமிடப்பட்டு, ஆனால் (அதன்) சாயம் வெளுத்துப்போயிருந்த இரண்டு பழைய ஆடைகளை (அதாவது, முலய்யா வகை மேலாடைகளை) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அணிந்திருந்ததை நான் கண்டேன்.” (இந்த அறிவிப்பு ஒரு நீண்ட ஹதீஸின் ஒரு பகுதியாகும்.)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

68

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ خُثَيْمٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ بِالْبَيَاضِ مِنَ الثِّيَابِ، لِيَلْبَسُهَا أَحْيَاؤُكُمْ، وَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، فَإِنَّهَا مِنْ خِيَارِ ثِيَابِكُمْ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் வெள்ளை ஆடைகளை அணிந்து கொள்ளுங்கள். அவற்றை உங்களில் உயிருடன் இருப்பவர்கள் அணியட்டும், மேலும் உங்களில் மரணித்தவர்களை அவற்றில் கஃபனிடுங்கள். ஏனெனில், நிச்சயமாக அவை உங்கள் ஆடைகளிலேயே சிறந்தவையாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

69

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ أَبِي شَيْبٍ، عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْبُسُوا الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا أَظْهَرُ وَأَطْيَبُ، وَكَفُّوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ.

ஸமுரா இப்பனு ஜுன்துப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘வெள்ளை ஆடைகளை அணியுங்கள். ஏனெனில், அவை தூய்மையானதாகவும், (பயன்பாட்டிற்கு) சிறந்ததாகவும் இருக்கின்றன. மேலும், உங்களில் மரணித்தோரை அவற்றிலேயே கஃபனிடுங்கள்.’”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

70

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُصْعَبِ بْنِ شَيْبَةَ، عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ غَدَاةٍ، وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مِنْ شَعْرٍ أَسْوَدَ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கறுப்பு முடியாலான ஒரு போர்வை (மேலங்கி அல்லது சால்வை) அணிந்தவர்களாக ஒரு நாள் அதிகாலையில் வெளியே சென்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

71

:

حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ
الشَّعْبِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الْمَغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَبِسَ جُبَّةً
رُومِيَّةً، ضَبِيقَةً الْكُمَيْنِ.

முகீரா இப்னு யுஃபா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் இறுக்கமான கைகளையுடைய ஒரு பைசாந்திய ஜுப்பாவை அணிந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

9. باب ما جاء في خف رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

9. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் குஃப் (தோல் காலுறைகள்)

72

:

حَدَّثَنَا هُثَّاءُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ دَلْهَمِ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ حُجَيْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّجَاشِيَّ أَهْدَى لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، خُفَّيْنِ، أَسْوَدَيْنِ، سَازَجَيْنِ، فَلَبِسَهُمَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَيْهِمَا.

இப்பனு புரைதா அவர்கள் தனது தந்தை (ரலி) கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“நஜ்ஜாஷி, நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இரண்டு எளிய கருப்பு நிறக் காலுறைகளை (தோல் காலுறைகள் அல்லது காலணிகள்) அன்பளிப்பாக வழங்கினார். ஆகவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவற்றை அணிந்துகொண்டார்கள். பின்னர் உஞ்ச் செய்து, அவற்றின் மீது மஸஹ் செய்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

73

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ زَكَرِيَّا بْنُ أَبِي زَائِدَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عِيَّاشٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، قَالَ: قَالَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ: أَهْدَى دِحْيَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُفَّيْنِ، فَلَبِسَهُمَا وَقَالَ إِسْرَائِيلُ: عَنْ جَابِرٍ، عَنْ عَامِرٍ، وَجَبَّةٌ فَلَبِسَهُمَا حَتَّى تَخَرَّ قَالَ لَا يَدْرِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَذْكَى هُمَا أَمْ لَا. [commentary] قَالَ أَبُو عِيسَى: وَأَبُو إِسْحَاقَ هَذَا هُوَ أَبُو إِسْحَاقَ الشَّيْبَانِي وَاسْمُهُ سُلَيْمَانُ. [commentary/]

அல்-முகீரா இப்பனு ஷஃபா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"திஹ்யா (ரலி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இரண்டு தோல்

காலுறைகளை (சூஃப்யைன்) அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள்; அவற்றை நபி (ஸல்) அவர்கள் அணிந்து கொண்டார்கள்."

மேலும் இஸ்ராயீல் அவர்கள், ஜாபிர் வாயிலாக, ஆமிர் (அஷ்-ஷஃபி) அவர்களிடமிருந்து கூறுவதாவது: "(திஹ்யா (ரலி) அவர்கள்) ஒரு மேலங்கியையும் (ஜுப்பா) (அன்பளிப்பாக வழங்கினார்கள்). அவற்றை (சூஃப்யைன் மற்றும் ஜுப்பா இரண்டையும்) நபி (ஸல்) அவர்கள் கிழிந்து போகும் வரை அணிந்திருந்தார்கள். அவை (இஸ்லாமிய முறைப்படி) அறுக்கப்பட்டவையா இல்லையா என்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் அறியவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

❶ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

10. باب ما جاء في نعل رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

10. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் காலணிகள்

74

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، عَنْ، قَالَ: قُلْتُ
لَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: كَيْفَ كَانَ نَعْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: لَهُمَا قَبَالَانِ.

கத்தாதா (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி)
அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் செருப்புகள் எப்படி
இருந்தன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'அவற்றுக்கு இரண்டு
வார்ப்பட்டைகள் (அதாவது, காலில் செருப்பை நிலைநிறுத்தும் பட்டைகள்)
இருந்தன' என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

75

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ لِنَعْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَالَانِ،
مُتَّيَّ شَرَاكُهُمَا.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் செருப்பில் இரண்டு
வார்ப்பட்டைகள் இருந்தன; அவற்றின் வார் இரட்டையாக (மடக்கப்பட்டதாக
அல்லது இரு இழைகளாக) இருந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

76

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الرَّبِيعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ طَهْمَانَ، قَالَ: أَخْرَجَ إِلَيْنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ نَعْلَيْنِ جَرْدَاوَيْنِ، لَهُمَا قَبَالَانِ. قَالَ: فَحَدَّثَنِي ثَابِتٌ بَعْدُ عَنْ أَنَسٍ، أَنَّهُمَا كَانَتَا نَعْلَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ஈஸா இப்னு தஹ்மான் கூறினார்கள்: "அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள், இரண்டு வார்ப்பட்டைகளைக் கொண்ட, சாதாரணமான ஒரு ஜோடி செருப்புகளை எங்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள். பின்னர் ஸாபித் அவர்கள், அனஸ் (ரழி) அவர்கள் வழியாக, அவை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் செருப்புகள் என்று என்னிடம் கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

77

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيُّ، عَنْ عَبْدِ بْنِ جُرَيْجٍ، أَنَّهُ قَالَ لَابْنِ عُمَرَ: رَأَيْتُكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّبْيِيَّةَ، قَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ النَّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ، وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا.

உபைத் இப்னு ஜுரைஜ் அவர்கள் இப்னு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்: "தாங்கள் 'அஸ்-ஸிப்திய்யா' செருப்புகளை (அதாவது, முடி நீக்கப்பட்ட, பதப்படுத்தப்பட்ட தோலால் செய்யப்பட்ட மென்மையான செருப்புகளை) அணிந்திருப்பதை நான் பார்த்தேன்."

அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அதே போன்ற) முடியில்லாத செருப்புகளை அணிந்திருந்ததையும், அவர்கள் அவற்றை அணிந்தபடியே உளூ செய்ததையும் கண்டேன். எனவே, அவற்றை அணிவதை நான் விரும்புகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

78

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُصَوِّرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي ذُئْبٍ، عَنْ صَالِحِ مَوْلَى التَّوَّامَةِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ لِنَعْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبَالَانِ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் செருப்புகளுக்கு இரண்டு வார்கள் (கால்விரல்களுக்கிடையே செல்லும் பட்டைகள்) இருந்தன."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

79

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ السُّدِّيِّ، قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْ، سَمِعَ عَمْرَو بْنَ حُرَيْثٍ، يَقُولُ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُصَلِّي فِي نَعْلَيْنِ مَخْضُوفَتَيْنِ.

அமர் இப்னு ஹுரைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை தைக்கப்பட்ட செருப்புகளுடன் தொழுகை நிறைவேற்றுவதை பார்த்தேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

80, 81

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا يَمُشِينَ أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ، لِيُعْلَهُمَا جَمِيعًا، أَوْ لِيُخَفَّهُمَا جَمِيعًا.

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ نَحْوَهُ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“உங்களில் எவரும் ஒற்றைச் செருப்புடன் நடக்க வேண்டாம். (ஏனெனில் அது ஒருவிதமான அசௌகரியத்தையும், விசித்திரமான தோற்றத்தையும், சில சமயங்களில் சமநிலையற்ற தன்மையையும் ஏற்படுத்தும்.) இரண்டையும் அணியட்டும் அல்லது இரண்டையும் கழற்றிவிட்டட்டும்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

82

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَأْكُلَ، يَغْنِي الرَّجُلَ، بِشِمَالِهِ، أَوْ يَمْشِي فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ.

ஜாபிர் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒருவர் (ஒரு ஆண்) தனது இடது கையால் உண்பதையோ, அல்லது ஒரு காலணியுடன் (மட்டும்) நடப்பதையோ தடை செய்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

83

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشِّمَالِ، فَلْتَكُنِ الْيَمِينُ أَوَّلَهُمَا تُنْعَلُ، وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உங்களில் ஒருவர் காலணிகளை அணியும்போது, வலது காலில் இருந்து ஆரம்பிக்கட்டும். மேலும், அவற்றை கழற்றும்போது, இடது காலில் இருந்து ஆரம்பிக்கட்டும். வலது காலே (காலணிகளை அணியும்போது) முதலில் அணியப்பட வேண்டியதாகவும், (கழற்றும்போது) கடைசியாக கழற்றப்பட வேண்டியதாகவும் இருக்கட்டும்.””

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

84

:

حَدَّثَنَا أَبُو مُوسَى مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَشْعَثُ هُوَ ابْنُ أَبِي الشَّعَثَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ التَّيْمَنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي تَرَجُّلِهِ، وَتَعْلِيلِهِ وَطُحُورِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களால் இயன்றவரை தலை வாருவதிலும், காலணி அணிவதிலும், தூய்மை செய்வதிலும் (உள்ள அல்லது குளிப்பு போன்ற தூய்மைப் பணிகளில்) வலது பக்கத்திலிருந்து தொடங்குவதை விரும்புவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَرْزُوقٍ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ قَيْسٍ أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ لِنَعْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قِبَالَانِ وَأَبْيَ بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَأَوَّلُ مَنْ عَقَدَ عَقْدًا وَاحِدًا عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ..

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் செருப்புகளுக்கு இரண்டு வார்ப்பட்டைகள் இருந்தன. அபூ பக்ர் (ரழி), உமர் (ரழி) ஆகியோரின் செருப்புகளும் அவ்வாறே இருந்தன. மேலும், முதன்முதலில் ஒற்றை வாரை பயன்படுத்தியவர் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களாவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشمال المحمدية

11. باب ما جاء في ذكر خاتم رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

11. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முபாரக் மோதிரம்

86

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَهْبٍ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ وَرَقٍ، وَكَانَ قَصْدُهُ حَبَشِيًّا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்களின் முத்திரை மோதிரம் வெள்ளியால் ஆனதாக இருந்தது, அதன் கல் அபிசீனியக் கல்லாக இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

87

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ أَبِي بَشِيرٍ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ، فَكَانَ يَخْتَمُ بِهِ وَلَا يَلْبَسُهُ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வெள்ளி மோதிரத்தைச் செய்து கொண்டார்கள். அதைக் கொண்டு அவர்கள் முத்திரையிடுவார்கள்; மேலும் அவர்கள் அதை அணியமாட்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

88

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ الطَّنَافِيسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ أَبُو خَيْثَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ خَاتَمُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم، مِنْ فَضْلِهِ، فَضْهُ مِنْهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) கூறினார்கள்:

“நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முத்திரை மோதிரம் வெள்ளியால் ஆனது; அதன் பட்டைப் பகுதியும் (அதாவது, கல் வைக்கும் இடமும்) அதிலிருந்தே (வெள்ளியால்) இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

89

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَكْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى الْعَجَمِ قِيلَ لَهُ: إِنَّ الْعَجَمَ لَا يَقْبَلُونَ إِلَّا كِتَابًا عَلَيْهِ خَاتَمٌ، فَاصْطَنَعَ خَاتَمًا، فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي كَفِّهِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அரபியர் அல்லாதவர்களுக்குக் கடிதம் எழுத விரும்பியபோது, 'நிச்சயமாக அரபியர் அல்லாதவர்கள், முத்திரை இல்லாத எந்தக் கடிதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்' என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டது. ஆகவே, அவர்கள் ஒரு முத்திரை மோதிரத்தை உருவாக்கினார்கள், மேலும் (இப்பொழுதும்) அவர்களின் உள்ளங்கையில் அதன் வெண்மையை நான் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

90

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ نَقْشُ خَاتَمِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مُحَمَّدٌ سَطْرٌ، وَرَسُولٌ سَطْرٌ، وَاللَّهُ سَطْرٌ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மோதிரத்தின் இலச்சினை (பொறிப்பு) இவ்வாறு இருந்தது: ‘முஹம்மத்’ ஒரு வரியிலும், ‘ரஸூல்’ ஒரு வரியிலும், ‘அல்லாஹ்’ ஒரு வரியிலும் (செங்குத்தாக) இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ أَبُو عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوحُ بْنُ قَيْسٍ، عَنْ خَالِدِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى كُسْرَى وَقَيْصَرَ وَالنَّجَاشِيِّ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ كِتَابًا، إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَصَاغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، خَاتَمًا حَلَقَتْهُ فِضَّةٌ، وَنُقِشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் கிஸ்ரா, கைஸர் மற்றும் நஜ்ஜாஷி ஆகியோருக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அப்போது அவர்களிடம், 'அவர்கள் முத்திரையுடன் அன்றி கடிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் (அதாவது, முத்திரையில்லாத கடிதத்தை ஏற்க மாட்டார்கள்)' என்று கூறப்பட்டது. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், வெள்ளி வளையத்தைக் கொண்ட ஒரு மோதிரத்தைச் செய்தார்கள். அதில் "முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர்" என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَكْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَامِرٍ، وَالْحَجَّاجُ بْنُ مِنْهَالٍ، عَنْ هَمَّامٍ، عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا دَخَلَ الْخُلَاءَ نَزَعَ خَاتَمَهُ.

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் கழிவறைக்கு நுழையும்போது, தமது கணையாழியை (அதில் அல்லாஹ்வின் பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்ததால்) கழற்றிவிடுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَكْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَمِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، خَاتَمًا مِنْ وَرِقٍ، فَكَانَ فِي

يَدُهُ ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ، وَيَدِ عُمَرَ، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُثْمَانَ، حَتَّى وَقَعَ فِي بُرْ أَرِيْسٍ،
نَقْشُهُ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வெள்ளி மோதிரத்தைச் செய்து கொண்டார்கள். அது அவர்களின் கையில் இருந்தது. பிறகு, அது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களின் கையிலும், உமர் (ரழி) அவர்களின் கையிலும் இருந்தது. பிறகு, அது உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் கையில் இருந்தது; இறுதியில் அது ‘அரீஸ்’ கிணற்றில் விழுந்துவிட்டது. அதில் ‘முஹம்மத் ரஸூலுல்லாஹ்’ (முஹம்மத் அல்லாஹ்வின் தூதர்) என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

12. باب ماجاء في تحتم رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

12. வலது கையில் மோதிரத்தை அணிந்திருந்தார்கள் என்று முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிக் கூறுதல்

94, 95

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ الْبُعْدَاذِيُّ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمْرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَلْبَسُ خَاتَمَهُ فِي يَمِينِهِ.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بِلَالٍ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمْرٍ، نَحْوَهُ.

அலீ இப்னு அபீ தாலிப் (ரழி) கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடைய மோதிரத்தை (முத்திரை மோதிரமாகப் பயன்படுத்தப்படும் மோதிரத்தை) அவர்களின் வலது கரத்தில் அணிந்திருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

96

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ أَبِي رَافِعٍ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَعْفَرٍ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ.

ஹம்மாத் இப்னு ஸலமா கூறினார்கள்: "நான் இப்னு அபீ ராஃபிஃ அவர்களைத் தமது வலது கையில் ஒரு முத்திரை மோதிரம்

அணிந்திருந்ததைப் பார்த்தேன். ஆகவே நான் அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'நான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்களைத் தமது வலது கையில் ஒரு முத்திரை மோதிரம் அணிந்திருந்ததைப் பார்த்தேன்' என்று கூறினார்கள். மேலும், அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது வலது கையில் ஒரு முத்திரை மோதிரம் அணிந்திருந்தார்கள் (அதாவது, கடிதங்களுக்கு முத்திரையிடுவதற்காக)' என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

97

:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ ثَمِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْفَضْلِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரலி) கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களது வலது கரத்தில் மோதிரம் அணிந்து வந்தார்கள் (அல்லது அணிந்திருந்தார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

98

:

حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زَيْدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَيْمُونٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடைய வலது கரத்தில் மோதிரம் அணிவார்கள் (அணிந்திருந்தார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

99

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنِ الصَّلْتِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ، يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ، وَلَا إِخَالَهُ إِلَّا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم يَتَخْتَمُ فِي يَمِينِهِ.

அஸ்ஸல்த் இப்னு அப்தில்லாஹ் கூறினார்:

“இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் தமது வலது கையில் மோதிரம் அணிந்திருந்தார்கள். ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது வலது கையில் மோதிரம் அணிந்திருந்தார்கள்’ என்று (இப்னு அப்பாஸ்) கூறியதாகவே நான் கருதுகிறேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

100

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ، وَجَعَلَ فِصَّةً مِمَّا يَلِي كَفَّهُ، وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، وَنَهَى أَنْ يُنْقَشَ أَحَدٌ عَلَيْهِ وَهُوَ الَّذِي سَقَطَ مِنْ مُعَيْقِبٍ فِي بُرٍّ أَرِيَسَ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு வெள்ளி முத்திரை மோதிரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதன் கல்லை தங்களின் உள்ளங்கையை ஒட்டிய பகுதியில் வைத்தார்கள். அதில் "முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர்" என்று அவர்கள் பொறித்தார்கள், மேலும் வேறு யாரும் அதில் (அதே வாசகத்தை) பொறிப்பதை அவர்கள் தடை செய்தார்கள். அதுதான் முஹீப் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து அரீஸ் கிணற்றில் விழுந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

101

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا حَاتِمُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ يَتَخْتَمَانِ فِي يَسَارِهِمَا.

ஜஃபர் இப்னு முஹம்மது அவர்கள் தன் தந்தை கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்-ஹஸன் (ரழி) அவர்களும் அல்-ஹுஸைன் (ரழி) அவர்களும் தங்கள் இடது கைகளில் முத்திரை மோதிரங்களை அணிந்திருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى وَهُوَ ابْنُ الطَّبَّاعِ، قَالَ: حَدَّثَنَا
عَبَادُ بْنُ الْعَوَّامِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ.

[commentary type= collector] قال أبو عيسى: هذا حديث غريب لا
نعرفه من حديث سعيد بن أبي عروبة عن قتادة عن أنس عن النبي صلى الله عليه وسلم نحو
هذا إلا من هذا الوجه. وروى بعض أصحاب قتادة عن قتادة عن أنس بن مالك عن النبي صلى
الله عليه وسلم أنه كان يتختم في يساره هو حديث لا يصح أيضا. [/commentary]

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள்
தமது வலது கையில் மோதிரம் அணிந்திருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் எய்யூப், ஹதீஸ் ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ الْمُحَارِبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ
عُقْبَةَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ،
فَكَانَ يَلْبِسُهُ فِي يَمِينِهِ، فَاتَّخَذَ النَّاسُ خَوَاتِيمَ مِنْ ذَهَبٍ فَطَرَحَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ:
لَا أَلْبِسُهُ أَبَدًا فَطَرَحَ النَّاسُ خَوَاتِيمَهُمْ.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கத்தால் ஆன ஒரு மோதிரத்தைச்
செய்து கொண்டார்கள். அதைத் தமது வலது கையில் அணிந்து வந்தார்கள்.
எனவே, மக்களும் தங்க மோதிரங்களைச் செய்து கொண்டனர். உடனே நபி
(ஸல்) அவர்கள் அதை எறிந்துவிட்டு, 'நான் இதை ஒருபோதும் அணிய
மாட்டேன்!' என்று கூறினார்கள். எனவே, மக்களும் தங்களுடைய
மோதிரங்களை எறிந்துவிட்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

13. باب ماجاء في صفة سيف رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

13. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாள்

104

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَتْ قَبِيْعَةُ سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய வாளின் கைப்பிடி குமிழ் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டிருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

105

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ، قَالَ: كَانَتْ قَبِيْعَةُ سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ.

ஸயீத் இப்னு அபில் ஹஸன் அல்-பஸரீ அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாளின் கைப்பிடி குமிழ் வெள்ளியால் செய்யப்பட்டிருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

106

:

حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ صُدْرَانَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا طَالِبُ بْنُ حَجِيرٍ، عَنْ هُوْدٍ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ يَوْمَ الْفَتْحِ وَعَلَى سَيْفِهِ ذَهَبٌ، وَفِضَّةٌ، قَالَ طَالِبٌ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْفِضَّةِ، فَقَالَ: كَانَتْ قَبِيْعَةُ السَّيْفِ فِضَّةً.

ஹலித் (அதாவது, இப்னு அப்தில்லாஹ் இப்னு ஸஃத்) அவர்கள், தமது பாட்டனார் (ரழி) கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெற்றி நாளில் (மக்கா வெற்றியின் போது) மக்காவிற்ுள் நுழைந்தபோது, அவர்களுடைய வாளில் தங்கமும் வெள்ளியும் இருந்தன."

தாலிப் கூறினார்: "நான் அவரிடம் (ஹலித் அவர்களிடம்) வெள்ளியைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'வாளின் குமிழ் (அதாவது, கைப்பிடியின் நுனியில் உள்ள பகுதி) வெள்ளியால் ஆனதாக இருந்தது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

107, 108

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ شِجَاعٍ الْبَغْدَادِيُّ، حَدَّثَنَا أَبُو عُبَيْدَةَ الْحَدَّادُ، عَنْ عِثْمَانَ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: صَنَعْتُ سَيْفِي عَلَى سَيْفِ سَمُرَةَ بْنِ جَنْدَبٍ: وَزَعَمَ سَمُرَةُ أَنَّهُ صَنَعَ سَيْفَهُ عَلَى سَيْفِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ خَفِيفًا.

حَدَّثَنَا عَقْبَةُ بْنُ مَكْرَمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَكْرٍ، عَنْ عِثْمَانَ بْنِ سَعْدٍ، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَهُ.

இப்னு ஸீரின் கூறினார்கள்:

'நான் ஸமுரா இப்னு ஜுன்துப் (ரழி) அவர்களின் வாளின் வடிவத்தில் என்னுடைய வாளைச் செய்தேன். ஸமுரா (ரழி) அவர்கள், தனது வாளை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வாளின் வடிவத்தில் செய்ததாகக் கூறினார்கள். மேலும் அவ்வாள் 'ஹனஃபீ' (பனூ ஹனீஃபா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வகை வாள்) ஆக இருந்தது.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشمال المحمدية

14. باب ما جاء في صفة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

14. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கவசம்

109

:

حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدٍ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ الْأَشْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عَبَّادٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ، قَالَ: كَانَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ دِرْعَانٌ، فَتَهَضَّنَ إِلَى الصَّخْرَةِ فَلَمْ يَسْتَطِعْ، فَأَقْعَدَ طَلْحَةَ تَحْتَهُ، وَصَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى اسْتَوَى عَلَى الصَّخْرَةِ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: أَوْجَبَ طَلْحَةُ.

அஸ்-ஸுபைர் இப்னுல் அவ்வாம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"உஹுத் நாளன்று நபி (ஸல்) அவர்கள் இரண்டு கவச ஆடைகளை அணிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பாறையின் மீது ஏற முயன்றார்கள்; ஆனால் அவர்களால் முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள் தல்ஹா (ரழி) அவர்களைத் தமக்குக் கீழே அமர வைத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் மேலேறி, அப்பாறையின் மீது நிலைகொண்டார்கள்."

மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தல்ஹா (சொர்க்கத்தைத் தமக்கு) அவசியமாக்கிக் கொண்டார்' என்று கூறுவதைக் கேட்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

110

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ خُصَيْفَةَ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ عَلَيْهِ يَوْمَ أُحُدٍ دِرْعَانٌ، قَدْ ظَاهَرَ بَيْنَهُمَا.

அஸ்-ஸாஇப் இப்னு யஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உஹுத் போர் நாளில் இரண்டு கவச ஆடைகளை (அதிகப் பாதுகாப்புக்காக) ஒன்றன் மீது ஒன்றாக அணிந்திருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشمال المحمدية

15. باب ما جاء في صفة مغفر رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

15. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலைக்கவசம்

111

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ مَغْفَرٌ، فَقِيلَ لَهُ: هَذَا ابْنُ خَطْلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ: اقْتُلُوهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் தலையில் இரும்புக் கவசம் அணிந்தவர்களாக மக்காவிற்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்களிடம், “இந்த இப்னு கத்தல் கஃபாவின் திரைகளைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று கூறப்பட்டது. எனவே அவர்கள், “அவனைக் கொல்லுங்கள்!” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

112

:

حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ، وَعَلَى رَأْسِهِ الْمَغْفَرُ، قَالَ: فَلَمَّا نَزَعَهُ جَاءَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ لَهُ: ابْنُ خَطْلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ: اقْتُلُوهُ، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: وَبَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ مُحَرِّمًا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெற்றி ஆண்டில் (மக்கா வெற்றியின் போது) தலையில் தலைக்கவசத்துடன் மக்காவிற்குள் நுழைந்தார்கள். அவர்கள் அதனைக் கழற்றியபோது, ஒரு மனிதர் அவர்களிடம் வந்து, ‘இப்னு கத்தல் கஃபாவின் திரைகளைப் பிடித்துத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்’ என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள்,

‘அவனைக் கொன்றுவிடுங்கள்!’ என்று கூறினார்கள்.”

இப்பனு ஷஹாப் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அந்த நாளில் இஹ்ராம் நிலையில் இருக்கவில்லை என்பதும் எனக்கு எட்டியுள்ளது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் முத்தஃபக் அலைஹி (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

16. باب ما جاء في عمامة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

16. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலைப்பாகை

113

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ (ح) حَدَّثَنَا
مَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ:
دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَكَّةَ يَوْمَ الْفَتْحِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءٌ.

ஐாபிர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்கா வெற்றி
நாளில், கருப்புத் தலைப்பாகை அணிந்தவர்களாக மக்காவினுள்
நுழைந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

114

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُسَاوِيرِ الْوَرَّاقِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرِو بْنِ
حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ عَلَى الْمُنْبَرِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ
سَوْدَاءٌ.

அம்ர் இப்னு ஹுரைத் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் மிம்பர் மேடையில் உரை நிகழ்த்திக்கொண்டிருப்பதை
நான் கண்டேன். (அப்போது) அவர்கள் கறுப்புத் தலைப்பாகை
அணிந்திருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

115

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، وَيُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَا: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ مُسَاوِيرٍ الْوَرَّاقِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حُرَيْثٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، خَطَبَ النَّاسَ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءٌ.

அம்ர் இப்னு ஹுரைஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கருப்பு நிற தலைப்பாகை அணிந்தவர்களாக மக்களுக்கு உரையாற்றினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

116

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُحَمَّدٍ الْمَدَنِيُّ، عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا اعْتَمَّ، سَدَلَ عِمَامَتَهُ بَيْنَ كَتِفَيْهِ..

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தலைப்பாகை அணிந்தபோது, அதன் நுனியைத் தங்களது இரு தோள்களுக்கு இடையில் தொங்கவிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

117

:

حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سُلَيْمَانَ وَهُوَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْغَسِيلِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ النَّاسَ، وَعَلَيْهِ عَصَابَةٌ دَسْمَاءٌ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், ஒரு கருப்பு நிறத் தலைப்பாகையை (அல்லது தலைக்கட்டை) அணிந்த நிலையில் மக்களுக்கு உரையாற்றினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

17. باب ما جاء في صفة إزار رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

17. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் லுங்கி

118

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، قَالَ: أَخْرَجَتْ إِلَيْنَا عَائِشَةُ، كِسَاءً مُلَبَّدًا، وَإِزَارًا غَلِيظًا، فَقَالَتْ: قُبِضَ رُوحُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي هَذَيْنِ.

அபூ புர்தா அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் எங்களிடம் ஒரு ஒட்டுப்போடப்பட்ட மேலாடையையும், ஒரு தடித்த கீழாடையையும் எடுத்து வந்து, ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உயிர் இந்த இரண்டிலும்தான் கைப்பற்றப்பட்டது’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

119

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنِ الْأَشْعَثِ بْنِ سُلَيْمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَمَّتِي، تُحَدِّثُ عَنْ عَمِّهَا، قَالَ: بَيْنَا أَنَا أَمْشِي بِالْمَدِينَةِ، إِذَا إِنْسَانٌ خَلْفِي يَقُولُ: ارْفَعْ إِزَارَكَ، فَإِنَّهُ أَتَقَى وَأَبْقَى فَإِذَا هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّمَا هِيَ بُرْدَةٌ مَلْحَاءُ، قَالَ: أَمَا لَكَ فِي أُسْوَةٍ؟ فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا إِزَارُهُ إِلَى نِصْفِ سَاقَيْهِ.

அல்-அஷ்அத் இப்னு ஸுலைமின் அத்தையின் மாமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

‘நான் மதீனாவில் நடந்து கொண்டிருந்தபோது, எனக்குப் பின்னாலிருந்து ஒரு மனிதர், ‘உமது கீழாடையை உயர்த்திக் கொள்வீராக! ஏனெனில், அதுவே மிகவும் இறையச்சமுடையதும், (தூய்மையானதும்) நீண்ட காலம் உழைக்கக்கூடியதும் ஆகும்’ என்று கூறினார். நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது,

அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவே நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது வெறும் வெள்ளைக் கோடுகளுள்ள கறுப்பு ஆடைதானே!' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'உமக்கு என்னில் ஒரு முன்மாதிரி இல்லையா?' என்று கேட்டார்கள். நான் பார்த்தபோது, அவர்களின் கீழாடை, அவர்களின் கெண்டைக்கால்களில் பாதி வரை இருந்தது.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

120

:

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ مُوسَى بْنِ عُبَيْدَةَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ عُمَانُ بْنُ عَقَّانَ، يَأْتُرُ إِلَى أَنْصَابِ سَاقِيهِ، وَقَالَ: هَكَذَا كَانَتْ إِزْرَةُ صَاحِبِي، يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

இயாஸ் இப்னு சலமா இப்னு அல்-அக்வா அவர்கள், தம் தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

“உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான் (ரழி) அவர்கள், தங்கள் கெண்டைக்கால்களின் நடுப்பகுதி வரை வேட்டி அணிவார்கள். மேலும் அவர்கள், ‘என் தோழரின் வேட்டியும் இவ்வாறே இருந்தது’ என்று கூறினார்கள்; அதாவது நபி (ஸல்) அவர்களைக் குறிப்பிட்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

121

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ نَذِيرٍ، عَنْ حَذَافَةَ بْنِ الْيَمَانِ، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بَعْضَ لَبَائِي أَوْ سَاقِيهِ، فَقَالَ: هَذَا مَوْضِعُ الْإِزَارِ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَأَسْفَلَ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَلَا حَقَّ لِلْإِزَارِ فِي الْكَعْبَيْنِ.

ஹுதாஃபா இப்னுல் யமான் (ரழி) கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என் கெண்டைக்காலின் சதைப்பகுதியை அல்லது தமது கெண்டைக்காலின் சதைப்பகுதியைப் பிடித்தார்கள். பிறகு, 'இதுதான் கீழாடையின் இடம் (அதாவது, கெண்டைக்காலின் நடுப்பகுதி), நீர் இதற்கு மறுத்தால், இன்னும் சற்றுக் கீழே இறக்கிக்கொள்ளலாம், ஆனால் அதற்கும் நீர் மறுத்தால், கீழாடைக்கு கணுக்கால்களுக்குக் கீழே எந்த உரிமையும் இல்லை' என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

18. باب ما جاء في مشية رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

18. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நடை

122

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ أَبِي يُونُسَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: وَلَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ الشَّمْسَ تَجْرِي فِي وَجْهِهِ، وَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَسْرَعَ فِي مَشْيِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّمَا الْأَرْضُ تُطْوَى لَهُ إِنَّا لَنَجْهْدُ أَنْفُسَنَا وَإِنَّهُ لَغَيْرُ مُكْتَرٍ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட அழகான எதையும் நான் பார்த்ததில்லை; சூரியன் அவர்களின் முகத்தில் ஓடுவதைப் போன்று (பிரகாசமாக) இருக்கும். மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட நடையில் மிகவும் வேகமான எவரையும் நான் கண்டதில்லை; அவர்களுக்காக பூமி சுருட்டப்படுவது போன்று (எளிதாகவும் விரைவாகவும்) இருக்கும். நாங்கள் (அவர்களுடன் ஈடுகொடுத்து நடக்க) எங்களை வருத்திக்கொள்வோம்; ஆனால் அவர்களோ (அதுபற்றி) எந்தக் கவலையும் அற்றவர்களாக இருப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

123

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى عُفْرَةَ، قَالَ: أَخْبَرَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ مِنْ وَلَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كَانَ عَلِيٌّ إِذَا وَصَفَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ إِذَا مَشَى تَقَلَّعَ كَأَنَّمَا يَنْحَطُّ مِنْ صَبَبٍ.

அலீ (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களை வர்ணித்தபோது கூறினார்கள்: 'அவர்கள் நடக்கும்போது (தமது கால்களை) உறுதியுடன் தூக்கி வைத்து, ஒரு சரிவிலிருந்து இறங்குவது போல் நடப்பார்கள்'.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

124

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنِ الْمَسْعُودِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ هُرْمُزٍ، عَنْ نَافِعِ بْنِ جُبَيْرٍ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَشَى، تَكَفَّأَ تَكْفُّوًّا، كَأَنَّمَا يَنْحُطُّ مِنْ صَبَبٍ.

அலி இப்னு அபி தாலிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் நடக்கும்போது, ஒரு சரிவிலிருந்து இறங்குவது போல் (உறுதியுடனும், வேகத்துடனும்) முன்னோக்கிச் சாய்ந்து நடப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

19. باب ما جاء في تقنع رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

19. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கிணா

125

:

حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ بْنُ صَبِيحٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ الْقِنَاعَ، كَأَنَّ ثَوْبَهُ ثَوْبُ زَيَّاتٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அடிக்கடி தலை முக்காடு அணிவார்கள், அது ஒரு எண்ணெய் வியாபாரியின் ஆடையைப் போல இருக்கும் (அதாவது, எளிமையானதாகவும், ஆடம்பரமற்றதாகவும், அல்லது அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டதால் சற்று அழுக்காகவோ, நிறம் மங்கியதாகவோ தோன்றும்).”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشمال المحمدية

20. باب ما جاء في جلسته صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

20. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அமர்வு

126

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقْلَانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَسَّانٍ، عَنْ،
جَدِّتَيْهِ، عَنْ قَيْلَةَ بِنْتِ مَخْرَمَةَ، أَنَّهَا رَأَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، وَهُوَ
قَاعِدُ الْقَرْفُصَاءِ، قَالَتْ: فَلَمَّا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَلْمُتَخَشَّعَ فِي الْجَلْسَةِ،
أُرْعِدْتُ مِنَ الْفَرْقِ.

கைலா பின்த் மக்ரமா (ரழி) அவர்கள், தாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பள்ளிவாசலில் (முழங்கால்களை உயர்த்தி, கால்களை மடித்து) குத்துக்காலிட்டு அமர்ந்திருந்த நிலையில் கண்டதாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவரது அமர்வில் வெளிப்பட்ட) பணிவு மற்றும் இறையச்சத்துடன் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டபோது, (அவரது கம்பீரமான தோற்றத்தைக் கண்டு) பயத்தால் நடுங்கினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

127

:

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْرُومِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الزُّهْرِيِّ،
عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ
وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْآخَرَى.

அப்பாத் இப்னு தமீம் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்: அவர்களுடைய பெரிய தந்தை (அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸைத் இப்னு ஆஸிம் அல்-மாஸினி ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களைப் பள்ளிவாசலில் மல்லாந்து

படுத்துக்கொண்டு, தமது ஒரு காலை மற்றொன்றின் மீது வைத்திருந்த நிலையில் கண்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

128

:

حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ إِبرَاهِيمَ الْمَدَنِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ فِي الْمَسْجِدِ، احْتَبَى بِيَدَيْهِ.

அபூ ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பள்ளிவாசலில் அமர்ந்திருந்தபோது, தமது கைகளால் கால்களை வயிற்றோடு சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

21. باب ما جاء في تكأة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

21. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தலையணை

129

:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ الْبُعْدَاذِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ إِسْرَائِيلَ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مُتَّكِئًا عَلَى وَسَادَةٍ عَلَى يَسَارِهِ.

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது இடது பக்கமாக ஒரு தலையணையின் மீது சாய்ந்திருந்ததைக் கண்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

130

:

حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْجَرِيرِيُّ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ قَالَ: وَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ مُتَّكِئًا، قَالَ: وَشَهَادَةُ الزُّوْرِ، أَوْ قَوْلُ الزُّوْرِ، قَالَ: فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُهَا حَتَّى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ.

அபு பக்ரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிப்பதாவது:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘பெரும் பாவங்களிலேயே மிகப் பெரும் பாவத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், ‘ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே!’ என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பதும்,

பெற்றோர்க்கு மாறு செய்வதும் ஆகும்' என்று கூறினார்கள். (அதுவரை) சாய்ந்து கொண்டிருந்த அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (நிமிர்ந்து) அமர்ந்து, 'மேலும் பொய் சாட்சியம் கூறுவது' அல்லது 'பொய் பேசுவது' என்று கூறினார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக்கொண்டே இருந்தார்கள்; எந்தளவிற்கென்றால், 'அவர்கள் மௌனமாகி விடக் கூடாதா!' என்று நாங்கள் கூறும் அளவிற்கு."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

131

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ أَبِي جَحْفَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَّا أَنَا، فَلَا أَكُلُ مُتَّكِنًا.

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நானோ சாய்ந்துகொண்டு (அல்லது சாய்ந்து உட்கார்ந்து) சாப்பிடுவதில்லை!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

132

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا جَحْفَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا أَكُلُ مُتَّكِنًا.

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் சாய்ந்துகொண்டு சாப்பிடுவதில்லை.'"

133

:

حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ عِيسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَّكِنًا عَلَى سَادَةٍ..

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு தலையணையில் சாய்ந்திருந்ததை நான் பார்த்தேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

22. باب ما جاء في اتكاء رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

22. தூண் அல்லாத வேறு ஏதாவதை சாய்ந்து அமர்ந்திருக்கும் முஹம்மது நபி (ஸல்)

134

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حَمِيدٍ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ شَاكِيًا، فَخَرَجَ يَتَوَكَّأُ عَلَى أَسَافَةِ بْنِ زَيْدٍ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ قَطْرِيٌّ، قَدْ تَوَشَّحَ بِهِ فَصَلَّى بِهِمْ.

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் உடல்நலக் குறைவால் இருந்தார்கள். எனவே, உஸாமா இப்னு ஸைத் (ரழி) அவர்களின் மீது சாய்ந்தவாறு, ‘கித்ரீ’ எனும் ஆடையைப் போர்த்திக்கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

135

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُبَارَكِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَطَاءُ بْنُ مُسْلِمٍ الْخَفَّافُ الْحَلَبِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ بُرْقَانَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، عَنِ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي مَرَضِهِ الَّذِي تُوُفِّيَ فِيهِ، وَعَلَى رَأْسِهِ عَصَابَةٌ صَفْرَاءُ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: يَا فَضْلُ قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَشَدُّ بِهِذِهِ الْعَصَابَةِ رَأْسِي قَالَ: فَفَعَلْتُ، ثُمَّ قَعَدَ فَوَضَعَ كَفَّهُ عَلَى مَنْكِبِي، ثُمَّ قَامَ فَدَخَلَ فِي الْمَسْجِدِ.

ஃபஸ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்த நோயின் போது

அவர்களைப் பார்க்க நான் சென்றேன். அப்போது அவர்களின் தலையில் ஒரு மஞ்சள் நிறத் தலைக்கட்டு இருந்தது. நான் அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஓ ஃபள்லே!' என்று கூறினார்கள். நான், 'இதோ தங்கள் சேவையில், அல்லாஹ்வின் தூதரே!' என்று கூறினேன். அவர்கள், 'இந்தத் தலைக்கட்டை என் தலையில் இறுக்கமாகக் கட்டு!' என்று கூறினார்கள். நான் அதன்படியே செய்தேன். பிறகு அவர்கள் அமர்ந்து, தமது உள்ளங்கையை என் தோளின் மீது வைத்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் எழுந்து பள்ளிவாசலுக்குள் நுழைந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

23. باب ما جاء في أكل رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

23. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உணவு உண்ணும் முறை பற்றிய விளக்கம்

136

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ
إِبْرَاهِيمَ، عَنِ ابْنِ لَكْعَبِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَلْعُقُ
أَصَابِعَهُ ثَلَاثًا.

இப்பனு கஅப் இப்பனு மாலிக் அவர்கள் தம் தந்தை (கஅப் இப்பனு மாலிக் (ரழி)) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் (உணவு உண்ட பிறகு) தம் விரல்களை மூன்று முறை நக்குவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

137

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ،
عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் உணவருந்தினால், தமது மூன்று விரல்களை நக்குவார்கள் (உணவை வீணாக்காமல், விரல்களைச் சுத்தம் செய்யும் விதமாக)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

138, 139

:

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ يَزِيدَ الصَّدَائِقِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِسْحَاقَ يَعْنِي
الْحَضْرَمِيَّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْأَقْمَرِ، عَنْ أَبِي جَحِيْفَةَ،
قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا أَنَا فَمَا أَكُلُ مُتَّكِئًا.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَلِيٍّ
بْنِ الْأَقْمَرِ، نَحْوَهُ.

அபு ஜுஹைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘நானோ, சாய்ந்துகொண்டு
உண்பதில்லை!’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

140

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ
ابْنِ لَكَبٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ بِأَصَابِعِهِ،
الثَّلَاثَ وَيُلَعَقُهُنَّ.

கஅப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது மூன்று விரல்களால்
சாப்பிடுவார்கள்; மேலும் அவற்றைச் சூப்புவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

141

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ سُلَيْمٍ، قَالَ:
سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتَمْرٍ فَرَأَيْتُهُ يَأْكُلُ وَهُوَ
مُقْعٍ مِنَ الْجُوعِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பேரிச்சம்பழங்கள்

கொண்டுவரப்பட்டன. பசியின் காரணமாக (முழங்கால்களை உயர்த்தி, பாதங்களை ஊன்றி) அமர்ந்தவாறு அவர்கள் சாப்பிடுவதை நான் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

① அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

24. باب ما جاء في صفة خبز رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

24. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ரொட்டி

142

:

حدثني مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ يَزِيدَ، يُحَدِّثُ عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ يَوْمَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ حَتَّى قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கைப்பற்றப்படும் (அதாவது இவ்வுலகிலிருந்து மரணிக்கும்) வரை, முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தினர் தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களுக்குக் கூட வாற்கோதுமை ரொட்டியால் வயிறார உண்டதில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

143

:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ أَبِي بُكَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَرِيرُ بْنُ عُثْمَانَ، عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ الْبَاهِلِيَّ، يَقُولُ: مَا كَانَ يُفْضَلُ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْزُ الشَّعِيرِ.

அபு உமாமா அல்-பாஹிலீ (ரழி) கூறுகிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு, வாற்கோதுமை ரொட்டி (அவர்களது தேவைக்கு மேல்) ஒருபோதும் மிஞ்சியதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْجُمَحِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ خَبَّابٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَبِيتُ اللَّيَالِيَ الْمُتَتَابِعَةَ طَوِيًّا هُوَ وَأَهْلُهُ، لَا يَجِدُونَ عِشَاءً وَكَانَ أَكْثَرُ حُبِّهِمْ، حُبَّ الشَّعِيرِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் தொடர்ச்சியான பல இரவுகளைப் பட்டினியாகவே கழிப்பார்கள். அவர்களுக்கு இரவு உணவு உண்ண எதுவும் கிடைக்காது. மேலும், அவர்களின் ரொட்டிகளில் பெரும்பாலானவை வாற்கோதுமை ரொட்டியாகவே இருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْمَجِيدِ الْحَنْفِيُّ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو حَازِمٍ، عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّعْيِي؟ يَعْنِي الْخَوَّارِي فَقَالَ سَهْلٌ: مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّعْيِي حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ تَعَالَى، فَقِيلَ لَهُ: هَلْ كَانَتْ لَكُمْ مَنَاحِلُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟

ஸஹல் இப்பனு ஸஃது (ரலி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அன்-நகிய்யுவை (அதாவது, அல்-ஹுவ்வாரா எனப்படும் சல்லடை செய்யப்பட்ட மெல்லிய மாவு அல்லது அதிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ரொட்டியை) சாப்பிட்டார்களா?”

அதற்கு ஸஹல் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் வரை அன்-நகிய்யுவை (அத்தகைய மெல்லிய மாவை அல்லது ரொட்டியை) கண்டதில்லை.”

பிறகு அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் உங்களிடம் சல்லடைகள் இருந்தனவா?”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يُونُسَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: مَا أَكَلَ نَبِيُّ اللَّهِ عَلَى خَوَانٍ، وَلَا فِي سُكَّرَجَةٍ، وَلَا خُبْزٍ لَهُ مُرَقَّقٌ قَالَ: فَقُلْتُ لِقَتَادَةَ: فَعَلَامَ كَانُوا يَا كُفُلُونَ؟ قَالَ: عَلَى هَذِهِ السُّفْرِ قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ: يُونُسُ هَذَا الَّذِي رَوَى عَنْ قَتَادَةَ هُوَ يُونُسُ الْإِسْكَافِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மேசையிலோ, ஒரு சிறு கிண்ணத்திலோ (பக்க உணவுகளுக்கான கிண்ணம்) வைத்து உணவு உண்டதில்லை. மேலும், அவர்களுக்காக மெல்லிய, தட்டையான ரொட்டி எதுவும் சுடப்படவில்லை.” (அறிவிப்பாளர் யுனுஸ் இப்னு உபைதுல்லாஹ்) கூறினார்: “நான் கத்தாதாவிடம் கேட்டேன்: 'அப்படியானால் அவர்கள் எதன் மீது வைத்து சாப்பிட்டு வந்தார்கள்?'” அவர் (கத்தாதா) கூறினார்: “இந்த உணவு விரிப்புகளின் மீதுதான் (தரையில் விரித்து உண்ணப்படும் தோல் விரிப்புகள்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

147

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبَّادُ بْنُ عَبَّادٍ الْمُهَلَّبِيُّ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ، فَدَعَتْ لِي بِطَعَامٍ وَقَالَتْ: مَا أَشْبَعُ مِنْ طَعَامٍ فَأَشَاءُ أَنْ أَبْكِيَ الْإِبْرَكِيَّ قَالَ: قُلْتُ لِمَ؟ قَالَتْ: أَذْكُرُ الْحَالَ الَّتِي فَارَقَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدُّنْيَا، وَاللَّهِ مَا شَبِعَ مِنْ خُبْزٍ وَلَحْمٍ مَرَّتَيْنِ فِي يَوْمٍ.

மஸ்ரூக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அவர்கள் எனக்காக உணவு கொண்டு வரச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டால், அழவேண்டும் போலத் தோன்றும்; (அவ்வாறு தோன்றியபோது) நான் அழாமல் இருந்ததில்லை.” நான் கேட்டேன்: “ஏன் (அழுகிறீர்கள்)?” அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற (வறுமையான) நிலையை நான் நினைவுகூர்கிறேன். அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, அவர்கள் ஒரே நாளில் இரண்டு முறை ரொட்டியையும் இறைச்சியையும் வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டதில்லை!”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

148

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ يَزِيدَ يُحَدِّثُ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا شَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ يَوْمَئِذٍ مُتَتَابِعِينَ حَتَّى قُبِضَ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறக்கும் வரை, தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களுக்கு வாற்கோதுமை ரொட்டியை வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

149

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو أَبُو مَعْمَرٍ، حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: مَا أَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى خِوَانٍ، وَلَا أَكَلَ خُبْزًا مُرَقَّقًا حَتَّى مَاتَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும் வரை, மேசையில் (உயர்த்தப்பட்ட மேசை அல்லது விரிப்பில்) வைத்து உணவு உண்ணவுமில்லை, மெல்லிய (நன்கு சலித்த மாவில் செய்யப்பட்ட) தட்டையான ரொட்டியையும் உண்ணவுமில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

25. ما جاء في إدام رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

25. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் ரொட்டியுடன் என்ன சாப்பிடுவார்கள்

150

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ عَسْكَرٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَعْمَ الْإِدَامُ الْخُلُّ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، فِي حَدِيثِهِ: نَعْمَ الْإِدَامُ أَوْ الْأُدْمُ الْخُلُّ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘காடி ஓர் அருமையான தொடுகறியாகும் (அல்லது துணை உணவாகும்).’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

151

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ، يَقُولُ: أَلَسْتُ فِي طَعَامٍ وَشَرَابٍ مَا شِئْتُمْ؟ لَقَدْ رَأَيْتُ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَا يَجِدُ مِنَ الدَّقْلِ مَا يَمْلَأُ بَطْنَهُ.

அல்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நீங்கள் விரும்பிய உணவு மற்றும் பானங்கள் (இன்று) உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையா? நான் உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன் (அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில்); அவர்களுக்குத் தமது வயிற்றை நிரப்பப் போதுமான அளவு தரமற்ற பேரிச்சம்பழங்கள் கூடக் கிடைக்கவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

152

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخَزَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مُخَارِبِ بْنِ دَثَارٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَعَمَ الْإِدَامُ: الْخُلُ.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “காடி என்ன ஒரு சிறந்த தொடுகறி!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

153

:

حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ أَبِي قَلَابَةَ، عَنْ زُهْدَمِ الْجَرْمِيِّ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي مُوسَى الشَّعْرِيِّ، فَأَتَانِي بِلَحْمٍ دَجَاجٍ فَتَنَحَّى رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ، فَقَالَ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُهَا تَأْكُلُ شَيْئًا فَحَلَقْتُ أَنْ لَا أَكُلَهَا.

ஸஹ்தம் அல்-ஜர்மீ கூறினார்கள்:

"நாங்கள் அபூ முஸா அல்-அஷஅரீ (ரழி) அவர்களிடம் இருந்தோம். அப்போது அவர்களுக்குக் கோழி இறைச்சி கொண்டுவரப்பட்டது. (அங்கிருந்த) மக்களில் ஒருவர் விலகிக்கொண்டார். அபூ முஸா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், 'உமக்கு என்ன நேர்ந்தது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'நான் அது ஏதோ ஒன்றைச் சாப்பிடுவதைக் கண்டேன்; அதனால் அதை நான் சாப்பிட மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டேன்' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

154

:

حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ سَهْلٍ الْأَعْرَجِيُّ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْدِيٍّ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عُمَرَ بْنِ سَفِينَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: أَكَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عليه وسلم لَحْمَ حُبَارَى.

ஸஃபீனா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் கானமயிலின் (ஹுபாரா பறவையின்) இறைச்சியை உண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

155

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنِ الْقَاسِمِ التَّمِيمِيِّ، عَنْ زُهْدَمِ الْجَرْمِيِّ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: فَقَدَّمَا طَعَامَهُ وَقَدَّمَا فِي طَعَامِهِ لَحْمَ دَجَاجٍ وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَيْمٍ اللَّهِ أَحْمَرُ كَأَنَّهُ مَوْلَى، قَالَ: فَلَمْ يَدْنُ فَقَالَ لَهُ أَبُو مُوسَى: اذْنُ، فَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ مِنْهُ، فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُهُ يَأْكُلُ شَيْئًا، فَقَدَرْتُهِ فَخَلَقْتُ أَنْ لَا أَطْعَمَهُ أَبَدًا.

ஸஹ்தம் அல்-ஜர்மீ (ரஹ்) கூறினார்கள்:

"நாங்கள் அபு மூஸா அல்-அஷஅரீ (ரழி) அவர்களிடத்தில் இருந்தோம். அப்போது அவர் தமது உணவைக் கொண்டு வந்தார்; அந்த உணவில் கோழிக்கறியும் இருந்தது. அங்கிருந்த மக்களில், பனூ தைமில்லாஹ் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த, விடுவிக்கப்பட்ட அடிமையைப் போன்று சிவந்த நிறமுடைய ஒருவர் இருந்தார். அவர் (உணவருந்த) அருகில் வரவில்லை. ஆகவே, அபு மூஸா (ரழி) அவர்கள் அவரிடம், 'அருகில் வாருங்கள்! ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இதைச் சாப்பிடுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், 'அது (கோழி) ஏதோ ஒன்றை (அசுத்தமானதை) சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன். அதனால் எனக்கு அது அருவருப்பாகத் தோன்றியது. ஆகவே, அதை நான் ஒருபோதும் உண்ணமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்துவிட்டேன்' என்று கூறினார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

156

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، وَأَبُو نُعَيْمٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عِيسَى، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ، يُقَالُ: لَهُ عَطَاءٌ، عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ، قَالَ: قَالَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُوا الزَّيْتِ، وَادَّهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَارَكَةٍ.

அபு அஸீத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘சைத்தூன் எண்ணெயை (ஆலிவ் எண்ணெயை) உண்ணுங்கள்; மேலும், அதைப் பூசிக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது அருள்வளம் பெற்ற மரத்திலிருந்து (ஆலிவ் மரத்திலிருந்து) உண்டானதாகும்!’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

157

:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُلُوا الزَّيْتِ وَادَّهِنُوا بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَارَكَةٍ.

உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘சைத்தூன் எண்ணெயை (ஆலிவ் எண்ணெயை) உண்ணுங்கள்; அதைக் கொண்டு பூசிக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது பரக்கத் செய்யப்பட்ட மரத்திலிருந்து உண்டானதாகும்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

158

:

حَدَّثَنَا السَّنْجِيُّ وَهُوَ أَبُو دَاوُدَ سُلَيْمَانُ بْنُ مَعْبُدٍ السَّنْجِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ عَنْ عُمَرَ.

நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து (முந்தைய ஹதீஸைப்) போன்றே (இந்த அறிவிப்பாளர் தொடரில்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அதில் ‘உமர் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து’ எனக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

159

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الدُّبَاءُ فَأُتِيَ

بِطَعَامٍ، أَوْ دُعِيَ لَهُ فَجَعَلْتُ أَتَّبَعُهُ، فَأَضَعُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ لِمَا أَعْلَمُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் சுரைக்காயை விரும்புவார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு உணவு கொண்டுவரப்படும்போதோ அல்லது அவர்கள் (உணவுக்காக) அழைக்கப்படும்போதோ, நான் அதைத் (சுரைக்காயை) தேடி எடுத்து அவர்களின் முன்னால் வைப்பேன், ஏனெனில் அவர்கள் அதை விரும்புவார்கள் என்பதை நான் அறிந்திருந்தேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

160

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ حَكِيمِ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَرَأَيْتُ عِنْدَهُ ذُبَابًا يَقْطَعُ، فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟ قَالَ: نُكْثِرُ بِهِ طَعَامَنَا. [commentary type= collector] قال

أبو عيسى: وجابر هذا هو جابر بن طارق، ويقال ابن أبي طارق وهو رجل من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا نعرف له إلا هذا الحديث الواحد وأبو خالد اسمه سعد.

[commentary/]

நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் சமூகத்திற்குள் நுழைந்தேன். அவர்களுக்கு அருகில் ஒரு சுரைக்காய் துண்டுகளாக நறுக்கப்படுவதைக் கண்டேன். எனவே நான், 'இது என்ன?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இதைக்கொண்டு நாங்கள் எங்கள் உணவை அதிகப்படுத்துகிறோம் (அதாவது, உணவின் அளவை அதிகரித்து, அது பலருக்குப் போதுமானதாகவோ அல்லது சத்துள்ளதாகவோ ஆக்குகிறோம்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

161

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: إِنَّ خِيَّاطًا دَعَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لِبَطْعَامٍ صَنَعَهُ، قَالَ أَنَسُ: فَذَهَبْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى ذَلِكَ الطَّعَامِ، فَقَرَّبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ

صلى الله عليه وسلم خُبْرًا مِنْ شَعِيرٍ، وَمَرَقًا فِيهِ دُبَّاءٌ وَقَدِيدٌ، قَالَ أَنَسُ: فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
الله عليه وسلم يَتَتَبَّعُ الدُّبَّاءَ حَوَالِي الْقُصْعَةِ فَلَمْ أَزَلْ أَحِبُّ الدُّبَّاءَ مِنْ يَوْمٍئِذٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“ஒரு தையல்காரர், தான் தயாரித்த உணவுக்காக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்களை அழைத்தார். அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: எனவே, நானும்
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் அந்த உணவுக்காகச் சென்றேன்.
அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வாற்கோதுமை
ரொட்டியையும், சுரைக்காய் மற்றும் காய்ந்த இறைச்சி (துண்டுகள்) கொண்ட
குழம்பையும் பரிமாறினார். அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள்
அந்தப் பாத்திரத்தைச் சுற்றி சுரைக்காயை (அதன் துண்டுகளை) தேடியதை
நான் பார்த்தேன். அன்றிலிருந்து நானும் சுரைக்காயை விரும்ப
ஆரம்பித்தேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

162

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، وَسَلَمَةُ بْنُ شَبِيبٍ، وَمَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو
أَسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُحِبُّ الْحُلُوءَ وَالْعَسَلَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் இனிப்புப்
பண்டங்களையும் தேனையும் விரும்புவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

163

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: قَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ:
أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ، أَنَّ عَطَاءَ بْنَ يَسَارٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّهَا قَرَّبَتْ إِلَى
رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، جَنْبًا مَشُورِيًّا، فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ، وَمَاتَ وَحْدًا.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு வாட்டப்பட்ட ஒரு
விலாப்பகுதியைப் பரிமாறினேன். அதிலிருந்து அவர்கள் (ஸல்)
சாப்பிட்டுவிட்டு, பின்னர் உளுச் செய்யாமலேயே தொழுகைக்கு நின்றார்கள்.

164

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: أَكُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَوَاءً فِي الْمَسْجِدِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் பள்ளிவாசலில் சுட்ட இறைச்சியைச் சாப்பிட்டோம்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

165

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ أَبِي صَخْرَةَ جَامِعِ بْنِ شَدَّادٍ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: ضِفْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَأَتَيْتُ بِجَنْبٍ مَشْوِيٍّ، ثُمَّ أَخَذَ الشَّفْرَةَ فَجَعَلَ يَحُرُّ، فَحَرَّ لِي بِهَا مِنْهُ، قَالَ: فَجَاءَ بِلَالٌ يُؤْذِنُهُ بِالصَّلَاةِ فَأَلْقَى الشَّفْرَةَ، فَقَالَ: مَا لَهُ تَرَبَّتْ يَدَاهُ؟، قَالَ: وَكَانَ شَارِبُهُ قَدْ وَفَى، فَقَالَ لَهُ: أَقْصُهُ لَكَ عَلَى سِوَالِكٍ أَوْ قُصِّهِ عَلَى سِوَالِكٍ.

அல்-முஃகீரா இப்னு ஷுஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் ஒருநாள் இரவு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் விருந்தினராக இருந்தேன். அப்போது அவர்களுக்கு வறுக்கப்பட்ட விலாப்பகுதி கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னர் அவர்கள் கத்தியை எடுத்து அதை வெட்டத் தொடங்கினார்கள்; அதிலிருந்து எனக்காகவும் (சிறிது) வெட்டிக் கொடுத்தார்கள். (அப்போது) பிலால் (ரழி) அவர்கள் தொழுகைக்காக அவர்களுக்கு அறிவிக்க வந்தார்கள். உடனே, அவர்கள் கத்தியைக் கீழே போட்டார்கள். மேலும்: ‘அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது? அவரது கரங்கள் மண்ணாகட்டும்!’ (இது ஒரு லேசான கடிந்துரை அல்லது ஆச்சரியத்தின் வெளிப்பாடு, சாபமல்ல.) என்று கூறினார்கள்.”
(முஃகீரா இப்னு ஷுஃபா மேலும்) கூறினார்: “அவருடைய (முஃகீராவின்) மீசை அதிகமாக வளர்ந்திருந்தது. எனவே, அவர்கள் அவரிடம்: ‘நான் உனக்காக ஒரு மிஸ்வாக் குச்சியின் மீது வைத்து அதை நறுக்கிவிடுகிறேன்,’ என்றார்கள்; அல்லது: ‘ஒரு மிஸ்வாக் குச்சியின் மீது வைத்து நறுக்கிக்கொள்’ (என்று கூறினார்கள்).”

166

:

حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنْ أَبِي حَيَّانَ التَّيْمِيِّ، عَنْ أَبِي زُرْعَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلَحْمٍ، فَرَفَعَ إِلَيْهِ الذِّرَاعُ، وَكَانَتْ تُعْجِبُهُ، فَهَسَ مِنْهَا.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இறைச்சி கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது, (ஆட்டின்) முன் கால் பகுதி அவர்களுக்குப் பரிமாறப்பட்டது. அது அவர்களுக்குப் பிடித்தமானதாக இருந்ததால், அதிலிருந்து (ஒரு பகுதியை) கடித்துச் சாப்பிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

167

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، عَنْ زُهَيْرِ بْنِ يَعْنَى ابْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عِيَّاضٍ، عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الذِّرَاعُ، قَالَ: وَسُمِّيَ فِي الذِّرَاعِ، وَكَانَ يَرَى أَنَّ الْيَهُودَ سَمَوْهُ.

இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு (ஆட்டின்) முன்கால் பகுதி விருப்பமானதாக இருந்தது. அந்த முன்கால் பகுதியிலேயே அவர்களுக்கு விஷம் கொடுக்கப்பட்டது (கைபரில்). யூதர்களே விஷம் வைத்தார்கள் என்று அவர்கள் கருதினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

168

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، قَالَ: طَبَحْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قِدْرًا، وَقَدْ كَانَ يُعْجِبُهُ الذِّرَاعُ، فَنَاولْتُهُ الذِّرَاعَ، فَنَاولْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: نَاولْنِي

الذِّرَاعُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَمْ لِلشَّاةِ مِنْ ذِرَاعٍ، فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ سَكَتَ
لَنَا وَلِثَنِي الذِّرَاعُ مَا دَعَوْتُ.

அபூ உபைதா அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்காக ஒரு உணவு சமைத்தேன். அவர்களுக்கு (ஆட்டின்) முன்னங்கால் மிகவும் விருப்பமானதாக இருந்தது. எனவே நான் அவர்களுக்கு முன்னங்காலைக் கொடுத்தேன். பிறகு அவர்கள், ‘எனக்கு முன்னங்காலைக் கொடுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். நான் அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். பிறகு அவர்கள், ‘எனக்கு முன்னங்காலைக் கொடுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு ஆட்டுக்கு எத்தனை முன்னங்கால்கள் உள்ளன?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘என் உயிர் எவன் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் மௌனமாக இருந்திருந்தால், நான் கேட்கும்போதெல்லாம் நீங்கள் எனக்கு முன்னங்காலைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருந்திருப்பீர்கள் (அதாவது, நான் கேட்கும் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு புதிய முன்னங்கால் தோன்றி இருக்கும்)’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் எய்யீஃப் வல்-ஹதீஸ் ஹஸன் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

169

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الزَّعْفَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ عَبَّادٍ، عَنْ فُلَيْحِ بْنِ سُلَيْمَانَ، قَالَ:
حَدَّثَنِي رَجُلٌ، مِنْ بَنِي عَبَّادٍ يُقَالُ لَهُ: عَبْدُ الْوَهَّابِ بْنُ يَحْيَى بْنُ عَبَّادٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ،
عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَتْ الذِّرَاعُ أَحَبَّ إِلَيَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنَّهُ
كَانَ لَا يَجِدُ اللَّحْمَ إِلَّا غَبِيًّا، وَكَانَ يُعْجَلُ إِلَيْهَا، لِأَنَّهَا أَعْجَلُهَا نُضْجًا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஆட்டின் முன் கால் (அல்லது தோள்பட்டை) கறி மிகவும் விருப்பமான இறைச்சியாக இருக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு இறைச்சி அரிதாகவே கிடைக்கும். அதனால், அவர்கள் அதை விரைவாக (சமைத்து உண்ண) விரும்புவார்கள். ஏனெனில், அதுதான் (மற்ற பாகங்களை விட) விரைவாக வேகக்கூடிய பகுதியாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

170

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، قَالَ: سَمِعْتُ شَيْخًا، مِنْ فَهْمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ جَعْفَرٍ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: إِنَّ أَطْيَبَ اللَّحْمِ لَحْمُ الظَّهْرِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'இறைச்சிகளில் மிகச் சிறந்தது (மற்றும் சுவையானது) முதுகுப் பகுதி இறைச்சியே ஆகும்' என்று கூற நான் கேட்டேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

171

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ الْحُبَابِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُؤَمَّلِ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نِعَمَ الْإِدَامُ الْخُلُّ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'காடி ஒரு சிறந்த (பிரதான உணவோடு சேர்த்து உண்ணப்படும்) துணை உணவு!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

172

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ ثَابِتِ أَبِي حَمْزَةَ الثُّمَالِيِّ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ أُمِّ هَانِئٍ، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَعِنْدَكَ شَيْءٌ؟ فَقُلْتُ: لَا، إِلَّا خُبْزُ يَابِسٍ، وَخُلٌّ فَقَالَ: هَاتِي، مَا أَقْفَرَبَيْتُ مِنْ أَدْمٍ فِيهِ الْخُلُّ.

உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அப்போது, 'உன்னிடம் (சாப்பிட) ஏதேனும் இருக்கிறதா?' என்று கேட்டார்கள். நான், 'இல்லை, காய்ந்த ரொட்டியும் காதியும் தவிர (வேறு எதுவும்) இல்லை' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், 'அதைக் கொண்டு வா! காடி இருக்கும் வீடு, (சாப்பிடுவதற்கு) துணை உணவுகள் அற்றதாக ஆகாது (அதாவது, காடி ஒரு நல்ல துணை உணவாகும்)!' என்று கூறினார்கள்."

173

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ مَرْثَةَ الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ.

அபு மூஸா அல்-அஷ்அரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள், நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மற்ற எல்லா பெண்களையும் விட ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் மேன்மை, மற்ற எல்லா உணவுகளையும் விட தரீத் (ரொட்டி, இறைச்சி, மற்றும் குழம்பு கலந்த ஒரு சத்தான, எளிதில் செரிமானமாகக்கூடிய உணவு) எனும் உணவின் மேன்மையைப்போல இருக்கிறது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

174

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَعْمَرٍ الْأَنْصَارِيُّ أَبُو طَوَالَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَضْلُ عَائِشَةَ عَلَى النَّسَاءِ كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘மற்ற எல்லாப் பெண்களையும் விட ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் சிறப்பு, மற்ற எல்லா உணவுகளையும் விட தரீத் (ரொட்டித் துண்டுகள், இறைச்சி மற்றும் குழம்பு ஆகியவை கலந்த உணவு) உணவின் சிறப்பைப் போன்றதாகும்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

175

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تَوَضَّأَ مِنْ أَكْلِ ثَوْرٍ أَقِطٍ، ثُمَّ رَأَاهُ

أَكَلَ مِنْ كَتِفِ شَاةٍ، ثُمَّ صَلَّى، وَلَمْ يَتَوَضَّأْ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பாலாடைக்கட்டித் துண்டைச் சாப்பிட்டதற்காக ஒன்று செய்ததையும், பின்னர் ஒரு ஆட்டின் தோள்பகுதியிலிருந்து சாப்பிட்டுவிட்டு ஒன்று செய்யாமலேயே தொழுததையும் கண்டதாகக் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

176

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ وَائِلِ بْنِ دَاوُدَ، عَنِ ابْنِهِ، وَهُوَ بَكْرُ بْنُ وَائِلٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: أَوْلَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى صَفِيَّةَ بَتَمَرٍ وَسَوِيٍّ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸஃபிய்யா (ரழி) அவர்களுக்காக (அவர்களின் திருமணத்தின் போது) பேரிச்சம்பழத்தாலும் வறுத்த வாற்கோதுமையாலும் வலீமா விருந்தளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

177

:

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْقُضَيْلُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنِي فَايِدٌ، مَوْلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي رَافِعٍ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ جَدِّهِ سَلَمَى، أَنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَابْنَ عَبَّاسٍ، وَابْنَ جَعْفَرٍ أَتَوْهَا فَقَالُوا لَهَا: اصْنَعِي لَنَا طَعَامًا مِمَّا كَانَ يُعْجِبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُحْسِنُ أَكْلَهُ فَقَالَتْ: يَا بَنِيَّ لَا تَشْتَهِيهِ الْيَوْمَ، قَالَ: بَلَى اصْنَعِيهِ لَنَا قَالَ: فَقَامَتْ فَأَخَذَتْ مِنْ شَعِيرٍ فَطَحَّتْهُ، ثُمَّ جَعَلَتْهُ فِي قِدْرِ، وَصَبَّتْ عَلَيْهِ شَيْئًا مِنْ زَيْتٍ، وَدَقَّتِ الْفُلْفُلَ، وَالتَّوَابِلَ، فَقَرَّبَتْهُ إِلَيْهِمْ، فَقَالَتْ: هَذَا مِمَّا كَانَ يُعْجِبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُحْسِنُ أَكْلَهُ.

சல்மா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்ஹஸன் பின் அலீ (ரழி), இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் இப்னு ஜஃபர்

(ரழி) ஆகியோர் என்னிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பிடித்தமானதும், அவர்கள் விரும்பிச் சாப்பிடக்கூடியதுமான ஓர் உணவை எங்களுக்குச் செய்து தாருங்கள்" என்று கேட்டார்கள்.

அதற்கு நான், "என் அருமை மகன்களே! (அன்பானவர்களே!) இன்று நீங்கள் அதை விரும்பமாட்டீர்கள்" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "இல்லை! (நாங்கள் விரும்புகிறோம்,) எங்களுக்காக அதைச் செய்து தாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

எனவே நான் எழுந்து, சிறிதளவு வாற்கோதுமையை (பார்லியை) எடுத்து அரைத்தேன். பிறகு அதை ஒரு பாத்திரத்தில் இட்டு, அதன் மீது சிறிதளவு எண்ணெய் ஊற்றி, மிளகு மற்றும் மசாலாப் பொருட்களை இடித்து, அதை அவர்களிடம் கொண்டு வைத்தேன். மேலும், "இது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பிடித்தமானதும், அவர்கள் விரும்பிச் சாப்பிடக்கூடியதுமான உணவாகும்" என்று கூறினேன்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

178

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأُسُودِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ نُبَيْحِ الْعَنْزَرِيِّ، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: أَتَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي مَنْزِلِنَا، فَذَبَحْنَا لَهُ شَاةً، فَقَالَ: كَأَنَّهُمْ عَلِمُوا أَنَّا نَحِبُّ اللَّحْمَ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். அப்போது நாங்கள் அவர்களுக்காக ஓர் ஆட்டை அறுத்தோம். (அதைப்பார்த்த) அவர்கள், 'நாங்கள் இறைச்சியை விரும்புகிறோம் என்பது இவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது போலிருக்கிறது!' என்று கூறினார்கள். (இந்தச் செய்தி ஒரு நீண்ட கதையின் ஒரு பகுதியாகும்).

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

179

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَقِيلٍ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا (ح) قَالَ سُفْيَانُ: وَحَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا مَعَهُ فَدَخَلَ عَلَى أَمْرِائِهِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَذَبَحَتْ لَهُ شَاةً، فَأَكَلَ مِنْهَا، وَأَتَتْهُ

بِقِنَا مِنْ طَبِّ، فَأَكَلَ مِنْهُ، ثُمَّ تَوَضَّأَ لِلظُّهْرِ، وَصَلَّى، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ انْصَرَفَ،
فَأَتَتْهُ بِعُلَالَةٍ مِنْ عُلَالَةِ الشَّائَةِ، فَأَكَلَ ثُمَّ صَلَّى الْعَصْرَ، وَلَمْ يَتَوَضَّأَ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வெளியே சென்றார்கள்; நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். பிறகு அவர்கள் அன்சாரிகளில் ஒரு பெண்ணின் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அப்பெண் அவர்களுக்காக ஓர் ஆட்டை அறுத்தார்கள்; அதிலிருந்து அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள். அப்பெண் ஒரு தட்டில் பழுத்த பேரிச்சம் பழங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள்; அதிலிருந்தும் அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்காக உளு செய்து, தொழுதார்கள். பிறகு (தொழுகையிலிருந்து) திரும்பினார்கள். அப்பெண் அந்த ஆட்டின் (இரண்டாவது பரிமாறப்பட்ட) இறைச்சியைக் கொண்டு வந்தார்கள்; அதை அவர்கள் சாப்பிட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் அஸர் தொழுகையைத் தொழுதார்கள்; ஆனால் உளு செய்யவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

180

:

حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحُ بْنُ
سُلَيْمَانَ، عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ أَبِي يَعْقُوبَ، عَنْ أُمِّ الْمُنْذِرِ، قَالَتْ:
دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَعَهُ عَلِيٌّ، وَلَنَا دَوَالٍ مُعَلَّقَةٌ، قَالَتْ: فَجَعَلَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ وَعَلِيٌّ مَعَهُ يَأْكُلُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
لِعَلِيِّ: مَهْ يَا عَلِيُّ، فَإِنَّكَ نَاقَةٌ، قَالَتْ: فَجَلَسَ عَلِيٌّ، وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ، قَالَتْ:
فَجَعَلْتُ لَهُمْ سِلْقًا وَشَعِيرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَلِيِّ: مِنْ هَذَا فَأَصِْبْ فَإِنَّ هَذَا
أَوْفَقُ لَكَ.

உம்முல் முன்திர் (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களுடன் என்னிடம் வந்தார்கள். எங்களிடம் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த பேரிச்சங் குலைகள் (அல்லது பழங்கள்) இருந்தன. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள்; அலி (ரழி) அவர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சாப்பிட்டார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களிடம், ‘நிறுத்துங்கள், ஓ அலி! ஏனெனில் நீங்கள் (நோயிலிருந்து) மீண்டு வருபவர் (அல்லது பலவீனமானவர்)!’ என்று கூறினார்கள். எனவே, அலி (ரழி) அவர்கள் அமர்ந்துகொண்டார்கள்; நபி (ஸல்) அவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கு சில்ஃக் (பீட்டுட் கீரை

அல்லது சீரகக் கீரை) மற்றும் பார்லி (கொண்டு உணவு) சமைத்துக்கொடுத்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள் அலி (ரழி) அவர்களிடம், 'இதிலிருந்து சாப்பிடுங்கள்; ஏனெனில் இது உங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

181

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ السَّرِيِّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ طَلْحَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِينِي فَيَقُولُ: أَعِنْدَكَ غَدَاءٌ؟ فَأَقُولُ: لَا قَالَتْ: فَيَقُولُ: إِنِّي صَائِمٌ قَالَتْ: فَأَتَانِي يَوْمًا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ أَهْدَيْتَ لَنَا هَدِيَّةً، قَالَ: وَمَا هِيَ؟ قُلْتُ: حَيْسٌ، قَالَ: أَمَا إِنِّي أَصْبَحْتُ صَائِمًا، قَالَتْ: ثُمَّ أَكَلْ.

முஃமின்களின் தாயாரான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்து, "உன்னிடம் மதிய உணவு ஏதேனும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்பார்கள். நான் "இல்லை" என்பேன். அதற்கு அவர்கள், "அப்படியாயின் நான் நோன்பு நோற்கிறேன்" என்று கூறுவார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் என்னிடம் வந்தபோது, நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நமக்கு ஓர் அன்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "அது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். நான், "ஹைஸ் (பேரிச்சம்பழம், நெய் மற்றும் பாலாடைக்கட்டி கலந்த உணவு)" என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக நான் காலையில் நோன்பாளியாகவே இருந்தேன்" என்று கூறினார்கள். பிறகு அவர்கள் அதைச் சாப்பிட்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

182

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ بْنُ غِيَاثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي يَحْيَى الْأَسْلَمِيِّ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ الْأَعْوَرِ، عَنْ يُوسُفَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ كِسْرَةً مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ فَوَضَعَ عَلَيْهَا تَمْرَةً وَقَالَ: هَذِهِ إِذَا مِ هَذِهِ، وَأَكَلْ.

யூசுஃப் இப்னு அப்தில்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு துண்டு வாற்கோதுமை ரொட்டியை எடுத்து, அதன் மீது ஒரு பேரிச்சம்பழத்தை வைத்து, ‘இது இதற்குரிய தொடுகறி (ரொட்டியுடன் சேர்த்து உண்ணப்படும் துணை உணவு)’ எனக் கூறி, அதைச் சாப்பிடுவதை நான் பார்த்தேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

183

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ عَبْدِ بْنِ الْعَوَّامِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعْجِبُهُ الثُّقْلُ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: يَغْنِي مَا بَقِيَ مِنَ الطَّعَامِ.

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ‘அத்-துஃப்ல்’ (உணவின் எஞ்சிய பகுதி அல்லது பாத்திரத்தின் அடியில் தங்கியிருக்கும் உணவு)-ஐ விரும்புவார்கள்.”

அப்துல்லாஹ் அவர்கள் கூறினார்கள்: “அதன் பொருள், ‘உணவில் எஞ்சியது’ என்பதாகும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

26. باب ما جاء في صفة وضوء رسول الله صلى الله عليه وسلم عند الطعام

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

26. உணவு உண்ணும் நேரத்தில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் வுளு செய்தல்

184

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ،
عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ، فَقَرَّبَ إِلَيْهِ الطَّعَامُ،
فَقَالُوا: أَلَا نَأْتِيكَ بِوُضُوءٍ؟ قَالَ: إِنَّمَا أُمِرْتُ بِالْوُضُوءِ، إِذَا قُمْتُ إِلَى الصَّلَاةِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கழிவறையிலிருந்து வெளியே வந்தார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு உணவு வழங்கப்பட்டது. (அங்கிருந்த) தோழர்கள், 'உங்களுக்கு உளுச் செய்வதற்காக (தண்ணீர்) கொண்டு வரட்டுமா?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், 'நான் தொழுகைக்குத் தயாராகும் போதுதான் உளுச் செய்யுமாறு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

185

:

حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْرُومِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ،
عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ
الْغَائِطِ فَأَتَى بِطَعَامٍ، فَقِيلَ لَهُ: أَلَا تَوَضَّأُ؟ فَقَالَ: أَأَصْلِي، فَأَتَوَضَّأُ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இயற்கைத் தேவையை நிறைவேற்றிவிட்டு (கழிப்பறையிலிருந்து) வெளியே வந்தபோது, அவர்களுக்கு உணவு கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது அவர்களிடம், 'தாங்கள் உளுச் செய்யவில்லையா?' என்று கேட்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர்கள், “நான் என்ன தொழப்போகிறேனா, உளுச் செய்வதற்கு?” என்று பதிலளித்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

186

:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ نُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَيْسُ بْنُ الرَّبِيعِ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْكَرِيمِ الْجُرْجَانِيُّ، عَنْ قَيْسِ بْنِ الرَّبِيعِ، عَنْ أَبِي هَاشِمٍ، عَنْ زَادَانَ، عَنْ سَلْمَانَ، قَالَ: قَرَأْتُ فِي التَّوْرَةِ، أَنَّ بَرَكَةَ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ بَعْدَهُ، فَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَخْبَرْتُهُ بِمَا قَرَأْتُ فِي التَّوْرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بَرَكَةُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ، وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ.

சல்மான் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உணவின் பரக்கத் (அருள்வளம்) என்பது, சாப்பிட்ட பிறகு உளு (சிறு சுத்திகரிப்பு) செய்வதாகும் என்று தவ்ராத்தில் நான் படித்தேன். ஆகவே, இதை நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கூறி, தவ்ராத்தில் நான் படித்ததைப் பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்தேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உணவின் பரக்கத் (அருள்வளம்) என்பது, சாப்பிடுவதற்கு முன் உளு (சிறு சுத்திகரிப்பு) செய்வதும், சாப்பிட்ட பின் உளு (சிறு சுத்திகரிப்பு) செய்வதும் ஆகும்!'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❶ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

27. باب ما جاء في قول رسول الله صلى الله عليه وسلم قبل الطعام وعند الفراغ منه

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

27. உணவு உண்பதற்கு முன்னும் பின்னும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய வார்த்தைகள்

187

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ لَهْيَعَةَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ رَاشِدِ بْنِ جَنْدَلٍ الْيَافِعِيِّ، عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَوْسٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَوْمًا، فَقَرَّبَ طَعَامًا، فَلَمْ أَرِ طَعَامًا كَانَ أَعْظَمَ بَرَكَهَ مِنْهُ، أَوْ لَمْ أَكُلْنَا، وَلَا أَقَلَّ بَرَكَهَ فِي آخِرِهِ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ هَذَا؟ قَالَ: إِذَا ذَكَرْنَا اسْمَ اللَّهِ حِينَ أَكَلْنَا، ثُمَّ قَعَدَ مَنْ أَكَلَ وَلَمْ يُسَمِّ اللَّهَ تَعَالَى فَأَكَلَ مَعَهُ الشَّيْطَانُ.

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஒரு நாள் நாங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தோம். அவர்கள் (எங்கள்) முன் உணவை வைத்தார்கள். நாங்கள் சாப்பிட ஆரம்பித்தபோது இருந்ததைப் போன்ற அதிக பரக்கத்தையும், (அதே உணவின்) இறுதியில் இருந்ததைப் போன்ற குறைந்த பரக்கத்தையும் கொண்ட ஒரு உணவை நான் இதற்கு முன் கண்டதில்லை. எனவே நாங்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இது எப்படி?' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாம் (சாப்பிடத்) தொடங்கியபோது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் குறிப்பிட்டோம். பின்னர் (அவர்களில்) ஒருவர் அமர்ந்து, அல்லாஹ்வின் (அவன் உயர்ந்தவன்) பெயரைக் கூறாமல் சாப்பிட்டார். எனவே ஷைத்தான் அவருடன் சாப்பிட்டான்.'"

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

188

:

حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ بُدَيْلِ الْعُقَيْلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ أُمِّ كَثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

صلی اللہ علیہ وسلم: إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ، فَتَنَسَّى أَنْ يَذْكُرَ اللَّهَ تَعَالَى عَلَى طَعَامِهِ، فَلْيَقُلْ: بِسْمِ
اللَّهِ أَوْ لَهُ وَآخِرُهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘உங்களில் ஒருவர் சாப்பிடும்போது, தன் உணவின்
மீது அல்லாஹ்வை நினைவு கூற மறந்துவிட்டால், அவர் ‘பிஸ்மில்லாஹி
அவ்வலஹு வ ஆகிரஹு’ (அதன் ஆரம்பத்திலும் அதன் முடிவிலும்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் என்று) கூறட்டும்.’

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

189

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الصَّبَّاحِ الْهَاشِمِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ هِشَامِ
بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
وَعِنْدَهُ طَعَامٌ، فَقَالَ: اذْنُ يَا بُنَيَّ، فَسَمَّ اللَّهَ تَعَالَى، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ.

உமர் இப்னு அபீ ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்களிடம்
உணவு இருந்தது. அப்போது அவர்கள், 'என் அருமை மகனே! அருகில் வா!
உயர்ந்தோன் அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்! உனது வலது கரத்தால்
சாப்பிடு! உனக்கு அருகில் இருப்பதைச் சாப்பிடு!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

190

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ
أَبِي هَاشِمٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ رِيَّاحٍ، عَنْ أَبِيهِ رِيَّاحِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ:
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا فَرَغَ مِنْ طَعَامِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا
وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ.

அபு ஸயீத் அல்குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது உணவை முடித்ததும்
கூறுவார்கள்: ‘அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அத்அமனா, வஸகானா,
வஜ்ஜஅலனா முஸ்லிமீன்.’

(பொருள்: 'எங்களுக்கு உணவளித்து, எங்கள் தாகத்தைத் தணித்து, எங்களை முஸ்லிம்களாக ஆக்கிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்!')

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

191

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَوْرُ بْنُ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رُفِعَتِ الْمَائِدَةُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ، يَقُولُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا غَافِيَةً، غَيْرَ مُودِعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا.

அபு உமாமா (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் இருந்த உணவு விரிப்பு அகற்றப்படும்போது, அவர்கள் கூறுவார்கள்:

“அல்லஹ்து லில்லாஹி ஹம்தன் கஸீரன் தய்யிபன் முபாரகன் ஃபீஹி, ஃகைர முவத்தின் வலா முஸ்தக்னன் அன்ஹு ரப்பனா”

(அல்லாஹ்வுக்கே அதிகமான, தூய்மையான, பாக்கியம் நிறைந்த புகழனைத்தும் உரியன. (இதுவே போதுமென்று) கைவிடப்படாத (புகழ்); உன்னை விட்டும் நாங்கள் தேவையற்றவர்களும் அல்லர் எங்கள் இறைவனே!)”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

192

:

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ هِشَامِ الدَّسْتَوَائِيِّ، عَنْ بُدَيْلِ بْنِ مَيْسَرَةَ الْعَقِيلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الطَّعَامَ فِي سِتَّةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ، فَأَكَلَهُ بِلِقْمَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ سَمَى لَكَفَاكُمْ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் ஆறு தோழர்களுடன் (ரழி) சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கிராமவாசி வந்து அதை இரண்டே கவளங்களில் உண்டுவிட்டார். எனவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் (உணவு உண்ணும் முன்) அல்லாஹ்வின் பெயரைக்

(பிஸ்மில்லாஹ் என்று) கூறியிருந்தால், அது உங்கள் அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருந்திருக்கும்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

193

:

حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، وَمَحْمُودُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ زَكَرِيَّا بْنِ أَبِي زَائِدَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْمَلَةَ، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدُهُ عَلَيْهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒரு அடியான் (ஒரு முறை) உணவு உட்கொண்டு, அல்லது (ஒரு முறை) பானம் அருந்தி, அதற்காக அவனைப் புகழ்வதின் மூலம் அவனிடம் திருப்தி கொள்கிறான்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

28. باب ما جاء في قدح رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

28. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கிண்ணம்

194

:

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ الْأَسْوَدِ الْبُغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ طَهْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، قَالَ: أَخْرَجَ إِلَيْنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، قَدَحَ خَشَبٍ، غَلِيظًا، مُضَبَّبًا بِحَدِيدٍ، فَقَالَ: يَا ثَابِتُ، هَذَا قَدَحُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

தாபித் அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள், இரும்பினால் வலுவூட்டப்பட்டிருந்த தடிமனான ஒரு மரக் கோப்பையை எங்களிடம் கொண்டு வந்து, ‘ஓ தாபித்! இதுதான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கோப்பையாகும்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

195

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: أَنْبَأَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: أَنْبَأَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: أَنْبَأَنَا حُمَيْدٌ، وَثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِهَذَا الْقَدَحِ الشَّرَابَ كُلَّهُ، الْمَاءَ، وَالتَّبِيذَ، وَالْعَسَلَ، وَاللَّبَنَ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு இந்தப் பாத்திரத்தில் தண்ணீர், நபித் (பேரிச்சம்பழச் சாறு), தேன், பால் ஆகிய எல்லா வகையான பானங்களையும் பருகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

29. باب ما جاء في صفة فاكهة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

29. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் உண்ட பழங்கள்

196

:

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْفَرَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَأْكُلُ الْقِثَاءَ بِالرُّطْبِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளரிக்காய்களைக் கனிந்த பேரிச்சம்பழங்களுடன் சாப்பிடுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

197

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْخُزَاعِيُّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَأْكُلُ الْبَطِيخَ بِالرُّطْبِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தர்பூசணியை ரதப் பேரிச்சம் (அதாவது, பழுத்து, மென்மையாகவும், ஈரப்பதமாகவும் உள்ள புதிய பேரிச்சம்) பழங்களுடன் சாப்பிடுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

198

:

حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ يَعْقُوبَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، قَالَ: سَمِعْتُ حَمِيدًا، أَوْ قَالَ: حَدَّثَنِي حَمِيدٌ، قَالَ وَهْبٌ: وَكَانَ صَدِيقًا لَهُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ:

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَجْمَعُ بَيْنَ الْخُرْبِ وَالرُّطْبِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் முலாம் பழத்தையும் (தர்பூசணி அல்லது வெள்ளரி போன்ற நீர்ச்சத்து மிக்க பழம்), பழுத்த பேரிச்சம்பழத்தையும் (ஈரமான, மென்மையான பேரிச்சம்பழம்) சேர்த்து (ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அல்லது ஒரே நேரத்தில்) உண்பதைப் பார்த்தேன்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

199

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ الرَّمْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ الصَّلْتِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ رُوْمَانَ، عَنْ عُروَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ الْبَطِيخَ بِالرُّطْبِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் தர்பூசணியைப் பழுத்த பேரிச்சம்பழத்துடன் சேர்த்து சாப்பிட்டார்கள் (இது ஒரு உணவின் குளிர்ச்சியையும் மற்றொன்றின் வெப்பத்தையும் சமநிலைப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்திருந்தது).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

200

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا أَوَّلَ الثَّمَرِ جَاءُوا بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا أَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَارِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَفِي مَدِينِنَا، اللَّهُمَّ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ عَبْدُكَ وَخَلِيلُكَ وَنَبِيُّكَ، وَإِنِّي عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَإِنَّهُ دَعَاكَ لِمَكَّةَ، وَإِنِّي أَدْعُوكَ لِلْمَدِينَةِ، بِمَثَلِ مَا دَعَاكَ بِهِ لِمَكَّةَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، قَالَ: ثُمَّ يَدْعُو أَصْغَرَ وَلَدٍ يَرَاهُ، فَيُعْطِيهِ ذَلِكَ الثَّمَرَ.

அபு ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“மக்கள் (பருவத்தின்) முதல் கனியைக் காணும்போது, அதை அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு வருவார்கள். அதை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டதும், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவார்கள்:

‘அல்லாஹும்ம பாரிக் லனா ஃபீ ஸிமாரினா, வபாரிக் லனா ஃபீ மதீனதினா, வபாரிக் லனா ஃபீ ஸாயினா வஃபீ முத்தினா. அல்லாஹும்ம இன்ன இப்ராஹீம் அப்துக்க வ கலீலுக்க வ நபிய்யுக்க, வ இன்னீ அப்துக்க வ நபிய்யுக்க. வஇன்னஹு தஆக்க லிமக்கத, வஇன்னீ அத்வுக்க லில்மதீனதி பிமிஸ்லி மா தஆக்க பிஹி லிமக்கத வமிஸ்லிஹி மஅஹு.’

(பொருள்: யா அல்லாஹ்! எங்கள் கனிகளிலும், எங்கள் நகரத்திலும், எங்கள் ஸாவிலும், எங்கள் ‘முத்’திலும் எங்களுக்கு நீ பரக்கத் அருள்வாயாக! யா அல்லாஹ்! இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் உன்னுடைய அடியாரும், உன்னுடைய உற்ற நண்பரும் (கலீல்), உன்னுடைய நபியும் ஆவார்கள். நான் உன்னுடைய அடியாரும், உன்னுடைய நபியும் ஆவேன். அவர்கள் மக்காவிற்காக உன்னிடம் பிரார்த்தித்தார்கள். நான் மதீனாவிற்காக, அவர்கள் மக்காவிற்காகப் பிரார்த்தித்ததைப் போன்றும், அதனுடன் அது போன்ற இன்னொன்றையும் (அதாவது, இரு மடங்கு) சேர்த்து உன்னிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்!)

பிறகு, அவர்கள் காணும் குழந்தைகளிலேயே மிகவும் இளைய குழந்தையை அழைத்து, அந்தக் கனியை அக்குழந்தைக்குக் கொடுப்பார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

201

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حُمَيْدٍ الرَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبرَاهِيمُ بْنُ الْمُخْتَارِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِتِ مُعَوِّذِ بْنِ عَفْرَاءَ، قَالَتْ: بَعَثَنِي مُعَاذُ بْنُ عَفْرَاءَ بِقِنَاءٍ مِنْ رُطْبٍ وَعَلَيْهِ أَجْرٌ مِنْ قِثَاءٍ رُغْبٍ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْقِثَاءَ، فَأَتَيْتُهُ بِهِ وَعِنْدَهُ حَلِيَّةٌ قَدْ قَدِمَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْبَحْرَيْنِ، فَمَلَأَ يَدَهُ مِنْهَا فَأَعْطَانِيهِ.

அர்-ருபய்யிஃ பின்த் முஅவ்வித் இப்னு அஃப்ரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"முஆத் இப்னு அஃப்ரா (ரலி) அவர்கள் பழுத்த பேரிச்சம்பழங்கள் நிறைந்த ஒரு தட்டுடன் (அல்லது கூடையுடன்) என்னை அனுப்பினார்கள்; அதன் மீது மெல்லிய ரோமங்களுள்ள சிறிய வெள்ளரிக்காய்களும் (ஒரு பகுதியாக) இருந்தன. நபி (ஸல்) அவர்கள் வெள்ளரிக்காயை விரும்பக் கூடியவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே, நான் அவற்றை அவர்களிடம் கொண்டு வந்தேன். பஹ்ரைனிலிருந்து தங்களுக்கு வந்திருந்த சில ஆபரணங்கள் அவர்களிடம்

இருந்தன. எனவே, அவர்கள் அதிலிருந்து ஒரு கையளவு எடுத்து எனக்குக் கொடுத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

202

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مَعُوذٍ بْنِ عَفْرَاءَ، قَالَتْ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِقِنَاعٍ مِنْ رُطْبٍ، وَأَجْرٍ رُغْبٍ، فَأَعْطَانِي مِلًّا كَفِّهِ حُلِيًّا أَوْ قَالَتْ: ذَهَبًا.

அர்-ருபய்யிஃ பின்த் முஅவ்வித் பின் அஃப்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு தட்டு கனிந்த பேரிச்சம்பழங்களையும் பிஞ்சு வெள்ளரிக்காய்களையும் கொண்டு வந்தேன். அப்போது அவர்கள் எனக்குத் தம் கை நிறைய ஆபரணங்களை அல்லது தங்கத்தைக் கொடுத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

30. باب ما جاء في صفة شراب رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

30. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் அருந்திய பொருட்களின் விளக்கம்

203

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ أَحَبَّ الشَّرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، الْحُلُوبُ الْبَارِدُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் பிரியமான பானம், இனிப்பானதும் குளிர்ந்ததுமான பானமாகும்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

204

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عُمَرَ هُوَ ابْنُ أَبِي حُرْمَلَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَا، وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ عَلَى مَيْمُونَةَ، فَجَاءَنَا بِإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا عَلَى يَمِينِهِ، وَخَالِدٌ عَلَى شِمَالِهِ، فَقَالَ لِي: الشَّرْبَةُ لَكَ، فَإِنْ شِئْتَ أَثَرْتُ بِهَا خَالِدًا، فَقُلْتُ: مَا كُنْتُ لَأُوثِرَ عَلَى سُورِكَ أَحَدًا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ طَعَامًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَأَطْعَمَنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ عَزًّا وَجَلًّا لَبَنًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ ثُمَّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ شَيْءٌ يُجْزَى مَكَانَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ، غَيْرُ اللَّبَنِ.

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நானும் காலித் இப்துல் வலீத் (ரழி) அவர்களும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)

அவர்களுடன் மைமூனா (ரழி) அவர்களின் இல்லத்திற்குச் சென்றோம். அப்போது, அவர்கள் எங்களுக்கு ஒரு பாத்திரத்தில் பால் கொண்டு வந்தார்கள். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதைப் பருகினார்கள். நான் அவர்களின் வலதுபுறத்திலும், காலித் (ரழி) அவர்கள் அவர்களின் இடதுபுறத்திலும் இருந்தோம். அவர்கள் என்னிடம், 'இந்தப் பானம் உமக்குரியது. ஆனால், நீர் விரும்பினால், இதை காலித் (ரழி) அவர்களுக்கு (உமது முன்னுரிமையை விட்டுக்கொடுத்து) அளிக்கலாம்' என்று கூறினார்கள். நான், 'தங்களின் மீதமுள்ள பானத்தை நான் யாருக்காகவும் விட்டுக்கொடுக்க மாட்டேன்!' என்று கூறினேன். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ் ஒருவருக்கு ஏதேனும் உணவை உண்ணக் கொடுத்தால், அவர் ***அல்லாஹும்ம பாரிக் லனா ஃபீஹி, வஅத்திம்னா கைரன் மின்ஹு*** (யா அல்லாஹ்! இதில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக! மேலும், இதைவிடச் சிறந்ததை எங்களுக்கு வழங்குவாயாக!) என்று கூறட்டும்.' அல்லாஹ் ஒருவருக்குப் பாலைப் பருகக் கொடுத்தால், அவர் ***அல்லாஹும்ம பாரிக் லனா ஃபீஹி, வஸித்னா மின்ஹு*** (யா அல்லாஹ்! இதில் எங்களுக்கு பரக்கத் செய்வாயாக! மேலும், இதிலிருந்து எங்களுக்கு அதிகப்படுத்துவாயாக!) என்று கூறட்டும். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'உணவுக்கும் பானத்திற்கும் சேர்த்துப் பகரமாக அமையக்கூடியது பாலைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

31. باب ما جاء في شرب رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

31. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் குடித்த முறையை விவரிக்கும் ஹதீஸ்

205

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَاصِمُ الْأَحْوَلُ، وَمُغِيرَةُ، عَنِ الشَّعْبِيِّ،
عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَرِبَ مِنْ زَمْزَمَ، وَهُوَ قَائِمٌ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸம்ஸம் நீரை நிற்குகொண்டே அருந்தினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

206

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حُسَيْنِ الْمُعَلِّمِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ
شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَشْرَبُ قَائِمًا،
وَقَاعِدًا.

அம்ர் இப்பனு ஷுஐப் அவர்கள், தனது தந்தை வழியாக, தனது பாட்டனார் (அப்துல்லாஹ் இப்பனு அம்ர் இப்பனுல் ஆஸ் ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள் என அறிவிக்கிறார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நின்ற நிலையிலும் அமர்ந்த நிலையிலும் (நீர் அருந்த) கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

207

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ الْمُبَارِكِ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: سَقَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْ زَمْزَمَ، فَشَرِبَ، وَهُوَ قَائِمٌ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்:

நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஜம்ஜம் தண்ணீரைக் (குடிப்பதற்காக) கொடுத்தேன்; அவர்கள் நிற்குகொண்டே குடித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

208

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، وَمُحَمَّدُ بْنُ طَرِيفٍ الْكُوفِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا ابْنُ الْفَضِيلِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ مَيْسَرَةَ، عَنِ الثَّوَالِ بْنِ سَبْرَةَ، قَالَ: أَتَى عَلِيٌّ، بِكُوزٍ مِنْ مَاءٍ، وَهُوَ فِي الرَّحْبَةِ، فَأَخَذَ مِنْهُ كَفًّا، فَغَسَلَ يَدَيْهِ، وَمَضْمَضَ، وَاسْتَنْشَقَ، وَمَسَحَ وَجْهَهُ وَذِرَاعَيْهِ وَرَأْسَهُ، ثُمَّ شَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ، ثُمَّ قَالَ: هَذَا وَضُوءٌ مَنْ لَمْ يُحْدِثْ، هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَعَلَ.

அன்-நஸ்ஸால் இப்பனு சப்ரா கூறினார்கள்:

“அலீ (ரழி) அவர்கள் அர்-ரஹ்பாவில் இருந்தபோது ஒரு குவளைத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலிருந்து ஒரு கையளவு எடுத்து, தமது கைகளைக் கழுவி, வாயைக் கொப்பளித்து, நாசிக்கு நீர் செலுத்தி, தமது முகம், முன்கைகள் மற்றும் தலையைத் தடவினார்கள். பிறகு நிற்குகொண்டே அதிலிருந்து பருகினார்கள். பிறகு, ‘இது உளு முறியாதவர் செய்யும் உளுவாகும் (அதாவது, தொழுகைக்காகச் செய்யப்படும் முழுமையான உளு அல்ல, மாறாக புத்துணர்ச்சிக்காகச் செய்யப்படும் ஒரு லேசான தூய்மையாகும்); அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறே செய்வதை நான் கண்டேன்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

209

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَيُوسُفُ بْنُ حَمَّادٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ أَبِي عَصَامٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا إِذَا شَرِبَ، وَيَقُولُ: هُوَ أَمْرٌ، وَأَرْوَى.

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் (எதையேனும்) பருகும்போது, பாத்திரத்திற்கு வெளியே மூன்று முறை மூச்சு விடுவார்கள் (அதாவது, பாத்திரத்திலிருந்து வாயை எடுத்து மூன்று மடக்குகளாகப் பருகுவார்கள்). மேலும் அவர்கள், 'இதுவே (உடலுக்கு) மிகவும் இணக்கமானதாகவும், தாகத்தைத் தணிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும்' என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

210

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حَشْرَمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ رِشْدِينَ بْنِ كُرَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا شَرِبَ، تَنَفَّسَ مَرَّتَيْنِ.

இப்போது அப்பாஸ் (ரழியல்லாஹு அன்ஹுமா) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் குடிக்கும்போது, (பாத்திரத்திற்கு வெளியே) இரண்டு முறை மூச்சு விடுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

211

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي عُمَرَ، عَنْ جَدِّهِ كَبْشَةَ، قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَرِبَ مِنْ قَرْبَةٍ مُعَلَّقَةٍ قَائِمًا، فَقُمْتُ إِلَى فِيهَا فَقَطَعْتُهُ.

கபஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். பிறகு அவர்கள், தொங்கவிடப்பட்டிருந்த ஒரு தண்ணீர் பையிலிருந்து நிற்குகொண்டே அருந்தினார்கள். எனவே நான் அதன் வாய் பகுதிக்குச் சென்று அதைத் துண்டித்துவிட்டேன் (நபி (ஸல்) அவர்கள் அருந்திய அந்தப் பகுதியின் பரக்கத்தை (அருளை) பாதுகாக்கும் நோக்குடன் அல்லது வேறு யாரும் அந்த இடத்திலிருந்து அருந்தாதிருக்க.)"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

212

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرَةُ بْنُ ثَابِتٍ
الْأَنْصَارِيُّ، عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا، وَرَعَمَ
أَنَسٌ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا.

துமாமா இப்னு அப்தில்லாஹ் கூறினார்கள்: “அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி)
அவர்கள் (நீர் அருந்தும்போது) பாத்திரத்திலிருந்து (வாயை எடுத்து) மூன்று
முறை மூச்சு விடுவார்கள். மேலும், நபி (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறே
பாத்திரத்திலிருந்து (வாயை எடுத்து) மூன்று முறை மூச்சு விடுவார்கள் என்று
அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

213

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ،
عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ زَيْدٍ ابْنِ ابْنَةِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، دَخَلَ عَلَى أُمِّ سُلَيْمٍ، وَقِرْبَةً مُعَلَّقَةً، فَشَرِبَ مِنْ فَمِ الْقِرْبَةِ وَهُوَ قَائِمٌ، فَقَامَتُ أُمُّ سُلَيْمٍ
إِلَى رَأْسِ الْقِرْبَةِ فَقَطَعَتْهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றார்கள்,
அங்கே ஒரு தண்ணீர் பை தொங்கவிடப்பட்டிருந்தது, எனவே அவர்கள்
நிற்குகொண்டே அந்தத் தண்ணீர் பையின் வாயிலிருந்து குடித்தார்கள்.

எனவே உம்மு ஸுலைம் (ரழி) அவர்கள் அந்தத் தண்ணீர் பையின் வாய்ப்
பகுதியை நபி (ஸல்) அவர்கள் குடித்த இடத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில்
வெட்டி எடுத்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

214

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ نَصْرِ النَّيْسَابُورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْفَرَوِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا
عَبِيدَةُ بْنُ نَازِلٍ، عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنِ أَبِيهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وسلم، كان يشرب قائمًا، قال أبو عيسى: وقال بعضهم: عبيد بن رافع.

ஆயிஷா பின்த் ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் அவர்கள், தமது தந்தை (ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் ரழியல்லாஹு அன்ஹு) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் நிற்குகொண்டே குடிப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❶ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

32. باب ما جاء في تعطر رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

32. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் சுகந்த திரவியம் பயன்படுத்துவதை விரும்பினார்கள்

215

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ، وَاحِدٌ، قَالُوا: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُخْتَارِ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُكَّةٌ يُتَطَيَّبُ مِنْهَا.

முஸா இப்னு அனஸ் இப்னு மாலிக் அவர்கள், தம் தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், அவர்கள் தமக்கு நறுமணம் பூசிக்கொள்ளும் ஒரு நறுமணப் பொருள் (கட்டி வடிவிலான நறுமணம், அல்லது நறுமணக் கலவை, அல்லது அதற்கான குப்பி) இருந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

216

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَزْرُ بْنُ ثَابِتٍ، عَنْ ثُمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، لَا يُرْدُّ الطِّيبَ، وَقَالَ أَنَسٌ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يُرْدُّ الطِّيبَ.

துமாமா இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் நறுமணத்தை (அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால்) மறுக்க மாட்டார்கள். மேலும் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் நறுமணத்தை (அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டால்) மறுக்க மாட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي فُدَيْكٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ: الْوَسَائِدُ، وَالذُّهُنُ، وَاللَّبَنُ.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: மூன்று பொருட்கள் (ஒருவருக்கு) மறுக்கப்படக்கூடாது: தலையணைகள் (விருந்தினருக்கு வழங்கப்படும் செளகரியத்திற்காக), (நறுமண) தைலம், மற்றும் பால்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنْ رَجُلٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طِيبُ الرَّجَالِ مَا ظَهَرَ رِيحُهُ، وَخَفِيَ لَوْحُهُ، وَطِيبُ النِّسَاءِ مَا ظَهَرَ لَوْحُهُ وَخَفِيَ رِيحُهُ.

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَنْبَأَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي نَضْرَةَ، عَنِ الطَّافِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ بِمَعْنَاهُ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஆண்களின் வாசனைத் திரவியம் என்பது, அதன் நறுமணம் வெளிப்படையாகவும், அதன் நிறம் மறைவாகவும் உள்ளதாகும்; பெண்களின் வாசனைத் திரவியம் என்பது, அதன் நிறம் வெளிப்படையாகவும், அதன் நறுமணம் மறைவாகவும் உள்ளதாகும் (அதாவது, பொது இடங்களில் அந்நிய ஆண்களை ஈர்க்காத வகையில் அதன் மணம் வெளிப்படாமல் இருக்க வேண்டும்).'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَلِيفَةَ، وَعَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ رُيْعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَجَّاجُ الصَّوَّافِ، عَنْ حَتَّانٍ، عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أُعْطِيَ أَحَدُكُمْ الرِّيحَانِ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ خَرَجَ مِنَ الْجَنَّةِ.

அபூ உத்மான் அந்நஹ்தீ (ரஹ்) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: ‘உங்களில் ஒருவருக்கு திருநீற்றுப்பச்சை (அல்லது நறுமணமிக்க செடி/பூ) வழங்கப்பட்டால், அதை அவர் நிராகரிக்க வேண்டாம். ஏனெனில், அது சொர்க்கத்திலிருந்து வந்ததாகும்.’”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

221

:

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مَجَالِدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْهَمْدَانِيِّ، حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ بَيَانَ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: عَرَضَتْ بَيْنَ يَدَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَأَلْقَى جَرِيرٌ رِدَاءَهُ، وَمَشَى فِي إِزَارِهِ، فَقَالَ لَهُ: خذْ رِدَاءَكَ، فَقَالَ لِلْقَوْمِ: مَا رَأَيْتُ رَجُلًا أَحْسَنَ صُورَةً مِنْ جَرِيرٍ، إِلَّا مَا بَلَغْنَا مِنْ صُورَةِ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ..

ஜரீர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "நான் உமர் இப்னுல் கத்தாப் (ரஹி) அவர்களுக்கு முன்னால் நிறுத்தப்பட்டேன். அப்பொழுது ஜரீர் (ரஹி) அவர்கள் தமது மேலங்கியை கழற்றிவிட்டு, தமது வேட்டியுடன் நடந்தார்கள் (இது யமன்வாசிகளின் வழக்கம், தங்கள் உடல் வலிமையையும், தோற்றத்தையும் வெளிப்படுத்த). எனவே உமர் (ரஹி), ‘உமது மேலங்கியை எடுத்துக்கொள்!’ என்று அவரிடம் கூறினார்கள். பிறகு உமர் (ரஹி) அவர்கள் மக்களிடம்: 'யூசுஃப் (அலை) அவர்களின் தோற்றத்தைப் பற்றி எங்களுக்குக் கூறப்பட்டதைத் தவிர, ஜரீரை (ரஹி) விட அழகான தோற்றமுடைய எந்த மனிதரையும் நான் பார்த்ததில்லை!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

33. باب كيف كان كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

33. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பேச்சு

222

:

حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُمَيْدُ بْنُ الْأَسْوَدِ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْرُدُ سِرْدَكُمْ هَذَا، وَلَكِنَّهُ كَانَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ بَيْنَ فَصْلٍ، يَحْفَظُهُ مَنْ جَلَسَ إِلَيْهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், நீங்கள் பேசுவதைப் போன்று (விரைவாகத்) தொடர்ந்து பேச மாட்டார்கள். மாறாக, அவர்கள் தெளிவான, (வார்த்தைகளைப்) பிரித்துப் பேசுவார்கள்; அவர்களுடன் அமர்ந்திருப்பவர்கள் அதை மனனம் செய்துகொள்வார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

223

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو قَتَيْبَةَ سَلْمُ بْنُ قَتَيْبَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُثَنَّى، عَنْ ثُمَامَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُعِيدُ الْكَلِمَةَ ثَلَاثًا لِيُعْقَلَ عَنْهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், (தாம் கூறிய) வார்த்தை (செவியுற்றோரால்) நன்கு புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அதை மூன்று முறை திரும்பக் கூறுவார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

224

:

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَمِيعُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَجَلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ وَلَدِ أَبِي هَالَةَ زَوْجِ خَدِيجَةَ يُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي هَالَةَ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ خَالَي هُنْدُ بْنَ أَبِي هَالَةَ، وَكَانَ وَصَافًا، فَقُلْتُ: صِفْ لِي مَنْطِقَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَوَاصِلَ الْأُحْزَانِ، دَائِمَ الْفِكْرَةِ، لَيْسَتْ لَهُ رَاحَةٌ، طَوِيلُ السَّكُوتِ، لَا يَتَكَلَّمُ فِي غَيْرِ حَاجَةٍ، يَفْتَتِحُ الْكَلَامَ، وَيَخْتِمُهُ بِاسْمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَيَتَكَلَّمُ بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ، كَلَامُهُ فَضْلٌ، لَا فُضُولَ، وَلَا تَقْصِيرَ، لَيْسَ بِالْجَافِي، وَلَا الْمُهِينِ، يُعْظِمُ النِّعْمَةَ وَإِنْ دَقَّتْ لَا يَدُمُ مِنْهَا شَيْئًا، غَيْرَ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ يَدُمُ ذَوَاقًا وَلَا يَمْدَحُهُ، وَلَا تُغْضِبُهُ الدُّنْيَا، وَلَا مَا كَانَ لَهَا، فَإِذَا تُعْذِيَ الْحَقُّ، لَمْ يَقُمْ لَغْضَبِهِ شَيْءٌ، حَتَّى يَنْتَصِرَ لَهُ، وَلَا يَغْضِبُ لِنَفْسِهِ، وَلَا يَنْتَصِرُ لَهَا، إِذَا أَشَارَ بِكَفِّهِ كُلِّهَا، وَإِذَا تَعَجَّبَ قَلْبُهَا، وَإِذَا تَحَدَّثَ اتَّصَلَ بِهَا، وَضَرَبَ بِرَاحَتِهِ الْيُمْنَى بَطْنَ إِبْهَامِهِ الْيُسْرَى، وَإِذَا غَضِبَ أَعْرَضَ وَأَشَاحَ، وَإِذَا فَرِحَ غَضَّ طَرْفَهُ، جُلُّ ضَحِكِهِ التَّبَسُّمُ، يَفْتَرُّ عَنْ مِثْلِ حَبِّ الْعِمَامِ.

அல்-ஹஸன் இப்னு அலீ (ரழி) கூறினார்கள்:

“மக்களை வர்ணிப்பதில் வல்லவரான என் தாய்மாமன் ஹிந்த் இப்னு அபீ ஹாலா (ரழி) அவர்களிடம் நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பேச்சின் தன்மையை எனக்கு வர்ணித்துக் காட்டுங்கள்!’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொடர்ச்சியாக (உம்மத்தின் நிலை மற்றும் மறுமை குறித்த சிந்தனைகள் காரணமாக) கவலையுடனும், எந்நேரமும் சிந்தனையிலும் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு ஓய்வு என்பதே இருக்காது. அவர்கள் நீண்ட நேரம் மௌனமாக இருப்பார்கள்; தேவையின்றிக் பேசமாட்டார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் பேச்சை ‘பிஸ்மில்லாஹி தஆலா’ (உயர்ந்தோனாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்) என்று கூறித் தொடங்குவார்கள்; அவ்வாறே முடிப்பார்கள். அவர்கள் ‘ஜவாமிஉல் கலிம்’ (குறைந்த வார்த்தைகளில் நிறைந்த கருத்துக்கள்) கொண்ட சொற்களால் பேசுவார்கள். அவர்களது பேச்சுத் தெளிவாக இருக்கும்; அதில் மிகையோ, குறையோ இருக்காது.

அவர்கள் கறாரான சுபாவம் கொண்டவராகவோ, பிறரை இழிவுபடுத்துபவராகவோ இருக்கமாட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் அருட்கொடை சிறியதாக இருந்தாலும் அதைப் பெரிதாக மதிப்பார்கள்; அதில் எதையும் இகழமாட்டார்கள். அவர்கள் சுவையைக் குறை கூறவோ அல்லது (அளவுக்கு

அதிகமாகப்) புகழுவோ மாட்டார்கள்.

உலக விஷயங்களுக்காகவோ, அது சார்ந்தவற்றுக்காகவோ அவர்கள் கோபப்பட மாட்டார்கள். ஆனால், சத்தியம் மீறப்பட்டால், அதற்குப் பரிகாரம் காணும் வரை அவர்களது கோபத்திற்கு முன்னால் எதுவும் நிற்க முடியாது. அவர்கள் தமக்காகக் கோபப்படவோ, தம் சொந்த விஷயத்திற்காகப் பழிவாங்கவோ மாட்டார்கள்.

அவர்கள் (ஏதேனும் ஒன்றைச்) சுட்டிக்காட்டினால் முழுக் கையைக்கொண்டு சைகை செய்வார்கள்; ஆச்சரியப்படும்போது கையைத் திருப்பிக் காட்டுவார்கள். பேசும்போது கையை அசைத்து, வலது உள்ளங்கையால் இடது கட்டைவிரலின் உட்பகுதியைத் தட்டுவார்கள்.

அவர்கள் கோபப்படும்போது (முகத்தை) வேறுபக்கம் திருப்பிக்கொள்வார்கள்; மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்வார்கள். அவர்களது சிரிப்பு பெரும்பாலும் புன்னகையாகவே இருக்கும். (அப்போது) ஆலங்கட்டி மழையைப் போன்று (பற்கள்) ஒளிரும்.””

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

34. باب ما جاء في ضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

34. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் சிரிப்பு

225

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ الْعَوَّامِ، قَالَ: أَخْبَرَنَا الْحَجَّاجُ وَهُوَ ابْنُ أَرْطَاةَ، عَنْ سِمَالِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: كَانَ فِي سَاقِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حُمُوشَةٌ، وَكَانَ لَا يَضْحَكُ إِلَّا تَبَسُّمًا، فَكُنْتُ إِذَا نَظَرْتُ إِلَيْهِ، قُلْتُ: أَكْحَلُ الْعَيْنَيْنِ، وَلَيْسَ بِأَكْحَلِ..

ஜாபிர் இப்னு ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் கணைக்கால்களில் மெலிவு இருந்தது. அவர்கள் புன்னகைப்பதைத் தவிர (சத்தமிட்டுச்) சிரிப்பதில்லை. நான் அவர்களைப் பார்க்கும்போது, 'அவர்கள் கண்கள் சுர்மா இட்டதைப் போன்று (இயற்கையாகவே) கருமையாகத் தோன்றும்' என்று கூறுவேன்; ஆனால், (உண்மையில்) அவர்கள் சுர்மா இட்டிருக்கவில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

226

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ لَهِيْعَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغِيرَةِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ جَزْءٍ، أَنَّهُ قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَكْثَرَ تَبَسُّمًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ..

அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹாரித் இப்னு ஜஸ்உ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட அதிகமாகப் புன்னகைப்பவர் யாரையும் நான் கண்டதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

227

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ خَالِدٍ الْخَلَالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ إِسْحَاقَ السَّيْلَحَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، قَالَ: مَا كَانَ ضَحِكُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا تَبَسُّمًا..

அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஹாரித் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் சிரிப்பு புன்னகையாகவே இருந்தது (அதாவது, சப்தமிட்டுச் சிரிப்பதாக இல்லாமல், எப்போதும் மென்மையான புன்னகையாகவே இருந்தது).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

228

:

حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، عَنِ الْمَعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ، عَنْ أَبِي ذَرٍّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ أَوَّلَ رَجُلٍ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ، وَآخَرَ رَجُلٍ يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ، يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَقَالُ: اعْرِضْ صَوَاعِدِيهِ صَغَارَ دُنُوبِهِ وَيُخَبَّأُ عَنْهُ كِبَارُهَا، فَيَقَالُ لَهُ: عَمِلْتَ يَوْمَ كَذَا وَكَذَا، وَهُوَ مُقَرَّرٌ، لَا يُنْكِرُ، وَهُوَ مُشْفِقٌ مِنْ كِبَارِهَا، فَيَقَالُ: أَعْطَوْهُمَا كَانَ كُلِّ سَيِّئَةٍ عَمَلٍهَا حَسَنَةً، فَيَقُولُ: إِنَّ لِي دُنُوبًا مَا أَرَاهَا هَاهُنَا..

அபு தர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக சுவர்க்கத்தில் நுழையும் முதல் மனிதரையும், நரக நெருப்பிலிருந்து வெளியேறும் கடைசி மனிதரையும் நான் அறிவேன். மறுமை நாளில் (ஒரு) மனிதர் கொண்டுவரப்படுவார். அப்போது, "இவருடைய சிறிய பாவங்களை இவருக்கு எடுத்துக் காட்டுங்கள்; இவருடைய பெரிய பாவங்கள் இவரை விட்டும் மறைக்கப்பட்டும்" என்று கூறப்படும்.

பிறகு அவரிடம், "நீ இன்னின்ன நாளில், இன்னின்ன, இன்னின்னதைச் செய்தாய்" என்று சொல்லப்படும். அவர் (அவற்றை) ஒப்புக்கொள்வார்; மறுக்கமாட்டார். மேலும் அவர் (தனது) பெரும் பாவங்களை நினைத்து அஞ்சிக்கொண்டிருப்பார்.

அப்போது, "இவர் செய்த ஒவ்வொரு தீமைக்கும் பகரமாக, இவருக்கு ஒரு நற்செயலை வழங்குங்கள்" என்று கூறப்படும். அதற்கு அவர், "எனக்கு

(இன்னும்) சில பாவங்கள் உள்ளன; அவற்றை நான் இங்கே காணவில்லையே!" என்று கூறுவார்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

229

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدٌ، عَنْ بَيَانَ، عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: مَا حَجَبَتِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأْيِي إِلَّا ضَحِكٌ..

நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட காலத்திலிருந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை (தம்மைச் சந்திக்க) ஒருபோதும் தடுத்ததில்லை; மேலும், அவர்கள் என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் புன்னகைக்காமல் இருந்ததில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

230

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا زَائِدٌ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، عَنْ قَيْسٍ، عَنْ جَرِيرٍ، قَالَ: مَا حَجَبَتِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا رَأْيِي مُنْذُ أَسْلَمْتُ إِلَّا تَبَسُّمٌ.

ஐரீர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றதிலிருந்து, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னை (தம்மைச் சந்திக்க) தடுத்ததில்லை. மேலும், அவர்கள் என்னைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் புன்னகைக்காமல் இருந்ததில்லை.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

231

:

حَدَّثَنَا هَنَّادُ بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبِيدَةَ السَّلْمَانِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْرِفُ آخِرَ أَهْلِ النَّارِ خُرُوجًا، رَجُلٌ يَخْرُجُ مِنْهَا زَحْفًا، فَيَقَالُ لَهُ: انْطَلِقْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ، قَالَ:

فَيَذْهَبُ لِيُحْلَلَ الْجَنَّةَ، فَيَجِدُ النَّاسَ قَدْ أَخَذُوا الْمَنَازِلَ، فَيَرْجِعُ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، قَدْ أَخَذَ النَّاسُ الْمَنَازِلَ، فَيَقَالُ لَهُ: أَتَذْكُرُ الزَّمَانَ الَّذِي كُنْتَ فِيهِ، فَيَقُولُ: نَعَمْ، قَالَ: فَيَقَالُ لَهُ: تَمَنَّ، قَالَ: فَيَتَمَنَّى، فَيَقَالُ لَهُ: فَإِنَّ لَكَ الَّذِي تَمَنَيْتَ وَعَشْرَةَ أَضْعَافِ الدُّنْيَا، قَالَ: فَيَقُولُ: تَسْخَرُ بِي وَأَنْتَ الْمَلِكُ قَالَ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ضَحِكَ، حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ.

நரகத்திலிருந்து இறுதியாக வெளியேறும் ஒரு மனிதரை நான் அறிவேன். அவர் அதிலிருந்து தவழ்ந்தவாறு வெளியேறுவார். அவரிடம், 'நீ சென்று சுவனத்தில் நுழைவாயாக!' என்று கூறப்படும். எனவே அவர் சுவனத்தில் நுழைவதற்காகச் செல்வார். ஆனால் மக்கள் (அங்குள்ள) தங்குமிடங்களை எல்லாம் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதை அவர் காண்பார். எனவே அவர் திரும்பி வந்து, 'என் இறைவா! மக்கள் தங்குமிடங்களை எல்லாம் பிடித்துக்கொண்டார்களே!' என்று கூறுவார். அவரிடம், 'நீ (உலகில்) இருந்த காலத்தை நினைவில் வைத்திருக்கிறாயா?' என்று கேட்கப்படும். அவர் 'ஆம்' என்று கூறுவார். அவரிடம், 'விரும்பிக் கேள்!' என்று கூறப்படும். அவரும் (தனது ஆசைகளை) விரும்புவார். அவரிடம், 'நீ விரும்பியது உனக்கு இருக்கிறது; அத்துடன் இந்த உலகத்தைப் போன்று பத்து மடங்கு (செல்வமும்) உனக்கு இருக்கிறது!' என்று கூறப்படும். அதற்கு அவர், 'இறைவா! நீயோ அரசன்! (அப்படியிருக்க) என்னைப் பரிசுசிக்கிறாயா?' என்று கேட்பார். (அறிவிப்பாளர் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்): 'இதைச் சொல்லும்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் கடைவாய்ப் பற்கள் தெரியும் அளவிற்குச் சிரித்ததை நான் கண்டேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ رَبِيعَةَ، قَالَ: شَهِدْتُ عَلِيًّا، أَنِّي بَدَأْتُ لِيُرْ كَبْهَا فَلَمَّا وَضَعَ رِجْلَهُ فِي الرِّكَابِ، قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، فَلَمَّا اسْتَوَى عَلَى ظَهْرِهَا، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، ثُمَّ قَالَ: سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ ثَلَاثًا، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ثَلَاثًا، سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفُ رِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، ثُمَّ ضَحِكَ فَقُلْتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ ضَحِكْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ كَمَا صَنَعْتُ ثُمَّ ضَحِكَ، فَقُلْتُ:

مِنْ أَيْ شَيْءٍ ضَحِكْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: إِنَّ رَبَّكَ لَيُعْجَبُ مِنْ عَبْدِهِ، إِذَا قَالَ: رَبِّ اغْفِرْ لِي
دُؤْبِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الدُّؤْبَ غَيْرُكَ.

அலி இப்னு ரபீஆ கூறினார்கள்:

நான் அலீயைக் கண்டேன். அவர்கள் சவாரி செய்வதற்காக ஒரு பிராணி கொண்டு வரப்பட்டபோது, அவர்கள் அதன் அங்கவடியில் காலை வைத்தபோது, “பிஸ்மில்லாஹ்” (அல்லாஹ்வின் பெயரால்) என்று கூறினார்கள். பிறகு அதன் முதுகில் அமர்ந்தபோது, “அல்ஹம்துலில்லாஹ்” (அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும்) என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள்: “இதை எங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தவன் தூய்மையானவன். நாங்கள் இதற்குச் சக்தி பெற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. மேலும் நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இறைவனிடமே திரும்பிச் செல்பவர்கள்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு மூன்று முறை “அல்ஹம்துலில்லாஹ்” என்றும், மூன்று முறை “அல்லாஹு அக்பர்” என்றும் கூறினார்கள்.

பின்னர், “நீ தூய்மையானவன்! நான் எனக்கே அநீதி இழைத்துவிட்டேன், எனவே என்னை மன்னித்துவிடு, ஏனெனில் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிப்பதில்லை!” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் சிரித்தார்கள். எனவே நான் அவர்களிடம், “விசுவாசிகளின் தளபதியே, தங்களைச் சிரிக்க வைத்தது எது?” என்று கேட்டேன்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் இப்போது செய்தது போலவே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்யக் கண்டேன், அதன் பிறகு அவர்கள் சிரித்தார்கள். எனவே நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே, தங்களைச் சிரிக்க வைத்தது எது?’ என்று கேட்டேன்.”

அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: ‘தன் அடியான், “என் இறைவா, என் பாவங்களை மன்னித்துவிடு! நிச்சயமாக உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் பாவங்களை மன்னிப்பதில்லை!” என்று கூறும்போது, உன்னுடைய இறைவன் நிச்சயமாக ஆச்சரியப்படுகிறான்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ سَعْدٌ: لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ

صلى الله عليه وسلم، ضحكك يوم الخندق حتى بدت نواجذك قال: قلت: كيف كان؟ قال: كان رجلاً معه ثرس، وكان سعدٌ راميًا، وكان يقول كذا وكذا بالثرس يُغطي جبهته، فنزع له سعدٌ بسهمٍ، فلمَّا رفع رأسه رماه فلم يُخطئ هذه منه يعني جبهته وانقلب الرجل، وشال برجله: فضحك النبي صلى الله عليه وسلم حتى بدت نواجذك قال: قلت: من أي شيء ضحكك؟ قال: من فعله بالرجل.

ஆமிர் இப்னு ஸஃத் அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஸஃத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அகழ் போரின் போது நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் கடவாய்ப் பற்கள் தெரியும் அளவிற்குச் சிரித்ததை நான் பார்த்தேன்.’ நான் கேட்டேன்: ‘அது எப்படி இருந்தது?’ அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘கேடயம் வைத்திருந்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். ஸஃத் ஒரு வில்லாளியாக இருந்தார். அந்த மனிதன் கேடயத்தைக் கொண்டு ‘இப்படி, இப்படி’ என்று (சைகை செய்து) தன் நெற்றியை மறைத்திருந்தான். ஸஃத் அவனுக்காக ஓர் அம்பை உருவினார். அவன் தன் தலையை உயர்த்தியபோது, அவனை நோக்கி எய்தார். அது அவனுடைய நெற்றியிலிருந்து தவறவில்லை. அந்த மனிதன் தலைகுப்புற விழுந்து, தன் காலை மேலே தூக்கினான். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் கடவாய்ப் பற்கள் தெரியும் அளவிற்குச் சிரித்தார்கள்.’ நான் கேட்டேன்: ‘எதனால் அவர்கள் சிரித்தார்கள்?’ அதற்கு அவர்கள், ‘அவர் (ஸஃத்) அந்த மனிதனுக்குச் செய்த செயலினால்தான்!’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

35. باب ما جاء في صفة مزاح رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

35. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நகைச்சுவை பற்றிய விளக்கம்

234

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ شَرِيكِ، عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ لَهُ: يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ..

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
'நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம், 'ஓ இரு காதுகளை உடையவரே!' (என்று அன்புடன், விளையாட்டாக) கூறினார்கள்!'

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

235

:

حَدَّثَنَا هَنَّا بْنُ السَّرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لِيَخَاطُنَا حَتَّى يَقُولَ لَأَخِي صَغِيرٍ: يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ التَّغَيْرُ؟

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எங்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகுவார்கள். எந்த அளவிற்கென்றால் எனது சிறிய சகோதரரிடம், “ஓ அபு உமைர்! அந்தச் சின்னஞ்சிறு குருவி (நுகைர்) என்ன செய்தது?” என்று கேட்கும் அளவிற்கு (அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருந்தார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

236

:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: أَنْبَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارِكِ، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ تُدَاعِبُنَا، قَالَ: إِنِّي لَا أَقُولُ إِلَّا حَقًّا.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
(நபித்தோழர்கள்) “அல்லாஹ்வின் தூதரே! நிச்சயமாக நீங்கள் எங்களுடன் நகைச்சுவை செய்கிறீர்கள்” என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், “நிச்சயமாக நான் உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் கூறுவதில்லை” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

237

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا اسْتَحْمَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنِّي حَامِلٌ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَصْنَعُ بَوْلَ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ؟

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் தனக்கு ஒரு வாகனம் தருமாறு கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'நான் உங்களை ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் குட்டியின் மீது ஏற்றி விடுகிறேன் (அதாவது, சவாரி செய்ய ஏற்ற ஒரு ஒட்டகத்தின் மீது)' என்று கூறினார்கள். அந்த மனிதர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் ஒரு பெண் ஒட்டகத்தின் குட்டியை (பயன்படுத்த முடியாத இளம் குட்டியை) வைத்து என்ன செய்வேன்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'பெண் ஒட்டகங்கள், ஒட்டகங்களைத் தவிர வேறு எதை ஈன்றெடுக்கும்?' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

238

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ كَانَ اسْمُهُ زَاهِرًا، وَكَانَ يُهْدِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، هَدِيَّةً مِنَ الْبَادِيَةِ، فَيَجْهَرُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ، فَقَالَ النَّبِيُّ

صلى الله عليه وسلم: إِنَّ زَاهِرًا بَادِيُنَا وَنَحْنُ حَاضِرُوهُ وَكَانَ صلى الله عليه وسلم يُحِبُّهُ
وَكَانَ رَجُلًا دَمِيمًا، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم، يَوْمًا وَهُوَ يَبِيعُ مَتَاعَهُ وَاحْتَضَنَهُ مِنْ خَلْفِهِ
وَهُوَ لَا يُبْصِرُهُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ أَرَسَلَنِي فَالْتَفَتَ فَعَرَفَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم فَجَعَلَ لَا يَأْلُو
مَا أَلْصَقَ ظَهْرُهُ بِصَدْرِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم حِينَ عَرَفَهُ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم
يَقُولُ: مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْعَبْدَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا وَاللَّهِ تَجِدُنِي كَاسِدًا، فَقَالَ
النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم: لَكِنْ عِنْدَ اللَّهِ لَسْتُ بِكَاسِدٍ أَوْ قَالَ: أَنْتَ عِنْدَ اللَّهِ غَالٍ..

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

பாலைவனவாசிகளில் ஸாஹிர் என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பாலைவனத்திலிருந்து அன்பளிப்பைக் கொண்டு வருவார். அதனால் நபி (ஸல்) அவர்கள், அவர் (ஊருக்குப்) புறப்பட நாளும்போது அவருக்குத் தேவையானவற்றைத் தயார் செய்து கொடுப்பார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'ஸாஹிர் நமது பாலைவனம் (போன்றவர், அதாவது, அவர் நமக்கு பாலைவனப் பொருட்களைக் கொண்டு வருபவர்); நாம் அவருடைய பட்டணம் (போன்றவர்கள், அதாவது, நாம் அவருக்கு பட்டணப் பொருட்களைக் கொடுத்து உதவுபவர்கள்)' என்று கூறுவார்கள். அவர் தோற்றப்பொலிவு இல்லாதவராக இருந்தபோதிலும், நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை நேசித்தார்கள். ஒருநாள் அவர் தனது பொருட்களை விற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் வந்து, அவர் (யாரென்று) பார்க்க முடியாதவாறு பின்னாலிருந்து அவரைக் கட்டியணைத்தார்கள். அதற்கு அவர், 'யார் இது? என்னை விடுங்கள்!' என்று கூறினார். பிறகு அவர் திரும்பிப் பார்த்து நபி (ஸல்) அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டார். நபி (ஸல்) அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டதும், அவர் தனது முதுகை நபி (ஸல்) அவர்களின் மார்போடு ஒட்டி வைத்துக்கொள்வதில் சற்றும் குறை வைக்கவில்லை (அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்களின் அணைப்பை அனுபவித்து மகிழ்ந்தார்). அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இந்த அடிமையை யார் வாங்குவது?' என்று கேட்கலானார்கள். அந்த மனிதர் கூறினார்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்படியானால், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நான் விலைபோகாத ஒரு சரக்கு என்று நீங்கள் காண்பீர்கள்!' நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஆனால் நீங்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் விலைபோகாத சரக்கு அல்ல,' அல்லது 'நீங்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் மதிப்புமிக்கவர்!' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُصْعَبُ بْنُ الْمُقْدَامِ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُبَارِكُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، قَالَ: أَتَتْ عَجُوزٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ، فَقَالَ: يَا أُمَّ فُلَانٍ، إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَدْخُلُهَا عَجُوزٌ، قَالَ: فَوَلَّيْتُ تَبْكِي، فَقَالَ: أَخْبِرُوهَا أَنَّهَا لَا تَدْخُلُهَا وَهِيَ عَجُوزٌ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى، يَقُولُ: إِنَّا أَنْشَأْنَا هُنَّ إِنِشَاءً، فَجَعَلْنَا هُنَّ أَبْكَاءَ، عُرْبًا أَثَرًا.

அல்-ஹசன் (ரஹ்) கூறினார்கள்:

ஒரு மூதாட்டி நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைச் சுவர்க்கத்தில் நுழையச் செய்யுமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்!' என்று கூறினாள். அதற்கு அவர்கள், 'இன்னாரின் தாயாரே! எந்தவொரு மூதாட்டியும் சுவர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டாள்!' என்று பதிலளித்தார்கள். அவள் அழுதுகொண்டே திரும்பிச் சென்றாள். எனவே அவர்கள் (தம் தோழர்களிடம்) கூறினார்கள்: 'அவள் ஒரு மூதாட்டியாக அதில் நுழைய மாட்டாள் (மாறாக, இளமையுடன் நுழைவாள்) என்று அவளிடம் கூறுங்கள். ஏனெனில் அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'நிச்சயமாக நாம் அவர்களை (சுவர்க்கப் பெண்களை) ஒரு புதிய படைப்பாகப் படைத்தோம். மேலும் அவர்களைக் கன்னிகளாகவும், (தம் கணவர் மீது) பிரியம் கொண்டோராகவும், சம வயதுடையோராகவும் ஆக்கினோம்.' (அல்-குர்ஆன்; 56:35-37)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

36. باب ما جاء في صفة كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم في الشعر

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

36. கவிதை பற்றி முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கூற்றின் விளக்கம்

240

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ شُرَيْحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ،
قَالَتْ: قِيلَ لَهَا: هَلْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَتَمَثَّلُ بِشَيْءٍ مِنَ الشَّعْرِ؟ قَالَتْ: كَانَ
يَتَمَثَّلُ بِشَعْرِ ابْنِ رَوَاحَةَ، وَيَتَمَثَّلُ بِقَوْلِهِ: يَا تُيُوكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تُزَوِّدْ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள், தன்னிடம் கேட்கப்பட்டதாகக் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஏதேனும் கவிதையை எடுத்துரைப்பது
வழக்கமாக இருந்ததா?" அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள் இப்பனு
ரவாஹா (ரழி) அவர்களின் கவிதையை எடுத்துரைப்பதுண்டு, அதிலிருந்து
இந்தக் கூற்றையும் எடுத்துரைப்பார்கள்: "நீங்கள் பயண ஏற்பாடுகளைச் செய்து
தராத ஒருவரால் உங்களுக்குச் செய்தி கொண்டுவரப்படும்." (அதாவது,
எதிர்பாராத விதமாக அல்லது நீங்கள் எந்த முயற்சியும் செய்யாமலேயே
உங்களுக்குச் செய்திகள் வந்து சேரும்.)"

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

241

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ،
عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ أَصْدَقَ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ، كَلِمَةٌ لَبِيدٍ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ،
وَكَادَ أُمَيَّةُ بْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسْلِمَ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: (ஒரு கவிஞர் கூறிய
கவிதைகளில்) ஒரு கவிஞர் சொன்னவற்றில் மிகவும் உண்மையான சொல்,

(லபீத் இப்னு ரபீஆ அல்-ஆமிரி என்ற கவிஞரின்) லபீதின் கூற்றாகும்: ‘அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் நிச்சயமாக வீணானவையே (அழிந்து போகக்கூடியவை அல்லது நிலையற்றவை).’ மேலும் கவிஞர் உமய்யா இப்னு அபிஸ் ஸல்த் ஏறக்குறைய இஸ்லாத்தைத் தழுவிவிட்டார் (ஆனால் அவர் இஸ்லாத்தைத் தழுவவில்லை).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

242, 243

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنِ الْأُسُودِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ جُنْدُبِ بْنِ سُفْيَانَ الْبَجَلِيِّ، قَالَ: أَصَابَ حَجْرٌ أَصْبَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَمِيتُ، فَقَالَ: هَلْ أَنْتِ إِلَّا أَصْبَعُ دَمِيتَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ.

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الْأُسُودِ بْنِ قَيْسٍ، عَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ، نَحْوُهُ.

ஐந்துப் இப்னு சுஃப்யான் அல்-பஜலீ (ரஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் விரலில் ஒரு கல் பட்டு, அது இரத்தம் சிந்தியதால், அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘நீ இரத்தம் சிந்திய ஒரு விரல்தானே (அன்றி வேறொன்றுமில்லையே)! நீ சந்தித்தது அல்லாஹ்வின் பாதையில்தானே!’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

244

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، قَالَ: أَنْبَأَنَا أَبُو إِسْحَاقَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، قَالَ: قَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَفَرَأَيْتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا عُمَارَةَ؟ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنْ وَلَّى سَرَعَانَ النَّاسِ، تَلَقَّيْتُهُمْ هَوَازِنَ بِالنَّبْلِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَلَى بَغْلَتِهِ، وَأَبُو سُفْيَانَ بْنُ

الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَخَذُ بِلِجَامِهَا، وَرَسُولُ اللَّهِ يَقُولُ: أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:
ஒரு மனிதர் அவரிடம், "அபு உமாராவே! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "இல்லை, அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பின்வாங்கவில்லை, ஆனால் (போர்க்களத்தில்) விரைந்து சென்ற மக்கள் (அல்லது முன்களப் படையினர்) பின்வாங்கினார்கள்; ஹவாஸின் கூட்டத்தினர் அவர்களை அம்புகளால் எதிர்கொண்டனர் (தாக்கினர்). அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களது கோவேறு கழுதையின் மீது இருந்தார்கள். அபு சுஃப்யான் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் இப்னு அப்துல் முத்தலிப் (ரழி) அவர்கள் அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்திருந்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கவிதை நடையில் கூறினார்கள்: 'நான் ஒரு நபி, இது பொய்யில்லை! நான் அப்துல் முத்தலிபின் மகன்!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

245

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ مَكَّةَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ، وَابْنُ رَوَاحَةَ يَمْشِي بَيْنَ يَدَيْهِ، وَهُوَ يَقُولُ: خَلُّوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا ابْنَ رَوَاحَةَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَفِي حَرَمِ اللَّهِ تَقُولُ الشَّعْرَ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَلِّ عَنْهُ يَا عُمَرُ، فَلَهِيَ أَسْرَعُ فِيهِمْ، مِنْ نَضْحِ النَّبْلِ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
நபி (ஸல்) அவர்கள் 'உம்ரத்துல் கழா'விற்காக (முன்னர் நிறைவேற்ற முடியாமல் போன உம்ராவை ஈடுசெய்யும் விதமாக) மக்காவிற்குள் நுழைந்தார்கள். இப்னு ரவாஹா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால் நடந்து சென்றவாறே பின்வருமாறு பாடினார்கள்:
“இறைமறுப்பாளர்களின் மக்களே! அவரது பாதையை விட்டு விலகிச் செல்லுங்கள்!
இன்று (வேதம்) அருளப்பட்டதன் அடிப்படையில் உங்களை நாங்கள் வெட்டுவோம்!
தலைகளை அதன் இருப்பிடத்திலிருந்து அகற்றிவிடும் அடியாகவும்,

உற்ற நண்பனை அவனது உற்ற நண்பனிடமிருந்து மறக்கச் செய்துவிடும் (அடியாகவும் அது அமையும்).”

அப்போது உமர் (ரழி) அவர்கள், “இப்து ரவாஹா! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு முன்னால், அல்லாஹ்வின் புனிதத்தலத்திலுமா கவிதை பாடுகிறீர்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள்: “உமரே! அவரை விட்டுவிடுங்கள். ஏனெனில், அது (அக்கவிதை) அம்புகளின் மழையை விட (அதாவது, அம்புகள் பாய்வதை விட) அவர்கள் மீது வேகமாகப் பாயக்கூடியதாகும்” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

246

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ: جَالَسْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ مَرَّةٍ، وَكَانَ أَصْحَابُهُ يَتَنَاشِدُونَ الشُّعْرَ، وَيَتَذَكَّرُونَ أَشْيَاءَ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، وَهُوَ سَاكِتٌ وَرُبَّمَا تَبَسَّمَ مَعَهُمْ.

ஜாபிர் இப்து ஸமுரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் அமர்ந்திருந்தேன். அவருடைய தோழர்கள் (ரழி) ஒருவருக்கொருவர் கவிதைகளைப் பாடிக்கொள்வார்கள், மேலும் அறியாமைக் காலமான அல்-ஜாஹிலிய்யா காலத்து விடயங்களையும் (தங்களுக்குள்) நினைவு கூர்வார்கள். அப்போது அவர் (ஸல்) மௌனமாக இருப்பார்கள் (அதை ஆட்சேபிக்காமல்), சில சமயங்களில் அவர்களுடன் புன்னகைக்கவும் செய்வார்கள் (அவர்களின் உரையாடலை அங்கீகரிக்கும் விதமாக).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

247

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: أَشْعُرُ كَلِمَةً تَكَلَّمْتُ بِهَا الْعَرَبُ كَلِمَةً لَبِيدٍ: أَلَّا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அரபிகள் பேசியவற்றிலேயே மிகவும் கவித்துவமான கூற்று (அல்லது கவிதை வரி), லபீத் அவர்களின் கூற்றாகும்: “அல்லாஹ்வைத் தவிர உள்ள அனைத்தும் நிச்சயமாக வீணானதே!””’

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّائِفِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الشَّرِيدِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: كُنْتُ رِذْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأُنْشِدُنِي مِائَةَ قَافِيَةٍ مِنْ قَوْلِ أُمِّئَةِ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ الثَّقَفِيِّ، كُلَّمَا أَنْشِدُنِي بَيْتًا، قَالَ لِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هِيَ حَتَّى أَنْشِدُنِي مِائَةَ يَعْني بَيْتًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ كَادَ لِي سُلْمٌ.

அமர் இப்னு அஷ்-ஷரீத் (ரழி) அவர்கள், தனது தந்தை (ஷரீத் இப்னு சுவைத் அஸ்-ஸகஃபீ ரழி) கூறியதாக அறிவிக்கிறார்கள்:
"நான் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின்னால் (வாகனத்தில்) அமர்ந்து சென்றுகொண்டிருந்தபோது, உமைய்யா இப்னு அபுஸ் ஸல்த் அஸ்-ஸகஃபீயின் கவிதையிலிருந்து நூறு பாடல்களை (வரிகளை) அவர்களுக்குப் பாடிக் காட்டினேன். நான் ஒரு பாடலைப் பாடிக் காட்டும்போதெல்லாம், நபி (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "மேலே (சொல்லுங்கள்)!" என்று கூறினார்கள். நான் அவருக்கு நூறு பாடல்களைப் பாடிக் காட்டும் வரை (அவ்வாறே கூறினார்கள்). அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்கும் நிலைக்கு மிக நெருங்கிவிட்டார்!' என்று கூறினார்கள்."

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى الْفَزَارِيُّ، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ بْنِ ثَابِتٍ مِنْبَرًا فِي الْمَسْجِدِ يَقُومُ عَلَيْهِ قَائِمًا يُفَاخِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ قَالَ: يُتَافَحُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَقُولُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ حَسَانَ بِرُوحِ الْقُدُسِ، مَا يُتَافَحُ أَوْ يُفَاخِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ مُوسَى، وَعَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُرْوَةَ،
عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ஹஸ்ஸான் இப்னு ஸாபித் (ரலி) அவர்களுக்காகப் பள்ளிவாசலில் ஒரு மிம்பரை (மேடையை) அமைத்துக் கொடுப்பார்கள். அவர் அதன் மீது நின்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காகப் புகழ்வார் (அல்லது பெருமைப்படுத்திப் பேசுவார்); அல்லது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காகப் பாதுகாப்பார் (அல்லது கவிதை மூலம் பதில் கூறுவார்). (அப்போது) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஹஸ்ஸான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சார்பாகப் பாதுகாக்கும் (அல்லது பெருமைப்படுத்திப் பேசும்) காலமெல்லாம், 'ரூஹுல் குத்ஸ்' (ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள்) மூலம் அவருக்குத் துணைபுரிகிறான்' என்று கூறுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

37. باب ما جاء في كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم في السمر

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

37. இரவில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கதை சொல்லல்

251

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ صَبَّاحٍ الْبَزَّازِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو النَّضْرِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَقِيلٍ الثَّقَفِيُّ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَقِيلٍ، عَنْ مُجَالِدٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنْ مَسْرُوقٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ذَاتَ لَيْلَةٍ نِسَاءَهُ حَدِيثًا، فَقَالَتْ أَمْرًا مُنْهَنًا: كَأَنَّ الْحَدِيثَ حَدِيثُ خُرَافَةٍ، فَقَالَ: أَتَدْرُونَ مَا خُرَافَةٌ؟ إِنَّ خُرَافَةً كَانَ رَجُلًا مِنْ عُذْرَةٍ، أَسَرَّتُهُ الْجَنُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَمَكَثَ فِيهِمْ دَهْرًا، ثُمَّ رَدُّوهُ إِلَى الْإِنْسِ، فَكَانَ يُحَدِّثُ النَّاسَ بِمَا رَأَى فِيهِمْ مِنَ الْأَعَاجِبِ، فَقَالَ النَّاسُ: حَدِيثُ خُرَافَةٍ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஓர் இரவில் தம் மனைவியருக்கு ஒரு செய்தியை (கதையாகக்) கூறினார்கள். அப்போது அவர்களில் ஒரு பெண்மணி, 'இது குராஃபாவின் கதையைப் போன்று உள்ளதே!' என்று கூறினார். அதற்கு அவர்கள் (நபி (ஸல்) அவர்கள்), 'குராஃபா என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? குராஃபா என்பவர் உத்ரா குலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர். அறியாமைக் காலத்தில் ஜின்கள் அவரைச் சிறைபிடித்தன. அவர் நீண்ட காலம் அவற்றுடன் தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவை அவரை மனிதர்களிடம் திருப்பியனுப்பின. அவர் ஜின்களிடத்தில் தாம் கண்ட விசித்திரங்களை மக்களிடம் கூறுவார். ஆகவே மக்கள், 'குராஃபாவின் கதை' என்று கூறலானார்கள்' என்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

38. حديث أم زرع

அஷ-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

38. உம்மு ஸர்உ (ராழி) அவர்களின் ஹதீஸ்

252

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَخِيهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: جَلَسْتُ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاقِدْنَ أَنْ لَا يَكْتُمَنَّ مِنْ أَخْبَارِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا: فَقَالَتِ الْأُولَى: زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ غَثٌّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ وَعُرٍ، لَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى، وَلَا سَعِيمٌ فَيَنْتَقِلُ قَالَتِ الثَّانِيَةُ: زَوْجِي لَا أَبْتُ خَبْرَهُ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ لَا أَذَرَهُ، إِنْ أَذْكُرُهُ أَذْكُرْ عُجْرَهُ، وَبُجْرَهُ قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشْتَنُ، إِنْ أَنْطِقُ أَطْلُقُ، وَإِنْ أَسْكُتُ أَعْلَقُ قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ تِهَامَةٍ، لَا حُرٌّ، وَلَا قُرٌّ، وَلَا مَخَافَةٌ، وَلَا سَامَةٌ قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَى، وَإِنْ خَرَجَ أَسَدَ، وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهِدَ قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفٌّ، وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ، وَإِنْ اضْطَجَعَ التَّفَّ، وَلَا يُوَلِّجُ الْكَفَّ، لِيَعْلَمَ الْبَيْتُ قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي عَيَّيَاءُ، أَوْ غَيَّيَاءُ طَبَاقَاءُ، كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ، شَجَاكَ، أَوْ فَلَكَ، أَوْ جَمَعَ كَمَا لَكَ قَالَتِ الثَّامِنَةُ: زَوْجِي الْمَسُّ، مَسُّ أَرْنَبٍ وَالرَّيْحُ، رِيحُ زَرْنَبٍ قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ، طَوِيلُ النَّجَادِ عَظِيمُ الرَّمَادِ، قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ، وَمَا مَالِكٌ مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ، لَهُ إِبِلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ، قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ، إِذَا سَمِعَنَ صَوْتَ الْمَرْهَرِ، أَيْقَنَنَّ أَنَّهُنَّ هُوَ الْإِلْكُ قَالَتِ الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ وَمَا أَبُو زَرْعٍ؟ أَنَا نَسٌ مِنْ حُلِيِّ أَدْنِي، وَمَلَأَ مِنْ شَحْمِ عَصْدِي، وَبَجَحَنِي، فَبَجَحْتُ إِلَيَّ نَفْسِي، وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ، وَأَطِيطٌ وَدَائِسٌ وَمُنَقٍّ، فَعِنْدَهُ أَقُولُ، فَلَا أَتَبَحُّ، وَأَرْقُدُ، فَأَتَصَبَّحُ، وَأَشْرَبُ، فَأَتَقَمَّحُ، أُمُّ أَبِي زَرْعٍ فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ، عَكُومُهَا رَدَاخٌ، وَبَيْتُهَا فَسَاخٌ، ابْنُ أَبِي زَرْعٍ

فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ، مَضَجُهُ كَمَسَلِ شُطْبَةٍ، وَتَشْبَعُهُ ذِرَاعُ الْجَفَرَةِ، بَنَتْ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا بَنَتْ
 أَبِي زَرْعٍ، طَوَّعُ أَبِيهَا وَطَوَّعُ أُمِّهَا، مِلُّ كِسَائِهَا، وَغَيْظُ جَارَتِهَا، جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ
 أَبِي زَرْعٍ، لَا تَبُتُّ حَدِيثًا تَبْنِيًّا، وَلَا تُنْقِثُ مِيرَتَنَا تَنْقِيًّا، وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَعْشِيًّا، قَالَتْ: خَرَجَ
 أَبُو زَرْعٍ، وَالْأَوَطَابُ تُمْخَضٌ، فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا، كَالْفُهْدَيْنِ، يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ
 خَصْرِهَا بِرُمَّانَتَيْنِ، فَطَلَّقْنِي وَنَكَحَهَا، فَتَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا، رَكِبَ شَرِيًّا، وَأَخَذَ خَطِيًّا،
 وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا، وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَائِحَةٍ رَوْجًا، وَقَالَ: كُلِّي أُمَّ زَرْعٍ، وَمِيرِي أَهْلَكَ،
 فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِيهِ، مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأُمِّ زَرْعٍ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

பதினொரு பெண்கள் ஒன்றுகூடி அமர்ந்து, தங்கள் கணவர்கள் குறித்த செய்திகளில் எதையும் மறைப்பதில்லை என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டனர்.

****முதலாம் பெண் கூறினாள்:**** "என் கணவர், கரடுமுரடான ஒரு மலையின் உச்சியில் இருக்கும் மெலிந்த ஒட்டகத்தின் இறைச்சியைப் போன்றவர். (அதை எடுப்பதற்கு) அந்த மலை ஏறுவதற்கு எளிதானதும் அல்ல; (அப்படியே கஷ்டப்பட்டு ஏறினாலும்) எடுத்துச் செல்வதற்கு அந்த இறைச்சி கொழுப்பானதும் அல்ல."

****இரண்டாம் பெண் கூறினாள்:**** "என் கணவரைப் பற்றிய செய்தியை நான் பரப்ப விரும்பவில்லை. ஏனெனில், அதை நான் சொல்லத் தொடங்கினால் முழுமையாகச் சொல்லி முடிக்க முடியாது என்று அஞ்சுகிறேன். அவரைப் பற்றி நான் சொன்னால், அவரின் வெளிப்படையான குறைகளையும், மறைவான குறைகளையும் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்."

****மூன்றாம் பெண் கூறினாள்:**** "என் கணவர் மிக உயரமானவர் (மோசமான குணம் கொண்டவர்). நான் (அவர் குறையைப்) பேசினால் விவாகரத்து செய்யப்படுவேன்; மௌனமாக இருந்தால் (வாழ்க்கை துணையின்றி) அந்தரத்தில் தொங்கவிடப்படுவேன்."

****நான்காம் பெண் கூறினாள்:**** "என் கணவர் திஹாமா (மக்கா) பிரதேசத்தின் இரவைப் போன்றவர். அதிக வெப்பமும் இல்லை; அதிக குளிரும் இல்லை. (அவரிடம்) அச்சமும் இல்லை; சலிப்பும் இல்லை."

****ஐந்தாம் பெண் கூறினாள்:**** "என் கணவர் வீட்டுக்குள் வந்தால் (அமைதியில்) சிறுத்தைப் புலியைப் போன்றவர். வெளியே சென்றால்

(வீரத்தில்) சிங்கத்தைப் போன்றவர். வீட்டில் நடப்பவை குறித்து அவர் (துருவித்துருவி) கேட்பதில்லை."

ஆறாம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவர் சாப்பிட்டால் (பல வகைகளைச் சேர்த்து) வயிறு புடைக்கச் சாப்பிடுவார். குடித்தால் (பாத்திரத்தில் உள்ள அனைத்தையும்) குடித்துத் தீர்ப்பார். படுத்தால் (தனி ஆளாகப்) போர்த்திக்கொள்வார். (என்) துக்கத்தை அறிந்துகொள்ள அவர் (என் மீது பரிவுடன்) கையை வைக்கமாட்டார்."

ஏழாம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவர் ஆண்மையற்றவர் (அல்லது அறிவற்றவர்); மந்தமானவர். உலகில் உள்ள நோய்கள் அனைத்தும் அவரிடம் உள்ளன. அவர் உன் மண்டையை உடைப்பார்; அல்லது உன்னை காயப்படுத்துவார்; அல்லது இவை இரண்டையும் உனக்குச் செய்வார்."

எட்டாம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவரின் தீண்டல் முயலின் தீண்டலைப் போன்று மென்மையானது. அவரின் நறுமணம் ஸர்னப் (ஒரு வகை நறுமணச் செடி) நறுமணம் போன்றது."

ஒன்பதாம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவர் உயர்ந்த மானிகைக்குச் சொந்தக்காரர்; நீண்ட வாள் பட்டை உடையவர் (உயரமானவர்); நிறைய சாம்பல் உடையவர் (விருந்தாளிகளுக்கு அதிகம் சமைப்பவர்). அவரின் வீடு சபை கூடும் இடத்திற்கு அருகிலேயே அமைந்துள்ளது."

பத்தாம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவர் பெயர் மாலிக். மாலிக் என்பவர் யார் தெரியுமா? அவர் என் வர்ணனைக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவரிடம் நிறைய ஓட்டகங்கள் உள்ளன. அவை மேய்ச்சலுக்குச் செல்வது குறைவு; தொழுவத்தில் மண்டியிட்டிருப்பதே அதிகம். அவை இசைக் கருவியின் ஓசையைக் கேட்டால், தாங்கள் (விருந்தினருக்காக) அறுக்கப்படப் போகிறோம் என்பதை உறுதியாக அறிந்து கொள்ளும்."

பதினொராம் பெண் கூறினாள்: "என் கணவர் அபூ ஸர். அபூ ஸர் பற்றி என்னவென்று சொல்வது? அவர் என் காதுகளில் நகைகளைத் தொங்கச் செய்தார். என் கைகளுக்குக் கொழுப்பை (சதையை) ஏற்றினார். என்னை அவர் மகிழ்ச்சிப்படுத்தினார்; நானும் மகிழ்ந்தேன். சில ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்த ஏழைக்குடும்பத்தில் என்னை அவர் கண்டெடுத்தார். (என்னை மணமுடித்து) குதிரைகள், ஓட்டகங்கள், போரடிக்கும் மாடுகள் மற்றும் ஆட்கள் நிறைந்த செல்வச் செழிப்பான இடத்தில் என்னை அமர்த்தினார். அவரிடத்தில் நான் என்ன பேசினாலும் அது குறை காணப்படுவதில்லை. (காலையில்) நான் விரும்பும் வரை தூங்குகிறேன்; (தாகம் தீரும் வரை) பால் அருந்திக் களிக்கிறேன்."

அபூ ஸர்ரின் தாயார்... அவரைப் பற்றி என்ன சொல்வது? அவரின் உணவுப் பொருட்கள் நிறைந்த பைகள் கனமானவை; அவரின் வீடு விசாலமானது.

அபூ ஸர்ரின் மகன்... அவனைப் பற்றி என்ன சொல்வது? அவனது படுக்கை உரித்த ஈச்சமட்டையைப் போன்றது (அவன் அத்தனை மெலிந்தவன்).

ஆட்டுக்குட்டியின் ஒரு முன்னங்கால் (உணவு) அவனுக்குப் போதுமானது.

அபூ ஸர்ரின் மகள்... அவளைப் பற்றி என்ன சொல்வது? அவள் தன் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவள். ஆடை கச்சிதமாகப் பொருந்தும் உடல்வாகு கொண்டவள். சக்களத்திகள் பொறாமைப்படும் அழகி.

அபூ ஸர்ரின் பணிப்பெண்... அவளைப் பற்றி என்ன சொல்வது? அவள் எங்கள் குடும்பச் செய்திகளை வெளியே பரப்புவதில்லை. எங்கள் உணவுப் பொருட்களை வீணாக்குவதில்லை. எங்கள் வீட்டை அசுத்தமாகக் வைப்பதில்லை."

(தொடர்ந்து அவள் கூறினாள்): "ஒரு நாள் பால் கடையப்படும் நேரத்தில் அபூ ஸர் வெளியே சென்றார். அப்போது, இரண்டு குழந்தைகளுடன் இருந்த ஒரு பெண்ணைச் சந்தித்தார். சிறுத்தைகளைப் போன்ற அந்தச் சிறுவர்கள் இருவரும், அவளின் இடுப்புக்குக் கீழே மாதுளம் பழங்களைப் போன்ற அவளின் இரு மார்பகங்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். (அவள் அழகில் மயங்கி) அவர் என்னை விவாகரத்து செய்துவிட்டு, அவளை மணந்து கொண்டார்.

பிறகு நான் நற்குணமும், செல்வமும் மிக்க வேறொருவரை மணந்தேன். அவர் வீறுகொண்ட குதிரையில் சவாரி செய்பவர்; கையில் ஈட்டி ஏந்தியிருப்பவர். அவர் எனக்கு ஏராளமான கால்நடைகளையும், ஒவ்வொரு வகையிலும் ஓர் இணையை எனக்கு வழங்கினார். 'உம்மு ஸர்ரே! நீயும் சாப்பிடு; உன் உறவினர்களுக்கும் கொடு' என்று கூறினார். (இருப்பினும்) அவர் எனக்கு அளித்த அனைத்தையும் நான் ஒன்று சேர்த்தாலும், அது அபூ ஸர் (எனக்கு அளித்தவற்றில்) மிகச்சிறிய பாத்திரத்திற்குக்கூட ஈடாகாது."

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (இதைக்கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், "உம்மு ஸர்ருக்கு அபூ ஸர் எப்படியோ, அப்படியே உனக்கு நான் இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

39. باب في صفة نوم رسول الله صلى الله عليه وسلم في السمر

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

39. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் தூக்கம்

253, 254

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ وَضَعَ كَفَّهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ الْأَيْمَنِ، وَقَالَ: رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، مِثْلَهُ وَقَالَ: يَوْمَ تَجْمَعُ عِبَادَكَ.

அல்-பரா இப்னு ஆஸிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் படுக்கைக்குச் சென்றால், தங்களின் வலது உள்ளங்கையைத் தங்களின் வலது கன்னத்திற்குக் கீழே வைத்து, ‘ரப்பி கினீ அதாபக்க யவ்ம தப்அஸு இபாதக்க’ (பொருள்: என் இறைவா! உன்னுடைய அடியார்களை நீ உயிர்ப்பிக்கும் நாளில், உன்னுடைய வேதனையிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!) என்று கூறுவார்கள்.”

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் வழியாகவும் (அபு உபைதா மூலம்) இது போன்றே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில், ‘யவ்ம தஜ்மவு இபாதக்க’ (பொருள்: உன்னுடைய அடியார்களை நீ ஒன்று திரட்டும் நாளில்) என்று இடம்பெற்றுள்ளது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

255

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَفْيَانُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ رَبِيعِ بْنِ جَرَّاشٍ، عَنْ حَذِيفَةَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ: اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَمُوتُ وَأَحْيَا، وَإِذَا اسْتَيْقَظَ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.

ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் சென்றால், ***“அல்லாஹும்ம பிஸ்மிக்க அமுது வஅஹ்யா”*** (அல்லாஹ்வே! உன் பெயரால் நான் மரணிக்கிறேன் (தூக்கத்தின் மூலம்); இன்னும் உயிர் வாழ்கிறேன் (விழிப்பதன் மூலம்)) என்று கூறுவார்கள். மேலும் அவர்கள் (தூக்கத்திலிருந்து) விழித்ததும், ***“அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அஹ்யானா பஃத மா அமாத்தனா வஇலைஹின் னுஷூர்”*** (எங்களை மரணிக்கச் செய்த பிறகு (தூக்கத்தின் மூலம்) எங்களுக்கு உயிர் கொடுத்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்; அவனிடமே மீளேழுதலும் உள்ளது) என்று கூறுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

256

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُفَضَّلُ بْنُ فَضَالَةَ، عَنْ عُقَيْلٍ، أَرَاهُ عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلِّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ فَنَفَثَ فِيهِمَا، وَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا رَأْسَهُ وَوَجْهَهُ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَصْنَعُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஓவ்வோர் இரவும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுடைய படுக்கைக்குச் சென்றபோது, தம் இரு உள்ளங்கைகளையும் இணைத்து, அவற்றில் (சிறு எச்சிலுடன்) ஊதி, ‘குல் ஹுவல்லாஹு அஹத்’, ‘குல் அஹது பிரப்பில் ஃபலக்’ மற்றும் ‘குல் அஹது பிரப்பின்னாஸ்’ ஆகியவற்றை ஓதுவார்கள். பிறகு, தம் தலை, முகம் மற்றும் உடலின் முன்பகுதி ஆகியவற்றிலிருந்து தொடங்கி, தம்மால் இயன்ற வரை தம் உடல் மீது அவற்றால் தடவிக் கொள்வார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை செய்வார்கள்.”

257

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَامَ حَتَّى نَفَخَ، وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ، فَقَامَ وَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறட்டைச் சப்தம் வரும் வரை தூங்கினார்கள். அவர்கள் தூங்கினால் குறட்டை விடுவது வழக்கம். அப்போது பிலால் (ரழி) அவர்கள் அவர்களிடம் வந்து தொழுகை நேரம் வந்துவிட்டதை அறிவித்தார்கள். எனவே அவர்கள் எழுந்து தொழுதார்கள்; அவர்கள் (புதிதாக) உஞ்சுச் செய்யவில்லை. இந்த ஹதீஸில் (இதற்கு மேலதிகமான) ஒரு சம்பவம் உள்ளது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

258

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَكْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِي.

அனஸ் இப்பனு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, **‘அல்ஹம்து லில்லாஹில்லதீ அத்அமனா, வஸகானா, வகஃபானா, வஆவானா; ஃபகம் மிம்மன் லா காஃபிய லஹு வலா முஃவி’** (எங்களுக்கு உணவளித்து, எங்களுக்குப் பருகத் தந்து, எங்களுக்குப் போதுமானதை (அனைத்துத் தேவைகளையும்) அளித்து, எங்களுக்குப் புகலிடம் (மற்றும் பாதுகாப்பு) தந்த அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். போதுமானதை அளிப்பவரும் புகலிடம் அளிப்பவரும் இல்லாதவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்!) என்று கூறுவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

259

:

حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْجَرِيرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَبَاحٍ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا عَرَّسَ بِلَيْلٍ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، وَإِذَا عَرَّسَ قُبَيْلَ الصُّبْحِ نَصَبَ ذِرَاعَهُ، وَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى كَفِّهِ.

அபூ கதாதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் (பயணத்தின்போது) ஓய்வெடுப்பதற்காகத் தங்கும்போது, தமது வலப்புறம் சாய்ந்து கொள்வார்கள். அதிகாலைக்குச் சற்று முன்பு (ஃபஜர் தொழுகைக்காக அல்லது பயணத்தைத் தொடர) ஓய்வெடுப்பதற்காகத் தங்கும்போது, தமது முன்கையை நட்டுவைத்து, தமது உள்ளங்கையில் தலையை வைத்துக் கொள்வார்கள் (ஆழ்ந்த உறக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

40. باب ما جاء في عبادة النبي صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

40. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வணக்கமும் பக்தியும்

260

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَبِشْرُ بْنُ مُعَاذٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَتَكَلَّفُ هَذَا، وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا.

அல்-முகீரா இப்னு ஷஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அவர்களின் பாதங்கள் வீங்கும் வரை தொழுதார்கள். எனவே, அவர்களிடம், 'அல்லாஹ் உங்களுடைய முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்களை மன்னித்துவிட்டானே! நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டும்?' என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'நான் ஒரு நன்றியுள்ள அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

261

:

حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حَرْيْثٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ مُوسَى، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُصَلِّي حَتَّى تَرِمَ قَدَمَاهُ، قَالَ: فَقِيلَ لَهُ: أَتَفْعَلُ هَذَا وَقَدْ جَاءَكَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களின் பாதங்கள் வீங்கும் வரை தொழுவார்கள். அப்போது அவர்களிடம், 'உங்களின் முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்களை அல்லாஹ் மன்னித்துவிட்டதாக உங்களுக்கு (செய்தி) வந்திருந்தும், நீங்கள் ஏன்

இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், 'நான் ஒரு நன்றியுள்ள அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?' என்று பதிலளித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

262

:

حَدَّثَنَا عِيسَى بْنُ عُثْمَانَ بْنُ عِيسَى بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الرَّمْلِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمِّي يَحْيَى بْنُ عِيسَى الرَّمْلِيُّ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُومُ يُصَلِّي حَتَّى تَنْتَفِخَ قَدَمَاهُ فَيَقَالُ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تَفْعَلُ هَذَا وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் நிற்கும் போது, அவர்களின் பாதங்கள் (நீண்ட நேரம் நின்றதால்) வீங்கும் வரை நிற்பார்கள். அப்போது அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அல்லாஹ் உங்களுடைய முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்களை மன்னித்துவிட்டான் எனும் நிலையில், நீங்கள் ஏன் இவ்வாறு செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "நான் ஒரு நன்றிமிக்க அடியானாக இருக்க வேண்டாமா?" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

263

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يَنَامُ أَوَّلَ اللَّيْلِ ثُمَّ يَقُومُ، فَإِذَا كَانَ مِنَ السَّحَرِ أَوْتَرَ، ثُمَّ أَتَى فِرَاشَهُ، فَإِذَا كَانَ لَهُ حَاجَةٌ أَلَمَ بِأَهْلِهِ، فَإِذَا سَمِعَ الْأَذَانَ وَتَبَّ، فَإِنْ كَانَ جُنبًا أَفَاضَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَاءِ، وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ.

அல்-அஸ்வத் இப்னு யஸீத் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரவுத் தொழுகையைப் பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர்கள் இரவின் ஆரம்பத்தில் உறங்குவார்கள். பிறகு

(இரவின் நடுப்பகுதியில்) எழுவார்கள். விடியற்காலை நேரம் வந்ததும், வித்ர தொழுவார்கள். பிறகு தமது விரிப்பிற்கு வருவார்கள். அவருக்குத் தேவை ஏற்பட்டால், தமது மனைவியுடன் (தாம்பத்திய உறவு கொள்வதற்காக) இணைவார்கள். தொழுகைக்கான அழைப்பொலியைக் கேட்டதும், அவர்கள் துள்ளி எழுவார்கள். அவர்கள் பெருந்துடக்க நிலையில் இருந்தால், தம் மீது தண்ணீரை ஊற்றிக் (குளித்து) சுத்தமாவார்கள். இல்லையென்றால், உளு (சிறுதுடக்கு நீக்கும் அங்கசத்தி) செய்துகொண்டு தொழுகைக்காகப் புறப்படுவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

264

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنْ مَخْرَمَةَ بْنِ سُلَيْمَانَ، عَنْ كُرَيْبٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ أَخْبَرَ، أَنَّهُ بَاتَ عِنْدَ مَيْمُونَةَ وَهِيَ خَالَتُهُ، قَالَ: فَاضْطَجَعْتُ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ، وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طُولِهَا، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ، فَاسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ يَمْسُحُ النَّوْمَ عَنْ وَجْهِهِ، ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِيمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مَعْلَقٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا، فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ: فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِي ثُمَّ أَخَذَ بِأُذُنِي الْيُمْنَى، فَفَتَلَهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، قَالَ مَعْنٌ: سَبَّ مَرَّاتٍ ثُمَّ أَوْتَرَ، ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى جَاءَهُ الْمُؤَدُّنُ، فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், தமது சிறிய தாயாரான மைமுனா (ரழி) அவர்களின் வீட்டில் தாம் இரவு தங்கியதாக அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் தலையணையின் குறுக்கே சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டேன். அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதன் நீளவாக்கில் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நள்ளிரவு ஆனதும், அல்லது அதற்குச் சற்று முன்போ அல்லது பின்னரோ உறங்கினார்கள்.

பிறகு அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எழுந்தார்கள், தமது முகத்திலிருந்து உறக்கக் கலக்கத்தைத் துடைத்துவிட்டு, ஆல இம்ரான் அத்தியாயத்தின் இறுதிப் பத்து வசனங்களை ஓதினார்கள்.

பின்னர் அவர்கள், தொங்கவிடப்பட்டிருந்த ஒரு நீர்த்தோல் பையை அணுகி, அதிலிருந்து உளு (சிறு சுத்தி) செய்தார்கள். அதை அழகிய முறையில் செய்தார்கள். அதன்பிறகு தொழுகையை நிறைவேற்றினார்கள்.”

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் எழுந்து அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் நின்றேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது வலது கரத்தை என் தலையில் வைத்து, எனது வலது காதைப் பிடித்துத் திருகினார்கள் (அதாவது, தொழுகையில் சரியான நிலையில் நிற்கும்படி அல்லது கவனத்தை ஈர்க்கும் விதமாக மெதுவாகத் திருகினார்கள்).

இதன் பிறகு அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள், பிறகு மேலும் இரண்டு ரக்அத்கள், பிறகு மேலும் இரண்டு ரக்அத்கள், பிறகு மேலும் இரண்டு ரக்அத்கள், பிறகு மேலும் இரண்டு ரக்அத்கள், பிறகு மேலும் இரண்டு ரக்அத்கள்..”

அவர் (மஃன்) கூறினார்: “... ஆறு முறை (இவ்வாறு செய்தார்கள்), அதன்பிறகு வித்ரு தொழுதார்கள்.

பின்னர், முஅத்தின் தம்மிடம் வரும்வரை அவர்கள் சாய்ந்து படுத்துக்கொண்டார்கள். அவர் வந்ததும், அவர்கள் எழுந்து சுருக்கமாக இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள்.

பிறகு அவர்கள் வெளியே சென்று ஃபஜ்ரு (காலை)த் தொழுகையை நிறைவேற்றினார்கள்”.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

265

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي جَمْرَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதின்மூன்று ரக்அத்கள் தொழுவார்கள் (இதில் வித்ருத் தொழுகையும், வித்ருக்குப் பிந்திய இரண்டு சுன்னத் ரக்அத்களும் அடங்கும்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا لَمْ يُصَلِّ بِاللَّيْلِ، مَنَعَهُ مِنْ ذَلِكَ النَّوْمُ، أَوْ غَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ، صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் இரவில் (வழக்கமாகத் தொழும் தொழுகையை) தொழாமல் இருந்தால் - அதைத் தூக்கம் தடுத்திருந்தாலோ அல்லது அவர்களுடைய கண்கள் அவர்களை மிகைத்திருந்தாலோ - அவர்கள் பகல் நேரத்தில் பன்னிரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ يَعْنَى، عَنْ حَسَّانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ فَلْيُفْتَحْ صَلَاتُهُ بِرَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'உங்களில் ஒருவர் இரவில் (தஹஜ்ஜுத் தொழுகைக்காக) எழுந்தால், அவர் தமது தொழுகையைச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்களுடன் ஆரம்பிக்கட்டும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ (ح) وَحَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ بِنَ مَخْرَمَةَ أَخْبَرَهُ، عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: لَأَرْمُقَنَّ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَوَسَّدْتُ عَتَبَتَهُ، أَوْ فُسطَاطَهُ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ، طَوِيلَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ

صَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ أَوْتَرَ فَذَلِكَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكَعَةً.

ஸைத் இப்னு காலித் அல்-ஜுஹன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்களின் தொழுகையை நான் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று (உறுதி) தீர்மானித்து, அவர்களின் வாசற்படியிலோ அல்லது அவர்களின் கூடாரத்திலோ (எனது தலையை) சாய்த்துக்கொண்டேன். பின்னர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பிறகு நீண்ட, நீண்ட, நீண்ட இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர், அதற்கு முந்தைய (மிக நீண்ட) இரண்டை விடச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர், அதற்கு முந்தைய இரண்டை விடச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர், அதற்கு முந்தைய இரண்டை விடச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர், அதற்கு முந்தைய இரண்டை விடச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர், அதற்கு முந்தைய இரண்டை விடச் சுருக்கமான இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுதார்கள். பின்னர் வித்ரு தொழுதார்கள். ஆக மொத்தம் பதின்மூன்று ரக்அத்கள் (ஆயின).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

269

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّهُ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ، كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَزِيدَ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً، يُصَلِّي أَرْبَعًا، لَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ، وَطَوْلِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا لَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا، قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَمَّ قَبْلَ أَنْ تُؤْتَرَ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ عَيْنِي تَمَامَانِ، وَلَا يَتَمَّ قَلْبِي.

அபு ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் அவர்கள் ஆயிஷா (ரழி)

அவர்களிடம் கேட்டார்கள்:

“ரமளான் மாதத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகை எப்படி இருந்தது?”

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ரமளானிலோ அல்லது மற்ற மாதங்களிலோ பதினொரு ரக்அத்களுக்கு (தஹஜ்ஜுத் மற்றும் வித்ர் சேர்த்து) மேல் அதிகரிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள் — அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் பற்றிக் கேட்காதீர்கள்! (அவை எவ்வளவு அழகாகவும் நீண்டதாகவும்

இருந்தன என்பதைப் பற்றி விவரிக்க இயலாது). பின்னர் அவர்கள் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள் — அவற்றின் அழகையும் நீளத்தையும் பற்றிக் கேட்காதீர்கள்! (அவை எவ்வளவு அழகாகவும் நீண்டதாகவும் இருந்தன என்பதைப் பற்றி விவரிக்க இயலாது). பிறகு அவர்கள் மூன்று ரக்அத்கள் (விதர் தொழுகையாக) தொழுவார்கள்.”

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் விதர் தொழுவதற்கு முன்பு தூங்குவீர்களா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘ஆயிஷாவே! நிச்சயமாக என் கண்கள் தூங்குகின்றன; ஆனால் என் உள்ளம் தூங்குவதில்லை!’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

270

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُؤْتِي مِنْهَا بَوَاحِدَةً، فَإِذَا فَرَغَ مِنْهَا، اخْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இரவில் பதினொரு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். அவற்றில் ஒன்றை ஒற்றைப்படையானதாக விதர் ஆக்கி, தொழுது முடித்ததும் தமது வலது பக்கத்தில் சாய்ந்து கொள்வார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

271

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، نَحْوُهُ (ح) وَحَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، عَنْ مَالِكٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، نَحْوُهُ.

முந்தைய அறிவிப்பைப் போன்றே வேறு இரண்டு அறிவிப்பாளர் தொடர் வழியாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

272, 273

:

حَدَّثَنَا هَنَّا، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ ابْنِ إِهْيَمَ، عَنِ الْأُسُودِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ تِسْعَ رَكَعَاتٍ.

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ آدَمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ، عَنْ
الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்)
அவர்கள் இரவில் ஒன்பது ரக்அத்கள் தொழுவார்கள் (இதில் வித்ர்
தொழுகையும் அடங்கும்).'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

274

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ
مُرَّةَ، عَنْ أَبِي حَمْرَةَ، رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَبْسٍ، عَنْ حَذِيفَةَ بْنِ الْيَمَانِ، أَنَّهُ
صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ، قَالَ: فَلَمَّا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ دُ
الْمَلَكُوتِ وَالْجَبَرُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ، قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ الْبَقْرَةَ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعَهُ نَحْوًا مِنْ
قِيَامِهِ، وَكَانَ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَكَانَ قِيَامُهُ
نَحْوًا مِنْ رُكُوعِهِ، وَكَانَ يَقُولُ: لِرَبِّي الْحَمْدُ، لِرَبِّي الْحَمْدُ ثُمَّ سَجَدَ، فَكَانَ سُجُودُهُ نَحْوًا مِنْ
قِيَامِهِ، وَكَانَ يَقُولُ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَكَانَ مَا بَيْنَ
السَّجْدَتَيْنِ نَحْوًا مِنْ السُّجُودِ، وَكَانَ يَقُولُ: رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي حَتَّى قَرَأَ الْبَقْرَةَ، وَالْ
عَمْرَانَ، وَالنِّسَاءَ، وَالْمَائِدَةَ، أَوِ الْأَنْعَامَ، شُعْبَةُ الَّذِي شَكَّ فِي الْمَائِدَةِ، وَالْأَنْعَامِ.

ஹுதாஃபா இப்னுல் யமான் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இரவில் தொழுதேன். அவர்கள்
தொழுகையில் (தக்பீர் கூறி) நுழைந்தபோது, ***"அல்லாஹு அக்பர், துல்
மலக்கூத், வல் ஜபருத், வல் கிப்ரியாயி, வல் அழமா"*** (அல்லாஹ்
மிகப்பெரியவன், ஆட்சியின் அதிபதி, வல்லமையின் அதிபதி,
பெருமைக்கும் மகத்துவத்திற்கும் உரியவன்) என்று கூறினார்கள். பின்னர்
அவர்கள் அல்-பகரா அத்தியாயத்தை ஓதினார்கள். பின்னர் ருகூஃ
செய்தார்கள்; அவர்களின் ருகூஃ (நேரம்), அவர்கள் நின்றிருந்த நேரத்திற்கு
ஏறக்குறைய சமமாக இருந்தது. அதில் அவர்கள், ***"ஸுப்ஹான ரப்பியல்
அளீம், ஸுப்ஹான ரப்பியல் அளீம்"*** (என் மகத்தான இரட்சகன் தூயவன்)
என்று கூறினார்கள். பின்னர் தலையை உயர்த்தி நின்றார்கள்; அவர்களின்
அந்த நிலை ருகூஃபிற்கு ஏறக்குறைய சமமாக இருந்தது. அதில் அவர்கள்,

“லி ரப்பியல் ஹம்த், லி ரப்பியல் ஹம்த்” (என் இரட்சகனுக்கே எல்லாப் புகழும்) என்று கூறினார்கள். பின்னர் ஸஜ்தா செய்தார்கள்; அவர்களின் ஸஜ்தா (நேரம்), அவர்கள் (ருகூஃபிலிருந்து எழுந்து) நின்றிருந்த நேரத்திற்கு ஏறக்குறைய சமமாக இருந்தது. அதில் அவர்கள், ***“ஸுப்ஹான ரப்பியல் அஃலா, ஸுப்ஹான ரப்பியல் அஃலா”*** (என் உன்னதமான இரட்சகன் தூயவன்) என்று கூறினார்கள். பின்னர் தலையை உயர்த்தினார்கள்; இரண்டு ஸஜ்தாக்களுக்கு இடைப்பட்ட நேரம் ஸஜ்தாவிற்கு ஏறக்குறைய சமமாக இருந்தது. அதில் அவர்கள், ***“ரப்பிக்ஃபிர் லீ, ரப்பிக்ஃபிர் லீ”*** (என் இரட்சகனே, எனக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக) என்று கூறினார்கள். (இந்த ஒரு ரக்அத்தில்) அவர்கள் அல்-பகரா, ஆல இம்ரான், அன்-நிஸா, மற்றும் அல்-மாயிதா அல்லது அல்-அன்ஆம் ஆகிய அத்தியாயங்களை ஓதினார்கள். (இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவரான) ஷுஃபா அவர்களே அல்-மாயிதா மற்றும் அல்-அன்ஆம் குறித்து சந்தேகம் கொண்டார்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

275

:

حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ مُحَمَّدُ بْنُ نَافِعٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الصَّمَدِ بْنُ عَبْدِ الْوَارِثِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ الْعَبْدِيِّ، عَنْ أَبِي الْمُتَوَكِّلِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِآيَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ لَيْلَةً.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆனின் ஒரு வசனத்தை ஓதியவாறு ஓர் இரவு (தொழுகையில்) நின்றார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

276, 277

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: صَلَّيْتُ لَيْلَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سُوءٍ قِيلَ لَهُ: وَمَا هَمَمْتَ بِهِ؟ قَالَ: هَمَمْتُ أَنْ أَقْعُدَ وَأَدْعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ الْأَعْمَشِ، نَحْوَهُ.

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
 “ஓர் இரவு நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் தொழுதேன்.
 நான் ஒரு தீய காரியத்தைச் (அதாவது, நபி (ஸல்) அவர்களின் நீண்ட
 தொழுகையைத் தொடர முடியாமல், அவர்களைத் தனியே விட்டுவிட்டு
 உட்கார்ந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைச்) செய்ய எண்ணும் வரை
 அவர்கள் நின்று கொண்டே இருந்தார்கள்.”

அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது: “நீங்கள் என்ன (தீய காரியத்தைச்) செய்ய
 எண்ணினீர்கள்?”

அதற்கு அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: “நான் உட்கார்ந்துவிட்டு, நபி (ஸல்)
 அவர்களைத் தனியே விட்டுவிட எண்ணினேன்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

278

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ أَبِي التَّضَمْرِ، عَنْ
 أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي جَالِسًا، فَيَقْرَأُ وَهُوَ جَالِسٌ،
 فَإِذَا بَقِيَ مِنْ قِرَاءَتِهِ قَدْرٌ مَا يَكُونُ ثَلَاثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، قَامَ فَقَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ، ثُمَّ رَكَعَ وَسَجَدَ،
 ثُمَّ صَنَعَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
 “நபி (ஸல்) அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் (நஃபில்) தொழுவார்கள். (அவ்வாறு
 அமர்ந்திருக்கும்போதே) குர்ஆனையும் ஓதுவார்கள். அவரது ஓதலில் முப்பது
 அல்லது நாற்பது வசனங்கள் மீதமிருக்கும்போது, அவர்கள் எழுந்து நின்று
 ஓதுவார்கள். பின்னர் ருகூஃ செய்து, ஸஜ்தா செய்வார்கள். பின்னர்
 இரண்டாவது ரக்அத்திலும் அவ்வாறே செய்வார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

279

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَالِدُ الْحَدَّاءُ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ،
 قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنْ تَطَوُّعِهِ، فَقَالَتْ: كَانَ
 يُصَلِّي لَيْلًا طَوِيلًا قَائِمًا، وَلَيْلًا طَوِيلًا قَاعِدًا، فَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ
 وَهُوَ جَالِسٌ رَكَعَ وَسَجَدَ وَهُوَ جَالِسٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஷகீக் (ரஹ்) கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உபரியான தொழுகைகளைப் (நஃபில் தொழுகைகளைப்) பற்றி கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர்கள் இரவில் நீண்ட நேரம் நின்றவாறும் தொழுவார்கள்; மேலும் (சில சமயங்களில்) நீண்ட நேரம் அமர்ந்தவாறும் தொழுவார்கள். அவர்கள் நின்ற நிலையில் ஓதினால், நின்றவாறே ருகூஃ மற்றும் ஸஜ்தா செய்வார்கள். அவர்கள் அமர்ந்த நிலையில் ஓதினால், அமர்ந்தவாறே ருகூஃ மற்றும் ஸஜ்தா செய்வார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

280

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، عَنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ، عَنْ حَفْصَةَ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يُصَلِّي فِي سُبْحَتِهِ قَاعِدًا، وَيَقْرَأُ بِالْسُّورَةِ وَيُرْتِّلُهَا، حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلَ مِنْ أَطْوَلَ مِنْهَا.

நபியின் மனைவியான ஹஃப்சா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது உபரியான தொழுகையை (நஃபில் தொழுகையை) அமர்ந்து தொழுவார்கள். அதில் அத்தியாயத்தை (சூராவை) நிதானமாக ஓதுவார்கள். எந்தளவிற்கென்றால், அது (அவர் ஓதும் சூராவின் நிதானம் காரணமாக) அதைவிட நீளமான ஒன்றை விடவும் நீண்டதாகத் தோன்றும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

281

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الرَّعْفَرَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَجَّاجُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عُثْمَانُ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ، أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَخْبَرَهُ، أَنَّ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَمُتْ، حَتَّى كَانَ أَكْثَرُ صَلَاتِهِ وَهُوَ جَالِسٌ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணிப்பதற்கு முன்பு, தமது பெரும்பாலான தொழுகைகளை (அதாவது, உபரித் தொழுகைகளை) அமர்ந்த நிலையில் தொழுது வந்தார்கள்.

282

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் லுஹர் தொழுகைக்கு முன்பு இரண்டு ரக்அத்களும், அதற்குப் பின்பு இரண்டு ரக்அத்களும், மஃரிப் தொழுகைக்குப் பின்பு அவர்களுடைய வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்களும், இஷா தொழுகைக்குப் பின்பு அவர்களுடைய வீட்டில் இரண்டு ரக்அத்களும் தொழுதேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

283

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبرَاهِيمَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَيُّوبُ، عَنْ نَافِعٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنِي حَفْصَةُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ حِينَ يَطْلُعُ الْفَجْرُ وَيُنَادِي الْمُنَادِي، قَالَ أَيُّوبُ: وَأَرَاهُ، قَالَ: خَفِيفَتَيْنِ.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஹஃப்சா (ரழி) அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் வைகறை உதயமாகும் போதும், தொழுகை அழைப்பாளர் (பாங்கு) அழைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதும் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்'. அய்யூப் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அவர் (நபித்தோழர் இப்பனு உமர் அல்லது தாபிய் நாஃபிஃ) சுருக்கமானவை என்று கூறியதாக நான் நினைக்கிறேன்'.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

284

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَرْوَانُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الْفَزَارِيُّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بُرْقَانَ، عَنْ مَيْمُونِ بْنِ مِهْرَانَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثَمَانِي رَكَعَاتٍ: رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَهَا، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ

العشاء، قال ابن عمر: وَحَدَّثَنِي حَفْصَةُ بِرَ كَعْتِي الْغَدَاةَ، وَلَمْ أَكُنْ أَرَاهُمَا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து எட்டு ரக்அத்களை நான் நினைவில் வைத்துள்ளேன்: லுஹர் தொழுகைக்கு முன் இரண்டு ரக்அத்கள், அதற்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள், மஃரிப் தொழுகைக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள், மற்றும் இஷா தொழுகைக்குப் பின் இரண்டு ரக்அத்கள்.'

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அதிகாலைத் தொழுகையின் இரண்டு ரக்அத்களைப் பற்றி ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். ஆனால் நபியவர்கள் (ஸல்) அவற்றை (பொதுவாக) தொழுததை நான் கண்டதில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

285

:

حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، عَنْ خَالِدِ الْحَذَّاءِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكْعَتَيْنِ وَبَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكْعَتَيْنِ، وَقَبْلَ الْفَجْرِ ثَلَاثِينَ.

அப்துல்லாஹ் இப்பனு ஷகீக் அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தொழுகையைப் பற்றி ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன்பு இரண்டு ரக்அத்களும், அதற்குப் பின்பு இரண்டு ரக்அத்களும், மஃரிப் தொழுகைக்குப் பின்பு இரண்டு ரக்அத்களும், இஷா தொழுகைக்குப் பின்பு இரண்டு ரக்அத்களும், ஃபஜர் தொழுகைக்கு முன்பு இரண்டு ரக்அத்களும் தொழுவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

286

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَاصِمَ بْنَ ضَمْرَةَ، يَقُولُ: سَأَلْنَا عَلِيًّا، عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مِنَ النَّهَارِ، فَقَالَ: إِنَّكُمْ لَا تُطِيقُونَ ذَلِكَ، قَالَ: فَقُلْنَا: مِنْ أَطَاقَ ذَلِكَ مِنَّا صَلَّى، فَقَالَ: كَانَ إِذَا
كَانَتِ الشَّمْسُ مِنْ هَهُنَا كَهَيْئَتِهَا مِنْ هَهُنَا عِنْدَ الْعَصْرِ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، وَإِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ مِنْ
هَهُنَا، كَهَيْئَتِهَا مِنْ هَهُنَا عِنْدَ الظُّهْرِ صَلَّى أَرْبَعًا، وَيُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ،
وَقَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا، يَفْصِلُ بَيْنَ كُلِّ رَكَعَتَيْنِ بِالتَّسْلِيمِ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالتَّيَّبِينَ،
وَمَنْ تَبِعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ.

ஆஸிம் இப்னு தமுரா கூறினார்:

“நாங்கள் அலி (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் பகல் நேரத் தொழுகையைப் பற்றி கேட்டோம், அதற்கு அவர்கள், ‘உங்களால் அதனைத் தாங்க இயலாது,’ என்று கூறினார்கள். எனவே நாங்கள், ‘எங்களில் யாருக்கு ஆற்றல் இருக்கிறதோ, அவர் அதைத் தொழுவார்!’ என்று சொன்னோம். ஆகவே, அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘சூரியன் இங்கிருந்து (கிழக்கில் உதித்து) அஸர் நேரத்தில் இங்கிருந்து (மேற்கில் மறையும்) அதன் நிலையைப் போன்று இருக்கும் போது, அவர்கள் (நபி (ஸல்)) இரண்டு ரக்அத்துகள் தொழுவார்கள். மேலும், சூரியன் இங்கிருந்து (கிழக்கில் உதித்து) லுஹர் நேரத்தில் இங்கிருந்து (மேற்கில் மறையும்) அதன் நிலையைப் போன்று இருக்கும் போது, அவர்கள் நான்கு ரக்அத்துகள் தொழுவார்கள். மேலும், அவர்கள் லுஹர் தொழுகைக்கு முன்பு நான்கு ரக்அத்களும், அதற்குப் பிறகு இரண்டு ரக்அத்களும், மற்றும் அஸர் தொழுகைக்கு முன்பு நான்கு ரக்அத்களும் தொழுவார்கள். ஒவ்வொரு இரண்டு ரக்அத்துகளையும், (அவற்றை முடிக்கும்) ஸலாம் கூறுவதன் மூலம் பிரிப்பார்கள். (அந்த ஸலாமில், பொதுவாகக் கூறப்படும்) நெருக்கமான மலக்குகள், நபிமார்கள் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றும் முஃமின்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் மீது (சாந்தி உண்டாகட்டும் என்ற பிரார்த்தனை அடங்கியிருக்கும்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

41. باب صلاة الضحى

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

41. ஸலாத்துத் துஹா (சாஷத் தொழுகைகள்)

287

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ
الرَّشَكِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاذَةَ، قَالَتْ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي
الضُّحَى؟
قَالَتْ: نَعَمْ، أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، وَيَزِيدُ مَا شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

முஆதா (ரழி) கூறினார்கள்: "நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்டேன்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஞுஹா தொழுகையைத் தொழுதார்களா?" அதற்கு ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆம், (நபி (ஸல்) அவர்கள்) நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். மேலும், அல்லாஹ் (உயர்வும் மகத்துவமும் உடையவன்) நாடியதை அவர்கள் (அத்துடன்) கூட்டுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

288

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنِي حَكِيمُ بْنُ مُعَاوِيَةَ الزَّيَّادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ عُبَيْدٍ
اللَّهُ بْنِ الرَّبِيعِ الزَّيَّادِيُّ، عَنْ حُمَيْدِ الطَّوِيلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، كَانَ يُصَلِّي الضُّحَى سِتَّ رَكَعَاتٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஞுஹா தொழுகையை ஆறு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى، قَالَ: مَا أَخْبَرَنِي أَحَدٌ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى إِلَّا أُمُّ هَانِئٍ، فَإِنَّهَا حَدَّثَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دَخَلَ بَيْتَهَا يَوْمَ فَتَحِ مَكَّةَ فَاغْتَسَلَ فَسَبَّحَ ثَمَانِي رَكَعَاتٍ مَا رَأَيْتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، صَلَّى صَلَاةً قُطِّ أَخَفَّ مِنْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ كَانَ يُنِمُّ الرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ.

அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அபீ லைலா கூறினார்கள்: உம்மு ஹானீ (ரழி) அவர்களைத் தவிர வேறுயாரும் நபி (ஸல்) அவர்கள் முற்பகல் தொழுகையைத் தொழுததைப் பார்த்ததாக எனக்கு அறிவிக்கவில்லை. மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாளில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உம்மு ஹானீயின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து, குளித்துவிட்டு எட்டு ரக்அத்கள் (துஹா தொழுகையை) தொழுததாக அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அவர்கள் ருகுவையும் ஸஜ்தாவையும் முழுமையாகச் செய்தபோதிலும், அதை விட சுருக்கமாக ஒரு தொழுகையை அவர்கள் தொழுததை நான் பார்த்ததில்லை!

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، حَدَّثَنَا كَهْمَسُ بْنُ الْحَسَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى؟ قَالَتْ: لَا إِلَّا يَجِيءُ مِنْ مَغِيبِهِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஷகீக் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், 'நபி (ஸல்) அவர்கள் ஞஹா (முற்பகல்) தொழுகையை வழக்கமாகத் தொழுவார்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'இல்லை, அவர்கள் (ஒரு பயணத்திலிருந்து அல்லது வெளியிலிருந்து) திரும்பி வரும்போது தவிர (வழக்கமாகத் தொழ மாட்டார்கள்)' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَيُّوبَ الْبَغْدَادِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَبِيعَةَ، عَنْ فُضَيْلِ بْنِ مَرْزُوقٍ، عَنْ عَطِيَّةَ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُصَلِّي الضُّحَى حَتَّى نَقُولَ: لَا يَدَعُهَا، وَيَدَعُهَا حَتَّى نَقُولَ: لَا يُصَلِّيَهَا.

அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள், 'அவர்கள் இதை விடவே மாட்டார்கள்,' என்று நாங்கள் சொல்லும் அளவிற்கு ஞுஹா தொழுகையைத் தொழுவார்கள்; மேலும், 'அவர்கள் இதைத் தொழவே மாட்டார்கள்!' என்று நாங்கள் சொல்லும் அளவிற்கு அதை விட்டுவிடுவார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

292, 293

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، عَنْ هُشَيْمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ سَهْمِ بْنِ مُنْجَابٍ، عَنْ قُرَيْعِ الضَّبِّيِّ، أَوْ عَنْ قَزَعَةَ، عَنْ قُرَيْعٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يُدْمِنُ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ عِنْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ تُدْمِنُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِ رَكَعَاتٍ عِنْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ، فَقَالَ: إِنَّ أَبْوَابَ السَّمَاءِ تَفْتَحُ عِنْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ فَلَا تُرْتَجَى حَتَّى تُصَلِّيَ الظُّهْرَ، فَأُحِبُّ أَنْ يَصْعَدَ لِي فِي تِلْكَ السَّاعَةِ خَيْرٌ، قُلْتُ: أَفِي كُلِّهِنَّ قِرَاءَةٌ؟ قَالَ: نَعَمْ قُلْتُ: هَلْ فِيهِنَّ تَسْلِيمٌ فَاصِلٌ؟ قَالَ: لَا.

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُبَيْدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ سَهْمِ بْنِ مُنْجَابٍ، عَنْ قَزَعَةَ، عَنْ قُرَيْعٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

அபூ அய்யூப் அல்-அன்சாரி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நபி (ஸல்) அவர்கள் சூரியன் (உச்சியிலிருந்து) சாயும் நேரத்தில் நான்கு ரக்அத்துகள் தொழுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் இந்த நான்கு ரக்அத்துகளைச் சூரியன் சாயும் நேரத்தில் வழக்கமாகத் தொழுகிறீர்களே!' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: 'சூரியன் சாயும் நேரத்தில் வானத்தின் வாசல்கள் திறக்கப்படுகின்றன; லுஹர் தொழப்படும் வரை அவை மூடப்படுவதில்லை. எனவே, அந்நேரத்தில் எனக்காக ஒரு நற்செயல் மேலே உயர்த்தப்படுவதை

நான் விரும்புகிறேன்.' நான், 'அந்த ரக்அத்துகள் ஒவ்வொன்றிலும் (சூர்ஆன்) ஓதுதல் உண்டா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'ஆம்' என்றார்கள். நான், 'அவற்றில் பிரிக்கும் ஸலாம் உண்டா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் 'இல்லை' என்றார்கள்."

மற்றொரு அறிவிப்பாளர் தொடர் வாயிலாகவும் இதே போன்ற செய்தி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

294

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُسْلِمٍ بْنُ أَبِي الْوَضَّاحِ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْجَزْرِيِّ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي أَرْبَعًا بَعْدَ أَنْ تَزُولَ الشَّمْسُ قَبْلَ الظُّهْرِ وَقَالَ: إِنَّهَا سَاعَةٌ تُفْتَحُ فِيهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، فَأُحِبُّ أَنْ يَصْعَدَ لِي فِيهَا عَمَلٌ صَالِحٌ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அஸ்ஸாயிப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், சூரியன் உச்சி சாய்ந்த பிறகு (ஞஹர் தொழுகையின் நேரம் ஆரம்பித்ததும்), ஞஹர் தொழுகைக்கு முன்பு நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவார்கள். மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: 'இது வானத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்படும் நேரமாகும். ஆகவே, அந்நேரத்தில் என்னுடைய ஒரு நற்செயல் (அல்லாஹ்விடம்) உயர்வதை நான் விரும்புகிறேன்!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

295

:

حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُقَدَّمِيُّ، عَنْ مِسْعَرِ بْنِ كِدَامٍ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ ضَمْرَةَ، عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا، وَذَكَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّيَهَا عِنْدَ الزَّوَالِ وَيَمْدُ فِيهَا.

அலி (ரலி) அவர்கள் லுஹருக்கு முன் நான்கு ரக்அத்கள் தொழுவவர்களாக இருந்தார்கள். மேலும் அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சூரியன் (உச்சியிலிருந்து) சாய்ந்த நேரத்தில் இதனைத் தொழுவார்கள்; மேலும் அதனை நீட்டித் தொழுவார்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

42. باب صلاة التطوع في البيت

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

42. வீட்டில் நவாஃபில் தொழுகையை நிறைவேற்றும் ஸய்யிதினா ரஸூலுல்லாஹ் (ஸல்)

296

:

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ الْعُبَيْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنِ الْعَلَاءِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ حَرَامِ بْنِ مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ فِي بَيْتِي وَالصَّلَاةِ فِي الْمَسْجِدِ، قَالَ: قَدْ تَرَى مَا أَقْرَبَ بَيْتِي مِنَ الْمَسْجِدِ، فَلَا أَنْ أَصَلِّيَ فِي بَيْتِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَصَلِّيَ فِي الْمَسْجِدِ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَلَاةً مَكْتُوبَةً.

அப்துல்லாஹ் இப்னு சஅத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் என் வீட்டில் தொழுவது பற்றியும், மஸ்ஜிதில் தொழுவது பற்றியும் கேட்டேன்." அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் வீடு மஸ்ஜிதுக்கு எவ்வளவு அருகில் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். கடமையான தொழுகையாக இருந்தால் தவிர, மஸ்ஜிதில் தொழுவதை விட என் வீட்டில் தொழுவதையே நான் விரும்புகிறேன் (அதாவது, உபரியான தொழுகைகளை)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

43. باب ما جاء في صوم رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

43. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் நோன்பு

297

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ صِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ قَدْ صَامَ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ قَدْ أَفْطَرَ قَالَتْ: وَمَا صَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَهْرًا كَامِلًا مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ إِلَّا رَمَضَانَ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஷகீக் கூறினார்கள்:

"நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் நோன்பு பற்றிக் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர்கள், 'அவர் (இனி) நோன்பு நோற்பதை நிறுத்தமாட்டார்' என்று நாங்கள் எண்ணும் அளவுக்கு நோன்பு நோற்பார்கள்; மேலும், 'அவர் (இனி) நோன்பு நோற்கமாட்டார்' என்று நாங்கள் எண்ணும் அளவுக்கு நோன்பை விட்டுவிடுவார்கள்." மேலும் அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவிற்கு வந்த பிறகு, ரமழானைத் தவிர வேறு எந்த மாதமும் முழுமையாக நோன்பு நோற்றதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

298

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حَمِيدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ صَوْمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: كَانَ يَصُومُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَرَى أَنْ لَا يُرِيدَ أَنْ يُفْطِرَ مِنْهُ، وَيُفْطِرُ مِنْهُ حَتَّى نَرَى أَنْ لَا يُرِيدَ أَنْ يَصُومَ مِنْهُ شَيْئًا وَكُنْتُ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتُهُ مُصَلِّيًا، وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ نَائِمًا.

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்களின் நோன்பைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அவர்கள் ஒரு மாதத்தில் (சில நாட்கள்) நோன்பு நோற்கத் தொடங்கினால், (அவர்) அம்மாதத்தில் (மேலும்) நோன்பை விடவே மாட்டார் என நாங்கள் கருதும் வரை நோன்பு நோற்பார்கள். அவ்வாறே, அவர்கள் நோன்பை விட்டுவிட்டால், (அவர்) அம்மாதத்தில் (இனி) நோன்பு நோற்கவே மாட்டார் என நாங்கள் கருதும் வரை நோன்பை விட்டுவிடுவார்கள். இரவில் நீங்கள் அவர்களைத் தொழும் நிலையில் காண விரும்பினால், அவ்வாறே காண்பீர்கள்; அவர்களை உறங்கும் நிலையில் காண விரும்பினால், அவ்வாறே காண்பீர்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

299

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي بَشْرٍ، قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ حَتَّى يَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يُفْطِرَ مِنْهُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى يَقُولَ مَا يُرِيدُ أَنْ يَصُومَ مِنْهُ، وَمَا صَامَ شَهْرًا كَامِلًا مُنْذُ قَدِمَ الْمَدِينَةَ إِلَّا رَمَضَانَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் (தொடர்ந்து) நோன்பு நோற்பார்கள், (அவர்கள்) நோன்பை நிறுத்தவே மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் கூறும் வரை. மேலும், (அவர்கள்) நோன்பு நோற்கவே மாட்டார்கள் என்று நாங்கள் கூறும் வரை நோன்பை விடுவார்கள். மதீனாவிற்கு வந்த பிறகு, ரமளானைத் தவிர வேறு எந்த மாதத்திலும் அவர்கள் முழுமையாக நோன்பு நோற்றதில்லை."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

300

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ مِثْوَرٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: مَا أَيْتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ إِلَّا شَعْبَانَ وَرَمَضَانَ قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا إِسْنَادٌ صَحِيحٌ وَهَكَذَا، قَالَ: عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ وَرَوَى هَذَا الْحَدِيثَ غَيْرُ وَاحِدٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُحْتَمَلُ أَنْ يَكُونَ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَدْ رَوَى الْحَدِيثَ عَنْ عَائِشَةَ، وَأُمِّ سَلَمَةَ جَمِيعًا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஷஅபான், ரமளான் மாதங்களைத் தவிர, வேறு இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக நபி (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றதை நான் கண்டதில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

301

:

حَدَّثَنَا هَنَّادٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَصُومُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ لِلَّهِ فِي شَعْبَانَ، كَانَ يَصُومُ شَعْبَانَ إِلَّا قَلِيلًا، بَلْ كَانَ يَصُومُهُ كُلَّهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஷஃபான் மாதத்தில் அல்லாஹ்வுக்காக நோன்பு நோற்பதை விட அதிகமாக வேறு எந்த மாதத்திலும் நோன்பு நோற்று நான் கண்டதில்லை. அவர்கள் ஷஃபானில் சில நாட்களைத் தவிர மற்ற நாட்களில் நோன்பு நோற்பார்கள்; இல்லை, (சில சமயங்களில்) அம்மாதம் முழுவதுமே நோன்பு நோற்பார்கள்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

302

:

حَدَّثَنَا الْقَاسِمُ بْنُ دِينَارٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، وَطَلْقُ بْنُ عَنَامٍ، عَنْ شَيْبَانَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَصُومُ مِنْ غُرَّةِ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَقَلَّمَا كَانَ يُفْطِرُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

அப்துல்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தின் ஆரம்பத்திலும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பார்கள். மேலும், வெள்ளிக்கிழமையன்று அவர்கள் நோன்பு நோற்காமல் இருப்பது அரிதாகவே இருக்கும் (அதாவது, வெள்ளிக்கிழமை அவர்களின் வழக்கமான நோன்பு நாட்களுடன் ஒத்துப்போனால் நோன்பு நோற்பார்கள், வெள்ளிக்கிழமையை மட்டும் தனியாக நோன்பு நோற்பது அரிது)."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

304

حَدَّثَنَا أَبُو حَفْصٍ عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ، عَنْ ثَوْرِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ خَالِدِ بْنِ مَعْدَانَ، عَنْ رَبِيعَةَ الْجَرَشِيِّ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَرَّى صَوْمَ الثَّانِيْنِ وَالْخَمِيْسِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் நோன்பு நோற்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

306

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ رِفَاعَةَ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ يَوْمَ الثَّانِيْنِ وَالْخَمِيْسِ، فَأُجِبُ أَنْ يُعْرَضَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "திங்கள் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் அமல்கள் (அல்லாஹ்விடம்) சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. எனவே, நான் நோன்பாளியாக இருக்கும் நிலையில் எனது அமல்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுவதை நான் விரும்புகிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

307

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، وَمَعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَثُورٍ، عَنْ خَيْثَمَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ مِنَ الشَّهْرِ السَّبْتِ وَالْأَحَدِ وَالْثَّانِيْنِ، وَمِنَ الشَّهْرِ الْآخِرِ الثَّلَاثَاءِ وَالْأَرْبَعَاءِ وَالْخَمِيْسِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மாதத்தில் (தமது விருப்ப நோன்புகளில்) சனி, ஞாயிறு, திங்கட்கிழமைகளிலும்,

மற்றொரு மாதத்தில் (தமது விருப்ப நோன்புகளில்) செவ்வாய், புதன், வியாழக்கிழமைகளிலும் நோன்பு நோற்பார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

305

:

حَدَّثَنَا أَبُو مُصْعَبٍ الْمَدِينِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي النَّضْرِ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْ صِيَامِهِ فِي شَعْبَانَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஷஅபான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்றதை விட அதிகமாக, வேறு எந்த மாதத்திலும் நோன்பு நோற்கவில்லை (அதாவது, ஷஅபான் மாதத்தில்தான் அவர்கள் அதிகமாக நோன்பு நோற்பார்கள்).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

303

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ يَزِيدَ الرَّشَكِيِّ، قَالَ: سَمِعْتُ مُعَاذَةَ، قَالَتْ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ؟ قَالَتْ: نَعَمْ قُلْتُ: مِنْ أَيِّهِ كَانَ يَصُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ لَا يُبَالِي مِنْ أَيِّهِ صَامَ. [commentary] قَالَ أَبُو عِيسَى: يَزِيدُ الرَّشَكِيُّ هُوَ يَزِيدُ الصَّبْعِيُّ الْبَصْرِيُّ، وَهُوَ ثِقَةٌ رَوَى عَنْهُ شُعْبَةُ، وَعَبْدُ الْوَارِثِ بْنُ سَعِيدٍ، وَحَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ مِنَ الْأَيْمَةِ، وَهُوَ يَزِيدُ الْقَاسِمُ، وَيُقَالُ: الْقَسَامُ، وَالرَّشَكِيُّ بِلُغَةِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ، هُوَ الْقَسَامُ. [commentary/]

முஆதா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் மூன்று நாட்கள் நோன்பு நோற்பது வழக்கமாக இருந்ததா?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “ஆம்!” என்று பதிலளித்தார்கள். நான், “அவர்கள் எந்த நாட்களில் நோன்பு நோற்பார்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “அவர்கள் எந்த நாட்களில் நோன்பு நோற்கிறார்கள் என்பதைப் பொருட்படுத்தியதில்லை (அதாவது, மாதத்தின் எந்த நாட்களில் நோன்பு

நோற்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட ஒரு நாளை அவர்கள் நிர்ணயித்ததில்லை” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

308

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ عَاشُورَاءَ يَوْمًا تَصُومُهُ قُرَيْشٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُهُ، فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ صَامَهُ وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ، فَلَمَّا افْتُرِضَ رَمَضَانُ كَانَ رَمَضَانُ هُوَ الْفَرِيضَةُ وَتُرِكَ عَاشُورَاءُ، فَمَنْ شَاءَ صَامَهُ وَمَنْ شَاءَ تَرَكَهُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஆஷூரா' என்பது அறியாமைக் காலத்தில் (இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய காலத்தில்) குறைஷிகள் நோன்பு நோற்கும் ஒரு நாளாக இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அந்நாளில் நோன்பு நோற்றார்கள். அவர்கள் மதினாவிற்கு வந்தபோது, அந்நாளில் நோன்பு நோற்று, (மக்களையும்) நோற்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். பின்னர், ரமளான் (நோன்பு) கடமையாக்கப்பட்டபோது, ரமளான் நோன்பு (மட்டும்) கட்டாயக் கடமையானது, மேலும் 'ஆஷூரா' (நோன்பின் கட்டாயத்தன்மை) கைவிடப்பட்டது. எனவே, விரும்பியவர் இந்நாளில் நோன்பு நோற்கலாம், விரும்பாதவர் அதை விட்டுவிடலாம்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

309

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، أَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَخْصُ مِنْ الْأَيَّامِ شَيْئًا؟ قَالَتْ: كَانَ عَمَلُهُ دِيمَةً، وَأَيُّكُمْ يُطِيقُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُطِيقُ.

அல்கமா கூறினார்கள்: “நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வணக்கத்திற்காக) ஏதேனும் நாட்களைப் பிரத்யேகமாக்குவது வழக்கமாக இருந்ததா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அவர்களுடைய செயல் தொடர்ச்சியானதாக நிலையான மழை

போல) இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் செய்து வந்ததைச் செய்ய உங்களில் யாருக்குத்தான் சக்தி உண்டு?’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

310

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ غُرُوثَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ،
قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي امْرَأَةٌ، فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قُلْتُ: فُلَانَةُ
لَا تَنَامُ اللَّيْلَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: عَلَيْكُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ مَا تُطِيقُونَ، فَوَاللَّهِ
لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا، وَكَانَ أَحَبَّ ذَلِكَ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي يَدُومُ
عَلَيْهِ صَاحِبُهُ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தார்கள். அப்போது என்னுடன் ஒரு பெண் இருந்தார். அவர்கள், “யார் இவர்?” என்று கேட்டார்கள். நான், “இவர் இன்னார்; இவர் இரவில் தூங்குவதில்லை (அதாவது, இரவு முழுவதும் நின்று வணங்குவார்)” என்று கூறினேன். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், “உங்களால் இயன்ற செயல்களையே நீங்கள் மேற்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, நீங்கள் சோர்வடையும் வரை அல்லாஹ் சோர்வடைய மாட்டான் (அதாவது, நீங்கள் சோர்வடைந்து வணக்கத்தை நிறுத்தாத வரை அல்லாஹ் உங்களுக்கு கூலி வழங்குவதையும், உங்கள் மீது கருணை காட்டுவதையும் நிறுத்த மாட்டான்!” என்று கூறினார்கள். அதைச் செய்பவர் தொடர்ந்து செய்யும் செயலே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானதாக இருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

311

:

حَدَّثَنَا أَبُو هِشَامٍ مُحَمَّدُ بْنُ يَزِيدَ الرَّفَاعِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ فُضَيْلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَبِي
صَالِحٍ، قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ، وَأُمَّ سَلَمَةَ، أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ؟ قَالَتَا: مَا دِيمَ عَلَيْهِ، وَإِنْ قُلَّ.

அபு ஸாலிஹ் கூறினார்கள்: நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடமும், உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடமும் கேட்டேன்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமான செயல் எது?” அவர்கள் இருவரும்

கூறினார்கள்: “தொடர்ந்து செய்யப்படும் செயலே அதுவாகும், அதன் அளவு குறைவாக இருந்தாலும் சரியே.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

312

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ قَيْسٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَاصِمَ بْنَ حُمَيْدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ عَوْتَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَيْلَةً فَاسْتَاكَ، ثُمَّ تَوَضَّأَ، ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي، فَقُمْتُ مَعَهُ فَبَدَأَ فَاسْتَفْتَحَ الْبَقْرَةَ، فَلَا يَمُرُّ بِآيَةٍ رَحْمَةٍ، إِلَّا وَقَفَ فَسَأَلَ، وَلَا يَمُرُّ بِآيَةٍ عَذَابٍ، إِلَّا وَقَفَ فَتَعَوَّذَ، ثُمَّ رَكَعَ فَمَكَثَ رَاكِعًا بِقَدْرِ قِيَامِهِ، وَيَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ، ثُمَّ سَجَدَ بِقَدْرِ رُكُوعِهِ، وَيَقُولُ فِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ ثُمَّ قَرَأَ آلَ عِمْرَانَ ثُمَّ سُورَةً، يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ.

அவ்வஃப் பின் மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஓர் இரவு நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தபோது, அவர்கள் பல் துலக்கிவிட்டு, பிறகு உளு செய்து, தொழுகைக்காக நின்றார்கள். நான் அவர்களுடன் (தொழுகைக்காக) நின்றேன். அப்போது அவர்கள் ‘சூரத்துல் பகரா’வை ஓதத் தொடங்கினார்கள். கருணையைக் குறிப்பிடும் ஒரு வசனத்தை அவர்கள் கடந்து செல்லும்போதெல்லாம், அவர்கள் நிறுத்தி (அல்லாஹ்விடம் கருணையை) கேட்பார்கள்; மேலும் வேதனையைக் குறிப்பிடும் ஒரு வசனத்தை அவர்கள் கடந்து செல்லும்போதெல்லாம், அவர்கள் நிறுத்தி (அல்லாஹ்விடம் அதிலிருந்து) பாதுகாப்புக் கோருவார்கள்.

பிறகு அவர்கள் ருகூஃ செய்தார்கள்; அவர்கள் (நிலையில்) நின்றிருந்த நேரத்திற்கு சமமான அளவு ருகூஃவிலேயே இருந்தார்கள். அப்போது தமது ருகூஃவில்:

“சுப்ஹான தில் ஜபருதி, வல் மலகூதி, வல் கிப்ரியாயி, வல் அழமா”** என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் ருகூஃ செய்த நேரத்திற்கு சமமான அளவு ஸஜ்தா செய்தார்கள். அப்போது தமது ஸஜ்தாவில்:

“சுப்ஹான தில் ஜபருதி, வல் மலகூதி, வல் கிப்ரியாயி, வல் அழமா”** என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் ஆலு இம்ரான் அத்தியாயத்தை ஓதினார்கள், பின்னர் (அன்-நிஸா போன்ற மற்றொரு நீண்ட) அத்தியாயத்தை ஓதினார்கள். ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் இவ்வாறே (நீண்ட நேரம் நின்று, கருணை மற்றும் வேதனை வசனங்களில் நிறுத்தி) செய்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

44. باب ما جاء في قراءة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

44. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஓதல்

313

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلُكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ
أُمَّ سَلَمَةَ، عَنْ قِرَاءَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا هِيَ تَتَعَثَّرُ قِرَاءَةً مُفْسَّرَةً حَرْفًا
حَرْفًا.

யஃலா இப்னு மம்லக் அவர்கள், உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்களிடம்
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஓதுதல் பற்றிக் கேட்டார்கள்.
அப்போது அவர்கள், ஒவ்வொரு எழுத்தையும் தெளிவாகவும், பிரித்தும்
(உச்சரித்து) ஓதக்கூடிய ஓர் ஓதுதலாக அதை விவரித்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

314

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ جَرِيرٍ بْنُ حَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ،
قَالَ: قُلْتُ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَدًّا.

கத்தாதா கூறினார்கள்:

“நான் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்களிடம், 'அல்லாஹ்வின் தூதர்
(ஸல்) அவர்களின் குர்ஆன் ஓதுதல் எப்படி இருந்தது?' என்று கேட்டேன்.
அதற்கு அவர்கள், 'அவர்கள் (சில எழுத்துக்களையும், உயிர் ஒலிகளையும்)
நீட்டி ஓதுவார்கள்' என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

315

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأُمَوِيُّ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ ابْنِ أَبِي
مُلَيْكَةَ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقْطَعُ قِرَاءَتَهُ، يَقُولُ: الْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ثُمَّ يَقِفُ، ثُمَّ يَقُولُ: الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ثُمَّ يَقِفُ، وَكَانَ يَقْرَأُ مَلِكٌ يَوْمَ
الَّذِينَ.

உம்மு ஸலமா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் தங்களின்
ஓதுதலை (ஒவ்வொரு வசனத்தின் இறுதியிலும்) நிறுத்தி நிறுத்தி ஓதுவார்கள்.
அவர்கள், 'அல்ஹம்து வில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன்' (எல்லாப் புகழும்
அகிலங்களின் இறைவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது) என்பார்கள், பிறகு
நிறுத்துவார்கள். பிறகு, 'அர்ரஹ்மானிர் ரஹீம்' (அளவற்ற அருளாளன்,
நிகரற்ற அன்புடையோன்) என்பார்கள், பிறகு நிறுத்திவிட்டு, 'மாலிகி
யவ்மித்தீன்' (தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி) என்று ஓதுவார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் எய்யீஃப் வல்-ஹதீஸ் ஹஸன் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

316

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ صَالِحٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ، قَالَ:
سَأَلْتُ عَائِشَةَ، عَنْ قِرَاءَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَانَ يُسْرُّ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ قَالَتْ:
كُلُّ ذَلِكَ قَدْ كَانَ يُفْعَلُ قَدْ كَانَ مُرَبِّمَا أَسْرًا وَمُرَبِّمَا جَهْرًا فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، الَّذِي جَعَلَ فِي الْأُمْرِ
سَعَةً.

அப்துல்லாஹ் இப்னு அபீ கைஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் நபி (ஸல்) அவர்களின் குர்ஆன்
ஓதுதல் பற்றி, "அவர்கள் குர்ஆனை மெதுவாக ஓதுவார்களா அல்லது
சப்தமாக ஓதுவார்களா?" என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவர்கள் இரண்டு விதமாகவும் செய்வார்கள். சில சமயங்களில்
மெதுவாகவும், சில சமயங்களில் சப்தமாகவும் ஓதுவார்கள்." அதனால் நான்,
"இந்த விஷயத்தில் (நமக்கு) இலகுத்தன்மையை வழங்கிய அல்லாஹ்வுக்கே
எல்லாப் புகழும்!" என்று கூறினேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

317

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ، عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ الْعَبْدِيِّ، عَنْ يَحْيَى بْنِ جَعْدَةَ، عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ، قَالَتْ: كُنْتُ أَسْمَعُ قِرَاءَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِاللَّيْلِ وَأَنَا عَلَى عَرِيضِي.

உம்மு ஹானி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் எனது மேற்கூரை கொண்ட படுக்கையில் (அல்லது மேடை போன்ற தங்குமிடத்தில்) இருந்தபடியே, இரவில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குர்ஆன் ஓதுவதை கேட்பேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

318

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مُعْقَلٍ، يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَلَى نَاقَتِهِ يَوْمَ الْفَتْحِ، وَهُوَ يَقْرَأُ: إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: فَقَرَأَ وَرَجَعَ، قَالَ: وَقَالَ مُعَاوِيَةُ بْنُ قُرَّةَ: لَوْلَا أَنْ يَجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَيَّ لَأَخَذْتُ لَكُمْ فِي ذَلِكَ الصَّوْتِ أَوْ قَالَ: اللَّحْنِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு முகஃப்பல் (ரழி) கூறினார்கள்:

“வெற்றி நாளில் (மக்கா வெற்றியின் போது) நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது பெண் ஓட்டகத்தின் மீது அமர்ந்து, ‘இன்னா ஃபதஹ்னா ல-க ஃபத்ஹன் முபீனா. லி-யஃக்ஃபிர ல-க ல்லாஹு மா தகத்தம மின் தன்பி-க வ மா தஅஃக்கஹ’ என்று ஓதிக்கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன். (இதன் பொருள்: “நிச்சயமாக நாம் உமக்கு ஒரு தெளிவான வெற்றியை வழங்கியுள்ளோம். அல்லாஹ் உங்களுடைய முந்தைய மற்றும் பிந்தைய பாவங்களை மன்னிப்பதற்காக...”)) அவர்கள் (அதை) ஓதும்போது தழுதழுத்த குரலில் (குரலை அசைத்து ராகமாக) ஓதினார்கள்.”

முஆவியா இப்னு குர்ரா (ரஹ்) கூறினார்கள்: “மக்கள் என்மீது ஒன்று கூடிவிடுவார்கள் (என்ற அச்சம்) இல்லாவிட்டால், அந்தத் தொனியில் - அல்லது அந்த ராகத்தில் - நான் உங்களுக்கு ஓதிக் காட்டியிருப்பேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

319

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا نُوْحُ بْنُ قَيْسٍ الْحُدَّانِيُّ، عَنْ حُسَّامِ بْنِ مِصْلَبٍ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا حَسَنَ الْوَجْهِ، حَسَنَ الصَّوْتِ، وَكَانَ نَبِيُّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَسَنَ الْوَجْهِ، حَسَنَ الصَّوْتِ، وَكَانَ لَا يُرْجَعُ.

கதாதா கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ், அழகான முகமும் அழகான குரலும் உடையவராகவே அன்றி எந்த நபியையும் அனுப்பியதில்லை; உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் அழகான முகமும் அழகான குரலும் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். மேலும், அவர்கள் (குர்ஆனை ஓதும்போது) குரலை அசைத்து (இசைப்பாடல் போல) ஓதமாட்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

320

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ حَسَّانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي الزِّنَادِ، عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رُبَّمَا يَسْمَعُهَا مَنْ فِي الْحُجْرَةِ وَهُوَ فِي الْبَيْتِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் (தமது) வீட்டில் இருக்கும்போது, அவர்களின் (குர்ஆன்) ஓதுதல் சில சமயங்களில் (அருகிலுள்ள) அறையில் உள்ளவர்களுக்குக் கேட்கும்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

45. باب ما جاء في بكاء رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

45. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அழுகை

321

:

حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ نَصْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ مُطَرِّفٍ وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي، وَلَجَوْفُهُ أَزِيزٌ كَأَزِيْرِ الْمَرْجَلِ مِنَ الْبُكَاءِ.

நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தபோது அவர்களிடம் வந்தேன். அவர்கள் அழுததன் காரணமாக, அவர்களுடைய உள்ளிருந்து (நெஞ்சிலிருந்து) கொதிக்கும் பானையின் சத்தத்தைப் போன்ற ஒரு சத்தம் வந்து கொண்டிருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

322

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عُبَيْدَةَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْرَأْ عَلَيَّ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأُ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزِلَ، قَالَ: إِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ، حَتَّى بَلَغْتُ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَوْلٍ شَهِيدًا، قَالَ: فَرَأَيْتَ عَيْنِي رَسُولَ اللَّهِ تَهْمِلَانِ.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம், ‘எனக்கு (குர்ஆனை) ஒதிக்காட்டுவீராக’ என்று கூறினார்கள். அதற்கு நான், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! தங்களுக்குத்தானே அது அருளப்பட்டது; நான் தங்களுக்கு ஒதிக்காட்டுவதா?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘நான் அதை

மற்றவரிடமிருந்து கேட்பதை விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார்கள். எனவே நான் 'சூரத்துந் நிஸா'வை ஒதினேன். 'வ ஜிஃனா பிக அலா ஹாஉலாயி ஷஹீதா' (இவர்களுக்கு எதிராக உம்மைச் சாட்சியாக நாம் கொண்டுവரும்போது...) என்ற வசனத்தை நான் அடைந்தபோது, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் இரு கண்களும் கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

323

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: انْكَسَفَتِ الشَّمْسُ يَوْمًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي، حَتَّى لَمْ يَكْدِرْ كَعِ ثُمَّ رَكَعَ، فَلَمْ يَكْدِرْ رَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَلَمْ يَكْدِرْ أَنْ يَسْجُدَ، ثُمَّ سَجَدَ فَلَمْ يَكْدِرْ أَنْ يَرَفَعَ رَأْسَهُ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ، فَلَمْ يَكْدِرْ أَنْ يَسْجُدَ، ثُمَّ سَجَدَ فَلَمْ يَكْدِرْ أَنْ يَرَفَعَ رَأْسَهُ، فَجَعَلَ يَنْفُخُ وَيَبْكِي، وَيَقُولُ: رَبِّ أَلَمْ تَعِدْنِي أَنْ لَا تُعَذِّبَهُمْ وَأَنَا فِيهِمْ؟ رَبِّ أَلَمْ تَعِدْنِي أَنْ لَا تُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ؟ وَنَحْنُ نَسْتَغْفِرُكَ فَلَمَّا صَلَّى رَكَعَتَيْنِ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ فَحَمِدَ اللَّهَ تَعَالَى، وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا انْكَسَفَا، فَافْزَعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى.

அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ஒரு நாள் சூரிய கிரகணம் ஏற்பட்டது. அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தொழுவதற்காக) நின்று, ருகூஃ செய்ய மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம்) நின்றார்கள்; பின்னர் ருகூஃ செய்தார்கள். அதிலிருந்து தலையை உயர்த்த மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம் ருகூஃவில்) இருந்தார்கள்; பின்னர் தலையை உயர்த்தினார்கள். பிறகு ஸஜ்தா செய்ய மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம் நிமிர்ந்து) நின்றார்கள்; பின்னர் ஸஜ்தா செய்தார்கள். அதிலிருந்து தலையை உயர்த்த மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம் ஸஜ்தாவில்) இருந்தார்கள்; பின்னர் தலையை உயர்த்தினார்கள். மீண்டும் ஸஜ்தா செய்ய மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம் அமர்வில்) இருந்தார்கள்; பின்னர் ஸஜ்தா செய்தார்கள். அதிலிருந்து தலையை உயர்த்த மாட்டார்களோ என்று எண்ணுமளவுக்கு (அவ்வளவு நீண்ட நேரம் ஸஜ்தாவில்) இருந்தார்கள்.

பிறகு அவர்கள் (துயரத்தால்) பெருமூச்சு விடவும் அழவும் ஆரம்பித்தார்கள். மேலும்:

ரப்பி! அலம் தஇத்னீ அன் லா துஅத்திபஹும் வஅன ஃபீஹிம்? ரப்பி! அலம் தஇத்னீ அன் லா துஅத்திபஹும் வஹும் யஸ்தக்ஃபிருன்? வ நஹ்னு நஸ்தக்ஃபிருக

(பொருள்: 'என் இறைவா, நான் அவர்களிடையே இருக்கும்போது அவர்களை நீ வேதனை செய்ய மாட்டாய் என்று எனக்கு வாக்களிக்கவில்லையா? என் இறைவா, அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோரும்போது அவர்களை நீ வேதனை செய்ய மாட்டாய் என்று எனக்கு வாக்களிக்கவில்லையா? நாங்களும் உன்னிடம் பாவமன்னிப்புக் கோருகிறோம்') என்று கூறினார்கள்.

பின்னர், அவர்கள் இரண்டு ரக்அத்கள் தொழுது முடித்ததும், சூரியன் பிரகாசமானது (கிரகணம் விலகியது). அப்போது அவர்கள் எழுந்து நின்று, அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, அவனைப் பெருமைப்படுத்தினார்கள். பின்னர் கூறினார்கள்: 'நிச்சயமாக சூரியனும் சந்திரனும் அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும். அவை எவருடைய மரணத்திற்காகவோ அல்லது வாழ்விற்காகவோ கிரகணமாவதில்லை. எனவே, அவை கிரகணமாவதை நீங்கள் கண்டால், அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில் விரைந்து செல்லுங்கள்!'"

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

324

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ابْنَةً لَهُ تَقْضِي فَاحْتَضَنَهَا فَوَضَعَهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَمَاتَتْ وَهِيَ بَيْنَ يَدَيْهِ وَصَاحَتْ أُمُّ أَيْمَنَ، فَقَالَ يَغْنِي صَلي الله عليه وسلم: أَتَبْكِينَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ؟ فَقَالَتْ: أَلَسْتُ أَرَاكَ تَبْكِي؟ قَالَ: إِنِّي لَسْتُ أَبْكِي، إِنَّمَا هِيَ رَحْمَةٌ، إِنَّ الْمُؤْمِنَ بِكُلِّ خَيْرٍ عَلَى كُلِّ حَالٍ، إِنَّ نَفْسَهُ تُنَزَّعُ مِنْ بَيْنِ جَنْبَيْهِ، وَهُوَ يَحْمَدُ اللَّهَ تَعَالَى.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மரணத்தருவாயில் இருந்த தங்களின் மகளார் ஒருவரை எடுத்து, அவரைத் தழுவித் தம் முன்னிலையில் கிடத்தினார்கள். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையிலேயே மரணமடைந்தார். (அப்போது) உம்மு அய்மன் (ரழி) சப்தமிட்டு அழுதார்கள். எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதரின் முன்னிலையிலா (இவ்வாறு சப்தமிட்டு) அழுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'தாங்கள் அழுவதை நான் பார்க்கவில்லையா?' என்று

பதிலளித்தார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'நான் (உம்மைப் போன்று சப்தமிட்டு) அழவில்லை. இது உண்மையில் (என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட) ஒரு கருணையாகும். ஒரு முஃமின் (விசுவாசி) ஒவ்வொரு நிலையிலும் நன்மையிலேயே இருப்பான். (ஏனெனில்) அவனது உயிர் அவனது விலா எலும்புகளுக்கு இடையிலிருந்து (உடலிலிருந்து) பிரிக்கப்படும்போது, அவன் அல்லாஹ்வை (சர்வ வல்லமையும் மாண்பும் மிக்கவன்) புகழ்ந்து கொண்டிருப்பான்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

325

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَبَّلَ عُثْمَانَ بْنَ مَطْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ وَهُوَ يَبْكِي أَوْ قَالَ: عَيْنَاهُ تَهْرَاقَانِ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், உஸ்மான் இப்னு மத்ஹன் (ரழி) அவர்கள் இறந்த நிலையில் இருந்தபோது அவரை முத்தமிட்டார்கள். அப்போது அவர்கள் அழுது கொண்டிருந்தார்கள் (அல்லது அறிவிப்பாளர் கூறினார்: 'அவர்களுடைய கண்கள் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தன').

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

326

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو عَامِرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُلَيْحٌ وَهُوَ ابْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ هِلَالِ بْنِ عَلِيٍّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: شَهِدْنَا ابْنَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَسُولُ اللَّهِ جَالِسٌ عَلَى الْقَبْرِ، فَرَأَيْتُ عَيْنَيْهِ تَدْمَعَانِ، فَقَالَ: أَفِيكُمْ رَجُلٌ لَمْ يُقَارِبِ اللَّيْلَةَ؟ قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: أَنَا، قَالَ: انْزِلْ فَنَزَلَ فِي قَبْرِهَا.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) கூறினார்கள்: "நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் புதல்வியரில் ஒருவரின் (இறுதிச் சடங்கில்) கலந்து கொண்டோம். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவரது) அடக்கத்தலத்தின் அருகே அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்களின் கண்கள் கண்ணீர் வடிப்பதை நான் கண்டேன். பின்னர் அவர்கள், 'இன்று இரவு (தன் மனைவியுடன்) தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாதவர் உங்களில் எவரேனும் உண்டா?' என்று கேட்டார்கள். அபு

தல்ஹா (ரழி), 'நான் (உள்ளேன்)' என்று கூறினார்கள். அவர்கள், 'அடக்கத்தலத்திற்குள்' இறங்குங்கள்' என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் அவருடைய அடக்கத்தலத்திற்குள் இறங்கினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

❗ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

46. باب ما جاء في فراش رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

46. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் படுக்கை பற்றிய அறிவிப்புகள்

327

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَ: إِنَّمَا كَانَ فِرَاشُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، الَّذِي يَنَامُ عَلَيْهِ مِنْ أَدَمٍ، حَشْوُهُ لَيْفٌ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உறங்கும் படுக்கை, ஈச்ச நார்களால் நிரப்பப்பட்ட பதனிடப்பட்ட தோல் விரிப்பாகவே இருந்தது.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

328

:

حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زِيَادُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَيْمُونٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سُئِلَتْ عَائِشَةُ: - .
وَسُئِلَتْ حَفْصَةُ، مَا كَانَ فِرَاشُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِكَ؟ قَالَتْ: مِسْكًا نَثْنِيهِ نَيْتَيْنِ فَيَنَامُ عَلَيْهِ، فَلَمَّا كَانَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، قُلْتُ: لَوْ تَنَيْتُهُ أَرْبَعَ نَيَّاتٍ، لَكَانَ أَوْطَأَ لَهُ، فَتَنَيْتَاهُ لِهَ بَارِعَ نَيَّاتٍ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، قَالَ: مَا فَرَشْتُمْ لِي اللَّيْلَةَ قَالَتْ: قُلْنَا: هُوَ فِرَاشُكَ، إِلَّا أَنَّا تَنَيْتَاهُ بَارِعَ نَيَّاتٍ، قُلْنَا: هُوَ أَوْطَأُ لَكَ، قَالَ: رُدُّوهُ لِحَالَتِهِ الْأُولَى، فَإِنَّهُ مَنَعَنِي وَطَأَهُ صَلَاتِي اللَّيْلَةَ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது. மேலும் ஹஃப்ஸா (ரழி) அவர்களிடம், "உங்களுடைய வீட்டில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுடைய படுக்கை விரிப்பு எதாக இருந்தது?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள், "அது ஒரு முரட்டுத் துணியாகும். நாங்கள் அதனை இரண்டு மடிப்புகளாக மடித்து வைப்போம்; அதன் மீது அவர்கள் உறங்குவார்கள். ஒரு நாள் இரவு நான், 'இதை நான்கு மடிப்புகளாக

மடித்தால், அது அவர்களுக்கு (இன்னும்) மென்மையாக இருக்குமே!" என்று கூறினேன். அவ்வாறே நாங்கள் அதை அவர்களுக்காக நான்கு மடிப்புகளாக மடித்தோம். காலை விடிந்ததும் அவர்கள், 'இன்றிரவு எனக்காக எதை விரித்தீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். நாங்கள், 'இது உங்களுடைய விரிப்புதான்; எனினும் நாங்கள் அதனை நான்கு மடிப்புகளாக மடித்தோம். அது உங்களுக்கு மென்மையாக இருக்கும் (என்று கூறினோம்)' என்றோம். அதற்கு அவர்கள், 'இதை அதன் பழைய நிலைக்கே திருப்பிவிடுங்கள். ஏனெனில், இதன் மென்மை இன்றிரவு என்னைத் தொழுகையிலிருந்து தடுத்துவிட்டது!' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

47. باب ما جاء في تواضع رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

47. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் பணிவு

329

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيُّ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘கிறிஸ்தவர்கள் மர்யமின் மகனை வரம்பு மீறிப் புகழ்ந்ததைப் போல், நீங்கள் என்னை வரம்பு மீறிப் புகழாதீர்கள். நான் ஓர் அடியான் மட்டுமே. எனவே, ‘அல்லாஹ்வின் அடியார் என்றும் அவனது தூதர் என்றும்’ கூறுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

330

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُؤْدَةُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ، عَنْ حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ أَمْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً، فَقَالَ: اجْلِسِي فِي أَبِي طَرِيقِ الْمَدِينَةِ شَتًّا، أَجْلِسِي إِلَيْكَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஒரு பெண் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, 'எனக்குத் தங்களிடம் ஒரு தேவை இருக்கிறது' என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'மதீனாவின் பாதைகளில் நீ விரும்பும் எதில் வேண்டுமானாலும் அமர்ந்துகொள்; நான் உன்னுடன் (உனது தேவையைச் செவியேற்கவும்,

உனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கவனம் செலுத்தவும்) அமர்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

331

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ مُسْهِرٍ، عَنْ مُسْلِمٍ الْأَعْوَرِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْمَرِيضَ، وَيَشْهَدُ الْجَنَائِزَ، وَيُرْكَبُ الْحِمَارَ، وَيُجِيبُ دَعْوَةَ الْعَبْدِ، وَكَانَ يَوْمَ يَبْنِي قُرَيْظَةَ عَلَى حِمَارٍ مَخْطُومٍ بِحَبْلٍ مِنْ لَيْفٍ، وَعَلَيْهِ إِكَافٌ مِنْ لَيْفٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நோயாளிகளை நலம் விசாரிப்பார்கள், ஜனாஸாக்களில் கலந்துகொள்வார்கள், கழுதையின் மீது சவாரி செய்வார்கள் (எளிமையின் அடையாளமாக), அடிமைகளின் அழைப்புகளையும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் (எந்த பாகுபாடும் இல்லாமல்). பனூ குரைளா நாளன்று, அவர்கள் பேரிச்ச மர நாரினால் கடிவாளமிடப்பட்ட, பேரிச்ச மர நாரினால் சேணமிடப்பட்ட ஒரு கழுதையின் மீது ஏறியிருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

332

:

حَدَّثَنَا وَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ فُضَيْلٍ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُدْعَى إِلَى خُبْزِ الشَّعِيرِ، وَالْإِهَالَةِ السَّيْخَةِ، فَيَجِيبُ وَلَقَدْ كَانَ لَهُ دِرْعٌ عِنْدَ يَهُودِيٍّ، فَمَا وَجَدَ مَا يُفْكُهَا حَتَّى مَاتَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் பார்லி ரொட்டிக்கும், மணம் மாறிய உருக்கிய கொழுப்பிற்கும் அழைக்கப்படுவார்கள்; அதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அவர்களிடம் ஒரு கவசம் இருந்தது; அதனை ஒரு யூதரிடம் (அடகு) வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் மரணிக்கும் வரை அதனை மீட்பதற்கான எதனையும் (வசதியை) அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الْحَفَرِيُّ، عَنْ سُفْيَانَ، عَنْ الرَّبِيعِ بْنِ صَبِيحٍ، عَنْ
يَزِيدَ بْنِ أَبَانَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَلَى رَحْلِ
رَثٍّ، وَعَلَيْهِ قَطِيفَةٌ، لَأُتْسَاوِي أَرْبَعَةَ دَرَاهِمَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَبًّا، لَا رِيَاءَ فِيهِ، وَلَا سُمْعَةً.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தேய்ந்துபோன ஒரு சேணத்தின்
மீதும், நான்கு திர்ஹம்களுக்கும் குறைவான மதிப்புள்ள ஒரு கம்பளி
ஆடையுடனும் ஹஜ் செய்தார்கள். அப்போது அவர்கள்:
'அல்லாஹும்மஜ்அல்ஹு ஹஜ்ஜன், லா ரியாஅ ஃபீஹி வலா சுமஅஃ'
(யா அல்லாஹ்! இதை முகஸ்துதியோ, (மக்களின்) புகழும் நோக்கமோ
இல்லாத ஹஜ்ஜாக ஆக்கியருள்வாயாக!) என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَقَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ
حُمَيْدٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، قَالَ: وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا، لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهَتِهِ لِدَلِكِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அவர்களுக்கு (நபித்தோழர்களுக்கு) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை
விடப் பிரியமான நபர் வேறு யாரும் இருந்ததில்லை. (இருப்பினும்) அவர்கள்
நபி (ஸல்) அவர்களைக் காணும்போது எழுந்து நிற்கமாட்டார்கள். ஏனெனில்,
அவ்வாறு செய்வதை நபி (ஸல்) அவர்கள் வெறுப்பார்கள் என்பதை அவர்கள்
அறிந்திருந்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جُمَيْعُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعُجْلِيُّ، قَالَ: أَنَبَأْنَا
رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ وَلَدِ أَبِي هَالَةَ زَوْجِ حَدِيجَةَ، يُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي هَالَةَ، عَنْ
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: سَأَلْتُ خَالِي هُنْدَ بْنَ أَبِي هَالَةَ، وَكَانَ وَصَافًا عَنْ حَلِيقَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

الله عليه وسلم، وَأَنَا أَشْتَهِي أَنْ يَصِفَ لِي مِنْهَا شَيْئًا، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، :- .

قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنْ مَخْرَجِهِ كَيْفَ يَصْنَعُ فِيهِ؟ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرِجُ لِسَانَهُ إِلَّا فِيمَا يَغْنِيهِ، وَيُؤَلِّفُهُمْ وَلَا يُنْقِرُهُمْ، وَيُكْرِمُ كَرِيمَ كُلِّ قَوْمٍ وَيُؤَلِّيهِ عَلَيْهِمْ، وَيُحَدِّثُ النَّاسَ وَيَخْتَرِسُ مِنْهُمْ مَنْ غَيْرِ أَنْ يَطْوِيَ عَنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ بِشْرَهُ وَخُلُقَهُ، وَيَتَفَقَّدُ أَصْحَابَهُ، وَيَسْأَلُ النَّاسَ عَمَّا فِي النَّاسِ، وَيُحَسِّنُ الْحَسَنَ وَيُقْوِيهِ، وَيُقَبِّحُ الْقَبِيحَ وَيُؤْهِيه، مُعْتَدِلُ الْأَمْرِ غَيْرُ مُخْتَلِفٍ، لَا يَغْفُلُ مَخَافَةَ أَنْ يَغْفُلُوا أَوْ يَمِيلُوا، لِكُلِّ حَالٍ عِنْدَهُ عِتَادٌ، لَا يُقْصِرُ عَنِ الْحَقِّ وَلَا يُجَاوِزُهُ الَّذِينَ يَلُونَهُ مِنَ النَّاسِ خِيَارُهُمْ، أَفْضَلُهُمْ عِنْدَهُ أَعْمَهُمْ نَصِيحَةً، وَأَعْظَمُهُمْ عِنْدَهُ مَنْزِلَةً أَحْسَنُهُمْ مُوَاسَاةً وَمُوَازَرَةً قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنْ مَجْلِسِهِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَقُومُ وَلَا يَجْلِسُ، إِلَّا عَلَى ذِكْرٍ، وَإِذَا انْتَهَى إِلَى قَوْمٍ، جَلَسَ حَيْثُ يَنْتَهِي بِهِ الْمَجْلِسُ، وَيَأْمُرُ بِذَلِكَ، يُعْطِي كُلَّ جُلَسَائِهِ بِنَصِيبِهِ، لَا يَحْسَبُ جَلِيسُهُ أَنْ أَحَدًا أَكْرَمُ عَلَيْهِ مِنْهُ، مَنْ جَالَسَهُ أَوْ فَاوَضَهُ فِي حَاجَةٍ، صَابَرَهُ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُنْصَرِفُ عَنْهُ، وَمَنْ سَأَلَهُ حَاجَةً لَمْ يَزِدْهُ إِلَّا بِهَا، أَوْ بِمَيُّسُورٍ مِنَ الْقَوْلِ، قَدْ وَسَّعَ النَّاسَ بَسْطُهُ وَخُلُقُهُ، فَصَارَ لَهُمْ أَبَا وَصَارُوا عِنْدَهُ فِي الْحَقِّ سَوَاءً، مَجْلِسُهُ مَجْلِسُ عِلْمٍ وَحِلْمٍ وَحَيَاءٍ وَأَمَانَةٍ وَصَبْرٍ، لَا تُرْفَعُ فِيهِ الْأَصْوَاتُ، وَلَا تُؤَبَّنُ فِيهِ الْحُرْمُ، وَلَا تُنْتَنَى فَلَئِنَّهُ، مُتَعَادِلِينَ، بَلْ كَانُوا يَتَفَاضِلُونَ فِيهِ بِالتَّقْوَى، مُتَوَاضِعِينَ يُوقِّرُونَ فِيهِ الْكَبِيرَ، وَيَرْحَمُونَ فِيهِ الصَّغِيرَ، وَيُؤَثِّرُونَ ذَا الْحَاجَةِ، وَيَحْفَظُونَ الْغَرِيبَ.

அல்-ஹஸன் இப்னு அலீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்களை வர்ணிப்பதில் வல்லவரான என் தாய்மாமன் ஹிந்த் இப்னு அபீ ஹாலா (ரழி) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அழகியத் தோற்றம் பற்றிக் கேட்டேன். அவர்கள் அதிலிருந்து எனக்கு ஏதேனும் ஒன்றை விவரிப்பதை நான் ஆவலுடன் விரும்பினேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள்...’” (இங்கு அரபு வாசகம் முடிகிறது).

(தொடர்ந்து) அவர் கூறினார்: “பிறகு நான் அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்களின் வெளியேறுதல் (வெளிப்புற நடவடிக்கைகள்) பற்றிக் கேட்டேன்; அதில் அவர்கள் எவ்வாறு செயல்படுவார்கள்?”

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களுக்குத் தொடர்பில்லாத விஷயங்களில் தங்கள் நாவைத் தடுத்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் மக்களை ஒன்றிணைப்பார்கள்; அவர்களைப் பிரிக்க மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு சமூகத்தின் கண்ணியமானவரை அவர்கள் கண்ணியப்படுத்தி, அவரையே அச்சமூகத்திற்குப் பொறுப்பாளராகவும் ஆக்குவார்கள். அவர்கள் மக்களை எச்சரிப்பார்கள்; அதே சமயம் தமது இன்முகத்தையோ நற்பண்பையோ எவரிடமிருந்தும் மறைக்காமல் மக்களிடமிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். அவர்கள் தங்கள் தோழர்களை நலம் விசாரிப்பார்கள் (அவர்களின் நிலைமைகளை அறிந்து கொள்வார்கள்). மக்களிடம், மக்களிடையே நடப்பவற்றைப் பற்றிக் கேட்பார்கள்.

அவர்கள் நல்லதை அழகாக்கிக் காட்டுவார்கள்; அதை வலுப்படுத்துவார்கள். கெட்டதை அசிங்கமாக்கிக் காட்டுவார்கள்; அதை பலவீனப்படுத்துவார்கள். அவர்கள் மிதமான போக்குடையவர்; முன்னுக்குப் பின் முரணாக நடக்க மாட்டார்கள். மக்கள் கவனிக்கத் தவறிவிடுவார்களோ அல்லது தடம் மாறிவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினால் அவர்கள் (கவனிக்கத்) தவறுவதில்லை. எல்லா சூழ்நிலைக்கும் அவர்களிடம் முன்னேற்பாடு இருக்கும். அவர்கள் சத்தியத்திலிருந்து (உண்மையிலிருந்து) குறையவும் மாட்டார்கள்; அதை மீறவும் மாட்டார்கள். அவர்களைச் சார்ந்திருப்பவர்கள் மக்களில் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் யார் அதிகமாக நல் உபதேசம் செய்கிறாரோ அவரே நபி (ஸல்) அவர்களிடம் சிறந்தவர். யார் அதிகமாக (சக தோழர்களுக்கு) ஆறுதலும் உதவியும் செய்கிறாரோ அவரே நபி (ஸல்) அவர்களிடம் மகத்தான அந்தஸ்தைப் பெற்றவர்.”

அவர் கூறினார்: “பிறகு நான் அவரிடம் நபி (ஸல்) அவர்களின் சபையைப் பற்றிக் கேட்டேன்.”

அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறைவனை நினைவு கூராமல் (திக்கு செய்யாமல்) எழுவோ அல்லது உட்காரவோ மாட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு சமூகத்தாரிடம் சென்றால், சபையில் எங்கு இடம் முடிகிறதோ அங்கு அமர்வார்கள்; மற்றவர்களுக்கும் அவ்வாறே செய்யும்படி ஏவுவார்கள். அவர்கள் தங்களோடு அமர்ந்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய பங்கை (கவனத்தையும் மரியாதையையும்) வழங்குவார்கள். அவர்களுடன் அமர்ந்திருப்பவர், தம்மை விட வேறு யாரையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கண்ணியப்படுத்துவதில்லை என்று எண்ணும் அளவுக்கு நடப்பார்கள்.

யாரேனும் ஒரு தேவைக்காக அவர்களுடன் அமர்ந்தாலோ அல்லது பேசினாலோ, வந்தவரே செல்லும் வரை அவருக்காகப் பொறுமை காப்பார்கள். யாராவது ஒரு தேவையை முன்வைத்துக் கேட்டால், அதை நிறைவேற்றாமல் அவரை அனுப்ப மாட்டார்கள்; அல்லது (இயலாவிட்டால்) கனிவான சொற்களைக் கூறியாவது அனுப்புவார்கள். அவர்களது இன்முகமும் நற்பண்பும் மக்கள் அனைவரையும் அரவணைக்கும் அளவுக்கு விரிந்திருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்களுக்கு ஒரு தந்தையாகத் திகழ்ந்தார்கள். உரிமைகள் விஷயத்தில் மக்கள் அனைவரும் அவர்களிடம்

சமமாக இருந்தனர்.

அவர்களது சபை அறிவு, சகிப்புத்தன்மை, நாணம், நம்பிக்கை மற்றும் பொறுமை நிறைந்த சபையாக இருந்தது. அங்கே குரல்கள் உயர்த்தப்படுவதில்லை; (யாரது) கண்ணியமும் களங்கப்படுத்தப்படுவதில்லை; (சபையில் ஏற்படும்) தவறுகள் மீண்டும் மீண்டும் பேசப்படுவதில்லை; அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சமமானவர்கள்; இறையச்சத்தினால் மட்டுமே ஒருவரை ஒருவர் மிகைப்பார்கள். அவர்கள் பணிவானவர்கள்; பெரியவர்களுக்குக் கண்ணியம் அளிப்பார்கள்; சிறியவர்களிடம் கருணை காட்டுவார்கள்; தேவையுடையவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பார்கள்; அறிமுகமில்லாத வழிப்போக்கரைப் பாதுகாப்பார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

336

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَزِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَهْدِيَ إِلَيَّ كُرَاعٌ لَقَبِلْتُ، وَلَوْ دُعِيتُ عَلَيْهِ لَأَجَبْتُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'ஓர் ஆட்டுக்கால் (சாதாரணமான அல்லது மதிப்பு குறைந்த கால் பகுதி) எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டாலும், நான் அதை ஏற்றுக்கொள்வேன்; அதன் பொருட்டு (அதாவது, அதை உண்பதற்காக) நான் அழைக்கப்பட்டாலும், அந்த அழைப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

337

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: جَاءَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ بَرَأ كِبٍ بَغْلٍ وَلَا بَرْدُونٍ.

ஜாபிர் (ரழி) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், கோவேறு கழுதையின் மீதோ அல்லது மட்டக்குதிரையின் மீதோ சவாரி செய்பவராக இல்லாமல் (அதாவது, பெரும்பாலும் நடந்து) என்னிடம் வந்தார்கள்.”

338

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ، قَالَ: أَنَّ أَبَا يَحْيَى بْنُ أَبِي الْهَيْثَمِ
الْعَطَّاءِ، قَالَ: سَمِعْتُ يُوسُفَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: سَمَّانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يُوسُفَ، وَأَقْعَدَنِي فِي حِجْرِهِ، وَمَسَحَ عَلَى رَأْسِي.

யூசுஃப் இப்னு அப்தில்லாஹ் இப்னு ஸலாம் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எனக்கு யூசுஃப் என்று
பெயரிட்டார்கள், மேலும் அவர்கள் என்னை தங்களின் மடியில் அமர்த்தி
என் தலையைத் தடவிக்கொடுத்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

339

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَكْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ الطَّيَالِسِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الرَّبِيعُ وَهُوَ ابْنُ صَبِيحٍ،
قَالَ: حَدَّثَنَا يَزِيدُ الرَّقَاشِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَجَّ عَلَى
رَحْلِ رَثٍّ وَقَطِيفَةٍ، كُنَّا نَرَى ثَمَنَهَا أَرْبَعَةَ دَرَاهِمَ، فَلَمَّا اسْتَوَتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ، قَالَ: لَبَيْكَ بِحَجَّةٍ
لَا سُمْعَةَ فِيهَا وَلَا رِيَاءَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர்
(ஸல்) அவர்கள் ஒரு பழைய சேணத்தின் மீதும், (அதன் மீது விரிக்கப்பட்ட)
நான்கு திர்ஹம்கள் விலைபெறும் என்று நாங்கள் கருதிய ஒரு கம்பளிப்
போர்வையின் மீதும் அமர்ந்து ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினார்கள். அவர்களின்
சவாரி ஓட்டகம் அவர்களுடன் நிமிர்ந்து நின்றபோது, அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘லப்பைக், பிஹஜ்ஜதின் லா ஸும்அத்த ஃபீஹா வலா ரியாஅ’

(பொருள்: ‘புகழ் தேடுதலோ, முகஸ்துதியோ இல்லாத ஒரு ஹஜ்ஜுக்காக,
இதோ உன் திருமுன் ஆஜராகிவிட்டேன்!’)”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

340

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ أَبِي جَعْفَرٍ، وَعَاصِمِ الْخَوْلِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا خِيَا طَاغَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَرَّبَ مِنْهُ ثَرِيدًا عَلَيْهِ دُبَّاءٌ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَأْخُذُ الدُّبَّاءَ، وَكَانَ يُحِبُّ الدُّبَّاءَ، قَالَ ثَابِتٌ: فَسَمِعْتُ أَنَسًا، يَقُولُ: فَمَا صَنَعَ لِي طَعَامٌ، أَقْدَرُ عَلَى أَنْ يُصْنَعَ فِيهِ دُبَّاءٌ، إِلَّا صَنَعَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“ஒரு தையல்காரர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை (உணவருந்த) அழைத்தார். அவர் (நபியவர்களுக்கு) சுரைக்காய் (துண்டுகள்) இடப்பட்ட ‘தரீத்’ (ரொட்டி மற்றும் இறைச்சி குழம்பு கலந்த) உணவை முன்வைத்தார். அப்போது அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (அவ்வுணவிலிருந்து) சுரைக்காய் (துண்டுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து) எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் சுரைக்காயை விரும்புவவர்களாக இருந்தார்கள்.”

ஸாபித் (ரஹ்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அனஸ் (ரழி) அவர்கள், ‘எனக்காகச் சமைக்கப்படும் உணவில் சுரைக்காயைச் சேர்க்க முடியுமானால், அதில் சுரைக்காய் சேர்க்கப்படாமல் இருந்ததில்லை’ என்று கூறுவதை நான் கேட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

341

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَاوِيَةُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرِوَةَ، قَالَتْ: قِيلَ لِعَائِشَةَ: مَاذَا كَانَ يَعْمَلُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ بَشَرًا مِنَ الْبَشَرِ، يَقْلِي تَوْبَةً، وَيَحْلُبُ شَاتَةً، وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ.

அம்ரா கூறினார்கள்: “ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களின் வீட்டில் வழக்கமாக என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்கள்?’ என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அவர்கள் மனிதர்களில் ஒரு மனிதராகவே இருந்தார்கள் (மற்ற மனிதர்களைப் போலவே). அவர்கள் தங்களின் ஆடைகளில் பேன் பார்ப்பார்கள் (அவற்றைச் சுத்தம் செய்வார்கள்), தங்களின் ஆட்டிலிருந்து பால் கறப்பார்கள், மேலும் தமக்குத் தாமே சேவை செய்து கொள்வார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

48. باب ما جاء في خلق رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

48. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உன்னத குணங்களும் பழக்கவழக்கங்களும்

342

حَدَّثَنَا عَبَّاسُ بْنُ مُحَمَّدٍ الدُّورِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ الْمُقْرِئِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا لَيْثُ بْنُ سَعْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُثْمَانَ الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي الْوَلِيدِ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ خَارِجَةَ، عَنْ خَارِجَةَ بْنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، قَالَ: دَخَلَ نَقْرٌ عَلَى زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، فَقَالُوا لَهُ: حَدِّثْنَا أَحَادِيثَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَاذَا أَحَدِّثُكُمْ؟ كُنْتُ جَارَهُ فَكَانَ إِذَا نَزَلَ عَلَيْهِ الْوَحْيُ بَعَثَ إِلَيَّ فَكَتَبْتُ لَهُ، فَكُنَّا إِذَا ذُكِرْنَا الدُّنْيَا ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذُكِرْنَا الْآخِرَةُ ذَكَرَهَا مَعَنَا، وَإِذَا ذُكِرْنَا الطَّعَامُ ذَكَرَهُ مَعَنَا، فَكُلُّ هَذَا أَحَدِّثُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

காரிஜா இப்னு ஸைத் இப்னு தாபித் கூறினார்கள்:
"ஒரு குழுவினர் ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸ்களை எங்களுக்கு அறிவியுங்கள்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஸைத் இப்னு தாபித் (ரழி) கூறினார்கள்: 'நான் உங்களுக்கு எதைப் பற்றி அறிவிப்பது? (அவருடைய வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஹதீஸ்தான் என்பதால், எதைச் சொல்வது என்று நான் வியக்கிறேன்.) நான் அவருடைய அண்டை வீட்டுக்காரனாக இருந்தேன். அவர்கள் மீது வஹீ (இறைச்செய்தி) இறங்கும்போது, என்னை அழைத்தனுப்புவார்கள்; நான் அதை அவர்களுக்காக எழுதுவேன். நாங்கள் இவ்வுலகத்தைப் பற்றிப் பேசினால், அவர்களும் எங்களுடன் அதைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். நாங்கள் மறுமையைப் பற்றிப் பேசினால், அவர்களும் எங்களுடன் அதைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். நாங்கள் உணவைப் பற்றிப் பேசினால், அவர்களும் எங்களுடன் அதைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். எனவே, இவை அனைத்தையும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கிறேன்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى، قَالَ: حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ بُكَيْرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ زِيَادِ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَعْبٍ الْقُرْظِيِّ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُقْبِلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَى أَشَرِّ الْقَوْمِ، يَتَأَلَّفُهُمْ بِذَلِكَ فَكَانَ يُقْبِلُ بِوَجْهِهِ وَحَدِيثِهِ عَلَيَّ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنِّي خَيْرُ الْقَوْمِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ أَبُو بَكْرٍ؟ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُمَرُ؟ فَقَالَ: عُمَرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا خَيْرٌ أَوْ عُثْمَانُ؟ فَقَالَ: عُثْمَانُ، فَلَمَّا سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَدَّقَنِي فَلَوَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ سَأَلْتُهُ.

அமர் இப்னுல் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், மக்களில் (இஸ்லாத்திற்கு) மிகவும் பிடிவாதமானவர்களிடமும் (அல்லது மனம் வெல்லப்பட வேண்டியவர்களிடமும்) தன் முகத்தையும் பேச்சையும் (முழுமையாக) அவர்கள் பக்கம் திருப்புவார்கள். அதன் மூலம் அவர்களின் உள்ளங்களைக் கவர்வார்கள். அவர்கள் என்னிடமும் அவ்வாறே நடந்துகொண்டார்கள். அதனால் நான்தான் மக்களிலேயே சிறந்தவன் என்று நான் நினைத்துக்கொண்டேன். ஆகவே, நான் கேட்டேன்: 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் சிறந்தவனா அல்லது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களா?' அதற்கு அவர்கள், 'அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள்தான்' என்று கூறினார்கள். ஆகவே, நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் சிறந்தவனா அல்லது உமர் (ரழி) அவர்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உமர் (ரழி) அவர்கள்தான்' என்று கூறினார்கள். ஆகவே, நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே, நான் சிறந்தவனா அல்லது உஸ்மான் (ரழி) அவர்களா?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள்தான்!' என்று கூறினார்கள். நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டபோதெல்லாம், அவர்கள் எனக்கு உண்மையைச் சொன்னார்கள். எனவே, நான் அவர்களிடம் கேட்டிருக்கக் கூடாதே என்று வருந்தினேன்!"

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الصُّبُعِيُّ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: خَدَمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي أُفٍّ قَطُّ، وَمَا قَالَ لَشَيْءٍ

صَنَعْتُهُ، لَمْ صَنَعْتُهُ، وَلَا شَيْءٍ تَرَكْتُهُ، لَمْ تَرَكْتُهُ؟ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، وَلَا مَسَسْتُ خَزًّا وَلَا حَرِيرًا، وَلَا شَيْئًا كَانَ أَلْيَنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَ قَطُّ، وَلَا عَطَّرًا كَانَ أَطْيَبَ مِنْ عَرَقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்குப் பத்து ஆண்டுகள் சேவை செய்தேன், அவர்கள் ஒருபோதும் என்னிடம் "சீ!" என்று கூறியதில்லை. நான் செய்த ஒரு காரியத்தைப் பற்றி, "நீ ஏன் இதைச் செய்தாய்?" என்றோ, அல்லது நான் செய்யத் தவறிய ஒரு காரியத்தைப் பற்றி, "நீ ஏன் இதைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டாய்?" என்றோ அவர்கள் என்னிடம் ஒருபோதும் கேட்டதில்லை. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மனிதர்களிலேயே மிகச் சிறந்த நற்குணம் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள். நான் எந்தப் பட்டையோ (ஹரீர்), அல்லது பட்டு கலந்த) மென்மையான ஆடையையோ (கஸ்) தொட்டதில்லை. (ஏனெனில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் உள்ளங்கையை விட மென்மையான எந்தப் பொருளையும் நான் தொட்டு உணர்ந்ததில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களின் வியர்வையை விட நறுமணம் மிக்க எந்தக் கஸ்தூரியையோ, அல்லது வேறு எந்த வாசனைத் திரவியத்தையுமோ நான் நுகர்ந்ததில்லை!"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

345

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَأَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الصَّبِي، وَالْمَعْنَى وَاحِدٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ سَلْمِ الْعَلَوِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ كَانَ عِنْدَهُ رَجُلٌ بِهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ، قَالَ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَا يَكَادُ يُوجِدُهُ أَحَدًا بِشَيْءٍ يَكْرَهُهُ، فَلَمَّا قَامَ، قَالَ لِلْقَوْمِ: لَوْ قُلْتُمْ لَهُ يَدُ هَذِهِ الصُّفْرَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மீது மஞ்சள் நிற (குங்குமப்பூவின்) அடையாளம் இருந்தது. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒருவரிடம் தமக்கு விருப்பமில்லாத ஒன்றைக் கண்டால், அதை முகத்திற்கு நேராக (அவரிடம்) கூற (அரிதாகவே) முன்வருவார்கள். எனவே, அவர் எழுந்து சென்றதும், (அருகிலிருந்த) மக்களிடம், "இந்த மஞ்சள் நிற (குங்குமப்பூவின்) அடையாளத்தை அகற்றி விடுமாறு நீங்கள் அவரிடம் கூறியிருக்கலாமே!" என்று கூறினார்கள்.

346

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْجَدَلِيِّ وَاسْمُهُ عَبْدُ بْنُ عَبْدِ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاحِشًا، وَلَا مُتَفَحِّشًا وَلَا صَحَابًا فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ، وَلَكِنْ يَغْفُو وَيُصْفَحُ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இயல்பாகவோ, வேண்டுமென்றோ கெட்ட வார்த்தை பேசுபவராகவோ, கடைவீதிகளில் கூச்சலிடுபவராகவோ இருக்கவில்லை. அவர்கள் தீமைக்குத் தீமையால் பதிலளிக்க மாட்டார்கள்; மாறாக, மன்னித்து, பொறுத்துக்கொள்வார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

347

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِيَدِهِ شَيْئًا قَطُّ، إِلَّا أَنْ يُجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَا ضَرَبَ خَادِمًا وَلَا امْرَأَةً.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அறப்போரில்) ஈடுபடுவதைத் தவிர, வேறு எதையும் தமது கையால் ஒருபோதும் அடித்ததில்லை. மேலும், அவர்கள் ஒரு வேலையாளையோ அல்லது ஒரு பெண்ணையோ அடித்ததில்லை.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

348

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الصَّبِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا فُضَيْلُ بْنُ عِيَّاضٍ، عَنْ مَنُصُورٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنْتَصِرًا مِنْ مُظْلَمَةٍ

ظَلَمَهَا قَطُّ، مَا لَمْ يُنْتَهَكْ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ تَعَالَى شَيْءٌ، فَإِذَا انْتَهَكْتَ مِنْ مَحَارِمِ اللَّهِ شَيْءٌ كَانَ مِنْ أَشَدِّهِمْ فِي ذَلِكَ غَضَبًا، وَمَا خَيْرَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ، إِلَّا اخْتَارَ أُيْسَرُهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ مَأْثَمًا.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் புனிதத் தடைகளில் எதுவும் மீறப்படாத வரை, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிக்கு (தனிப்பட்ட முறையில்) பழிவாங்குவதை நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. ஆனால், அல்லாஹ்வின் புனிதத் தடைகளில் ஏதேனும் ஒன்று மீறப்பட்டால், அவர்கள் (மற்றவர்களை விட) கடுங்கோபம் கொள்வார்கள். இரண்டு காரியங்களுக்கு இடையே (ஏதேனும் ஒன்றை) தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டால், அது பாவமான காரியமாக இல்லாத பட்சத்தில், அவ்விரண்டில் எது எளிமையானதோ அதையே அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

349

:

حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، عَنْ عُروَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا عِنْدَهُ، فَقَالَ: بِئْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ أَوْ أَحْوَالِ الْعَشِيرَةِ، ثُمَّ أَدْنَاهُ، فَأَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَلَمَّا خَرَجَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قُلْتَ مَا قُلْتَ ثُمَّ أَلَيْتَ لَهُ الْقَوْلَ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْ تَرَكَهُ النَّاسُ أَوْ دَعَاهُ النَّاسُ اتِّقَاءً فَحُشِه.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு மனிதர் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் உள்ளே வர அனுமதி கோரினார். அப்போது நான் அவர்களுடன் இருந்தேன். நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இவர்' அந்தக் கூட்டத்தாரிலேயே மிக மோசமான மகன்' அல்லது 'மிக மோசமான சகோதரர்' என்று கூறினார்கள். பிறகு அவருக்கு அனுமதி அளித்தார்கள்; அவரிடம் மென்மையாகப் பேசினார்கள். அவர் வெளியேறியதும் நான், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! (முதலில்) நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொன்னீர்கள்; பிறகு அவரிடம் மென்மையாகப் பேசினீர்களே?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், 'ஆயிஷாவே! எவருடைய தீய பேச்சுக்கு (அல்லது மோசமான குணத்திற்கு) அஞ்சி மக்கள் அவரைவிட்டு விலகியிருக்கிறார்களோ, அவரே மக்களில் மிகவும் மோசமானவர் ஆவார்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ وَكِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا جُمَيْعُ بْنُ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْعَجَلِيُّ، قَالَ: أَنْبَأَنَا رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ وَلَدِ أَبِي هَالَةَ زَوْجِ خَدِيجَةَ، وَيُكْنَى أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي هَالَةَ، عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، قَالَ: قَالَ الْحُسَيْنُ: سَأَلْتُ أَبِي عَنْ سِيرَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي جُلُوسَائِهِ، فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دَائِمَ الْبُشْرِ، سَهْلَ الْخُلُقِ، لَيِّنَ الْجَانِبِ، لَيْسَ بِفَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ، وَلَا صَخَّابٍ وَلَا فَحَّاشٍ، وَلَا عَيَّابٍ وَلَا مُشَّاحٍ، يَتَغَافَلُ عَمَّا لَا يَشْتَهِي، وَلَا يُؤَيِّسُ مِنْهُ رَاجِيهِ وَلَا يُخَيِّبُ فِيهِ، قَدْ تَرَكَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلَاثٍ: الْمَرَاءِ، وَالْإِكْثَارِ، وَمَا لَا يَغْنِيهِ، وَتَرَكَ النَّاسَ مِنْ ثَلَاثٍ: كَانَ لَا يَدُمُ أَحَدًا، وَلَا يَعِيْبُهُ، وَلَا يَطْلُبُ عَوْرَتَهُ، وَلَا يَتَكَلَّمُ إِلَّا فِيمَا رَجَاءُ ثَوَابِهِ، وَإِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلُوسًا وَهُوَ، كَأَنَّمَا عَلَى رُؤُوسِهِمُ الطَّيْرُ، فَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا لَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ الْحَدِيثَ، وَمَنْ تَكَلَّمَ عِنْدَهُ أَنْصَتُوا لَهُ حَتَّى يَفْرُغَ، حَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثُ أَوْلَاهُمْ، يَضْحَكُ مِمَّا يَضْحَكُونَ مِنْهُ، وَيَتَعَجَّبُ مِمَّا يَتَعَجَّبُونَ مِنْهُ، وَيَضْبِرُ لِلْغَرِيبِ عَلَى الْجَفْوَةِ فِي مَنْطِقِهِ وَمَسْأَلَتِهِ، حَتَّى إِنْ كَانَ أَصْحَابُهُ، وَيَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُمْ طَالِبَ حَاجَةٍ يَطْلُبُهَا فَأَرْفُدُوهُ، وَلَا يَقْبَلُ الشَّاءَ إِلَّا مِنْ مُكَافٍ وَلَا يَقْطَعُ عَلَى أَحَدٍ حَدِيثَهُ حَتَّى يَجُوزَ فَيَقْطَعُهُ بِنَهْيٍ أَوْ قِيَامٍ.

அல்-ஹஸன் இப்னு அலீ (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்-ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் அவையிலுள்ள தோழர்களிடம் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பது பற்றி என் தந்தை (அலீ (ரலி)) அவர்களிடம் நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்:

‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் எப்பொழுதும் மலர்ச்சியான முகம் கொண்டவராகவும், மென்மையான குணம் கொண்டவராகவும், இலகுவான பண்பு கொண்டவராகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் கடுகடுப்பானவராகவோ, முரட்டுத்தனமானவராகவோ, கூச்சலிடுபவராகவோ, ஆபாசமாகப் பேசுபவராகவோ, குறை காண்பவராகவோ, சச்சரவு செய்பவராகவோ இருக்கவில்லை. தாங்கள் விரும்பாதவற்றை (கண்டும் காணாதது போல்) அலட்சியம் செய்வார்கள். தம்மிடம் எதிர்பார்ப்பு வைப்பவரை நிராசையாக்கவோ, அல்லது ஏமாற்றமடையச் செய்யவோ மாட்டார்கள்.

தம்மை விட்டும் மூன்று விஷயங்களை அவர்கள் நீக்கியிருந்தார்கள்: தர்க்கம் செய்தல், அதிகமாகப் பேசுதல் மற்றும் தங்களுக்குத் தொடர்பில்லாத விஷயங்கள்.

அவ்வாறே, மக்களிடம் மூன்று விஷயங்களை விட்டும் தவிர்ந்திருந்தார்கள்: அவர்கள் யாரையும் இழிவாகப் பேசமாட்டார்கள்; குறை சொல்லமாட்டார்கள்; மற்றவர்களின் குறைகளைத் துருவித் துருவி ஆராயமாட்டார்கள். மறுமையில் நன்மை கிடைக்கும் என்று அவர்கள் நம்பும் வார்த்தைகளை மட்டுமே பேசுவார்கள்.

அவர்கள் பேசும்போது, அவர்களின் அவையிலுள்ள தோழர்கள், தங்கள் தலைகளில் பறவைகள் அமர்ந்திருப்பது போல் (அமைதியாகத்) தலைகுனிந்து இருப்பார்கள். அவர்கள் பேசி முடித்த பின்னரே மற்றவர்கள் பேசுவார்கள். அவர்களின் முன்னிலையில் பேசுவதற்கு ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட மாட்டார்கள். அவர்களின் முன்னிலையில் ஒருவர் பேசும்போது, அவர் பேசி முடிக்கும் வரை (மற்றவர்கள்) அமைதியாகச் செவிமடுப்பார்கள். அவரிடம், அவர்களில் (பேசுபவர்களில்) எவர் பேசினாலும், (அவர்) முதலில் பேசுபவர் (என்பது போன்றே கவனத்துடன்) செவிமடுப்பார்கள்.

தோழர்கள் எதைப் பற்றிச் சிரிக்கிறார்களோ, அதற்காக இவர்களும் சிரிப்பார்கள். அவர்கள் எதைப் பற்றி வியப்படைகிறார்களோ, அதற்காக இவர்களும் வியப்படைவார்கள். வெளியூரிலிருந்து வரும் அந்நியரின் பேச்சிலும் கேள்வியிலும் இருக்கும் பாமரத் தன்மையை (கடுமையை) அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்வார்கள். (அந்த அந்நியரின் கடுமையைக் கண்டு) தோழர்கள் அவரைத் தடுக்க முற்பட்டாலும், நபி (ஸல்) அவர்கள், 'தேவையுள்ள ஒருவரைக் கண்டால், அவருக்கு நீங்கள் உதவுங்கள்!' என்று கூறுவார்கள்.

நன்றி பாராட்டுபவரிடமிருந்தே தவிர (வேறெவரிடமிருந்தும்) புகழுரையை ஏற்க மாட்டார்கள். மேலும், ஒருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர் வரம்பு மீறும் வரை அவர்கள் குறுக்கிட மாட்டார்கள். அவ்வாறு வரம்பு மீறினால், அவரைத் தடுத்தோ அல்லது எழுந்து சென்றோ அவரின் பேச்சை நிறுத்துவார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

351

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ، قَالَ: سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ، يَقُولُ: مَا سِئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ: لَا.

ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லாஹ் (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஏதேனும் ஒன்று கேட்கப்பட்டு, அவர்கள் ஒருபோதும் 'இல்லை' என்று கூறியதில்லை."

352

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ أَنَّ أَبَا الْقَاسِمِ الْقُرَشِيَّ الْمَكِّيَّ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى يَنْسَلِخَ، فَيَأْتِيَهُ جَبْرِيلُ، فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் நன்மைகளை (தானதர்மங்கள், உதவிகள் போன்றவற்றை) வாரி வழங்குவதில் மனிதர்களிலேயே மிகவும் தாராளமானவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். ரமளான் மாதம் முடியும் வரை அவர்கள் மிகவும் தாராளமானவர்களாக இருப்பார்கள். அப்போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, குர்ஆனை அவர்களுக்கு மீளாய்வு செய்வார்கள். ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்கும்போது, தடையில்லாது வீசும் காற்றை விட அதிகமாக நன்மைகளை வாரி வழங்குபவர்களாக அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இருந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

353

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ ثَابِتٍ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَا يَدَّخِرُ شَيْئًا لِعَدٍ.

அனஸ் இப்பனு மாலிக் (அல்லாஹ் அவரைப் பொருந்திக் கொள்வானாக) அவர்கள் கூறினார்கள்:

நபி (ஸல்) அவர்கள் மறுநாளுக்காக எதையும் சேமித்து வைக்கவில்லை (அதாவது, அன்றாடத் தேவைக்கு மேல் எதையும் சேகரித்து வைக்கும் பழக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை, அல்லாஹ்வின் மீது முழு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

354

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مُوسَى بْنِ أَبِي عُلْقَمَةَ الْمَدِينِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَهُ أَنْ يُعْطِيَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ، وَلَكِنْ ابْتَغْ عَلَيَّ، فَإِذَا جَاءَنِي شَيْءٌ قَضَيْتُهُ فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أُعْطِيتُهُ فَمَا كَفَّفَكَ اللَّهُ مَا لَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ، فَكَرِهَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَوْلَ عُمَرَ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْفِقْ وَلَا تَخَفْ مِنْ ذِي الْعَرْشِ إِقْلَالًا، فَتَبَسَّسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعُفِرَتْ فِي وَجْهِهِ الْبُشْرُ لِقَوْلِ الْأَنْصَارِيِّ، ثُمَّ قَالَ: بِهَذَا أُمِرْتُ.

உமர் இப்னு அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, தமக்கு (ஏதேனும்) வழங்குமாறு கேட்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘என்னிடம் (தற்போது கொடுப்பதற்கு) எதுவுமில்லை; ஆயினும், என் பொறுப்பில் கடனாகப் பொருளை வாங்கிக்கொள்ளும். என்னிடம் ஏதேனும் (செல்வம்) வரும்போது நான் அந்தக் கடனை அடைத்துவிடுகிறேன்’ என்று கூறினார்கள்.

அப்போது உமர் (ரழி), ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! தாங்கள் (ஏற்கனவே) கொடுத்துவிட்டீர்கள் (அதாவது, கடனாக வாங்கிக்கொள்ளச் சொல்லி வாக்குறுதி அளித்துவிட்டீர்கள்); (ஆகவே,) உங்களால் இயலாத ஒன்றின் மூலம் அல்லாஹ் உங்களைச் சிரமப்படுத்தவில்லை’ என்று கூறினார்கள்.

உமர் கூறியதை நபி (ஸல்) அவர்கள் விரும்பவில்லை. அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! (தாராளமாக) வழங்குங்கள்! அர்ஷின் அதிபதியிடமிருந்து வறுமை வருமென அஞ்சாதீர்கள்!’ என்று கூறினார்.

(இதைக் கேட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் புன்னகைத்தார்கள். அந்த அன்சாரியின் சொல்லால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி அவர்களின் முகத்தில் தெரிந்தது. மேலும், ‘இதைக் கொண்டே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: أَخْبَرَنَا شَرِيكٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَقِيلٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مَعْرُوفٍ بْنِ عَفْرَاءَ، قَالَتْ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِقِنَاعٍ مِنْ رُطْبٍ وَأَجْرٍ رُغْبٍ، فَأَعْطَانِي مِلءَ كَفِّهِ حُلِيًّا وَذَهَبًا.

அர்-ருபை பின்த் முஅவ்வித் இப்னு அஃப்ரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு தட்டில் பழுத்த பேரிச்சம்பழங்களையும், மென்மையான வெள்ளரிக்காய்களையும் கொண்டு வந்தேன். அதற்கு அவர்கள் எனக்கு ஒரு கைப்பிடி நிறைய ஆபரணங்களையும் தங்கத்தையும் கொடுத்தார்கள்.'

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

356

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ خَشْرَمٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا عَيْسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ، وَيُثِيبُ عَلَيْهَا.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது: "நபி (ஸல்) அவர்கள் அன்பளிப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்கள்; அதற்குப் பிரதியுபகாரமும் (பதிலுக்கு அன்பளிப்பு அல்லது சன்மானம்) அளிப்பார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشمال المحمدية

49. باب ما جاء في حياة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

49. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பு

357

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي عُثْبَةَ، يُحَدِّثُ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خُدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ.

அபு ஸயீத் அல்குதரீ (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், திரைக்குள் இருக்கும் கன்னிப் பெண்ணை விடவும் அதிக வெட்கமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை விரும்பவில்லை என்றால், அதை அவர்களின் முகக் குறிப்பிலிருந்து (முகத்தில் தென்படும் மாற்றங்களிலிருந்து) நாங்கள் அறிந்து கொள்வோம்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

358

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَكِيعٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ مُصَوِّرٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ الْخَطْمِيِّ، عَنْ مَوْلَى لِعَائِشَةَ، قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: مَا نَظَرْتُ إِلَى فَرَجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ فَرَجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطُّ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுறுப்புகளை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை.” (அல்லது அவர்கள் கூறினார்கள்: “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுறுப்புகளை ஒருபோதும் கண்டதில்லை.”)

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

50. باب ما جاء في حجة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

50. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் ஹஜாமா (கப்பிங்-காட்டரைசிங்)

359

:

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ حَمِيدٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ
عَنْ كَسْبِ الْحَجَّامِ، فَقَالَ: احْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ، فَأَمَرَ
لَهُ بِصَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ، وَكَلَّمَ أَهْلَهُ فَوَضَعُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاஜِهِ، وَقَالَ: إِنَّ أَفْضَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ
الْحِجَامَةُ، أَوْ إِنَّ مِنْ أَمْثَلِ دَوَائِكُمُ الْحِجَامَةَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்களிடம் இரத்தம் உறிஞ்சி எடுப்பவரின் (ஹஜ்ஜாம்) வருமானம் குறித்துக் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹிஜாமா (இரத்தம் உறிஞ்சி எடுத்தல்) செய்துகொண்டார்கள். அபூ தைபா என்பவர் அவர்களுக்கு ஹிஜாமா செய்தார். எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்காக இரண்டு 'ஸா' உணவுப் பொருட்கள் வழங்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். மேலும், அவருடைய உரிமையாளர்களிடம் பேசினார்கள்; அவர்கள் அவருடைய வரியில் (அவர் தன் எஜமானருக்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகையில்) சிறிதளவைக் குறைத்துவிட்டார்கள். மேலும், "நீங்கள் மருத்துவம் செய்துகொள்ளும் வழிகளில் ஹிஜாமா செய்வதே மிகச் சிறந்ததாகும்" - அல்லது "உங்களின் மருந்துகளில் மிகச் சிறந்தது ஹிஜாமாவாகும்" - என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

360

:

حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَرْقَاءُ بْنُ عُمَرَ، عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، عَنْ
أَبِي جَمِيلَةَ، عَنْ عَلِيٍّ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، احْتَجَمَ وَأَمَرَنِي فَأَعْطَيْتُ الْحَجَّامَ

அலி (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹிஜாமா (இரத்தம் வெளியேற்றி சிகிச்சை) செய்துகொண்டார்கள், மேலும் (நபி (ஸல்) அவர்கள்) எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள், எனவே நான் ஹிஜாமா செய்தவருக்கு அவருடைய கூலியைக் கொடுத்தேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

361

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ الْهَمْدَانِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْتَجَمَ فِي الْأُخْدَعَيْنِ، وَبَيَّنَ الْكَتِفَيْنِ، وَأَعْطَى الْحَجَّامَ أَجْرَهُ، وَلَوْ كَانَ حَرَامًا لَمْ يُعْطِهِ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் (தங்கள்) கழுத்தின் இரு பக்க நரம்புகளிலும் (அல்-அக்தஅய்ன்), தோள்களுக்கு இடையிலும் இரத்தம் குத்தி எடுத்தார்கள் (ஹிஜாமா செய்தார்கள்). இரத்தம் குத்தி எடுத்தவருக்குக் கூலியையும் கொடுத்தார்கள். அது ஹராமாக (தடுக்கப்பட்டதாக) இருந்திருந்தால், அவருக்குக் கொடுத்திருக்க மாட்டார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

362

:

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى، عَنْ نَافِعٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دَعَا حَجَّامًا فَحَجَّمَهُ وَسَأَلَهُ: كَمْ خَرَجْتُكَ؟ فَقَالَ: ثَلَاثَةُ أَصْحَ، فَوَضَعَ عَنْهُ صَاعًا وَأَعْطَاهُ أَجْرَهُ.

இப்பனு உமர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நபி (ஸல்) அவர்கள் இரத்தம் உறிஞ்சி எடுப்பவர் ஒருவரை அழைத்தார்கள். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இரத்தம் உறிஞ்சி எடுத்தார். பிறகு அவரிடம், “உமது கூலி எவ்வளவு?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், “மூன்று ஸாஃ தானியம்,” என்று கூறினார். எனவே, அவர்கள் (அவர் கேட்ட கூலியிலிருந்து) ஒரு ஸாஃ-வைக் குறைத்து, அவருக்குரிய (குறைக்கப்பட்ட) கூலியையும் கொடுத்தார்கள்.”

363

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ الْقُدُّوسِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَطَاءُ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَاصِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا هَمَّامٌ، وَجَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَجِمُ فِي الْأُخْدَعَيْنِ وَالْكَاهِلِ، وَكَانَ يَحْتَجِمُ لِسَبْعِ عَشْرَةَ، وَتِسْعِ عَشْرَةَ، وَإِحْدَى وَعِشْرِينَ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் கழுத்தின் இருபுறமும் உள்ள நரம்புகளிலும் (அல்-அக்தஅய்ன்), முதுகின் மேல் பகுதியிலும் (அல்-காஹில்) ஹிஜாமா செய்து கொள்வார்கள். மேலும், அவர்கள் (சந்திர) மாதத்தின் பதினேழாம், பத்தொன்பதாம் மற்றும் இருபத்து ஓராம் நாட்களில் ஹிஜாமா செய்து கொள்வார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

364

:

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: أُنْبَأَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ بِمَلَلٍ عَلَى ظَهْرِ الْقَدَمِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், இஹ்ராம் அணிந்திருந்த நிலையில், மலல் (மக்காவிற்கும் மதீனாவிற்கும் இடையிலுள்ள ஓர் இடம்) என்ற இடத்தில் தமது பாதத்தின் மேற்பகுதியில் ஹிஜாமா செய்துகொண்டார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

51. باب ما جاء في أسماء رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

51. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் திருநாமங்கள்

365

:

عن سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْزُومِيِّ، وَغَيْرِ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِي أَسْمَاءً، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ نَبِيٌّ.

ஐஸைர் இப்னு முத்இம் (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நிச்சயமாக எனக்கு பல பெயர்கள் உள்ளன: நான் முஹம்மது; நான் அஹ்மது; நான் அல்-மாஹி (நீக்குபவர்), என்னைக் கொண்டு அல்லாஹ் நிராகரிப்பை நீக்குகிறான்; நான் அல்-ஹாஷிர் (ஒன்றுதிரட்டுபவர்), மக்கள் எனக்குப் பின்னால் (மறுமை நாளில்) ஒன்றுதிரட்டப்படுவார்கள்; மேலும் நான் அல்-ஆகிப் (இறுதியானவர்), எனக்குப் பிறகு எந்த நபியும் இல்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

366, 367

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ طَرِيفٍ الْكُوفِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ عَيَّاشٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي وَائِلٍ، عَنْ حَذِيفَةَ، قَالَ: لَقِيتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي بَعْضِ طُرُقِ الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا نَبِيُّ الرَّحْمَةِ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَأَنَا الْمُقَفَّى، وَأَنَا الْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ الْمَلَا حِمٍ.

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مَنْصُورٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا الثَّضَرُّ بْنُ شَمِيلٍ، قَالَ: أَنْبَأَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زُرَّيْرٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوُهُ بِمَعْنَاهُ، هَكَذَا، قَالَ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ زُرَّيْرٍ، عَنْ حُذَيْفَةَ.

ஹுதைஃபா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"மதீனாவின் தெருக்களில் ஒன்றில் நான் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்தேன், அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் முஹம்மத்; நான் அஹ்மத்; நான் ரஹ்மத்தின் நபி மற்றும் தவ்பாவின் நபி; நான் (நபிமார்களின் வரிசையில்) பின்தொடர்ந்து வருபவர் (அதாவது, இறுதி நபி); நான் (மக்களை) ஒன்றுதிரட்டுபவர் (அதாவது, என் காலடியில் மக்கள் ஒன்றுதிரட்டப்படுவார்கள்); மற்றும் பெரும் போர்களின் நபி (அதாவது, என் உம்மத்தின் காலத்தில் பெரும் போர்கள் நிகழும்).""

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

52. باب ماجاء في عيش رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

52. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம்

368

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا حَمَادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعَلَيْهِ ثَوْبَانِ مُمَشَّقَانِ مِنْ كَتَّانٍ فَتَمَخَّطُ فِي أَحَدِهِمَا. فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: بَخْ بَخْ يَتَمَخَّطُ أَبُو هُرَيْرَةَ فِي الْكَتَّانِ. لَقَدْ رَأَيْتُنِي وَإِنِّي لَأَخْرُفُ فِيمَا بَيْنَ مَنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحُجْرَةِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَغْشِيًّا عَلَيَّ، فَيَجِيءُ الْجَائِي فَيَضَعُ رِجْلَهُ عَلَى عُنُقِي، يُرَى أَنَّ بِي جُنُونًا، وَمَا بِي جُنُونٌ، وَمَا هُوَ إِلَّا الْجُوعُ.

முஹம்மது இப்னு சீரின் கூறினார்கள்:

நாங்கள் அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்களின் சமூகத்தில் இருந்தோம், அவர்கள் மஞ்சள்-சிவப்பு நிறச் சாயம் பூசப்பட்ட இரண்டு லினன் ஆடைகளை அணிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் அவற்றில் ஒன்றில் தன் மூக்கினைச் சிந்தினார்கள். பிறகு கூறினார்கள்: “பஹ்! பஹ்! (என்ன ஒரு மாற்றம்! அல்லது ஆச்சரியமாகப் பாருங்கள்!) அபூ ஹுரைரா லினன் துணியில் மூக்கைச் சிந்துகிறார்! நான் (கடந்த காலத்தில்) அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மிம்பருக்கும் (மேடைக்கும்) ஆயிஷா (ரழி) அவர்களின் அறைக்கும் இடையில் மயக்கமுற்று விழுந்து கிடக்கும் நிலையில் என்னைக் கண்டிருக்கிறேன். அதனால் அவ்வழியே வருபவர் வந்து, எனக்குப் பைத்தியம் பிடித்திருக்கிறது என்று எண்ணி, என் கழுத்தில் தன் காலை வைப்பார். ஆனால் எனக்குப் பைத்தியம் எதுவும் பிடித்திருக்கவில்லை, அது வெறும் பசி மட்டுமே.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

369

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، حَدَّثَنَا جَعْفَرُ بْنُ سُلَيْمَانَ الضَّبْعِيُّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ: مَا شَهِدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ خُبْرٍ قَطُّ، وَلَحِمٍ إِلَّا عَلَى ضَفَفٍ.

மாலிக் இப்னு தீனார் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ரொட்டியாலோ அல்லது இறைச்சியாலோ ஒருபோதும் வயிறு நிரம்ப உண்டதில்லை, ஒரு குழவினருடன் (சேர்ந்து உண்ணும்) போது தவிர (அதாவது, பலருடன் சேர்ந்து உண்ணும் விருந்துகளில் மட்டுமே வயிறு நிரம்ப உண்டார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer

الشماثل المحمدية

53. باب ما جاء في عيش رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

53. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை

370

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْأَحْوَصِ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ، يَقُولُ: أَلَسْتُ فِي طَعَامٍ وَشَرَابٍ مَا شِئْتُمْ؟ لَقَدْ رَأَيْتُ نَبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَمَا يَجِدُ مِنَ الدَّقْلِ، مَا يَمْلَأُ بَطْنَهُ.

அன்-நுஃமான் இப்னு பஷீர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “உணவிலும் பானத்திலும் நீங்கள் விரும்பியவை உங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லையா? (உங்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன.) நான் உங்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன்; தங்களது வயிற்றை நிரப்பும் அளவுக்கு, தரம் குறைந்த பேரிச்சம்பழம் கூட அவர்களுக்குக் கிடைத்ததில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

371

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ، عَنْ هِشَامِ بْنِ غُرُوثَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: إِنَّ كُنَّا آلَ مُحَمَّدٍ نَمْكُثُ شَهْرًا مَا نَسْتَوْقِدُ بَنَارًا، إِنَّهُ هُوَ إِلَّا التَّمْرُ وَالْمَاءُ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாராகிய நாங்கள், ஒரு மாதம் முழுவதும் நெருப்பு மூட்டாமல் இருப்போம் (சமைப்பதற்காக). பேரிச்சம்பழமும் தண்ணீரும் தவிர (வேறு உணவு எதுவும் எங்களுக்கு) இருக்காது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

372

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زِيَادٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَيَّارٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَهْلُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي مَرْثُورٍ، عَنْ أَنَسٍ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ، قَالَ: شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، الْجُوعَ وَرَفَعْنَا عَنْ بُطُونِنَا عَنْ حَجَرٍ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، عَنْ بَطْنِهِ عَنْ حَجَرَيْنِ قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا أَحَدُ ثَمَانٍ عَرِيبٌ مِنْ حَدِيثِ أَبِي طَلْحَةَ لَا نَعْرِفُهُ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ، وَمَعْنَى قَوْلِهِ: وَرَفَعْنَا عَنْ بُطُونِنَا عَنْ حَجَرٍ حَجَرٍ، كَانَ أَحَدُهُمْ يَشُدُّ فِي بَطْنِهِ الْحَجَرَ مِنَ الْجُهِدِ وَالضَّعْفِ الَّذِي بِهِ مِنَ الْجُوعِ.

அபூ தல்ஹா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நாங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் பசியைப் பற்றி முறையிட்டோம். (அப்போது) எங்கள் வயிற்றிலிருந்து (ஆடையை) உயர்த்தி, ஒவ்வொருவர் வயிற்றிலும் ஒரு கல் (பசியின் வேதனையைக் குறைக்கக் கட்டப்பட்டிருந்ததை) காட்டினோம். உடனே அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் வயிற்றிலிருந்து (ஆடையை) உயர்த்தி, தங்கள் வயிற்றில் இரண்டு கற்கள் (கட்டப்பட்டிருந்ததை) காட்டினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

373

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَيْبَانُ بْنُ أَبِي مَعَاوِيَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عُمَيْرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي سَاعَةٍ لَا يَخْرُجُ فِيهَا، وَلَا يَلْقَاهُ فِيهَا أَحَدٌ، فَأَتَاهُ أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ قَالَ: خَرَجْتُ أَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنْظُرُ فِي وَجْهِهِ، وَالتَّسْلِيمَ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ جَاءَ عُمَرُ، فَقَالَ: مَا جَاءَ بِكَ يَا عُمَرُ؟ قَالَ: الْجُوعُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَأَنَا قَدْ وَجَدْتُ بَعْضَ ذَلِكَ، فَانْطَلِقُوا إِلَى مَنْزِلِ أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيْهَانِ الْأَنْصَارِيِّ، وَكَانَ رَجُلًا كَثِيرَ التَّخْلِ وَالشَّاءِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ خَدَمٌ، فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَقَالُوا الْأَمْرَ أَتَهُ: أَيْنَ صَاحِبُكَ؟ فَقَالَتْ: انْطَلِقْ يَسْتَعِذُّ لَنَا الْمَاءَ، فَلَمْ يَلْبَثُوا أَنْ جَاءَ أَبُو الْهَيْثَمِ بِقُرْبَةٍ يَزْعُمُهَا، فَوَضَعَهَا ثُمَّ جَاءَ يَلْتَزِمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُقَدِّدُهُ بِأَبِيهِ وَأُمِّهِ، ثُمَّ انْطَلَقَ بِهِمْ إِلَى حَدِيقَتِهِ فَبَسَطَ لَهُمْ بِسَاطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ إِلَى نَخْلَةٍ فَجَاءَ بِقُنُوٍ فَوَضَعَهُ،

فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفَلَا تَنْقِيتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَرَدْتُ أَنْ تَحْتَأَمُوا، أَوْ تَخَيَّرُوا مِنْ رُطْبِهِ وَبُسْرِهِ، فَأَكَلُوا وَشَرَبُوا مِنْ ذَلِكَ الْمَاءِ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مِنَ النَّعِيمِ الَّذِي تُسْأَلُونَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ظِلٌّ بَارِدٌ، وَرُطْبٌ طَيِّبٌ، وَمَاءٌ بَارِدٌ فَإِنْ طَلَقَ أَبُو الْهِثْمِ لِيَصْنَعَ لَهُمْ طَعَامًا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَذُبْحَنَّ ذَاتَ دَرٍّ، فَذَبَحَ لَهُمْ عَنَّا قَا أَوْ جَدِيًّا، فَأَتَاهُمْ بِهَا فَأَكَلُوا، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ لَكَ خَادِمٌ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَإِذَا أَتَانَا، سَبَّيْ، فَأَتَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَأْسَيْنِ لَيْسَ مَعَهُمَا ثَالِثٌ، فَأَتَاهُ أَبُو الْهِثْمِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اخْتَرِ مِنْهُمَا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اخْتَرْ لِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْمُسْتَشَارَ مُؤْتَمَنٌ، خُذْ هَذَا، فَإِنِّي رَأَيْتُهُ يُصَلِّي، وَاسْتَوْصِ بِهِ مَعْرُوفًا فَإِنْ طَلَقَ أَبُو الْهِثْمِ إِلَى أَمْرٍ آتٍ، فَأَخْبَرَ هَا بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ أُمُّرَأْتُهُ: مَا أَنْتَ بِبَالِغٍ حَقِّ مَا، قَالَ فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا بِأَنْ تَعْتِقَهُ، قَالَ: فَهُوَ عَتِيقٌ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَبْعَثْ نَبِيًّا وَلَا خَلِيفَةً إِلَّا وَلَهُ بَطَانَتَانِ: بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاهُ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبَطَانَةٌ لَا تَأْلُوهُ خَبَالًا، وَمَنْ يُوقِ بَطَانَةَ السُّوءِ فَقَدْ وُقِيَ.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (வழக்கமாக) வெளியே வராத, எவரும் அவர்களைச் சந்திக்காத ஒரு நேரத்தில் (வீட்டை விட்டு) வெளியே சென்றார்கள். அப்போது அபூ பக்ர் (ரலி) அவர்கள் அங்கே வந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “அபூ பக்ரே! எது உங்களை வரவழைத்தது?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்கவும், அவர்களின் திருமுகத்தைப் பார்க்கவும், அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறவுமே வெளியே வந்தேன்” என்று பதிலளித்தார்கள்.

சிறிது நேரத்திற்குள் உமர் (ரலி) அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “உமரே! எது உங்களை வரவழைத்தது?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதரே! பசிதான்” என்று பதிலளித்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள், “நானும் அதைப்போலவே (பசியை) உணர்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவர்கள் அபூ அல்-ஹைதம் பின் அத்-தையிஹான் அல்-அன்சாரி (ரலி) என்பவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அவர் அதிகமான பேரிச்சை மரங்களும் ஆடுகளும் உடையவராக இருந்தார். ஆனால் அவருக்குப்

பணியாள் எவரும் இருக்கவில்லை. (அவர்கள் சென்றபோது) அவரை வீட்டில் காணவில்லை. எனவே அவர்கள் அவருடைய மனைவியிடம், "உங்களுடைய கணவர் எங்கே?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எங்களுக்காகக் குடிநீர் எடுத்துவரச் சென்றிருக்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள் அதிக நேரம் காத்திருக்கவில்லை; அதற்குள் அபூ அல்-ஹைதம் (ரலி) தண்ணீர் நிறைந்த தோல் பையைச் சிரமப்பட்டுச் சுமந்தவராக வந்து சேர்ந்தார். அதை அவர் கீழே வைத்துவிட்டு, நபி (ஸல்) அவர்களைக் கட்டித் தழுவினவாறு, "என் தந்தையும் தாயும் தங்களுக்கு அர்ப்பணமாகட்டும்" என்று கூறினார்.

பிறகு அவர் அவர்களைத் தனது தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அவர்களுக்காக ஒரு விரிப்பை விரித்தார். பிறகு பேரிச்சை மரத்திற்குச் சென்று, ஒரு பேரிச்சம்பழக் குலையைக் கொண்டு வந்து (அவர்கள் முன்) வைத்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "எங்களுக்காக அதில் உள்ள கனிந்த பழங்களை (மட்டும்) நீங்கள் பறித்து வந்திருக்கக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அதில் உள்ள கனிந்த பழங்களையும் (ருதப்), செங்காய்களையும் (புஸ்ர்) நீங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளட்டுமே என்று விரும்பினேன்" என்று கூறினார்.

அவர்கள் பேரிச்சம்பழங்களைச் சாப்பிட்டு, அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்தார்கள். பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள், "என் உயிர் எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அவன் மீது சத்தியமாக! இது மறுமை நாளில் நீங்கள் விசாரிக்கப்படவிருக்கும் அருட்கொடைகளில் (நிஃமத்) உள்ளதாகும்: குளிர்ந்த நிழல், சுவையான பேரிச்சம்பழங்கள் மற்றும் குளிர்ந்த நீர்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அபூ அல்-ஹைதம் (ரலி) அவர்களுக்காக உணவு சமைக்கச் சென்றார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "பால் தரும் ஆட்டை அறுக்க வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள். அவர் அவர்களுக்காக ஒரு பெண் ஆட்டுக் குட்டியையோ அல்லது ஆண் ஆட்டுக் குட்டியையோ அறுத்து, (சமைத்து) அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார். அவர்களும் அதைச் சாப்பிட்டார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "உமக்குப் பணியாள் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள். அவர் "இல்லை" என்று கூறியதும், "எங்களிடம் போர்க்கைதிகள் யாரேனும் வந்தால், எம்மிடம் வாரும" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்களிடம் (மூன்றாவது நபர் இல்லாத நிலையில்) இரண்டு கைதிகள் கொண்டு வரப்பட்டனர். அப்போது அபூ அல்-ஹைதம் (ரலி) அவர்களிடம் வந்தார். நபி (ஸல்) அவர்கள், "இவ்விருவரில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வீராக" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்காக நீங்களே தேர்ந்தெடுங்கள்" என்று கூறினார்.

நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆலோசிக்கப்படுபவர் நம்பிக்கைக்குரியவர் ஆவார். இவரை எடுத்துக்கொள்வீராக! ஏனெனில், இவர் தொழுவதை நான்

பார்த்திருக்கிறேன். இவரிடம் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளுமாறு (உமக்கு) உபதேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அபூ அல்-ஹைதம் (ரலி) தனது மனைவியிடம் சென்று, அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதைச் சொன்னார். அதற்கு அவருடைய மனைவி, "நபி (ஸல்) அவர்கள் இவரைப் பற்றிக் கூறிய (நல்லுபதேசத்தின்) முழுப் பொறுப்பையும், இவரை விடுதலை செய்வதன் மூலமே தவிர உங்களால் நிறைவேற்ற முடியாது" என்று கூறினார். உடனே அவர், "அப்படியானால் இவர் சுதந்திரமானவர் (விடுதலை செய்யப்பட்டவர்)" என்று கூறினார்.

(இதைக் கேட்ட) நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ் எந்த ஒரு நபியையும், அல்லது எந்தவொரு ஆட்சியாளரையும் (கலீஃபா), அவருக்கு இரண்டு நெருங்கிய ஆலோசகர்கள் (பிட்டானா) இல்லாமல் அனுப்புவதில்லை. ஒரு சாரார், அவரை நன்மை செய்யவும், நியாயமாக நடக்கவும் ஏவுவார்கள்; தீமை செய்வதிலிருந்தும் தடுப்பார்கள். மற்றொரு சாரார் அவரைக் கெடுப்பதில் எந்த முயற்சியையும் கைவிடமாட்டார்கள். யார் தீய ஆலோசகர்களின் (தீங்குகளிலிருந்து) காக்கப்படுகிறாரோ, அவர் நிச்சயமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுவிட்டார்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

374

⋮

حدثنا عمر بن إسماعيل بن مجالد بن سعيد، حدثني أبي عن بيان حدثني قيس بن حازم، قال: سمعت سعد بن أبي وقاص يقول: إني لأول رجل أهرق دمًا في سبيل الله، وإني لأول رجل رمى بسهم في سبيل الله لقد رأيته أغزو في العصابة من أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم ما نأكل إلا ورق الشجر والخبلة حتى تقرحت أشداً فئنا وإن أحدنا ليضع كماً تضع الشاة والبعير وأصبحت بئو أسد يعزروني في الدين، لقد خبت إذن وخسرت وضل عملي..

ஸஃத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் பாதையில் இரத்தம் சிந்திய முதல் மனிதன் நானே; மேலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அம்பு எய்திய முதல் மனிதனும் நானே. (இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலப் போர்களில், பெரும் தியாகங்களைச் செய்தவர்களில் நான் ஒருவன் என்பதை இது குறிக்கிறது.) முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் அடங்கிய படையணியில் நான் போரிட்டதை காண்கிறேன். எங்களின் வாயோரங்களில் புண்கள் ஏற்படும் வரை மர இலைகளையும் ஒருவகைச் செடியின் கனிகளையும் (ஹுப்லா - அரக் மரத்தின் பழம்) தவிர நாங்கள் எதையும் உண்டதில்லை. மேலும், ஆடும்

ஒட்டகமும் (பிழுக்கை) இடுவதைப் போல எங்களில் ஒருவர் மலம் கழிப்பார்கள். (இப்போது) பனூ அஸத் கிளையினர் எனக்கு மார்க்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்க முற்படுகின்றனர். (இத்தகைய தியாகங்களைச் செய்த எனக்கு, பிற்காலத்தில் வந்தவர்கள் மார்க்கம் கற்பிக்க முற்படுவது வேதனைக்குரியது.) அப்படியாயின் நான் ஏமாற்றமடைந்து நஷ்டமடைந்து விட்டேன்; என் செயல்களும் வீணாகிவிட்டன.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் மிகவும் பலவீனமானது (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

375

⋮

حدثنا محمد بن بشار, حدثنا صفوان بن عيسى, حدثنا محمد بن عمرو بن عيسى أبو
نعامة العدوي, قال: سمعت خَالِدَ بْنَ عَمْرِو بْنِ شَيْبَةَ, أبا الرقاد قال: بعث عمر بن
الخطاب عُبَيْدُ بْنُ غَزْوَانَ وَقَالَ انطلق أنت ومن معك, حتى إذا كنتم في أقصى أرض العرب,
وأدنى بلاد أرض العجم, فأقبلوا حتى إذا كانوا بالمربد وجدوا هذا المكان, فقالوا: ما هذه؟
هذه البصرة. فساروا حتى إذا بلغوا حيال الجسر الصغير, فقالوا: ها هنا أمرتم, فنزلوا
فذكروا الحديث بطوله..

காலித் இப்னு உமைர் மற்றும் ஷுவைஸ் அபூர்-ருகாத் ஆகியோர் கூறினார்கள்:

"உமர் இப்னு அல்கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் உத்பா இப்னு கஸ்வான் (ரலி) அவர்களை அனுப்பி, 'நீங்களும் உங்களுடன் இருப்பவர்களும் அரபு தேசத்தின் மிகத் தொலைவான பகுதிக்கும், அஜம் (அரேபியர் அல்லாதோர்) தேசத்தின் மிக அருகாமைப் பகுதிக்கும் நீங்கள் சென்றடையும் வரை (பயணம் மேற்கொள்ளுங்கள்)' என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் முன்னோக்கிச் சென்றார்கள். அவர்கள் 'அல்-மிர்பத்' பகுதியை அடைந்தபோது, இந்த இடத்தைக் கண்டார்கள். (அப்போது) 'இது என்ன?' என்று கேட்டார்கள். (அதற்கு) 'இது பஸ்ரா' (என்று அடையாளம் காணப்பட்டது/அழைக்கப்பட்டது). பிறகு அவர்கள் சிறிய பாலத்திற்கு நேராக வரும் வரை பயணித்தார்கள். (அங்கு சென்றதும்) 'இங்குதான் (தங்கும்படி) நீங்கள் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளீர்கள்' என்று கூறி, அங்கே இறங்கித் தங்கினார்கள். பிறகு (அறிவிப்பாளர்) இந்த ஹதீஸை முழுமையாக விவரித்தார்."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

376

⋮

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ أَسْلَمَ أَبُو حَاتِمٍ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَقَدْ أُخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يَخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُودِيْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدٌ، وَلَقَدْ أَتْتُ عَلَى ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ، وَمَالِي وَلَيْلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ دُوكِيدٌ، إِلَّا شَيْءٌ يُؤَارِيهِ إِبْطِلَالٌ.

அனஸ் (ரழி) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வுக்காக, வேறு எவரும் அஞ்சாத அளவுக்கு நான் அச்சுறுத்தப்பட்டேன்; அல்லாஹ்வுக்காக, வேறு எவரும் துன்புறுத்தப்படாத அளவுக்கு நான் துன்புறுத்தப்பட்டேன். முப்பது இரவும் பகலும் (தொடர்ச்சியாக) என் மீது கழிந்தது. அப்பொழுது எனக்கும் பிலால் (ரழி) அவர்களுக்கும், பிலால் (ரழி) அவர்களின் அக்குளுக்குக் கீழே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சிறிதளவு உணவைத் தவிர, உயிருள்ள எந்தவொரு பிராணியும் உண்ணக்கூடிய உணவு இருக்கவில்லை.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

377

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَفَّانُ بْنُ مُسْلِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبَانُ بْنُ يَزِيدَ الْعَطَّاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا قَتَادَةُ، عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَجْتَمِعْ عِنْدَهُ غَدَاءٌ وَلَا عَشَاءٌ مِنْ خُبْزٍ وَلَحْمٍ، إِلَّا عَلَى ضَفَفٍ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில், ரொட்டியும் இறைச்சியும் கொண்ட பகல் உணவோ அல்லது இரவு உணவோ ஒருபோதும் ஒன்றாக அமைந்ததில்லை, மக்கள் திரண்டிருக்கும் (அதாவது, விருந்தினர்கள் அல்லது பலருடன் உண்ணும்) சந்தர்ப்பத்தைத் தவிர.

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

378

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي فُدَيْكٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذُنْبٍ، عَنْ مُسْلِمِ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنْ نَوْفَلِ بْنِ إِيَّاسِ الْهَذَلِيِّ، قَالَ: كَانَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ لَنَا جَلِيسًا، وَكَانَ نَعَمَ الْجَلِيسِ، وَإِنَّهُ انْقَلَبَ بِنَا ذَاتَ يَوْمٍ، حَتَّى إِذَا دَخَلْنَا بَيْتَهُ وَدَخَلَ فَاعْتَسَلَ،

ثُمَّ خَرَجَ وَأَتَيْنَا بِصَحْفَةٍ فِيهَا خُبْرٌ وَلَحْمٌ، فَلَمَّا وَضَعَتْ بَكِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ، مَا يُبْكِيكَ؟ فَقَالَ: هَلَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَشْبَعْهُ وَأَهْلُ بَيْتِهِ مِنْ خُبْرِ الشَّعِيرِ فَلَا أَرَأَا أَنَا أُخْرِنَا لِمَا هُوَ خَيْرٌ لَنَا.

நவஃபல் இப்னு இயாஸ் அல்-ஹுதலி கூறினார்:

“அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) அவர்கள் எங்களுடன் அமரும் தோழராக இருந்தார்கள்; அவர்கள் மிகச்சிறந்த தோழராகவும் இருந்தார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் எங்களைத் (தம்முடன்) திரும்ப அழைத்துச் சென்றார்கள்; நாங்கள் அவர்களுடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்தோம். அவர்கள் (உள்ளே) சென்று குளித்துவிட்டு, பிறகு வெளியே வந்தார்கள். எங்களிடம் ரொட்டியும் இறைச்சியும் கொண்ட ஒரு தட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது வைக்கப்பட்டபோது, அப்துர் ரஹ்மான் (ரழி) அவர்கள் அழுதார்கள். நான், ‘ஓ அபு முஹம்மத், உங்களை அழ வைப்பது எது?’ என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள்; அவர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தினரும் வாற்கோதுமை ரொட்டியைக்கூட வயிறு நிரம்பச் சாப்பிட்டதில்லை. ஆகவே, நாங்கள் (இவ்வுலகில்) பின்னால் விடப்பட்டிருப்பது எங்களுக்குச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشمال المحمدية

54. باب ما جاء في سن رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

54. மாண்புமிகு சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வயது

379

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا رَوْحُ بْنُ عُبَادَةَ، قَالَ: حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: مَكَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً يُوحَى إِلَيْهِ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَتُوفِّيَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள், தங்களுக்கு வஹீ (இறைச்செய்தி) அருளப்பட்டுக் கொண்டிருக்க, மக்காவில் பதின்மூன்று வருடங்களும், மதீனாவில் பத்து வருடங்களும் தங்கியிருந்து, தங்களின் அறுபத்து மூன்றாவது வயதில் வஃபாத் ஆனார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

380

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ جَرِيرٍ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَخْطُبُ، قَالَ: مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَأَنَا ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً.

முஆவியா (ரழி) அவர்கள் ஒரு சொற்பொழிவில் கூறினார்கள்: 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அறுபத்து மூன்று வயதில் காலமானார்கள். அபூபக்கர் (ரழி) மற்றும் உமர் (ரழி) ஆகியோரும் (அதே) அறுபத்து மூன்று வயதிலேயே (காலமானார்கள்). நானும் இப்போது அறுபத்து மூன்று வயதில் இருக்கிறேன்.'

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

381

:

حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مَهْدِيٍّ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَاتَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணிக்கும்போது, அவர்களுக்கு அறுபத்து மூன்று வயதாக இருந்தது."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

382

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، وَيَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الدَّوْرَقِيُّ، قَالَا: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ عَلِيَّةَ، عَنْ خَالِدِ الْحَدَّاءِ، قَالَ: أُنْبَأَنَا عَمَّا مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، يَقُولُ: تُوَفِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ ابْنُ خَمْسٍ وَسِتِّينَ.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அறுபத்து ஐந்து வயதாக இருக்கும் போது மரணித்தார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

383

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ أَبَانَ، قَالَا: حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ دَعْقَلِ بْنِ حَنْظَلَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُبِضَ وَهُوَ ابْنُ خَمْسٍ وَسِتِّينَ، قَالَ أَبُو عِيسَى: وَدَعْقَلُ، لَا نَعْرِفُ لَهُ سَمَاعًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

தஃக்பல் இப்னு ஹன்ழலா (அவர்கள்) அறிவித்தார்கள்: "நபி (ஸல்) அவர்கள் (இறைவனால்) கைப்பற்றப்பட்டபோது (அதாவது, மரணித்தபோது) அவர்களுக்கு அறுபத்தைந்து வயது (நிறைவடைந்திருந்தது)." (இமாம் அபூ ஈஸா (திர்மதி) கூறினார்கள்: தஃக்பல் (இப்னு ஹன்ழலா) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நேரடியாகக் கேட்டதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. எனினும், அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مَعْنٌ، حَدَّثَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ، يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَا بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطِطِ، وَلَا بِالسَّبِطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً، وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلَحْيَيْهِ عَشْرُونَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ.

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، نَحْوَهُ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:
“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மிக உயரமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை, குட்டையானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. (அதேபோல்) அவர்களுடைய சருமம் வெளிர் வெண்மையாகவும் (நோயுற்றது போல) இருக்கவில்லை, மாநிறமாகவும் (கருமை கலந்த பழுப்பு நிறமாகவும்) இருக்கவில்லை. அவர்களுடைய முடியும் நன்கு சுருண்டதாகவும் (கூர்மையான சுருள்களாக) இருக்கவில்லை, படிந்து நேராகவும் இருக்கவில்லை. அல்லாஹ் (உயர்ந்தவன்) அவரை நாற்பதாவது வயதில் (நபித்துவத்துடன்) அனுப்பினான். எனவே அவர்கள் மக்காவில் பத்து ஆண்டுகளும், மதீனாவில் பத்து ஆண்டுகளும் தங்கியிருந்தார்கள். மேலும் அல்லாஹ் அவரை அறுபதாவது வயதில் தன்னளவில் எடுத்துக்கொண்டான். அப்போது அவர்களுடைய தலையிலும் தாடியிலும் இருபதுக்கும் குறைவான நரை முடிகளே இருந்தன.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

الشماثل المحمدية

55. باب ماجاء في وفاة رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

55. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணம்

386

حَدَّثَنَا أَبُو عَمَّارٍ الْحُسَيْنُ بْنُ حُرَيْثٍ، وَثَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: أَخِرُ نَظَرَةٍ نَظَرْتُهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَشَفُ السِّتَارَةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، فَنَظَرْتُ إِلَى وَجْهِهِ كَأَنَّهُ وَرَقَةٌ مُصْحَفٍ، وَالنَّاسُ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ، فَكَادَ النَّاسُ أَنْ يَضْطَرُّوا، فَأَشَارَ إِلَى النَّاسِ أَنْ اثْبُتُوا، وَأَبُو بَكْرٍ يُؤْمِمُهُمْ وَأَلْقَى السِّجْفَ، وَتُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ آخِرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:
நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைக் கடைசியாகப் பார்த்தது,
(அவர்கள் மரணித்த) திங்கட்கிழமை அன்று திரை விலக்கப்பட்டபோதுதான்.
அப்போது நான் அவர்களின் திருமுகத்தைப் பார்த்தேன்; அது குர்ஆனின்
ஒரு ஏட்டைப் போன்று இருந்தது. மக்கள் அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களுக்குப்
பின்னால் (தொழுகையில்) இருந்தனர். மக்கள் (தங்கள் தொழுகையில்
இருந்து) நிலைகுலைய முற்பட்டனர். உடனே, (தொழுகையில்) உறுதியாக
இருக்குமாறு மக்களுக்கு அவர்கள் சைகை செய்தார்கள். அபூபக்கர் (ரலி)
அவர்களுக்குத் தொழுகை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு அவர்கள்
திரையைத் தொங்கவிட்டார்கள். அந்த நாளின் இறுதியில் அல்லாஹ்வின்
தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

387

حَدَّثَنَا حَمِيدُ بْنُ مَسْعَدَةَ الْبَصْرِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمُ بْنُ أَحْصَرَ، عَنِ ابْنِ عَوْنٍ، عَنِ ابِرَاهِيمَ،
عَنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كُنْتُ مُسْنِدَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَى صَدْرِي أَوْ

قَالَتْ: إِلَى حَجْرِي فَدَعَا بِطُسْتٍ لِيَبُولَ فِيهِ، ثُمَّ بَالَ، فَمَاتَ.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் நபி (ஸல்) அவர்களை என் மார்பில் (அல்லது: என் மடியில்) சாய்த்து வைத்திருந்தேன். அப்போது அவர்கள் சிறுநீர் கழிப்பதற்காக ஒரு பாத்திரத்தைக் கேட்டார்கள். பிறகு அவர்கள் சிறுநீர் கழித்தார்கள்; பின்னர் (அவர்கள் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து) மரணமடைந்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

388

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، حَدَّثَنَا اللَّيْثُ، عَنِ ابْنِ الْهَادِ، عَنْ مُوسَى بْنِ سَرْجَسَ، عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّهَا قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ بِالْمَوْتِ وَعِنْدَهُ قَدَحٌ فِيهِ مَاءٌ، وَهُوَ يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْقَدَحِ، ثُمَّ يَمْسَحُ وَجْهَهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى مُكَرَّاتِ أَوْقَالَ: عَلَى سَكَرَاتِ الْمَوْتِ.

ஆயிஷா (ரஹி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணத் தருவாயில் இருந்தபோது நான் அவர்களைப் பார்த்தேன். அவர்களுக்கு அருகில் தண்ணீர் இருந்த ஒரு கோப்பை (குவளை) இருந்தது. அவர்கள் அந்தக் கோப்பையில் தங்கள் கையை நுழைத்து, அந்தத் தண்ணீரால் தங்கள் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு, 'அல்லாஹும்ம அஇன்னி அலா முன்கராத்தி (அல்லது: அலா ஸகராத்தி) ல் மவத்' (யா அல்லாஹ்! மரணத்தின் கொடூரங்களுக்கு -அல்லது: மரண வேதனைகளுக்கு- எதிராக எனக்கு உதவி செய்வாயாக!) என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

389

:

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَرَّاءُ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُبَشِّرُ بْنُ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْعَلَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَا أُغِطُ أَحَدًا بَهْوَنٍ مَوْتٍ بَعْدَ الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ شِدَّةِ مَوْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. [commentary] قال أبو عيسى: سألت أبا زرعه فقلت له: من عبد الرحمن بن العلاء هذا؟ فقال: هو عبد الرحمن بن العلاء اللجلاج. [commentary/]

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் மரணத்தின் கடுமையை நான் பார்த்த பிறகு, யாருடைய இலகுவான மரணத்தைக் கண்டும் நான் பொறாமைப்பட மாட்டேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

390

:

حَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ وَهُوَ ابْنُ الْمَلِكِيِّ، عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، اخْتَلَفُوا فِي دَفْنِهِ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، شَيْئًا مَا نَسِيتُهُ، قَالَ: مَا قَبِضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ، اذْفُؤْهُ فِي مَوْضِعٍ فَرَّاشِهِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்தபோது, அவரை எங்கே அடக்கம் செய்வது என்பது பற்றி (சஹாபாக்கள்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டார்கள். அப்போது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து நான் ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டேன்; அதை நான் மறக்கவில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ் எந்தவொரு நபியையும், (அவரை) அடக்கம் செய்யப்பட அல்லாஹ் விரும்பும் இடத்திலன்றி கைப்பற்றுவதில்லை.” எனவே, அவரது படுக்கை இருந்த இடத்திலேயே அவரை அடக்கம் செய்யுங்கள்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸனத் ளயீஃப் வல்-ஹதீஸ் ஹஸன் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

391

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَعِيَّاشُ الْعَنْبَرِيُّ، وَسَوَّارُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، وَغَيْرُ وَاحِدٍ، قَالُوا: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ، عَنْ سَفْيَانَ الثَّوْرِيِّ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَائِشَةَ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ قَبِلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ مَا مَاتَ.

இப்து அப்பாஸ் (ரழி) மற்றும் ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

“அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் (வந்து), நபி (ஸல்) அவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களை (நெற்றியில்) முத்தமிட்டார்கள்.”

392

:

حدثنا نصر بن علي الجهضمي، حدثنا مر حوم بن عبد العزيز العطار، عن يزيد بن بابنوس، عن عائشة أن أبا بكر دخل على النبي صلى الله عليه وسلم بعد وفاته فوضع فمه بين عينيه، ووضع يديه على ساعديه، وقال: وانبياؤه، واصفياؤه، واخليلاؤه.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணித்தப் பிறகு அவர்களிடம் சென்ற அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் கண்களுக்கு இடையில் தமது வாயையும், அவர்களின் முன்கைகளின் மீது தமது கைகளையும் வைத்து, (அவர்களின் பிரிவால் ஏற்பட்ட துயரத்தால்) 'ஓ, என் நபியே! ஓ, என் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே! ஓ, என் உற்ற நண்பரே!' என அங்கலாய்த்தார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

393

:

حدثنا بشر بن هلال الصوائف البصري، قال: حدثنا جعفر بن سليمان، عن ثابت، عن أنس، قال: لما كان اليوم الذي دخل فيه رسول الله صلى الله عليه وسلم المدينة أضاء منها كل شيء، فلما كان اليوم الذي مات فيه أظلم منها كل شيء، وما نقصنا أيدينا من التراب، وإننا لفي دفيه صلى الله عليه وسلم، حتى أنكرنا قلوبنا.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மதினாவிற்குள் நுழைந்த நாளில், அங்கிருந்த அனைத்தும் பிரகாசமாக ஒளிர்ந்தன. அவர்கள் இறந்த நாளில், அங்கிருந்த அனைத்தும் இருண்டு போயின. நாங்கள் எங்கள் கைகளிலிருந்து மண்ணைத் தட்டிவிடவில்லை; இன்னும் நாங்கள் அவர்களை நல்லடக்கம் செய்வதில்தான் இருந்தோம்; அதற்குள் எங்கள் உள்ளங்கள் (முன்பு இருந்த நிலையை விட்டு) மாறிவிட்டதை உணர்ந்தோம்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

394

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَاتِمٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَامِرُ بْنُ صَالِحٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: تُوِّفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ.

ஆயிஷா (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) திங்கட்கிழமை அன்று வஃபாத் ஆனார்கள் (இறைவனிடம் மீண்டார்கள்)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

395

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي عُمَرَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ بْنُ عُيَيْنَةَ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ فَمَكَثَ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَلَيْلَةَ الْاِثْنَاءِ، وَدُفِنَ مِنَ اللَّيْلِ، وَقَالَ سُفْيَانُ: وَقَالَ غَيْرُهُ: يُسْمَعُ صَوْتُ الْمَسَاحِي مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ.

ஜஃபர் இப்னு முஹம்மது அவர்கள், தம் தந்தை கூறியதாக அறிவித்தார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் திங்கட்கிழமை அன்று மரணித்தார்கள். அதன்பிறகு அந்த நாளிலும், செவ்வாய்க்கிழமை இரவிலும் (அவர்களின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படாமல்) இருந்தது. மேலும் அவர்கள் (செவ்வாய்க்கிழமை) இரவிலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்."

சஃப்யான் கூறினார்: "வேறொருவர் கூறினார்: 'அடக்கம் செய்யும் பணிக்காக' இரவின் பிற்பகுதியில் மண்வெட்டிகளின் சத்தம் கேட்கப்பட்டது."

ஹதீஸ் தரம் : பலவீனமான அறிவிப்பாளர் தொடர் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

396

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ شَرِيكَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، قَالَ: تُوِّفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، وَدُفِنَ يَوْمَ الْاِثْنَاءِ. قَالَ أَبُو عِيسَى: هَذَا أَحَدِيثٌ غَرِيبٌ.

அபு ஸலமா இப்னு அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவஃப் (ரழி) கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) (அவர்கள் மீது சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாகட்டுமாக) திங்கட்கிழமை அன்று மரணமடைந்து, செவ்வாய்க்கிழமை அன்று நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள்."

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ الْجَهْضَمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاوُدَ، قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَمَةُ بْنُ نُبَيْطٍ، عَنْ نَعِيمِ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ نُبَيْطِ بْنِ شَرِيطٍ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عُبَيْدٍ، وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: أَعْمِيَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فِي مَرَضِهِ فَأَفَاقَ، فَقَالَ: حَضَرَتِ الصَّلَاةُ؟ فَقَالُوا: نَعَمْ فَقَالَ: مُرُوا بِلَالًا فَلْيُؤَذِّنْ، وَمُرُوا أَبَا بَكْرٍ أَنْ يُصَلِّيَ لِلنَّاسِ أَوْ قَالَ: بِالنَّاسِ، قَالَ: ثُمَّ أَعْمِيَ عَلَيْهِ، فَأَفَاقَ، فَقَالَ: حَضَرَتِ الصَّلَاةُ؟ فَقَالُوا: نَعَمْ فَقَالَ: مُرُوا بِلَالًا فَلْيُؤَذِّنْ، وَمُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: إِنَّ أَبِي رَجُلٌ أَسِيفٌ، إِذَا قَامَ ذَلِكَ الْمَقَامَ بَكَى فَلَا يَسْتَطِيعُ، فَلَوْ أَمَرْتُ غَيْرَهُ، قَالَ: ثُمَّ أَعْمِيَ عَلَيْهِ فَأَفَاقَ فَقَالَ: مُرُوا بِلَالًا فَلْيُؤَذِّنْ، وَمُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ، فَإِنَّكَ صَوَاحِبٌ أَوْ صَوَاحِبَاتُ يُوسُفَ، قَالَ: فَأَمَرَ بِلَالٌ فَأَذَّنَ، وَأَمَرَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى بِالنَّاسِ، ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَدَ حِقَّةً، فَقَالَ: انْظُرُوا إِلَيَّ مَنْ أَتَكِي عَلَيْهِ، فَجَاءَتْ بَرِيرَةُ، وَرَجُلٌ آخَرُ، فَاتَّكَأَ عَلَيْهِمَا فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَنْكُصَ فَأَوَّمَا إِلَيْهِ أَنْ يَثْبُتَ مَكَانَهُ، حَتَّى قَضَى أَبُو بَكْرٍ صَلَاتَهُ..

ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُبِضَ، فَقَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَا أَسْمَعُ أَحَدًا يَذْكُرُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُبِضَ إِلَّا ضَرْبَتُهُ بِسَيْفِي هَذَا، قَالَ: وَكَانَ النَّاسُ أُمِّيِينَ لَمْ يَكُنْ فِيهِمْ نَبِيٌّ قَبْلَهُ، فَأَمْسَكَ النَّاسُ، فَقَالُوا: يَا سَالِمُ، انْطَلِقْ إِلَى صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَادْعُهُ، فَاتَّيْتُ أَبَا بَكْرٍ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَاتَّيْتُهُ أَبْكِي دَهْشًا، فَلَمَّا رَأَنِي، قَالَ: أَقْبِضْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قُلْتُ: إِنَّ عُمَرَ، يَقُولُ: لَا أَسْمَعُ أَحَدًا يَذْكُرُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُبِضَ إِلَّا ضَرْبَتُهُ بِسَيْفِي هَذَا، فَقَالَ لِي: انْطَلِقْ، فَانْطَلَقْتُ مَعَهُ، فَجَاءَهُوَ النَّاسُ قَدْ دَخَلُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفَرِّجُوا لِي، فَأَفْرَجُوا لَهُ فَجَاءَ حَتَّى أَكَبَّ عَلَيْهِ وَمَسَّهُ، فَقَالَ: إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ، ثُمَّ قَالُوا: يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَقْبِضْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟

قَالَ: نَعَمْ، فَعَلِمُوا أَنَّ قَدْ صَدَقَ، قَالُوا: يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيُّصَلِّيَ
 عَلَى رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالُوا: وَكَيْفَ؟ قَالَ: يَدْخُلُ قَوْمٌ فَيَكْبُرُونَ وَيُصَلُّونَ، وَيَدْعُونَ،
 ثُمَّ يَخْرُجُونَ، ثُمَّ يَدْخُلُ قَوْمٌ فَيَكْبُرُونَ وَيُصَلُّونَ وَيَدْعُونَ، ثُمَّ يَخْرُجُونَ، حَتَّى يَدْخُلَ
 النَّاسُ، قَالُوا: يَا صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيُّدْفَنُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالُوا: أَيْنَ؟ قَالَ: فِي الْمَكَانِ الَّذِي قَبِضَ اللَّهُ فِيهِ رُوحَهُ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ
 يَقْبِضْ رُوحَهُ إِلَّا فِي مَكَانٍ طَيِّبٍ فَعَلِمُوا أَنَّ قَدْ صَدَقَ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَغْسِلَهُ بَنُو أَبِيهِ، وَاجْتَمَعَ
 الْمُهَاجِرُونَ يَتَشَاوَرُونَ، فَقَالُوا: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى إِخْوَانِنَا مِنَ الْأَنْصَارِ نُدْخِلْهُمْ مَعَنَا فِي هَذَا
 الْأَمْرِ، فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ: مِنَّا أَمِيرٌ وَمِنْكُمْ أَمِيرٌ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: مَنْ لَهُ مِثْلُ هَذِهِ
 الثَّلَاثِ ثَانِي اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا مَنْ هُمَا؟ قَالَ: ثُمَّ
 بَسَطَ يَدَهُ بَايَعَهُ وَبَايَعَهُ النَّاسُ بَيْعَةً حَسَنَةً جَمِيلَةً.

ஸாலிம் பின் உபைத் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: (அவர்களுக்கு
 நபித்தோழமை அந்தஸ்து இருந்தது).

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் தங்களது நோயின்போது
 மயக்கமுற்றார்கள். பின்னர் தெளிவுபெற்று, ‘தொழுகை நேரம் வந்துவிட்டதா?’
 என்று கேட்டார்கள். மக்கள், ‘ஆம்’ என்றனர். ‘பிலாலிடம் பாங்கு
 சொல்லும்படியும், அபூபக்ரிடம் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்படியும்
 கூறுங்கள்’ என்று நபி (ஸல்) கூறினார்கள். பின்னர் அவர்கள் மீண்டும்
 மயக்கமுற்றார்கள். தெளிவுபெற்றதும், ‘தொழுகை நேரம் வந்துவிட்டதா?’
 என்று கேட்டார்கள். மக்கள், ‘ஆம்’ என்றனர். ‘பிலாலிடம் பாங்கு
 சொல்லும்படியும், அபூபக்ரிடம் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்படியும்
 கூறுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். அப்போது ஆயிஷா (ரழி), ‘என் தந்தை
 மிகவும் மென்மையான உள்ளம் கொண்டவர். அந்த இடத்தில் (தொழுகை
 நடத்த) அவர் நின்றால் அழுதுவிடுவார்; அவரால் (தொழுகை நடத்த)
 முடியாது. எனவே நீங்கள் வேறு யாரையாவது ஏவினாலோ (நன்றாக
 இருக்கும்)!’ என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் (மீண்டும்) மயக்கமுற்று, தெளிவுபெற்றார்கள். அப்போது, ‘பிலாலிடம்
 பாங்கு சொல்லும்படியும், அபூபக்ரிடம் மக்களுக்குத் தொழுகை நடத்தும்படியும்
 கூறுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் யூசுஃப் (அலை) அவர்களின் (காலத்துத்)
 தோழிகளைப் போன்றவர்கள்!’ என்று கூறினார்கள். அவ்வாறே பிலால் (ரழி)
 அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது, அவர் பாங்கு சொன்னார். அபூபக்ர்
 (ரழி) அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டது, அவர் மக்களுக்குத் தொழுகை
 நடத்தினார்கள். பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (உடலில்)
 சற்று லேசான தன்மையை உணர்ந்தார்கள். எனவே, ‘நான் சாய்ந்துகொள்ள

யாரையாவது பாருங்கள்!’ என்று கூறினார்கள். அப்போது பரீரா (ரழி) அவர்களும் இன்னொரு மனிதரும் வந்தனர்; அவர்கள் இருவர் மீதும் சாய்ந்து கொண்டார்கள். அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் நபிகளாரைக் கண்டபோது, பின்வாங்க முயன்றார்கள். ஆனால், நபிகளார் (ஸல்) அவர்கள் அவரை அதே இடத்தில் இருக்கும்படி சைகை செய்தார்கள்; அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள் தொழுகையை முடிக்கும் வரை (அப்படியே இருந்தார்கள்).

பின்னர், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரணமடைந்தார்கள். (இதைக் கேள்விப்பட்ட) உமர் (ரழி) அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று யாராவது சொல்வதை நான் கேட்டால், எனது இந்த வாளால் அவரை வெட்டுவேன்!’ என்று கூறினார்கள்.”

அவர் (ஸாலிம்) கூறினார்கள்: “மக்கள் எழுத்தறிவற்றவர்களாக இருந்தனர்; அவர்களுக்கு மத்தியில் இதற்கு முன் எந்த நபியும் இருந்ததில்லை; எனவே அவர்கள் (என்ன செய்வதென்று தெரியாமல்) திகைத்து நின்றனர். அவர்கள், ‘ஸாலிமே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் தோழரிடம் (அபூபக்ரிடம்) சென்று அவரை அழைத்து வாருங்கள்’ என்று கூறினர். எனவே நான் அபூபக்ர் (ரழி) அவர்களைத் தேடி பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றேன். நான் அழுதுகொண்டும் அதிர்ச்சியுடனும் அவர்களிடம் வந்தேன். அவர் என்னைப் பார்த்தபோது, ‘அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்களா?’ என்று கேட்டார்கள். நான், ‘உமர் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று யாராவது சொன்னால், எனது இந்த வாளால் அவரை வெட்டுவேன்!” என்று கூறுகிறார்கள்’ என்றேன். அதற்கு அவர், ‘(என்னிடம்) வா’ என்றார்கள். நான் அவருடன் சென்றேன்.

மக்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் அருகில் நுழைந்திருந்த நிலையில் அவர் வந்தார். அவர், ‘மக்களே, எனக்கு வழிவிடுங்கள்’ என்று கூறினார்கள். அவர்கள் அவருக்கு வழிவிட்டனர். பின்னர் அவர் (நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது) குனிந்து, அவர்களைத் தொட்டுவிட்டு, “நிச்சயமாக நீரும் மரிப்பவரே; நிச்சயமாக அவர்களும் மரிப்பவர்களே.” (இன்னக்க மையித்தூன் வ இன்னஹும் மையித்தூன் - அல்-குர்ஆன் 39:30) என்று கூறினார்கள்.

பின்னர் மக்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரின் தோழரே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இறந்துவிட்டார்களா?’ என்று கேட்டனர். அவர் ‘ஆம்’ என்றார். அவர் உண்மையைத்தான் சொல்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். ‘அல்லாஹ்வின் தூதரின் தோழரே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களுக்காகத் தொழுகை நடத்தப்பட வேண்டுமா?’ என்று கேட்டனர். அவர் ‘ஆம்’ என்றார். அவர்கள், ‘எப்படி?’ என்று கேட்டனர். அவர், ‘ஒரு குழுவினர் உள்ளே நுழைந்து, தக்பீர் கூறி, தொழுது, பிரார்த்தனை செய்வார்கள். பின்னர் அவர்கள் வெளியேறுவார்கள். அதன்பின் அடுத்த குழுவினர் உள்ளே நுழைந்து தக்பீர் கூறி, தொழுது, பிரார்த்தனை செய்து வெளியேறுவார்கள். (இவ்வாறே) மக்கள் அனைவரும் (தொழுது முடிப்பார்கள்)’ என்று கூறினார்கள்.

அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் தூதரின் தோழரே! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமா?’ என்று கேட்டனர். அவர்

‘ஆம்’ என்றார். அவர்கள், ‘எங்கே?’ என்று கேட்டனர். அவர், ‘அல்லாஹ் எந்த இடத்தில் அவர்களின் உயிரைக் கைப்பற்றினானோ, அதே இடத்தில் தான்; ஏனெனில் அல்லாஹ் ஒரு நல்ல இடத்தில் அல்லாமல் அவர்களின் உயிரைக் கைப்பற்ற மாட்டான்’ என்று கூறினார்கள். அவர் உண்மையைத்தான் சொல்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள்.

பின்னர், அவர் (நபி (ஸல்) அவர்களின்) தந்தை வழி உறவினர்களைக் கொண்டு அவர்களைக் குளிப்பாட்டும்படி அறிவுறுத்தினார்கள். முஹாஜிரீன்கள் ஒன்றுகூடி, கலந்தாலோசித்தனர். அவர்கள், ‘நம் சகோதரர்களான அன்சாரிகளிடம் செல்வோம்; இந்த (ஆட்சித் தலைமை) விஷயத்தில் அவர்களையும் நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்வோம்’ என்றனர். (அங்கே சென்றபோது) அன்சாரிகள், ‘எங்களில் இருந்து ஒரு தலைவரும் (அமீர்), உங்களில் இருந்து ஒரு தலைவரும் இருக்க வேண்டும்’ என்றனர்.

அப்போது உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “சிறப்பிற்குரிய இந்த மூன்று விஷயங்கள் உள்ளவர் யார்? (குர்ஆன் கூறுவது போல்): ‘இருவரில் இரண்டாமவராக, குகையில் அவர்கள் இருவரும் இருந்தபோது, அவர் தன் தோழரிடம், “கவலைப்படாதீர்! நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கிறான்” என்று கூறினார் (தானியத்தை இது ஹுமா ஃபில்-காரி இத் யகூலு லி-ஸாஹிபிஹி லா தஹ்ஸன் இன்னல்லாஹ் மஅனா - அல்-குர்ஆன் 9:40). அந்த இருவர் யார்?’ என்று கேட்டுவிட்டு, தனது கையை நீட்டினார்கள். மக்கள் அவருக்கு (அபூபக்ருக்கு) பைஅத் (விசுவாசப் பிரமாணம்) செய்தனர். அழகிய சிறந்த முறையில் அந்த பைஅத் அமைந்தது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

398

:

حَدَّثَنَا نَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ، شَيْخُ بَاهِلِيِّ قَدِيمٌ بَصْرِيٌّ قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتُ الْبُنَانِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: لَمَّا وَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِنْ كُرْبِ الْمَوْتِ مَا وَجَدَ، قَالَتْ فَاطِمَةُ: وَاكْرَبَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا كُرْبَ عَلَى أَبِيكَ بَعْدَ الْيَوْمِ، إِنَّهُ قَدْ خَضَرَ مِنْ أَبِيكَ مَا لَيْسَ بِتَارِكٍ مِنْهُ أَحَدًا الْمُؤَافَاةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் மரண வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், 'அந்தோ! வேதனையே!' என்று கூறினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், 'இன்றைய தினத்திற்குப் பிறகு உங்கள் தந்தைக்கு எந்த வேதனையும் இருக்காது. எவரையும்

விட்டுவைக்காத ஒன்று (மரணம்) உங்கள் தந்தையிடம் வந்துவிட்டது. மறுமை நாளில்தான் இனி சந்திப்பு நிகழும்' என்று கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

399

:

حَدَّثَنَا أَبُو الْخَطَّابِ زِيَادُ بْنُ يَحْيَى الْبَصْرِيُّ، وَنَصْرُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَبْدُ رَبِّهِ بْنِ بَارِقٍ الْحَنْفِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ جَدِّي أَبَا أُمِّي سِمَاكَ بْنَ الْوَلِيدِ يُحَدِّثُ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ، يُحَدِّثُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: مَنْ كَانَ لَهُ فَرَطَانِ مِنْ أُمَّتِي أَدْخَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهِمَا الْجَنَّةَ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَنْ كَانَ لَهُ فَرَطٌ مِنْ أُمَّتِكَ؟ قَالَ: وَمَنْ كَانَ لَهُ فَرَطٌ يَأْمُوقُهُ قَالَتْ: فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ فَرَطٌ مِنْ أُمَّتِكَ؟ قَالَ: فَأَنَا فَرَطٌ لَأُمَّتِي، لَنْ يُصَابُوا بِمِثْلِي.

இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுவதை அவர்கள் கேட்டார்கள்:

“எனது சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் (சிறு வயதிலேயே இறந்து) முன்னோடிகளாக இருந்தால், அல்லாஹ் அவற்றின் காரணமாக அவரை சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வான்.”

அப்போது ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கேட்டார்கள்: “உங்களுடைய

சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஒரே ஒரு குழந்தை (முன்னோடியாக) இருந்தால்?”

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒரே ஒரு குழந்தையைக் கொண்டவரும் அவ்வாறே (சொர்க்கம் செல்வார்), ஒ நற்பேறு பெற்றவரே!”

மீண்டும் அவர்கள் கேட்டார்கள்: “அப்படியானால், உங்களுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு, (முன்னோடியாகச் செல்ல) குழந்தை எதுவும் இல்லை என்றால்?”

அதற்கு நபியவர்கள் கூறினார்கள்: “நானே என் சமூகத்தாருக்கு முன்னோடியாக இருப்பேன். என் இழப்பைப் போன்ற ஒரு இழப்பால் அவர்கள் ஒருபோதும் துன்புற மாட்டார்கள்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

56. باب ما جاء في ميراث رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

56. சய்யிதினா முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரபுரிமை

400

:

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مَنِيعٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ، أَخِي جُوَيْرِيَةَ لَهُ صُحْبَةٌ، قَالَ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا سِلَاحَهُ، وَبَغْلَتَهُ، وَأَرْضًا جَعَلَهَا صَدَقَةً.

ஐஹைரிய்யா (ரழி) அவர்களின் சகோதரரான அம்ர் இப்னு அல்-ஹாரிஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், தங்களுடைய ஆயுதம் (அல்லது ஆயுதங்கள்), தங்களுடைய பெண் கோவேறு கழுதை மற்றும் அவர்கள் தர்மமாக ஆக்கிய (வக்ஃப் செய்த) நிலம் ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை (அதாவது, உலகாதாயப் பொருட்களை வாரிசுகளுக்கு விட்டுச் செல்லவில்லை).”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

401

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: جَاءَتْ فَاطِمَةُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَتْ: مَنْ يَرِثُكَ؟ فَقَالَ: أَهْلِي وَوَلَدِي، فَقَالَتْ: مَا لِي لَا أَرِثُ أَبِي؟ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: لَا تَوَرَّثُوا، وَلَكِنِّي أَعُولُ مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَغُولُهُ، وَأَنْفِقَ عَلَى مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள் அபூ பக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்து, 'உங்களிடமிருந்து யார் வாரிசரிமை பெறுவார்?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'என் குடும்பத்தாரும் என் பிள்ளைகளும்' என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஃபாத்திமா (ரழி) அவர்கள், 'அப்படியென்றால் நான் ஏன் என் தந்தையிடமிருந்து வாரிசரிமை பெறக்கூடாது?' என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அபூ பக்கர் (ரழி) அவர்கள், 'அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், " (நபிமார்களாகிய) நாங்கள் வாரிசரிமை எதையும் விட்டுச் செல்வதில்லை" என்று கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் யாரை ஆதரித்தார்களோ, அவர்களை நானும் ஆதரிக்கிறேன்; மேலும் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் யாருக்காகச் செலவு செய்தார்களோ, அவர்களுக்காக நானும் செலவு செய்கிறேன்' என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

402

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ كَثِيرٍ الْعُبَيْرِيُّ أَبُو غَسَّانٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَمْرِو بْنِ مُرَّةٍ، عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ، أَنَّ الْعَبَّاسَ، وَعَلِيًّا، جَاءَا إِلَى عُمَرَ يَخْتَصِمَانِ، يَقُولُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا لِصَاحِبِهِ: أَنْتَ كَذَّابٌ، أَنْتَ كَذَّابٌ، فَقَالَ عُمَرُ، لَطَلْحَةَ، وَالزُّبَيْرِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدٍ: أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ أَسْمِعْتُمْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: كُلُّ مَالٍ نَبِيِّ صَدَقَةٍ، إِلَّا مَا أَطْعَمَهُ، إِلَّا لَانُورِثُ؟ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ.

அபுல் பக்தரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

அல்-அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களும், அலி (ரழி) அவர்களும் சண்டையிட்டுக் கொண்டு உமர் (ரழி) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவரிடம், "நீர் இப்படிப்பட்டவர், நீர் அப்படிப்பட்டவர்!" என்று கூறினார்கள். ஆகவே, உமர் (ரழி) அவர்கள், தல்ஹா (ரழி), அஸ்-ஸுபைர் (ரழி), அப்துர்-ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி) மற்றும் ஸஃது (ரழி) ஆகியோரிடம் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக உங்களிடம் கேட்கிறேன், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'ஒரு நபியின் ஒவ்வொரு சொத்தும், அவர் (தம் குடும்பத்தினருக்கு) உணவளித்ததைத் தவிர, ஒரு தர்மமாகும். எங்களிடமிருந்து எவரும் வாரிசரிமை பெற மாட்டார்கள்!' என்று கூறுவதை நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களா?"

(இந்த அறிவிப்பு ஒரு நீண்ட கதையின் ஒரு பகுதியாகும்.)

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَ: حَدَّثَنَا صَفْوَانُ بْنُ عَيْسَى، عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا تُورَثُ مَاتَرٌ كُنَّا فَهُوَ صَدَقَةٌ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'நாங்கள் (நபிமார்கள்) வாரிசாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. நாங்கள் விட்டுச் சென்றது தர்மமாகும்.'"

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا يَقْسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا، مَاتَرَ كُتِبَ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي وَمُؤْنَةِ عَائِلَتِي فَهُوَ صَدَقَةٌ.

அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் அறிவித்தார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எனது வாரிசுகள் ஒரு தீனாரையோ அல்லது ஒரு திர்ஹமையோ பங்கிட்டுக் கொள்ள மாட்டார்கள் (ஏனெனில் நபிமார்கள் எதையும் வாரிசாக விட்டுச் செல்வதில்லை). என் மனைவியரின் ஜீவனாம்சத்தையும், என் பணியாளரின் செலவினத்தையும் தவிர்த்து, நான் விட்டுச் செல்லும் அனைத்தும் தர்மமாகும் (பொது முஸ்லிம்களின் நலனுக்காக)."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அல் ஸயீ)

حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَالُ، قَالَ: حَدَّثَنَا بِشْرُ بْنُ عُمَرَ، قَالَ: سَمِعْتُ مَالِكَ بْنَ أَنَسٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، عَنْ مَالِكِ بْنِ أَوْسٍ بْنِ الْحَدَثَانِ، قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عُمَرَ فَدَخَلَ عَلَيْهِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ، وَطَلْحَةُ، وَسَعْدٌ، وَجَاءَ عَلِيٌّ، وَالْعَبَّاسُ، يَخْتَصِمَانِ، فَقَالَ لَهُمْ عُمَرُ: أَنْشِدُكُمْ

بِالَّذِي يُأْذِنُهُ تَقْوَمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا نُورَتْ، مَا تَرَ كُنَاهُ صَدَقَةٌ، فَقَالُوا: اللَّهُمَّ نَعَمْ وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ.

மாலிக் பின் அவ்ஸ் இப்னுல் ஹதஸான் (ரழி) கூறினார்கள்: “நான் உமர் (ரழி) அவர்களிடம் சென்றேன். அப்போது அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரழி), தல்ஹா (ரழி) மற்றும் ஸஃது (ரழி) ஆகியோரும் அவரிடம் நுழைந்தார்கள். மேலும் அலி (ரழி) மற்றும் அப்பாஸ் (ரழி) ஆகிய இருவரும் (ஒரு சொத்துத் தகராறு தொடர்பாக) வழக்காடிக்கொண்டு வந்தார்கள். எனவே உமர் (ரழி) அவர்களிடம், ‘எவனுடைய அனுமதியால் வானமும் பூமியும் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ, அவன் மீது (அல்லாஹ்வின் பெயரால்) ஆணையிட்டு உங்களிடம் கேட்கிறேன்: ‘எமக்கு (நபிமார்களுக்கு) எவரும் வாரிசாக வருவதில்லை; நாம் விட்டுச் செல்வதெல்லாம் தர்மம் ஆகும்’ என்று அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை நீங்கள் அறிவீர்களா?’ என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், ‘அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! ஆம்’ என்று கூறினார்கள். மேலும் இந்த ஹதீஸில் ஒரு நீண்ட சம்பவம் உள்ளது.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

406

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ بَهْدَلَةَ، عَنْ زُرَّارِ بْنِ حُبَيْشٍ، عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَلَا شَاةً وَلَا بَعِيرًا، قَالَ: وَأَشْكُ فِي الْعَبْدِ وَالْأَمَةِ.

ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் (தமது மரணத்தின்போது) ஒரு தங்க நாணயத்தையோ, ஒரு வெள்ளி நாணயத்தையோ, ஒரு ஆட்டையோ, ஒரு ஒட்டகத்தையோ விட்டுச் செல்லவில்லை.” (அறிவிப்பாளர் கூறுகிறார்:) “மேலும், ஆயிஷா (ரழி) அவர்கள் (தமது கூற்றில்) ‘ஒரு ஆண் அடிமையையோ, ஒரு பெண் அடிமையையோ’ என்று குறிப்பிட்டார்களா என்பதில் நான் சந்தேகிக்கிறேன்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

الشماثل المحمدية

57. باب ما جاء في رؤية رسول الله صلى الله عليه وسلم

அஷ்-ஷமாயில் அல்-முஹம்மதிய்யா

57. கனவில் முஹம்மது நபிவை (ஸல்) காண்பது

407

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ مَهْدِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ رَأَى أَنِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى أَنِي فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتِمَثَّلُ بِي.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஹத் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்க, நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “யாரேனும் என்னைத் தம் கனவில் கண்டால், அவர் உண்மையிலேயே என்னைக் கண்டுவிட்டார், ஏனெனில் ஷைத்தான் என் உருவத்தில் வர இயலாது!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

408

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، وَمُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى، قَالَا: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ أَبِي حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ رَأَى أَنِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى أَنِي، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَّصَوَّرُ أَوْ قَالَ: لَا يَتَشَبَّهُ بِي.

யாராவது என்னைக் கனவில் கண்டால், அவர் உண்மையில் என்னையே கண்டிருக்கிறார். ஏனெனில் ஷைத்தான் என் உருவத்தில் காட்சியளிக்க மாட்டான் (அல்லது: என்னைப் போல் உருவம் கொள்ள மாட்டான் என்று கூறினார்கள்).

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

409

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ، قَالَ: حَدَّثَنَا خَلْفُ بْنُ خَلِيفَةَ، عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى، قَالَ أَبُو عَيْسَى: وَأَبُو مَالِكٍ هَذَا هُوَ: سَعْدُ بْنُ طَارِقِ بْنِ أَشِيمَ، وَطَارِقُ بْنُ أَشِيمَ هُوَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ رَوَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَادِيثَ

அபூ மாலிக் அல்-அஷ்ஜஜி (ரழி) அவர்கள், தம் தந்தை (ரழி) அவர்கள் கூறியதாக அறிவித்தார்கள்:

அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒருவர் தம்முடைய கனவில் என்னைக் கண்டால், அவர் உண்மையில் என்னையே கண்டார்!”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

410

:

سَمِعْتُ عَلِيَّ بْنَ حُجْرٍ، يَقُولُ: قَالَ خَلْفُ بْنُ خَلِيفَةَ: رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ حَرْيْثٍ صَاحِبَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَا غُلَامٌ صَغِيرٌ

அலீ இப்னு ஹுஜர் கூற நான் கேட்டேன்: கலஃப் இப்னு கலஃபா கூறினார்கள்: “நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழரான அம்ர் இப்னு ஹுரைஸ் (ரழி) அவர்களைப் பார்த்தேன்.”

411

:

حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ هُوَ ابْنُ سَعِيدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَاحِدِ بْنُ زِيَادٍ، عَنْ عَاصِمِ بْنِ كُلَيْبٍ، قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى، قَالَ أَبِي: فَحَدَّثْتُ بِهِ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَقُلْتُ: قَدْ رَأَيْتُهُ، فَذَكَرْتُ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، فَقُلْتُ: شَبَّهْتُهُ بِهِ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّهُ كَانَ يُشَبِّهُهُ.

அபூ ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறியதாவது:

“அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ‘யாரேனும் என்னைக் கனவில் கண்டால், அவர் உண்மையில் என்னையே கண்டார். ஏனெனில், ஷைத்தானால் என் உருவத்தில் தோன்ற இயலாது.’”

(அறிவிப்பாளர்) ஆஸிமின் தந்தை (குலைப்) கூறினார்: “பிறகு நான்

இச்செய்தியை இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் தெரிவித்து, ‘நான் (கனவில் நபியவர்களைக்) கண்டேன்’ என்று கூறினேன். அப்போது ஹஸன் பின் அலீ (ரழி) அவர்களைக் குறிப்பிட்டு, ‘நான் (கனவில் கண்ட உருவத்தை) இவருக்கு (ஹஸனுக்கு) ஒப்பிட்டேன்’ என்றேன். அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி), ‘நிச்சயமாக அவர் (ஹஸன்) அவர்களை ஒத்தவரே’ என்று கூறினார்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

412

⋮

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو أَبِي عَدِيٍّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَا: حَدَّثَنَا عَوْفُ بْنُ أَبِي جَمِيلَةَ، عَنْ يَزِيدَ الْفَارِسِيِّ وَكَانَ يَكْتُبُ الْمَصَاحِفَ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَنَامِ زَمَنَ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: فَقُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ: إِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّوْمِ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ، يَقُولُ: إِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَتَشَبَّهَ بِي، فَمَنْ رَأَى فِي النَّوْمِ فَقَدْ رَأَى، هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَنْتَعْتَ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي رَأَيْتَهُ فِي النَّوْمِ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَنْعْتُ لَكَ رَجُلَيْنِ الرَّجُلَيْنِ، جِسْمُهُ وَلَحْمُهُ أَسْمَرٌ إِلَى الْبَيَاضِ، أَكْحَلُ الْعَيْنَيْنِ، حَسَنُ الصَّحْلِ، جَمِيلُ دَوَائِرِ الْوَجْهِ، مَلَأَتْ لِحْيَتُهُ مَا بَيْنَ هَذِهِ إِلَى هَذِهِ، قَدْ مَلَأَتْ نَحْرَهُ، قَالَ عَوْفٌ: وَلَا أَذْهَبُ مَا كَانَ مَعَ هَذَا النَّعْتِ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: لَوْ رَأَيْتَهُ فِي الْيَقَظَةِ مَا اسْتَطَعْتَ أَنْ تَنْتَعَهُ فَوْقَ هَذَا.

[commentary] قال أبو عيسى: وي زيد الفارسي هو زيد بن هرمز وهو أقدم من ي زيد الرقاشي وروى ي زيد الفارسي عن ابن عباس أحاديث. وي زيد الرقاشي لم يدرك ابن عباس، وهو ي زيد بن أبان الرقاشي وهو يروي عن أنس بن مالك. وي زيد الفارسي وي زيد الرقاشي كلاهما من أهل البصرة وعوف بن أبي جميلة هو عوف الأعرابي.

[commentary/]

குர்ஆனின் பிரதிகளை எழுதுபவராக இருந்த யஸீத் அல்-ஃபாரிஸீ அவர்கள் கூறினார்கள்:

“நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களைக் கனவில் கண்டேன். நான் இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம், ‘நான் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களைத் தூக்கத்தில் (கனவில்) கண்டேன்’

என்று கூறினேன்.

அதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள், ‘ஷைத்தானால் என் வடிவத்தில் வர முடியாது; எனவே, யார் என்னைத் தூக்கத்தில் காண்கிறாரோ, அவர் (உண்மையில்) என்னையே கண்டார்’ என்று கூறியுள்ளார்கள். தூக்கத்தில் நீர் கண்ட அந்த மனிதரை உம்மால் வர்ணிக்க முடியுமா?” என்று கேட்டார்கள்.”

அதற்கு யஸீத், “ஆம், (உயரத்தில்) இரு ஆண்களுக்கிடைப்பட்ட (நடுத்தரமான) ஒரு மனிதரை நான் உமக்கு வர்ணிக்கிறேன்; அவரது உடலும் சதையும் வெண்மை கலந்த மாநிறமாக இருந்தது; கண்கள் (இயற்கையிலேயே) சுர்மா இட்டது போன்று இருந்தன; அழகிய சிரிப்பு; அழகிய முக அமைப்பு; அவரது தாடி இங்கிருந்து இங்கு வரை (பரந்து) அவரது மார்பை நிறைத்திருந்தது” என்று கூறினார்.

(இதனை அறிவிக்கும்) அவ்ஃப் அவர்கள் கூறினார்கள்: “இந்த வர்ணனையுடன் வேறு என்ன (கூறப்பட்டது என்று) எனக்குத் தெரியவில்லை.”

(அதைக் கேட்ட) இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள், “நீர் அவரை விழித்த நிலையில் கண்டிருந்தாலும், இதைவிடத் துல்லியமாக அவரை வர்ணித்திருக்க முடியாது” என்று கூறினார்கள்.

ஹதீஸ் தரம் : ஹஸன் இஸ்நாத் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

413

⋮

حدثنا أبو داود سليمان بن سلم البلخي، حدثنا النضر بن شميل. قال: قال عوف الأعرابي:
أنا أكبر من قتادة..

(அறிவிப்பாளர் சங்கிலியில் இடம்பெறும்) அவ்ஃப் (அபு ஜமீலா) அல்-அஃராபி கூறினார்கள்: “நான் கதாதாவை விட வயதில் முத்தவன்.”

414

⋮

حدثنا عبد الله بن أبي زياد، قال: حدثنا يعقوب بن إبراهيم بن سعد، قال: حدثنا ابن أخي
ابن شهاب الزهري، عن عمه، قال: قال أبو سلمة: قال أبو قتادة: قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم: من رآني، يغني في التَّوَمِ، فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ..

அபூ கதாதா (ரழி) கூறினார்கள்: “அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) கூறினார்கள்: ‘யாரேனும் என்னைக் கண்டால் (அதாவது, கனவில்), அவர் உண்மையையே கண்டார்.’”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் (ஸுபைர் அலீ ஸயீ)

415

:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الدَّارِمِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُعَلَّى بْنُ أَسَدٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ الْمُخْتَارِ، قَالَ: حَدَّثَنَا ثَابِتٌ، عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: مَنْ رَأَى أَنِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى أَنِي، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَخَيَّلُ بِي وَقَالَ: وَرَأَى الْمُؤْمِنَ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبِيِّ.

அனஸ் (ரழி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: 'யாராவது என்னைத் தம் தூக்கத்தில் கண்டால், அவர் நிச்சயமாக என்னையே கண்டார். ஏனெனில், ஷைத்தான் என் உருவத்தில் காட்சியளிக்க முடியாது!' மேலும், 'ஒரு நம்பிக்கையாளரின் கனவு நபித்துவத்தின் நாற்பத்தாறு பாகங்களில் ஒன்றாகும்' என்றும் கூறினார்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

416

:

حدثنا محمد بن علي، قال سمعت أبي يقول: قال عبد الله ابن المبارك: إذا ابتليت بالقضاء فعليك بالآخر.

அப்துல்லாஹ் இப்னுல் முபாரக் கூறினார்கள்: “நீங்கள் நீதிபதிப் பொறுப்பால் சோதிக்கப்பட்டால் (அல்லது ஒப்படைக்கப்பட்டால்), ‘அல்-அதர்’ (எனும் நபிவழி மற்றும் முன்னோர்களின் வழிமுறை)-ஐப் பின்பற்றுங்கள்.”

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

417

:

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ، قَالَ: حَدَّثَنَا الثَّوْرِيُّ بْنُ شَمَيْلٍ، قَالَ: أَنْبَأَنَا ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ ابْنِ سِيرِينَ

قَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ رِئِي، فَانْظُرُوا عَمَّنْ تَأْخُذُونَ دِينَكُمْ.

இப்பனு ஸீரீன் கூறினார்கள்:

"இந்த ஹதீஸ் (மார்க்க அறிவிப்பு/அறிவு) மார்க்கமாகும். எனவே, உங்கள் மார்க்கத்தை யாரிடமிருந்து எடுக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்."

ஹதீஸ் தரம் : ஸஹீஹ் இஸ்னாத் (ஸுபைர் அலி ஸயீ)

❖ அறிவிப்பு / Disclaimer